

Početna stranica>Sudski postupci>Građanski predmeti>Priznavanje i izvršenje sudskih odluka>**Kako se može izvršiti sudska odluka?**

Kako se može izvršiti sudska odluka?

Kada se spor rješava na sudu, na kraju postupka potrebno je provesti dva koraka. Sud najprije mora donijeti presudu, a potom je tu presudu potrebno izvršiti u praksi.

Kako biste drugu stranku (tuženika ili dužnika) prisilili na poštovanje presude (primjerice, kako bi druga stranka platila dug), morat ćete se obratiti tijelima za provedbu zakona. Samo su ta tijela ovlaštena prisiliti dužnika da plati, po potrebi uz policijsku intervenciju.

Prema [Uredbi Bruxelles I \(preinačena\)](#) kojom se uređuje priznavanje i izvršenje presuda u prekograničnim predmetima, ako je u jednoj državi članici Unije izdana izvršiva presuda, možete se obratiti tijelima za provedbu zakona u drugoj državi članici u kojoj, primjerice, dužnik ima imovinu, a da pritom nije nužno provesti posredni postupak (Uredbom se ukida postupak „egzekvaturu“). Dužnik protiv kojeg se traži izvršenje može se obratiti sudu i zatražiti odbijanje izvršenja. Nazive i lokacije nadležnih sudova i sudova kojima se možete žaliti u daljnjem tijeku postupka potražite [ovdje](#).

Svrha izvršenja načelno je povrat novčanih iznosa, no izvršenjem se može provesti i neka druga vrsta obveze (obveza da se nešto učini ili ne učini, npr. obveza isporuke robe ili uzdržavanje od smetanja posjeda).

U prekograničnim građanskim predmetima mogu se primjenjivati različiti europski postupci (primjerice [europski platni nalog](#), [europski postupak za sporove male vrijednosti](#) i [europski nalog za izvršenje](#)), no u okviru svih tih postupaka presuda se mora provesti u skladu s nacionalnim pravilima i postupcima odgovarajuće države u kojoj se presuda provodi (obično je to država u kojoj dužnik živi ili u kojoj ima imovinu).

Ako želite zatražiti izvršenje, u praksi morate imati izvršivu ispravu (sudsku presudu ili javnu ispravu). Postupci provedbe i tijela koja ih provode (sudovi, agencije za naplatu dugovanja i sudski izvršitelji) utvrđeni su nacionalnim zakonom države članice u kojoj se traži izvršenje.

Za detaljne informacije koje se odnose na određenu zemlju odaberite odgovarajuću zastavu.

Druge poveznice

[Atlas izvršenja](#), razvijen u okviru projekta financiranog sredstvima EU-a, pruža informacije o postupcima izvršenja (postupci, zahtjevi, nadležnost, troškovi i rokovi) u sustavima izvršenja zemalja EU-a i Ujedinjene Kraljevine.

Posljednji put ažurirano: 02/06/2023

Stranicu održava Europska komisija. Informacije na ovoj stranici ne odražavaju nužno službeno stajalište Europske komisije. Europska komisija ne preuzima nikakvu odgovornost za informacije ili podatke sadržane ili navedene u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest koja se odnosi na propise za autorska prava za europske stranice.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Belgija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ako dužnik dobrovoljno ne postupi u skladu sa sudskom odlukom, tužitelj može prisilno osigurati poštovanje te odluke na sudu te se to naziva obveznim izvršenjem. Ono zahtijeva izvršnu ispravu (članak 1386. Pravosudnog zakonika) jer uključuje zadiranje u osobnu pravnu sferu dužnika. Ta je isprava obično presuda ili javnobilježnička isprava. Zbog poštovanja dužnikove privatnosti isprava se ne može provoditi u određeno vrijeme (članak 1387. Pravosudnog zakonika). Ispravu izvršava sudski izvršitelj.

Obvezno izvršenje obično se upotrebljava za povrat novca, ali se može primijeniti za izvršenje radnje ili na suzdržavanje od činjenja radnje.

Drugi je važan aspekt novčana kazna (članak 1385.a Pravosudnog zakonika). Radi se o načinu vršenja pritiska na osuđenu osobu kako bi se potaknulo poštovanje presude. No, novčana se kazna ne može izreći u određenim slučajevima: ako je stranci naloženo da plati novčani iznos ili da poštuje ugovor o radu ili ako bi to bilo nespojivo s ljudskim dostojanstvom. Novčana se kazna izvršava na temelju isprave kojom se predviđa te stoga nije potrebna dodatna isprava.

Ako je stranci naloženo da plati novčani iznos, tražbina se izvršava u odnosu na dužnikovu imovinu i naziva se zapljenom. Postoji razlika između vrste robe koja se zapljuje (pokretna imovina ili nekretnine) i prirode zapljene (zapljena kao mjera predostrožnosti i zapljena u okviru izvršenja presude). Zapljena kao mjera predostrožnosti upotrebljava se u hitnim slučajevima kako bi se roba stavila pod zaštitu suda: stanje se zamrzava kako bi se zaštitilo svako naknadno izvršenje. Osoba nad kojom je provedena zapljena više nema kontrolu nad robom i ne može je prodati ni darovati. Ako se dužnikova roba zapljuje na temelju izvršenja sudske odluke, ona se prodaje, a prihod se daje tužitelju. Tužitelj nema pravo na samu zaplijenjenju robu, nego samo na prihod od njezine prodaje.

Usto, primjenom članka 1445. i dalje Pravosudnog zakonika postoji i nalog za oduzimanje (vidjeti u nastavku).

Uz uobičajenu zapljenu kao mjeru predostrožnosti i zapljenu u okviru izvršenja pokretne imovine i nekretnina postoje i posebna pravila za zapljenu brodova (članci od 1467. do 1480. i članci od 1545. do 1559. Pravosudnog zakonika), pljenidbu (članak 1461. Pravosudnog zakonika), zahtjev za povrat (članci od 1462. do 1466. Pravosudnog zakonika) te zapljenu neubranog voća i nepočetih usjeva (članci od 1529. do 1538. Pravosudnog zakonika). U ostatku ovog dokumenta usredotočit ćemo se samo na uobičajenu zapljenu.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji i suci nadležni za zapljenu. Suci nadležni za zapljenu donose odluke u sporovima u vezi s izvršenjem.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

2.1.1. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Za zapljenu kao mjeru predostrožnosti u načelu je potrebno dopuštenje suca nadležnog za zapljenu te moraju postojati razlozi za hitnost (članak 1413. Pravosudnog zakonika). Odobrenje se mora tražiti jednostranim (*ex parte*) zahtjevom (članak 1417. Pravosudnog zakonika). Isti se zahtjev ne može istodobno upotrijebiti za zapljenu pokretne imovine i nekretnina. Za zapljenu nekretnina u svakom je slučaju potrebno podnijeti zaseban zahtjev.

Sudac nadležan za zapljenu donijet će odluku najkasnije u roku od osam dana nakon podnošenja zahtjeva (članak 1418. Pravosudnog zakonika). Sudac može donijeti odluku kojom odbija dati odobrenje tužitelju ili mu može dati potpuno ili djelomično odobrenje. Odluka suca nadležnog za zapljenu mora biti dostavljena dužniku. Odluka se izdaje sudskom izvršitelju, koji zatim poduzima potrebne mjere za njezinu dostavu.

Postoji jedna važna iznimka od ovog pravila prema kojoj nije potrebno odobrenje suca nadležnog za zapljenu: svaka presuda čini odobrenje za izricanje zapljene kao mjere predostrožnosti u pogledu izrečenih kazni (članak 1414. Pravosudnog zakonika). U ovom se slučaju isto tako mora raditi o hitnoj stvari. Presuda se jednostavno mora predati sudskom izvršitelju koji će poduzeti potrebne mjere za zapljenu robe.

Zapljena kao mjera predostrožnosti može se pretvoriti u zapljenu u okviru izvršenja presude (članci od 1489. do 1493. Pravosudnog zakonika).

2.1.2. Zapljena u okviru izvršenja presude

A. Općenito

Zapljena u okviru izvršenja presude može se provesti samo na temelju izvršne isprave (članak 1494. Pravosudnog zakonika). Presude i javnobilježničke isprave mogu se izvršiti samo po predočenju ovjerene preslike ili izvornika uz izjavu o donošenju utvrđenu kraljevskim dekretom. Presuda se unaprijed dostavlja tuženiku (članak 1495. Pravosudnog zakonika). Ako je izvršna isprava presuda, prethodna je dostava u svakom slučaju obvezna kako bi se obavijestio dužnik. Međutim, to nije neophodno ako je izvršna isprava javnobilježnička isprava jer je dužnik već upoznat s tom ispravom. Razdoblja dopuštena za preispitivanje ili ulaganje žalbe započinju po dostavi presude. Razdoblja za žalbu imaju učinak obustave zapljene u okviru izvršenja presude (ali ne zapljene kao mjere predostrožnosti) u predmetima u kojima je stranci naloženo plaćanje novčanog iznosa. Privremeno izvršenje (presuda koja je izvršiva privremeno) iznimka je od odgovnog učinka postupka redovnog preispitivanja ili žalbenog postupka. Nalog za plaćanje druga je faza tužiteljeva nastojanja da ishodi prodaju imovine (članak 1499. Pravosudnog zakonika). To je prva radnja izvršenja i posljednje upozorenje dužniku koji u ovoj fazi još uvijek može izbjeći zapljenu. Nakon donošenja naloga za plaćanje postoji razdoblje čekanja od jednog dana za zapljenu pokretne imovine (članak 1499. Pravosudnog zakonika) i 15 dana za nekretnine (članak 1566. Pravosudnog zakonika). Nalog se mora dostaviti dužniku te predstavlja obavijest o nastanku statusa neispunjavanja obveza i zahtjev za plaćanje. Obvezno izvršenje može poslužiti samo za povrat iznosa navedenih u nalogu za plaćanje.

Po isteku razdoblja čekanja roba se može zaplijeniti. Zapljena se provodi s pomoću naloga sudskog izvršitelja. Izvršenje se stoga provodi posredovanjem nadležnog službenika. Taj se službenik smatra tužiteljevim zastupnikom; njegova je funkcija utvrđena zakonom i on djeluje pod nadzorom suda. Službenik ima ugovornu obvezu prema tužitelju i neugovornu obvezu prema trećim osobama (prema zakonu i na temelju povrede opće zakonske odgovornosti). U roku od tri radna dana sudski izvršitelj šalje obavijest o zapljenu u Središnji registar obavijesti o zapljenama, prenošenju i ustupanju prava, namirenju ukupnog duga i prigovorima (*Centraal Bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht en collectieve schuldenregeling en van protest*) (članak 1390. stavak 1. Pravosudnog zakonika). Obavijest je obvezna za zapljenu pokretne imovine i nekretnina. Nije moguće provesti zapljenu u okviru izvršenja presude ili postupak za podjelu prihoda bez prethodnog razmatranja obavijesti o zapljenu u Središnjem registru obavijesti (članak 1391. stavak 2. Pravosudnog zakonika). To je pravilo uvedeno kako bi se izbjegle nepotrebne zapljene te kako bi se ojačala zbirna dimenzija zapljene.

B. Zapljena u okviru izvršenja presude: pokretna imovina

Za zapljenu u okviru izvršenja presude u vezi s pokretnom imovinom potreban je nalog za plaćanje kojemu se dužnik ima pravo usprotiviti. Zapljena se provodi nalogom sudskog izvršitelja i u prvom se stupnju radi o mjeri predostrožnosti: roba nije prenesena i nema promjene u vezi s njezinim vlasništvom ili upotrebom. Moguće je zaplijeniti i robu na lokaciji koja nije dužnikov dom te u prostorijama treće osobe.

U slučaju pokretne imovine zapljena nije ograničena samo na jedan postupak, no gotovo da nema smisla stavljati istu robu pod drugu zapljenu s obzirom na troškove koje to podrazumijeva. Kad je riječ o proporcionalnoj podjeli prihoda od prodaje dužnikove robe, uključiti će se tužitelji osim onih koji provode zapljenu (članak 1627. i dalje Pravosudnog zakonika).

Sastavit će se službeno izvješće o zapljenu. Zaplijenjena roba prodat će se najranije mjesec dana nakon dostave preslike ili obavijesti o preslici službenog izvješća o zapljenu. Namjera je te odgode dati dužniku konačnu priliku da spriječi prodaju. Prodaja se mora oglasiti za javnost s pomoću plakata i obavijesti u novinama. Održava se u prostoriji za dražbu ili na javnom tržištu osim ako ne postoji zahtjev za drugo prigodnije mjesto. Provodi je sudski izvršitelj koji sastavlja službeno izvješće i ubire prihod od prodaje. U roku od 15 dana sudski izvršitelj razmjerno dijeli prihod (članak 1627. i dalje Pravosudnog zakonika). Taj se postupak obično rješava mirnim putem, a u suprotnome se predmet upućuje sucu nadležnom za zapljenu.

C. Zapljena u okviru izvršenja presude: nekretnine (članci od 1560. do 1626. Pravosudnog zakonika).

Izvršenje započinje dostavom naloga za plaćanje.

Zapljena se zatim provodi najranije u roku od 15 dana i najkasnije u roku od šest mjeseci, a ako do zapljene ne dođe, nalog prestaje biti pravno valjan. Nalog za zapljenu mora se zatim upisati u upisnik založnih prava u roku od 15 dana i dostaviti u roku od šest mjeseci. Upisivanjem naloga imovina postaje nedostupna te je on valjan najviše šest mjeseci. Ako se nalog ne upiše, zapljena nije valjana. U slučaju nekretnina, za razliku od pokretne imovine, primjenjuje se načelo samo pojedinačne zapljene (imovina koja je jednom zaplijenjena ne može se zaplijeniti drugi put).

Posljednji je korak podnošenje zahtjeva sucu nadležnom za zapljenu za imenovanje javnog bilježnika koji će voditi prodaju robe te odrediti koji vjerovnici imaju prednost. Dužnik može podnijeti prigovor sucu nadležnom za zapljenu na radnje imenovanog javnog bilježnika. Detaljna pravila o prodaji robe jasno su utvrđena zakonom (vidjeti članak 1582. i dalje Pravosudnog zakonika). Prodaja je obično javna, ali je na prijedlog suca ili na zahtjev tužitelja koji traži zapljenu moguća i privatna prodaja. Prihod od prodaje zatim se dijeli među različitim vjerovnicima prema dogovorenom redoslijedu prioriteta (određivanje prednosti) (vidjeti članke od 1639. do 1654. Pravosudnog zakonika). Sporovi u vezi s određivanjem vjerovnika koji imaju prednost upućuju se sucu nadležnom za zapljenu.

2.1.3. Oduzimanje

Oduzimanje je zapljena tražbina koje dužnik ima prema trećoj osobi (npr. plaća koju mu isplaćuje poslodavac). Treća je osoba tako sekundarni dužnik tužitelja koji traži zapljenu. Oduzimanje (*beslag onder derden*) nije isto što i zapljena robe koja pripada dužniku, ali se nalazi u prostorijama treće osobe (*beslag bij derden*).

Tražbina koja predstavlja razlog za zapljenu jest tražbina vjerovnika u zapljenu u odnosu na dužnika nad kojim se provodi tražbina. Tražbina koja se zapljenjuje jest tražbina koju osoba nad kojom je provedena zapljena ima prema trećoj osobi / sekundarnom dužniku.

Detaljne pojedinosti o oduzimanju mogu se pronaći u člancima od 1445. do 1460. Pravosudnog zakonika (zapljena kao mjera predostrožnosti) i člancima od 1539. do 1544. Pravosudnog zakonika (zapljena u okviru izvršenja presude).

2.1.4. Troškovi

Uz pravne troškove u predmetima u okviru kojih se provodi zapljena treba uzeti u obzir i troškove sudskog izvršitelja. Naknade za usluge sudskog izvršitelja po službenoj dužnosti utvrđene su Kraljevskim dekretom od 30. studenoga 1976. u kojem se utvrđuju tarife za radnje sudskih izvršitelja u građanskim i trgovačkim predmetima te tarifa određenih dodatnih naknada (*Koninklijk Besluit van 30 november 1976 tot vaststelling van het tarief voor akten van gerechtsdeurwaarders in burgerlijke en handelszaken en van het tarief van sommige toelagen*) (vidjeti Saveznu javnu službu za pravosuđe (*Service public fédérale Justice/Federale Overheidsdienst Justitie*)).

3.2 Glavni uvjeti

A. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Svi tužitelji s tražbinom koja ima određena svojstva mogu provoditi zapljenu kao mjeru predostrožnosti bez obzira na vrijednost robe koja se zapljenjuje i iznos tražbine (vidjeti članak 1413. Pravosudnog zakonika).

Prvi uvjet za tu vrstu zapljene jest hitnost: dužnikova solventnost mora biti ugrožena, zbog čega je ugrožena i naknadna prodaja imovine. Odluku o tome je li ispunjen taj uvjet donosi sud na temelju objektivnih kriterija. Mora postojati hitnost i to ne samo u trenutku provedbe zapljene, nego i tijekom procjene potrebe za nastavkom zapljene. Postoji nekoliko iznimaka: zapljena u slučaju krivotvorenja, zapljena za dugovanja po mjenicama i izvršenje strane presude.

Drugi je uvjet za zapljenu kao mjeru predostrožnosti taj da tužitelj mora imati tražbinu. Ako je potrebna tražbina, ona mora ispunjavati određene uvjete (članak 1415. Pravosudnog zakonika): mora biti konačna (ne uvjetovana), plativa (primjenjuje se i na jamstva za buduće tražbine) i fiksna (iznos je određen

ili se može odrediti). S druge strane, priroda i iznos tražbine nematerijalni su. Sudac nadležan za zapljenu odlučuje jesu li ispunjeni ti uvjeti, ali sud na kojem će se kasnije voditi rasprava o tom predmetu nije obavezan tom odlukom.

Treće, tužitelj koji traži zapljenu kao mjeru predostrožnosti mora za to biti nadležan. Riječ je o kontrolnoj radnji (ne radnji u vezi s upotrebom) koju, ako je potrebno, može provoditi pravni zastupnik.

Potrebno je dopuštenje suca nadležnog za zapljenu, osim ako tužitelj već nije dobio presudu (vidjeti prethodno navedeno). Međutim, to nije potrebno za zaštitnu mjeru oduzimanja ili pljenidbe ili za tužitelje koji su već dobili presudu (članak 1414. Pravosudnog zakonika: svaka presuda čini izvršnu ispravu). Javnobilježničke isprave isto tako čine izvršnu ispravu.

B. Zapljena u okviru izvršenja presude

Za zapljenu u okviru izvršenja presude isto je tako potrebna izvršna isprava (članak 1494. Pravosudnog zakonika). To može biti sudska odluka, vjerodostojna isprava, nalog za zapljenu koji izdaju porezna tijela, strana presuda koja se izvršava u delibacijskom postupku itd.

Tražbina mora biti utvrđena u dokumentu koji mora ispunjavati određene kriterije. Kao i u slučaju zapljene kao mjere predostrožnosti, tražbina mora biti određena, utvrđena i naplativa. U drugom stavku članka 1494. Pravosudnog zakonika navodi se da se zapljena koja se provodi u cilju ostvarenja plaćanja nedospjelog dohotka u obrocima isto tako primjenjuje na buduće obroke kad i oni dospiju na naplatu.

Isprava isto tako mora biti važeća. Sudac nadležan za zapljenu smatrat će da isprava nije važeća ako vjerovnik u zapljeni više nije tužitelj ili ako cijela ili djelomična tražbina više ne postoji (jer je zastarjela ili je plaćena ili podmirena na neki drugi način).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

A. Općenito

Mogu se zaplijeniti samo pokretna imovina i nekretnine koje dužnik posjeduje. Roba koja pripada trećoj osobi ne može se zaplijeniti iako je nebitno u čijem je posjedu dužnikova roba u tom trenutku. Stoga je moguće zaplijeniti robu u prostorijama treće osobe, podložno odobrenju suda (članak 1503. Pravosudnog zakonika).

Tužitelj u načelu može osigurati povrat duga samo iz dužnikove tekuće imovine. Bivšu imovinu dužnika može se zaplijeniti samo ako dužnik nepošteno izazove vlastitu nesolventnost. Zapljena buduće imovine isto se tako obično isključuje, uz iznimku budućih tražbina.

Prihod od zaplijenjene robe u načelu ostaje kod osobe nad kojom je provedena zapljena u slučaju zapljene kao mjere predostrožnosti. Međutim, u slučaju zapljene u okviru izvršenja presude prihod isto tako podliježe zapljeni te stoga ide vjerovniku u zapljeni.

Moguće je zaplijeniti nepodijeljeni posjed, ali se prisilna prodaja imovine tada obustavlja dok se nekretnine ne podijele (vidjeti, na primjer, članak 1561. Pravosudnog zakonika). Posebna se pravila primjenjuju na bračne drugove.

B. Roba koju je moguće zaplijeniti

Robu mora biti moguće zaplijeniti. Određena se roba ne može zaplijeniti. Ona mora biti izuzeta od zapljene zbog zakonske odredbe ili prirode robe ili zbog činjenice da je jasno osobno povezana s dužnikom. Na primjer, nije moguće izuzeti robu od zapljene na temelju njezine svrhe. Stoga sljedeću robu nije moguće zaplijeniti:

robu navedenu u članku 1408. Pravosudnog zakonika. To je ograničenje uvedeno kako bi se zajamčili razumni uvjeti za život dužnika i njegove obitelji,

robu koja nema prodajnu vrijednost te tužitelj stoga od nje nema koristi,

robu koja je neotuđiva jer je usko osobno povezana s dužnikom,

robu izuzetu od zapljene posebnim zakonodavstvom (npr. prihod i plaća maloljetnika, neobjavljene knjige i glazba, prihod koji su zaradili zatvorenici obavljajući zatvorske poslove),

plaće (zapljena zarade) i slične tražbine obično je moguće zaplijeniti samo u ograničenoj mjeri (vidjeti članke 1409., 1409.a i članak 1410. stavak 1. Pravosudnog zakonika).

To, na primjer, uključuje plaćanja za uzdržavanje koje je sud dodijelio supružniku koji nije kriv. Međutim, određena plaćanja, kao što je minimalni dohodak za osnovne životne potrebe, u potpunosti su izuzeta od zapljene (vidjeti članak 1410. stavak 2. Pravosudnog zakonika). No ograničenja prihvatljivosti za zapljenu ne primjenjuju se na tužitelje koji žele nadoknaditi dug za uzdržavanje, čije tražbine imaju prednost (vidjeti članak 1412. Pravosudnog zakonika).

U prošlosti je vlada imala imunitet u vezi s mjerama izvršenja, što je rezultiralo time da nije bilo moguće zaplijeniti državnu imovinu. To je sada neznatno izmijenjeno člankom 1412.a Pravosudnog zakonika.

Ne postoje posebna pravila kojima se uređuje zapljena brodova i zrakoplova (za zapljenu kao mjeru predostrožnosti vidjeti članke od 1467. do 1480. Pravosudnog zakonika, a za zapljenu u okviru izvršenja presude vidjeti članke od 1545. do 1559. Pravosudnog zakonika).

C. *Kantonnement*

Kada se predmet zapljene, ta se zapljena obično primjenjuje na cijeli predmet, čak i ako vrijednost premašuje iznos tražbine. To je za dužnika vrlo nepovoljno jer mu je predmet potpuno nedostupan. Belgijski je zakonodavac stoga predvidio postupak sudske zapljene (*kantonnement*): dužnik polaže određeni iznos i dopušteno mu je ponovno stjecanje vlasništva nad svojom imovinom (vidjeti članke od 1403. do 1407.a Pravosudnog zakonika).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

A. Zapljena

Od trenutka zapljene robe dužnik gubi pravo raspolaganja njome. No zapljenom tražbina vjerovnika u zapljeni ne dobiva prioritet. Isključenje znači da dužniku više nije dopušteno otuđiti robu ili je opteretiti. No roba ostaje u dužnikovu vlasništvu. U praksi nema promjene položaja, ali pravni je položaj drukčiji. Sankcija za kršenje te zabrane jest ta da radnje koje osoba nad kojom je provedena zapljena poduzima nisu obvezujuće za vjerovnika u zapljeni.

Međutim, to je isključenje samo relativno, u smislu da se primjenjuje samo u korist vjerovnika u zapljeni. Drugi tužitelji i dalje moraju prihvatiti fluktuacije u dužnikovoj imovini. No njima je jednostavno povezati se sa zapljenom koja je već dopuštena.

Isključenje je prva faza u postupku rasprodaje imovine. Roba dolazi pod kontrolu suda. Zapljena u okviru izvršenja presude stoga ima i funkciju predostrožnosti u prvom stupnju.

B. Oduzimanje

Ovim se oblikom izvršenja ukida kontrola nad cijelom zaplijenjenom tražbinom, bez obzira na vrijednost tražbine koja je bila razlog zapljene. Posjednik zaplijenjene stvari treće osobe može izvršiti djelomično plaćanje (*kantonneren*). Radnje kojima se narušava tražbina nisu izvršive u odnosu na vjerovnika u zapljeni. Po dostavi sudske odluke o oduzimanju više ne može doći do nagodbe između osobe nad kojom je provedena zapljena i posjednika zaplijenjene stvari treće osobe.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

A. Zapljena kao mjera predostrožnosti

Zapljena kao mjera predostrožnosti valjana je najviše tri godine. U slučaju zapljene pokretne imovine i oduzimanja trogodišnje razdoblje počinje na datum odluke ili naloga (članci 1425. i 1458. Pravosudnog zakonika). U slučaju zapljene nekretnine datum upisa u upisnik založnih prava označava početak trogodišnjeg razdoblja (članak 1436. Pravosudnog zakonika).

Razdoblje se može produljiti ako za to postoje osnovani razlozi (članci 1426., 1459. i 1437. Pravosudnog zakonika).

B. Zapljeni u okviru izvršenja presude

U slučaju zapljene u okviru izvršenja presude samo je nalog koji prethodi zapljeni podložan najduljem razdoblju valjanosti. Ova je vrsta zapljene valjana deset godina u slučaju pokretne imovine (uobičajeno vremensko ograničenje jer se ne primjenjuju posebne odredbe) i šest mjeseci u slučaju nekretnina (članak 1567. Pravosudnog zakonika). Za zapljenu brodova razdoblje valjanosti iznosi godinu dana (članak 1549. Pravosudnog zakonika).

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

A. Zapljeni kao mjera predostrožnosti

Ako sudac nadležan za zapljenu odbije dati odobrenje za zapljenu kao mjeru predostrožnosti, podnositelj zahtjeva (odnosno, tužitelj) može podnijeti žalbu protiv odluke žalbenog suda u roku od mjesec dana. To je *ex parte* postupak. Ako je zapljena dopuštena nakon žalbe, dužnik ima pravo pokrenuti postupak u odnosu na treću osobu protiv odluke (vidjeti članak 1419. Pravosudnog zakonika).

Ako sudac nadležan za zapljenu odobri zapljenu kao mjeru predostrožnosti, dužnik ili druga zainteresirana strana mogu pokrenuti postupak u odnosu na treću osobu protiv odluke. Rok za to iznosi mjesec dana, a postupak se pokreće pred sudom koji je donio odluku. Sud će zatim odlučiti u kontradiktornom postupku. Postupci u odnosu na treće osobe obično nemaju odgovorni učinak (vidjeti članke 1419. i 1033. Pravosudnog zakonika).

Ako se zapljena kao mjera predostrožnosti može odrediti bez sudskog odobrenja, dužnik u vezi s tim može podnijeti žalbu sudu nadležnom za zapljenu radi ukidanja zapljene (članak 1420. Pravosudnog zakonika). To je postupak kojim se suprotstavlja zapljeni i on se rješava kao u prethodnom postupku, a ako je potrebno, može biti popraćen uvođenjem novčane kazne. Razlog tražbine može biti nedostatak hitnosti (Cass. 14. rujna 1984., Arr. Cass. 1984. – 1985., 87.). Ako se okolnosti promijene, osoba nad kojom je provedena zapljena (pozivanjem svih strana da se pojave pred sucem nadležnim za zapljenu) ili vjerovnik u zapljenu ili posrednik (podnošenjem zahtjeva) mogu od suca nadležnog za zapljenu zatražiti izmjenu ili povlačenje odluke o zapljeni.

B. Zapljeni u okviru izvršenja presude

Dužnik može podnijeti prigovor na nalog za plaćanje, čime osporava njegovu pravnu valjanost. Za to ne postoji zakonski rok, a prigovor nema odgovorni učinak. Razlozi za prigovor uključuju propuste u postupku te zahtjev za odobravanje razdoblje počeka (ako je izvršna isprava javnobilježnička isprava). Dužnici mogu sudu nadležnom za zapljenu podnijeti prigovor na prodaju svoje robe, ali ni taj prigovor nema odgovorni učinak.

Svi se tužitelji, osim vjerovnika u zapljenu, mogu protiviti prodajnoj cijeni, no ne i samoj prodaji.

Treća osoba koja tvrdi da je vlasnik zaplijenjene robe može isto tako podnijeti prigovor sudu nadležnom za zapljenu (članak 1514. Pravosudnog zakonika). To je postupak povrata i nema odgovorni učinak.

Stranka koja želi izvršiti presudu dobiva samo jedan ovjereni primjerak. Izdaje ga tajništvo suda nakon plaćanja naknade (naknada za izdavanje).

Obrazac za izvršenje:

„Njegovo veličanstvo, Filip, kralj Belgijanaca,

svima prisutnima i onima koji će to biti objavljuje sljedeće:

nalaže i zahtijeva da svi sudski izvršitelji od kojih se to zahtijeva izvrše ovu presudu, kaznu, odluku, nalog ili ispravu;

da je kraljevski financijski savjetnici i javni tužitelji na prvostupanjskim sudovima provedu te da svi zapovjednici i službenici javnih tijela u tome pomognu ako je to zakonom propisano;

u potvrdu navedenog potpisuje se ova presuda, kazna, nalog ili isprava te se ovjerava sudskim ili javnobilježničkim pečatom.”

Za radnje koje se odnose na izvršenje presude ili isprave sudski izvršitelj odgovara sudu nadležnom za zapljenu. Kad je riječ o etičkim aspektima, on odgovara državnom odvjetništvu i regionalnom ogranku komore sudskih izvršitelja.

Registarski se ured nalazi u istom mjestu kao i roba (članak 1565. Pravosudnog zakonika). Registarski ured dostavlja informacije o nekretninama, npr. vlasnička prava, založna prava na imovini.

Odnosno, sve se strane pojavljuju u predmetu.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Pravosudni zakonik sadržava različita pravila u pogledu robe koju nije moguće zaplijeniti (članci od 1408. do 1412.c Pravosudnog zakonika).

Vjerovnici ne mogu zahtijevati tražbine u odnosu na određenu materijalnu pokretnu imovinu: onu koja je osobi nad kojom je provedena zapljena i njegovoj obitelji neophodna za svakodnevni život; onu koja je osobi nad kojom je provedena zapljena i njegovoj obitelji potrebna kako bi obavljali svoje zanimanje ili za nastavak osposobljavanja ili studija osobe nad kojom je provedena zapljena ili njegove uzdržavane djece koja žive na istoj adresi (vidjeti članak 1408. Pravosudnog zakonika). Djelomično izuzeće od zapljene i ustupanja primjenjuje se na prihod od rada i ostalih aktivnosti, kao i na doplatke, mirovine i drugi prihod.

Pragovi prema kojima se utvrđuje potpuno ili djelomično izuzeće od zapljene temelje se na članku 1409. stavku 1. Pravosudnog zakonika te se indeksiraju na godišnjoj razini. Progresivni iznos obroka prihvatljivih iznosa za zapljenu ili ustupanje povećava se ako dužnik ima uzdržavanu djecu.

Pravni zahtjev u cilju izvršenja presude u načelu podliježe općem roku zastare, odnosno roku od deset godina.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 15/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Bugarska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je završna faza pravosudnog postupka. Njime se tužitelju u čiju je korist donesena presuda omogućuje da zahtijeva da tijelo nadležno za izvršenje poduzme sve korake koji su u njegovoj nadležnosti i propisani zakonom, a koji su potrebni za namirenje tužiteljeve tražbine koju suprotna strana nije dobrovoljno platila.

Pravo na izvršenje proizlazi iz postojanja izvršivog sudskog ili drugog instrumenta, na temelju kojeg se izdaje instrument kojim se dopušta izvršenje (nalog za izvršenje).

Mjere izvršenja uključuju:

zaplenu pokretne imovine,
zaplenu nekretnina,
sastavljanje popisa i vrednovanje nekretnina,
prodaju nekretnina na javnoj dražbi,
zaplenu bankovnih računa dužnika,
zaplenu vozila,
oduzimanje imovine,
oduzimanje pokretne imovine,
izvršenje u pogledu udjela u nekom poduzeću,
izvršenje dužnosti predaje djeteta,
izvršenje u pogledu bračne imovine.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Službenici nadležni za izvršenje u Bugarskoj su izvršitelji, koji mogu biti:

javni izvršitelji,
privatni izvršitelji.

Status privatnog izvršitelja uređen je Zakonom o privatnom sudskom izvršenju (*Zakon za častnoto sadebno izpalnenie* (ZChSI)). U tom je zakonu privatni izvršitelj definiran kao službenik kojeg je država ovlastila za izvršenje privatnih tražbina.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

U skladu s člankom 404. Zakona o parničnom postupku (*Graždanski procesualen kodeks* (GPK)) postupci izvršenja mogu se pokrenuti na temelju sljedećeg: pravomoćnih presuda i naloga, presuda žalbenih sudova, naloga za izvršenje, sudskih nagodbi, izvršivih presuda i naloga ili presuda i naloga koji su unaprijed ili bez odlaganja proglašeni izvršivima te presuda arbitražnih sudova i nagodbi koje su odobrili takvi sudovi; presuda, akata i sudskih nagodbi koje donesu sudovi u zemljama osim Bugarske, ako su izvršivi u Bugarskoj bez dodatnih postupaka; presuda, akata i sudskih nagodbi koje donesu sudovi u drugim zemljama te presuda i nagodbi koje donesu arbitražni sudovi i odobre arbitražni sudovi u drugim zemljama, ako su proglašene izvršivima u Bugarskoj.

U skladu s člankom 405. Zakona o parničnom postupku, nalozi za izvršenje izdaju se na temelju pisanog zahtjeva te nije potrebno dostaviti primjerak dužniku.

U skladu s člankom 405. stavkom 2. Zakona o parničnom postupku, sljedeći su sudovi nadležni za dostavljene zahtjeve:

u slučajevima iz članka 404. stavka 1. Zakona o parničnom postupku, prvostupanjski sud na kojemu se vodio predmet ili koji je izdao nalog za izvršenje, a ako je akt odmah izvršiv, sud koji je donio presudu ili izdao nalog za izvršenje,

u slučajevima predviđenima člankom 404. stavcima 2. i 3. Zakona o parničnom postupku, sud nadležan za odobrenje izvršenja,

kad je riječ o presudama koje donose domaći arbitražni sudovi i nagodbama koje su dopustili takvi sudovi u arbitražnim postupcima, Sud grada Sofije (*Sofijski Gradski Sad*).

Žalbe protiv naloga kojima se odobrava ili odbija zahtjev za nalog za izvršenje moraju se podnijeti u roku od dva tjedna (članak 407. Zakona o parničnom postupku).

U skladu s bugarskim pravom zahtjev za nalog za izvršenje može podnijeti stranka koja nije pravnik, kao i stranka koja traži izvršenje ili njezin predstavnik.

Nema posebnih zahtjeva za podnošenje koje je potrebno ispuniti kako bi se izdao nalog za izvršenje.

Troškovi izvršenja utvrđeni su Tarifom o naknadama i troškovima predviđenom Zakonom o privatnom izvršenju (Službeni list br. 35/2006). Troškove izdavanja naloga za izvršenje snosi osoba u čiju je korist nalog za izvršenje izdan.

3.2 Glavni uvjeti

Kako bi se mogao pokrenuti postupak izvršenja, zainteresirana stranka mora podnijeti pisani zahtjev državnom ili privatnom izvršitelju te mu priložiti nalog za izvršenje ili neki drugi izvršni instrument. U zahtjevu se mora navesti željeni način izvršenja koji je moguće izmijeniti tijekom postupka (članak 426. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjev za izvršenje mora se podnijeti izvršitelju nadležnom za područje na kojem se nalazi imovina protiv koje se treba poduzeti izvršenje ili na kojem se nalazi sjedište dužnika (ako su predmet izvršenja potraživanja), mjesto na kojem je dužnik dužan djelovati ili se suzdržati od djelovanja i stalna adresa vjerovnika ili dužnika (po izboru vjerovnika) (ako je predmet izvršenja naplata obveza uzdržavanja).

Izvršitelj mora dužnika u pisanom obliku pozvati da dobrovoljno namiri tražbine u roku od dva tjedna od primitka tog poziva. U pozivu se dužnika upozorava da će u protivnom uslijediti prisilna naplata tražbine. U pozivu se moraju navesti zatražene zapljene i oduzimanja, a mora mu se priložiti i primjerak izvršive presude. Ako se dužnika poziva da dobrovoljno namiri tražbine, izvršitelj mora navesti i datum na koji će se sastaviti popis imovine te, ako se izvršenje odnosi na nekretnine, dostaviti obavijest o oduzimanju zemljoknjižnom odjelu nadležnog suda.

Po nalogu vjerovnika, privatni izvršitelj može poduzeti sljedeće korake u vezi s postupkom izvršenja: istražiti imovinsko stanje dužnika, pretražiti zapise, pribaviti dokumente, isprave itd., odrediti način izvršenja i biti skrbnik pojedinačno navedene imovine.

Izvršitelj vodi evidenciju o svim mjerama koje je poduzeo ili proveo.

Ako se promijeni početni način izvršenja, izvršitelj mora u pisanom obliku obavijestiti dužnika o toj promjeni u skladu s člankom 428. Zakona o parničnom postupku.

Ako nakon početka postupka izvršenja nije poznata adresa prebivališta ili boravišta dužnika, okružni sudac na zahtjev vjerovnika mora odrediti *ad hoc* zastupnika dužnika (članak 430. Zakona o parničnom postupku).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjera izvršenja može se provesti nad sljedećom imovinom dužnika:

pokretnom imovinom,
plaćama,
prihodom stečenim od nekretnina, uključujući najamnine itd.,

bankovnim računima,
nekretninama,
udjelima i obveznicama koje izdaju trgovačka društva,
pokretnom imovinom i nekretninama u suvlasništvu ili pokretnom imovinom i nekretninama stečenima u braku.
U skladu s člankom 442. Zakona o parničnom postupku vjerovnik može zatražiti izvršenje nad bilo kojim predmetom ili potraživanjem dužnika.
Mjere predostrožnosti koje je nametnuo izvršitelj i provedene metode izvršenja moraju biti razmjerne iznosu obveze. Ako se utvrdi da dotične mjere predostrožnosti nisu razmjerne, izvršitelj ih mora ukinuti.
U članku 444. Zakona o parničnom postupku nabraja se imovina koju nije moguće zaplijeniti (tj. nad kojom se ne mogu provesti mjere izvršenja):
predmeti koje dužnik i njegova obitelj upotrebljavaju svakodnevno, kako je navedeno na popisu koji je odobrilo Vijeće ministara (*Ministerski savet*),
hrana koja je potrebna dužniku i njegovoj obitelji tijekom jednog mjeseca ili, ako je riječ o poljoprivrednicima, do nove žetve ili njezina ekvivalenta u drugim poljoprivrednim proizvodima,
gorivo koje je potrebno za grijanje, kuhanje i rasvjetu tijekom tri mjeseca,
strojevi i oprema koji su dužniku potrebni da bi se mogao i dalje baviti svojim zanatom ili zanimanjem,
dio zemljišta u vlasništvu dužnika (do 0,5 ha za vinograde i druga kultivirana zemljišta i do 3 ha za poljoprivredne površine, zajedno sa strojevima i opremom, gnojivima, proizvodima za zaštitu bilja i sjemenom namijenjenim za sijanje tijekom razdoblja od godine dana),
ako je riječ o uzgajivačima stoke, potrebne radne životinje, konkretno dvije jedinke stoke za vuču, jedna krava, pet jedinki ovaca i koza, deset pčelinjih košnica i jedinki domaće peradi, zajedno s krmivom potrebnim da bi ih se hranilo do sljedeće žetve ili ispaše,
stan u vlasništvu dužnika ako dužnik i članovi njegove obitelji nemaju ni jedan drugi stan, bez obzira na to živi li dužnik ondje ili ne. Ako stan premašuje potrebe dužnika i njegove obitelji u pogledu stanovanja, kako je određeno u relevantnoj Uredbi koju je donijelo Vijeće ministara, dio tog stana se prodaje ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni u članku 39. stavku 2. Zakona o imovini (*Zakon za sobstvenostta*),
drugi predmeti i potraživanja koji su u skladu sa zakonom zaštićeni od izvršenja.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Ako se dužnika poziva da dobrovoljno namiri tražbine, izvršitelj mora navesti i datum na koji će se sastaviti popis imovine te, ako se izvršenje odnosi na nekretnine, dostaviti obavijest o oduzimanju zemljoknjižnom odjelu nadležnog suda.
Zapljena pokretne imovine ili tražbine određuje se sastavljanjem popisa imovine.
Zapljena i oduzimanje imaju sljedeći učinak za dužnika:
kad započne njihova provedba, dužnik ne smije raspolagati potraživanjima ili imovinom (nekretninama ili pokretnom imovinom) ni, pod prijetnjom kaznenog progona, mijenjati, oštetiti ili uništiti imovinu. Ti se učinci primjenjuju od datuma dostave poziva na dobrovoljno namirenje duga.
Zapljena ili oduzimanje imaju sljedeće učinke za vjerovnika:
u skladu s člankom 452. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku, svako raspolaganje zaplijenjenom pokretnom imovinom ili potraživanjima nije valjano u odnosu na vjerovnika ni bilo kojeg zajedničkog vjerovnika, osim ako se primatelj prijenosa može pozvati na članak 78. Zakona o imovini. U tom je članku utvrđeno da stranka koja zakonito kupuje pokretnu imovinu ili vrijednosnice na donositelja, čak i ako ih nenamjerno kupuje od osobe koja nije vlasnik, stječe vlasništvo, osim ako je za prijenos vlasništva potrebna javnobilježnička isprava ili javnobilježnička ovjera potpisa stranaka u transakciji. Isto se pravilo primjenjuje na stjecanje drugih stvarnih prava povezanih s pokretnom imovinom.
Ako se mjera izvršenja provodi u odnosu na nekretninu, ništavost je primjenjiva samo u pogledu transakcija raspolaganja koje se poduzimaju nakon datuma upisa zaštitne mjere zapljene (članak 452. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Zakonom nije propisano vremensko ograničenje za valjanost tih mjera. One su namijenjene namirivanju tražbina vjerovnika pa su valjane do završetka postupka izvršenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Pravni lijekovi koji su dostupni u okviru postupka izvršenja utvrđeni su u poglavlju 39. odjeljcima I. i II. Zakona o parničnom postupku.

Vjerovnik može podnijeti žalbu:

- ako izvršitelj odbije provesti određenu mjeru izvršenja;
 - ako izvršitelj odbije nanovo vrednovati imovinu protiv koje je poduzeta mjera izvršenja; i
 - protiv odgode, okončanja i dovršetka izvršenja.
- Dužnik može podnijeti žalbu:
- protiv naloga izvršitelja kojim se određuje novčana kazna dužniku;
 - protiv poduzimanja mjere izvršenja u odnosu na imovinu koju dužnik smatra zaštićenom;
 - protiv oduzimanja pokretne imovine ili iseljenja dužnika iz nekretnine pozivajući se na činjenicu da dužnik nije propisno obaviješten o izvršenju;
 - ako izvršitelj odbije nanovo vrednovati nekretninu protiv koje je poduzeta mjera izvršenja;
 - protiv imenovanja treće strane skrbnikom;
 - ako izvršitelj odbije odgoditi, okončati ili dovršiti izvršenje i
 - protiv troškova izvršenja.

Treće osobe (koje nisu stranke u postupku izvršenja) mogu podnijeti žalbu samo ako je izvršenje usmjereno na predmete u njihovu posjedu na datum zapljene, oduzimanja ili predaje.

Treća osoba može podnijeti žalbu protiv oduzimanja nekretnine samo ako je ta treća osoba bila u posjedu te imovine prije datuma podnošenja zahtjeva koji se sad izvršava (članak 435. Zakona o parničnom postupku).

Ako je održana javna dražba, nalog kojim se dodjeljuje imovina podliježe žalbi stranke koja je platila polog najkasnije posljednjeg dana dražbe, vjerovnika koji je dostavio ponudu na dražbi bez potrebe plaćanja pologa, ili dužnika, na temelju činjenice da dražba nije provedena u skladu sa zakonom ili da imovina nije dodijeljena najboljem ponuditelju.

U skladu s člankom 436. Zakona o parničnom postupku žalbe se podnose u roku od tjedan dana od datuma osporavane radnje, ako je stranka bila prisutna u trenutku provedbe radnje ili je bila pozvana prisustvovati, a u svim drugim slučajevima u roku od tjedan dana od objave. Žalbe se podnose izvršitelju na okružnom sudu koji je nadležan za mjesto u kojem se provodi izvršenje. U slučaju podnošenja žalbe izvršitelj mora navesti razloge za poduzimanje osporavane radnje.

Te se žalbe razmatraju na zatvorenoj sjednici, uz iznimku onih koje su podnijele treće osobe i koje se razmatraju na otvorenoj sjednici na koju se pozivaju sve stranke u postupku izvršenja. Odluka o žalbi donosi se u roku od mjesec dana.

Žalba ne odgađa postupak izvršenja, ali sud može odlučiti prekinuti postupak dok se ne donese odluka o razlozima iznesenima u okviru žalbe. Ako se postupak prekine, obavijest se bez odlaganja šalje izvršitelju (članak 438. Zakona o parničnom postupku).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U članku 432. Zakona o parničnom postupku utvrđeni su različiti slučajevi u kojima sud zakonski može odgoditi provođenje postupka izvršenja na zahtjev vjerovnika.

U skladu s člankom 433. stavkom 1. točkom 8. Zakona o parničnom postupku ako vjerovnik dvije godine ne zatraži provedbu mjera izvršenja, postupak izvršenja okončat će izvršitelj. Jedina se dopušta iznimka od tog pravila odnosi na predmete uzdržavanja.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 16/02/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Češka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

To znači osiguranje ispunjenja obveze određene izvršnom ispravom, čak i protiv volje osobe kojoj je obveza određena. Ako osoba dobrovoljno ne ispuni obvezu određenu izvršivom sudskom presudom, vjerovnik sudu ili sudskom izvršitelju može podnijeti zahtjev za sudske izvršenje ili ovrhu.

Sud će naložiti i provesti izvršenje, osim u slučaju isprava koje se provode u upravnim ili poreznim postupcima. Stoga se u građanskim stvarima vjerovnik uvijek može obratiti sudu.

Vjerovnik naveden u presudi može se obratiti i sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelj izvršit će presudu uz odobrenje suda, osim sljedećih presuda:

presuda o skrbi o maloljetniku,

presuda u predmetima zaštite od obiteljskog nasilja,

presuda institucija Europske unije,

stranih presuda.

Međutim, zahtjev za ovrhu može se dostaviti ako se ovrha namjerava provesti u skladu s presudom o uzdržavanju maloljetnika ili u skladu sa stranom presudom, ako je izjava o izvršivosti izdana u skladu s izravno primjenjivim zakonodavstvom Europske unije, međunarodnim ugovorom ili odlukom o priznavanju.

Izvršenje presude sudskim putem uređeno je člancima od 251. do 351.a Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen. Međutim, članci od 492. do 513. Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, primjenjuju se na izvršenje presuda u predmetima obiteljskog prava.

Izvršenje presude putem sudskog izvršitelja ponajprije je uređeno člancima od 35. do 73. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i aktivnostima izvršenja (Zakon o izvršenju), kako je izmijenjen. Sudski izvršitelj, posebno u pogledu uređenja individualnih metoda izvršenja presude, postupi u skladu sa Zakonom o parničnom postupku.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Općenito, opći sud tuženika nadležan je za nalažanje i provedbu **izvršenja presude** (članak 252. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen). Iznimke od tog pravila utvrđene su u članku 252. Zakona o parničnom postupku.

Za pojedinosti o općem sudu tuženika vidjeti [Opća pravila o mjesnoj nadležnosti](#) (dio 2.2.1. informativnog obrasca „Sud koje države je nadležan? – Češka“).

Ovrhu mogu provesti sudovi i sudski izvršitelji koje je imenovao sud. Stvarno nadležan ovršni sud jest okružni sud, u skladu s člankom 45. Zakona br. 120/2001 o sudskim izvršiteljima i aktivnostima izvršenja (Zakon o izvršenju), kako je izmijenjen. Mjesno nadležan ovršni sud jest sud u čijem okrugu tuženik ima stalno boravište, boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranih državljana, registrirano sjedište i slično. Pitanje nadležnosti detaljnije se obrađuje u navedenoj odredbi Zakona o izvršenju.

Za više pojedinosti vidjeti i pitanje „Što znači izvršenje u građanskim i trgovačkim stvarima?“.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje presude

Postupak se može pokrenuti samo na zahtjev vjerovnika, ako tuženik dobrovoljno ne ispuni obveze koje su mu određene izvršivom presudom. Čak i bez zahtjeva, u skladu sa Zakonom br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, sud će naložiti provedbu nekih prethodnih odluka, npr. u pogledu zaštite od obiteljskog nasilja.

Izvršenje presude može se naložiti samo ako su u presudi utvrđeni vjerovnik i tuženik, ako sadržava definiciju opsega i sadržaja obveze radi čijeg je ispunjenja podnesen prijedlog za izvršenje te ako je u njoj utvrđen rok za ispunjenje obveze. Ako sudska presuda ne sadržava utvrđeni rok za ispunjenje obveze, podrazumijeva se da se obveza određena presudom mora ispuniti u roku od tri, a u slučaju iseljenja u roku od 15 dana otkad presuda postane pravomoćna. Ako, u skladu s presudom, obvezu moraju ispuniti dva tuženika ili više njih, i ako se ona može podijeliti, obvezu u jednakoj mjeri moraju ispuniti svi tuženici, osim ako je drukčije utvrđeno presudom.

Pri podnošenju zahtjeva za izvršenje, vjerovnika ne treba zastupati odvjetnik.

Zahtjev za izvršenje presude kojom se nalaže plaćanje novčanog iznosa mora sadržavati određenu metodu izvršenja i ispunjavati druge zakonom određene preduvjete. Uz zahtjev za izvršenje mora se priložiti primjerak presude koji uključuje potvrdu o njezinoj izvršivosti. Sud koji je o pitanju odlučivao kao prvostupanjski sud dostavit će tu potvrdu uz presudu. Primjerak presude nije potrebno priložiti ako se zahtjev za izvršenje podnosi sudu koji je o tom pitanju odlučivao kao prvostupanjski sud.

U postupku izvršenja odluke se uvijek donose u obliku rješenja.

Sud će, u pravilu, naložiti izvršenje bez saslušanja tuženika.

Sudski postupak u Češkoj podliježe plaćanju sudske pristojbe (vidjeti Zakon br. 549/1991 o sudskim pristojbama, kako je izmijenjen). U opravdanim slučajevima Zakonom se dopuštaju izuzeća od plaćanja sudskih pristojbi.

Ovršni postupak

Ovrhu će provesti sudski izvršitelj kojeg je vjerovnik naveo u zahtjevu za ovrhu. Radnje sudskog izvršitelja smatraju se radnjama ovršnog suda.

Ovršni postupak pokreće se na zahtjev vjerovnika ili na zahtjev osobe koja dokaže da je pravo iz presude prešlo ili je preneseno na nju. Pokreće se na dan dostave tog zahtjeva sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelj može početi utvrđivati i osiguravati imovinu tuženika tek nakon što ga sud za to ovlasti i naloži ovrhu.

Zahtjev za ovrhu mora sadržavati sljedeće:

podatke o sudskom izvršitelju koji bi trebao voditi ovrhu, među kojima se navodi njegovo registrirano sjedište (popis sudskih izvršitelja dostupan je na internetskim stranicama [Komore sudskih izvršitelja Češke](#) (*Exekutorská komora České republiky*); sudski izvršitelji nemaju utvrđenu mjesnu nadležnost – svaki sudski izvršitelj može poslovati diljem Češke),

navođenje pitanja na koje se zahtjev odnosi i cilja koji se njime nastoji ostvariti,

podatke o sudionicima, odnosno vjerovniku ili osobi koja je nositelj prava na temelju presude i tuženiku; za fizičke osobe to znači ime, prezime, stalno boravište sudionika ili boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranog državljanina te, ako je primjenjivo, identifikacijski broj dobiven nakon rođenja ili datum rođenja sudionika, dok se za pravne osobe navode tvrtka ili naziv pod kojim subjekt posluje, registrirano sjedište i identifikacijski broj, točno utvrđenu izvršnu ispravu,

obvezu čije se ispunjenje namjerava izvršiti ovrhom i informacije o tome je li i, ako je primjenjivo, u kojoj je mjeri tuženik ispunio prisilnu obvezu, ako je primjenjivo, navođenje dokaza na kojima je vjerovnik temeljio svoje pravo, potpis.

Izvornik ili ovjereni primjerak izvršne isprave mora se priložiti zahtjevu za ovrhu te uključivati potvrdu o njezinoj izvršivosti ili primjerak javnobilježničkog zapisnika koji sadržava odobrenje izvršenja, osim ako je izvršnu ispravu izdao ovršni sud. Tijelo koje je izdalo izvršnu ispravu osigurava potvrdu o izvršivosti, dok potvrdu o nagodbama i sporazumima osigurava tijelo koje ih je odobrilo.

3.2 Glavni uvjeti

Izvršenje presude (ovrha) može se naložiti na temelju izvršne isprave ako određena obveza nije dobrovoljno ispunjena.

Izvršna isprava može biti:

izvršiva odluka suda ili sudskog izvršitelja, ako se njome priznaje pravo, određuje obveza ili utječe na imovinu,

izvršiva presuda suda ili drugog tijela nadležnog za istražne radnje, kazneni progon i donošenje odluka, ako se njome priznaje pravo ili utječe na imovinu,

izvršiva arbitražna odluka (napomena: češki Vrhovni sud je u više navrata presudio da, iako arbitražne odluke donesene u skladu s njujorškom Konvencijom o priznavanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka mogu biti osnova za sudsko izvršenje odluke bez provedbe posebnog postupka, same se ne mogu koristiti kao izvršne isprave – vidjeti odluke Suda ref. br. 20 Cdo 754/2018 od 12. lipnja 2018., ref. br. 20 Cdo 5882/2016 od 16. kolovoza 2017. i ref. br. 20 Cdo 1165/2016 od 3. studenoga 2016.),

javnobilježnički zapisnik uz odobrenje izvršenja sastavljen u skladu s posebnim zakonodavstvom,

izvršiva presuda i druga izvršna isprava javnog tijela,

druge izvršive odluke i odobrene nagodbe te dokumenti čije je izvršenje dopušteno zakonom.

Ako se u izvršnoj ispravi ne utvrđuje rok za ispunjenje obveze, podrazumijeva se da se obveza određena izvršnom ispravom mora ispuniti u roku od tri, a u slučaju iseljenja u roku od 15 dana otkad presuda postane pravomoćna.

Sudsko izvršenje

Opći sud tuženika nadležan je za određivanje i izvršenje presude, za provedbu aktivnosti pred sudom prije nalažanja izvršenja i za izjave o imovini, osim ako je drukčije određeno člankom 252. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen.

Izvršenje se može naložiti samo u mjeri u kojoj je to zatražio vjerovnik i koja je, u skladu s presudom, dovoljna za njegovo namirenje (članak 263. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Sud će odbiti zahtjev za izvršenje ako je već iz zahtjeva jasno da prihvati koji bi se ostvarili ne bi bili dovoljni čak ni za pokriće troškova izvršenja (članak 264. stavak 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Ovršni postupak

Sudski izvršitelj provest će izvršenje na temelju sudskog odobrenja, uz iznimku prethodno navedenih presuda (točka 1.).

Sudski izvršitelj koji primi zahtjev za ovrhu zatražit će od ovršnog suda odobrenje i nalažanje ovrhe najkasnije u roku od 15 dana od datuma dostave zahtjeva. Sud će izdati odobrenje u roku od 15 dana ako su ispunjeni svi zakonom propisani preduvjeti. Ako se ne ispune svi zakonom propisani preduvjeti za provedbu ovrhe, sud će sudskog izvršitelja uputiti da dijelom ili u cijelosti odbaci ili odbije zahtjev za ovrhu ili da zaustavi ovršni postupak. Sudski izvršitelj obavezan je takvom uputom.

Stvarno nadležan ovršni sud jest okružni sud.

Mjesno nadležan ovršni sud jest sud u čijem okrugu tuženik, ako je riječ o fizičkoj osobi, ima stalno boravište ili boravište u Češkoj u skladu s vrstom boravka stranih državljanina. Ako je tuženik pravni subjekt, mjesno nadležan sud je onaj sud u čijem okrugu tuženik ima registrirano sjedište. Ako tuženik koji je fizička osoba nema stalno boravište ili boravište u Češkoj ili ako tuženik koji je pravni subjekt nema registrirano sjedište u Češkoj, mjesno nadležan sud je onaj sud u čijem se okrugu nalazi imovina tuženika.

Neka izuzeća u pogledu mjesne nadležnosti proizlaze iz Zakona br. 292/2013 o posebnim sudskim postupcima, kako je izmijenjen, npr. iz članka 511.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjera izvršenja može se provesti nad pokretninama i nekretninama, pravima i drugom imovinom, uz određene iznimke.

U skladu s člancima 321. i 322. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, mjera izvršenja ne može se provesti posebno nad sljedećim:

predmetima čija je prodaja zabranjena u skladu s posebnim zakonodavstvom ili koji ne podliježu izvršenju u skladu s posebnim zakonodavstvom,

predmetima u vlasništvu tuženika koji su tuženiku potrebni kako bi ispunio svoje materijalne potrebe i potrebe svoje obitelji ili kako bi obavljao svoj posao, kao i predmetima čija bi prodaja bila u suprotnosti s moralnim pravilima (to se posebno odnosi na svakodnevnu odjeću, uobičajenu opremu za kućanstvo, vjenčano prstenje i druge slične predmete, medicinsku opremu i druge predmete koji su tuženiku potrebni zbog bolesti ili tjelesnog invaliditeta, novac u iznosu dvostruko većem od egzistencijalnog minimuma za pojedinca u skladu s posebnim zakonodavstvom, životinje koje se ne drže za gospodarske potrebe, nego služe čovjeku kao društvo), ako je tuženik poduzetnik, predmetima čiji je vlasnik i koji su mu potrebni radi obavljanja poslovne djelatnosti (nije primjenjivo ako ti predmeti podliježu založnom pravu i ako je namjena založnog prava povrat tražbine vjerovnika), tehničkom opremom s pomoću koje, u skladu s posebnim zakonodavstvom, vodi evidenciju o instrumentima ulaganja ili pohranjuje dokumente o podacima u tim evidencijama te tehničkom opremom koja služi dobivanju podataka o vlasnicima instrumenata ulaganja u skladu s posebnim zakonodavstvom, predmetima koje je tuženik stekao kao zamjensku imovinu (ne primjenjuje se ako tuženik ima pravo slobodnog raspolaganja predmetima ili ako izvršenje uključuje povrat dugova preminule osobe ili dugova povezanih s upravljanjem predmetima koji su stečeni kao zamjenski predmeti). Osim toga, vjerovnik uvijek može podnijeti zahtjev za zapljenu prethodno navedenih predmeta ako ih je tuženik stekao namjernim počinjenjem kaznenog djela te se neopravdano obogatio i prouzročio štetu, a time oštetio i vjerovnika.

Ni sljedeće stavke ne podliježu izvršenju:

tražbine na temelju naknade koju, u skladu s policom osiguranja, isplaćuje osiguravajuće društvo, ako se naknadu namjerava upotrijebiti za izgradnju nove ili popravak postojeće zgrade, novčane socijalne naknade, naknade za podmirivanje osnovnih životnih potreba, socijalna potpora države, doplatka za stanovanje te jednokratna socijalna potpora države i udomiteljske naknade, tražbine koje je tuženik stekao kao zamjensku imovinu; ovo se ne primjenjuje ako tuženik ima pravo slobodnog raspolaganja tražbinom ili ako izvršenje uključuje povrat dugova oporučitelja ili dugova povezanih s upravljanjem predmetima koji su stečeni kao zamjenski predmeti, izvršenju podliježu samo dvije petine tražbina fizičkih osoba poduzetnika koje proizlaze iz njihovih poslovnih djelatnosti; međutim, ako postoji zahtjev za izvršenje ikakvih povlaštenih tražbina, tri petine tih tražbina podliježu izvršenju, samo dvije petine tražbina autorskog honorara podliježu izvršenju ako je tuženik autor; međutim, ako postoji zahtjev za izvršenje ikakvih povlaštenih tražbina, tri petine tih tražbina podliježu izvršenju (isto vrijedi za tražbine iz prava umjetnika izvođača i iz prava tvorca industrijskog vlasništva). Ovaj popis sadržava temeljna ograničenja zapljene imovine izvršenjem ili ovrhom. Zakon o parničnom postupku sadržava neka dodatna određena ograničenja, npr. u članku 267.b.

Metoda zapljene bračne stečevine sadržana je u članku 262.a stavcima 1. i 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, i u članku 42. Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen. Izvršenje na imovini koja je dio bračne stečevine može se naložiti i radi povrata duga koji je nastao samo jednom bračnom drugu tijekom braka ili prije braka. Za potrebe naloga za izvršenje, imovina koja nije dio bračne stečevine samo jer je sudskom odlukom prestala bračna stečevina ili je umanjen njezin obujam ili jer je obujam bračne stečevine umanjen ugovorom ili jer je dogovoren sustav zasebne imovine ili jer je podrijetlo bračne stečevine određeno ugovorom na dan prestanka braka isto se tako smatra dijelom bračne stečevine tuženika i njegova bračnog druga.

Izvršenje oduzimanjem od plaće ili drugog dohotka bračnog druga tuženika, zapljenom sredstava bračnog druga tuženika na računu u financijskoj instituciji, zapljenom drugih novčanih tražbina bračnog druga tuženika ili zapljenom drugih sredstava bračnog druga tuženika može se naložiti u slučaju povrata duga koji je dio bračne stečevine.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Sudsko izvršenje:

plaćanje novčanog iznosa može se provesti oduzimanjem od plaće, zapljenom, upravljanjem nekretninama, prodajom pokretnina i nekretnina, zapljenom proizvodnog postrojenja i zasnivanjem sudskog založnog prava na nekretninama (članak 258. stavak 1. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Izvršenje kojim se određuje obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa ovisi o prirodi određene obveze. Može se provesti iseljenjem, oduzimanjem predmeta, podjelom zajedničkih predmeta, dovršetkom radova i drugim radnjama (članak 258. stavak 2. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Izvršenje **prodajom zaloga** može se provesti za zaplijenjenu tražbinu prodajom založenih pokretnina i nekretnina, zajedničkih predmeta i skupova predmeta, zapljenom založene financijske tražbine i zapljenom drugih založenih vlasničkih prava (članak 258. stavak 3. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Sudski izvršitelj, nakon što je ovrha upisana u registar pokrenutih ovrha, ocijenit će na koji će se način provesti ovrha te će izdati ili poništiti ovršni nalog u pogledu imovine na koju bi se ovrha trebala odnositi. Ovršni nalog znači nalog za provedbu ovrhe na jedan od načina utvrđenih Zakonom br. 120/2001, Zakonom o izvršenju, kako je izmijenjen. U ovršnom nalogu sudski izvršitelj mora izabrati način ovrhe koji nije očito neprimjeren, posebno na način da postoji nerazmjer između iznosa duga tuženika i cijene predmeta od kojeg se namjerava ostvariti namirenje duga tuženika.

Ovrha kojom se određuje plaćanje novčanog iznosa može se provesti oduzimanjem od plaće i drugog dohotka, zapljenom, prodajom pokretnina i nekretnina, zapljenom proizvodnog postrojenja i zasnivanjem založnog prava sudskog izvršitelja na nekretnini, upravljanjem nekretninom ili privremenim oduzimanjem vozačke dozvole.

Način ovrhe kojim se određuje obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa ovisi o prirodi nametnute obveze. Može se provesti iseljenjem, oduzimanjem predmeta, podjelom zajedničkih predmeta, dovršetkom radova i drugim radnjama.

Ovrha **prodajom zaloga** može se provesti za zaplijenjenu tražbinu prodajom založenih pokretnina i nekretnina.

Zabrana raspolaganja imovinom uređena je člankom 44.a i člankom 47. stavkom 5. Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen. Osim ako sudski izvršitelj odluči drukčije, nakon dostave obavijesti o pokretanju ovrhe tuženik ne može raspolagati svojom imovinom, uključujući nekretnine i imovinu uključenu u bračnu stečevinu, osim za potrebe uobičajenih poslovnih i operativnih aktivnosti, ispunjenja osobnih potreba u pogledu uzdržavanja i potreba osoba za koje ima obvezu uzdržavanja te održavanja imovine i upravljanja njome. Nevaljana je svaka pravna radnja kojom tuženik povrijedi tu obvezu. Međutim, pravna radnja smatrat će se valjanom ako sudski izvršitelj, vjerovnik ili registrirani vjerovnik ne podnese prigovor kako bi se osiguralo namirenje izvršene tražbine. Pravni učinci prigovora na valjanost počinju od trenutka stupanja na snagu pravne radnje ako se ovršni nalog ili druga isprava o volji sudskog izvršitelja, vjerovnika ili registriranog vjerovnika dostavi svim sudionicima u pravnoj radnji protiv koje je sudski izvršitelj, vjerovnik na kojeg se odnosi sudska odluka ili registrirani vjerovnik podnio prigovor nevaljanosti.

Tuženik ne smije prenositi imovinu u pogledu koje postoji ovršni nalog na drugu osobu ili je opteretiti ili na drugi način raspolagati njome. Nevaljana je svaka pravna radnja kojom tuženik povrijedi tu obvezu.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Te mjere traju do zaustavljanja ovrhe, do povrata tražbine, njezinih dodatnih stavki i troškova ovrhe itd. Zabrana raspolaganja imovinom prekida se odlukom ako tuženik sudskom izvršitelju uplati iznos jednak iznosu čiji se povrat nastoji ostvariti, troškovima ovrhe i troškovima vjerovnika.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Žalba protiv sudskog izvršenja presude:

Tijekom sudskog izvršenja presude moguće je podnijeti žalbu u skladu s općim odredbama Zakona o parničnom postupku o žalbama. Tuženik žalbu mora podnijeti u roku od 15 dana od primitka pisanog primjerka presude, a podnosi je sudu na čiju se odluku ona odnosi. Ako žalbu dostavi osoba koja je za to ovlaštena u roku dopuštenom za žalbu, presuda neće stupiti na snagu dok žalbeni sud ne donese pravomoćnu odluku o žalbi (vidjeti i članak 254. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Tijekom izvršenja presude zbog zakonskih razloga nije moguće obustaviti postupak i odreći se pridržavanja roka. Nije moguće ni podnijeti tužbu za ponovno pokretanje izvršenja; međutim, moguće je podnijeti tužbu radi proglašenja ništavosti, ali samo ako se tom tužbom osporava konačna odluka žalbenog suda kojom se odbija žalba ili prekida žalbeni postupak, kao i konačna odluka žalbenog suda kojom je odluka prvostupanjskog suda o odbijanju žalbe ili ponovnom razmatranju na temelju žalbe potvrđena ili izmijenjena uslijed kašnjenja (vidjeti i članak 229. stavak 4. i članak 254. stavak 2. Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen).

Pravo na imovinu na kojoj izvršenje nije dopušteno može se ostvariti protiv vjerovnika zahtjevom za izuzimanje te imovine iz izvršenja u skladu s člankom 267. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku.

Pravo na imovinu koja je dio bračne stečevine ili koja se, za potrebe naloga za izvršenje, smatra imovinom koja je dio bračne stečevine tuženika i njegova bračnog druga, iako se tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti ne može namiriti iz te imovine, može se ostvariti *mutatis mutandis* takvim zahtjevom (članak 267. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

Nepriznavanje vjerodostojnosti, iznosa, skupine ili redoslijeda bilo kojih tražbina registriranih za raspodjelu prihoda ili namirenih na drugi način tijekom izvršenja presude mora se provesti i u odnosu na vjerovnika zahtjevom i metodom zapljene imovine koja je zakonom utvrđena (članak 267.a Zakona o parničnom postupku).

Sudionik može podnijeti prigovore na neka sudska rješenja. To su, na primjer, prigovori tuženika povezani s popisom imovine, prigovori na izvješće o upravljanju proizvodnim postrojenjem ili prigovori na dodjelu.

Naposlijetku, tuženik može, tijekom postupka izvršenja i ovršnog postupka, podnijeti zahtjev za odgodu ili obustavu izvršenja presude (ovrhe). Odgoda i obustava izvršenja presude (ovrhe) uređene su Zakonom o parničnom postupku, kao i Zakonom o izvršenju (posebno člancima 266., 268. i 269. Zakona br. 99/1963, Zakona o parničnom postupku, kako je izmijenjen, i člancima 54., 55. i 55.a Zakona br. 120/2001, Zakona o izvršenju, kako je izmijenjen).

Žalba u postupku izvršenja:

Moguće je podnijeti žalbu protiv odluke sudskog izvršitelja u slučajevima dopuštenima Zakonom o izvršenju (usp. članak 55.c).

Moguće je podnijeti zahtjev za izuzeće predmeta u pogledu odluke sudskog izvršitelja u obliku zahtjeva za uklanjanje predmeta s popisa u skladu s člankom 267. Zakona o parničnom postupku pri ovršnom sudu u roku od 30 dana od dostave odluke sudskog izvršitelja kojom on, čak ni dijelom, ne ispunjuje zahtjev za uklanjanje predmeta s popisa. Nije moguće prodati popisane pokretnine u razdoblju od podnošenja zahtjeva za uklanjanje predmeta s popisa do isteka tog roka te tijekom postupka pokrenutog tužbom.

Sudionik može podnijeti prigovore na nalog za plaćanje troškova postupka u roku od osam dana od dostavljanja naloga.

U pogledu zahtjeva za odgodu ili zaustavljanje izvršenja vidjeti prethodni naslov „Opravne prostředky při soudním výkonu rozhodnutí”.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Nakon naloga za izvršenje (članak 44. i dalje Zakona o izvršenju) zabrana raspolaganja imovinom ne primjenjuje se na uobičajene poslovne i operativne aktivnosti tuženika, ispunjenje osobnih potreba u pogledu uzdržavanja i potreba osoba za koje ima obvezu uzdržavanja te održavanje imovine i upravljanje njome. Nadalje, tuženik može podnijeti zahtjev sudskom izvršitelju da se zabrana raspolaganja ne primjenjuje na dio njegove imovine; u tom zahtjevu tuženik mora dokazati da je njegova preostala imovina jasno i nedvojbeno dovoljna za pokriće tražbine čiji se povrat nastoji ostvariti, uključujući troškove vjerovnika i troškove izvršenja.

Isto tako, tuženik može, nakon poziva sudskog izvršitelja koji mora sadržavati podatke o roku za plaćanje i mogućim posljedicama neplaćanja, platiti tražbinu čiji se povrat nastoji ostvariti, kao i polog, u umanjenom iznosu. Zabrana raspolaganja imovinom (članak 44.a stavak 1. i članak 46. stavak 6. Zakona o izvršenju) prestaje ispunjenjem tražbine čiji se povrat nastoji ostvariti i plaćanjem pologa. U suprotnom će sudski izvršitelj provesti ovrhu.

Tuženik je posebno zaštićen u situaciji u kojoj mu prijeti iseljenje iz stana ili druge nekretnine u kojoj živi, u skladu s člankom 65. Dekreta Ministarstva pravosuđa Češke Republike br. 37/1992 o postupkovnim pravilima za okružne i regionalne sudove, kako je izmijenjen, od 23. prosinca 1991. Ako izvršitelj pri provedbi iseljenja iz nekretnine, građevine, stana ili sobe utvrdi da je osoba koja se mora iseliti prikovana za krevet uslijed bolesti ili da je riječ o ženi koja je nedavno rodila ili je u uznapređovalom stadiju trudnoće te da bi iseljenje moglo ozbiljno ugroziti zdravlje te osobe, izvršenje nije dopušteno; ako se ne dostavi potvrda liječnika ili sudski izvršitelj sumnja u ispravnost potvrde, potražiti će mišljenje zdravstvenog stručnjaka.

Neki predmeti koji pripadaju dužniku izuzeti su u skladu sa Zakonom o parničnom postupku, vidjeti i pitanje „Jaký druh majetku může být předmětem výkonu soudních rozhodnutí?”

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 28/03/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevođe je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice [de](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: [en](#) već su prevedeni.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Njemačka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ovrha (*Zwangsvollstreckung*) je postupak koji javni izvršitelji primjenjuju radi prisilnog izvršenja privatne tražbine. Država je nositelj ovlasti izvršenja, a djeluje putem svojih zastupnika na temelju svojih suverenih ovlasti.

Sljedećim mjerama izvršenja dužnika se može prisiliti na ispunjenje obveze plaćanja, činjenja itd.:

zapljena (*Pfändung*) predmeta,

zapljena tražbina i druge imovine dužnika (konkretno, zapljena primitaka od rada),

izjava o imovini dužnika (*Vermögensauskunft*),

prisilne mjere (*Zwangsmassnahmen*) kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje,

prisilna prodaja (*Zwangsversteigerung*),

prinudna uprava (*Zwangsverwaltung*).

Ovrha je u Njemačkoj uređena prvenstveno člancima 704. i dalje Zakona o parničnom postupku (*Zivilprozessordnung* – ZPO) i Zakonom o prisilnoj prodaji i prinudnoj upravi (*Gesetz über die Zwangsversteigerung und Zwangsverwaltung* – ZVG).

Uredba (EU) br. 655/2014, kojom se uređuje prekogranično izvršenje tražbina među državama članicama EU-a, u Njemačkoj se provodi člancima 946. i dalje ZPO-a.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Vidjeti odgovor na 3. pitanje u nastavku.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Jesu li izvršive i sudske i izvansudske odluke?

Da. Predmetne odluke uključuju pravomoćne ili privremeno izvršive konačne presude (članak 704. ZPO-a), privremenu zapljenu (*Arrest*) i privremene mjere (*einstweilige Verfügungen*, članci 929. i 936. ZPO-a) te druge izvršne isprave navedene u članku 794. ZPO-a, koje ne uključuju samo sudske naloge nego i nagodbe ostvarene pred arbitražnim odborom (*Vergleiche vor Gütestellen*), nagodbe koje su sklopili odvjetnici (*Anwaltsvergleiche*) i javnobilježničke isprave (*notarielle Urkunden*).

Je li nužno podnijeti zahtjev za sudski nalog kojim se odobrava izvršenje?

Sudski nalog nužan je za zapljenu tražbina i druge imovine dužnika, za prisilne mjere kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje i za ovrhu na nekretninama u skladu sa Zakonom o javnim dražbama i prinudnoj upravi.

Koji je sud nadležan da naloži izvršenje?

Za zapljenu tražbina dužnika nadležan je lokalni sud (*Amtsgericht*) u mjestu u kojem dužnik boravi.

Za prisilne mjere kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje nadležan je odgovarajući prvostupanjski sud.

Za prisilnu prodaju i prinudnu upravu nadležan je lokalni sud u mjestu u kojem se imovina nalazi.

Status i ovlasti sudskog izvršitelja

Sudski izvršitelj (*Gerichtsvollzieher*) sudski je službenik u saveznoj pokrajini (*Land*) i pod upravnim je nadzorom predsjedavajućeg suca lokalnog suda.

Međutim, on je funkcionalno neovisan u provedbi svojih ovlasti izvršenja i taj se upravni nadzor ne smije upotrijebiti kako bi se izvršio utjecaj na njega.

Poduzete mjere i troškovnici koje je sastavio sudski izvršitelj mogu se osporiti podnošenjem prigovora (*Erinnerung*). Isto se primjenjuje ako sudski izvršitelj odbije izvršiti nalog. Prigovor se podnosi sudu koji je nadležan za izvršenje.

Sudski izvršitelj odgovoran je za izvršenje odluka u građanskim stvarima u skladu s knjigom 8. ZPO-a. Pritom je težište na ovrši na pokretninama. U tom je slučaju sudski izvršitelj u načelu ovlašten dužniku dopustiti obročno plaćanje i odgovoran je za osiguranje pravodobnog i učinkovitog zaključenja postupka izvršenja. Jedan je od njegovih osnovnih zadataka od dužnika uzeti izjavu o imovini pod prisegom. Druga područja nadležnosti uključuju:

preuzimanje pokretnina i nekretnina (iseljenje),

uklanjanje otpora dužnika u odnosu na radnje koje je dužan dopustiti,

dostavu pismena potrebnih za ovrhu na zahtjev stranke,

izvršenje naloga za privremenu zapljenu i privremene mjere (ako za to pitanje nije nadležan sud),

izvršenje uhiđenog naloga nakon odbijanja davanja izjave o imovini.

Mora li zahtjev za izvršenje podnijeti pravnik?

Sud nadležan za zahtjeve za izvršenje obično je lokalni sud ako pravno zastupanje nije obvezno.

Za prisilne mjere kojima se osigurava činjenje ili nečinjenje nužno je podnijeti zahtjev odgovarajućem prvostupanjskom sudu, što u određenim okolnostima može biti i viši sud (regionalni sud – *Landgericht*), gdje se u načelu zahtjeva pravno zastupanje.

Troškovi mjera izvršenja

Zakonom su predviđene različite metode izvršenja, ovisno o tražbini koja se osigurava. Različite mjere izvršenja podrazumijevaju različite troškove:

a) Zapljena predmeta

Ako je priznato pravo na naplatu određenog novčanog iznosa, vjerovnik može od sudskog izvršitelja zatražiti da izvrši naplatu iznosa. Za zapljenu pokretnina dužnika koju izvršava sudski izvršitelj plaća se naknada od 26 EUR u skladu s točkom 205. popisa naknada (*Kostenverzeichnis* – KV) priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja (*Gerichtsvollzieherkostengesetz* – GvKostG). Za prodaju zaplijenjenih predmeta, za javnu dražbu (koja može biti lokalna dražba ili internetska dražba dostupna javnosti putem dražbovne platforme) ili za unovčenje imovine na neki drugi način plaća se dodatna naknada od 52 EUR, u skladu s točkom 300. popisa naknada. Naplaćuje se i dodatak za utrošeno vrijeme, u skladu s točkom 500. popisa troškova, ako se u izvješću koje je sastavio sudski izvršitelj navodi da je izvršenje službenog akta trajalo dulje od tri sata. Dodatak iznosi 20 EUR za svaki dodatni cijeli ili započeti sat. Osim toga, na to se dodaju i troškovi sudskog izvršitelja, posebno u obliku putnih troškova (točka 711. popisa naknada).

b) Zapljena tražbina dužnika

Nalog za plaćanje novčanog iznosa može se osigurati i podnošenjem zahtjeva sudu u pogledu zapljene tražbine dužnika (npr. prava na isplatu primitaka od rada) i njezina ustupa vjerovniku, pri čemu se plaćanja oduzimaju od duga (*zur Einziehung*, „za naplatu“) ili se ustupom podmiruje tražbina vjerovnika prema dužniku (*an Zahlungs statt*, „umjesto plaćanja“) (članci 829. i 835. ZPO-a). U pravilu se podnosi zajednički zahtjev za zapljenu i ustup tražbine te ih se objedinjuje u odluci o zapljeni i ustupu. Međutim, za pokretanje postupka na temelju zahtjeva plaća se naknada od samo 20 EUR u skladu s točkom 2111. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima (*Gerichtskostengesetz* – GKG). Troškovi, uključujući trošak dostave sudske odluke, posebno se plaćaju u skladu s dijelom 9. tog popisa naknada.

c) Uzimanje izjave o imovini

Sudski izvršitelj naplaćuje naknadu od 33 EUR za uzimanje izjave o imovini, u skladu s točkom 260. popisa naknada priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja.

d) Ovrha na nekretninama

Obvezna ovrha na nekretninama dužnika ima oblik hipoteke upisane u zemljišne knjige ili prisilne prodaje ili prinudne uprave u pogledu nekretnine.

Za upis hipoteke u zemljišne knjige radi osiguranja tražbine plaća se naknada u skladu s točkom 14121. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim i javnobilježničkim troškovima (*Gerichts- und Notarkostengesetz* – GNotKG) po stopi od 1 % vrijednosti tražbine koja se osigurava (članak 53. stavak 1. Zakona). Tablica s naknadama za iznose do 3 milijuna EUR nalazi se u Prilogu 1.

Sudske naknade za postupke u skladu sa Zakonom o prisilnoj prodaji i prinudnoj upravi utvrđene su dijelom 2. odjeljkom 2. pododjeljcima 1. i 2. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima. Naknada od 100 EUR plaća se za odluku o podnošenju zahtjeva za nalog za prisilnu prodaju zemljišta ili o zahtjevu za uključivanje u postupak. Postoji i opća naknada za postupak, naknada za održavanje najmanje jedne dražbe s pozivom na podnošenje ponuda, naknada za zaključenje prodaje i naknada za raspodjelu prihoda, a svaka od tih naknada iznosi 0,5 %. Naknada za postupak i naknada za održavanje dražbe određuju se s obzirom na vrijednost imovine koju je potvrdio sud nadležan za izvršenje (tržišna vrijednost, članak 54. stavak 1. Zakona o sudskim troškovima). Naknade za zaključenje prodaje i raspodjelu prihoda utvrđuju se na temelju uspješne ponude, bez kamata, uključujući vrijednost svih nepodmirenih prava u skladu s uvjetima dražbe (članak 54. stavci 2. i 3. Zakona o sudskim troškovima). Tablica s naknadama za iznose do 500 000 EUR nalazi se u Prilogu 2. Osim naknada, troškovi nastali u postupku posebno se plaćaju, u skladu s dijelom 9. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima; oni uključuju troškove koji se u skladu sa Zakonom o sudskim pristojbama i naknadama (*Justizvergütungs und entschädigungsgesetz* – JVEG) (točka 9005. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima) plaćaju za procjenu tržišne vrijednosti imovine koju provodi vještak.

Naknada od 100 EUR plaća se za odluku o podnošenju zahtjeva za nalog za prinudnu upravu ili o zahtjevu za uključivanje u postupak. Sama prinudna uprava podliježe godišnjoj naknadi po stopi od 0,5 % te ukupno iznosi najmanje 120 EUR ili najmanje 60 EUR u prvoj i u zadnjoj kalendarskoj godini. Iznos naknade određuje se s obzirom na ukupne prihode od prinudne uprave (članak 55. Zakona o sudskim troškovima).

e) Mjere povrata i prisilne mjere kojima se osigurava činjenje, trpljenje ili nečinjenje

Ako se od dužnika zahtijeva da izruči pokretninu, nju od dužnika mora preuzeti sudski izvršitelj i predati je vjerovniku. Za taj službeni akt sudski izvršitelj naplaćuje naknadu od 26 EUR u skladu s točkom 221. popisa naknada priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja. Osim te naknade naplaćuje se i dodatak za utrošeno vrijeme, u skladu s točkom 500. popisa troškova, ako se u izvješću koje je sastavio sudski izvršitelj navodi da je izvršenje službenog akta trajalo dulje od tri sata. Dodatak iznosi 20 EUR za svaki dodatni cijeli ili započeti sat.

Ako se od dužnika zahtijeva da izruči nekretninu, sudski izvršitelj mora oduzeti vlasništvo dužniku i predati vlasništvo vjerovniku (iseljenje). U skladu s točkom 240. popisa naknada priloženog Zakonu o troškovima sudskog izvršitelja naplaćuje se naknada od 98 EUR. U tom se slučaju isto tako naplaćuje dodatak za utrošeno vrijeme u iznosu od 20 EUR, u skladu s točkom 500. popisa troškova, za svaki dodatni cijeli ili započeti sat ako izvršenje službenog akta traje dulje od tri sata. Osim toga, naplaćuju se i troškovi sudskog izvršitelja, što uključuje troškove nužnih usluga koje su pružile treće osobe, kao što su odvoz ili usluge bravara.

U postupku pred sudom pokrenutom kako bi se ostvarilo prisilno činjenje (neovisno o tome može li radnju izvršiti samo dužnik ili je umjesto njega može izvršiti druga osoba), trpljenje ili nečinjenje plaća se sudska naknada u iznosu od 20 EUR u svakom od tih slučajeva, u skladu s točkom 2111. popisa naknada priloženog Zakonu o sudskim troškovima.

3.2 Glavni uvjeti

Vjerovnik mora biti u posjedu izvršne isprave kojom se dokazuje njegova tražbina. To može biti pravomoćna ili privremeno izvršiva konačna presuda (članak 704. ZPO-a) ili jedna od isprava navedenih u članku 794. ZPO-a (npr. sudska nagodba (*gerichtlicher Vergleich*), nalog za izvršenje (*Vollstreckungsbescheid*) ili javnobilježnička isprava). Opće je pravilo da isprava mora sadržavati sudska potvrdu o izvršivosti (*Vollstreckungsklausel*) i da je se mora dostaviti dužniku. Sudska potvrda o izvršivosti zahtijeva se samo u iznimnim slučajevima za naloge za izvršenje, odluke o privremenoj zapljeni i privremene mjere (članak 796. ZPO-a; članak 929. stavak 1. i članak 936. ZPO-a).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnikove pokretnine, tražbine te ostala imovinska prava i nekretnine mogu podlijeagati izvršenju.

U članku 811. ZPO-a utvrđene su pokretnine koje se ne mogu zaplijeniti kako bi dužnik i njegovi ukućani zadržali minimum predmeta nužnih za osobnu ili profesionalnu upotrebu.

Ograničenja zapljene primjenjuju se i na dohodak dužnika od rada. U člancima 850. i dalje ZPO-a predviđeni su određeni iznosi koji se ne mogu zaplijeniti jer su potrebni dužniku kako bi osigurao svoju egzistenciju. Bankovni saldo može se zaštititi na „računu izuzetom od zapljene“ (*Pfändungsschutzkonto*, članak 850.k ZPO-a). Određeni iznosi izuzeti od zapljene drže se na tom računu bez obzira na podrijetlo salda.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

S obzirom na dužnika

Ovrha na pokretninama dužnika provodi se zapljenom i unovčenjem zaplijenjene imovine. Tražbine i prava dužnika u odnosu na treće osobe zapljenuju se nalogom suda nadležnog za izvršenje. U oba slučaja zapljena je službeni akt koji dovodi do oduzimanja zaplijenjenog predmeta. Učinak je oduzimanja među ostalim taj da dužnik više ne raspolaže predmetom.

S obzirom na treće osobe

Ako je sudski izvršitelj zaplijenio imovinu koja ne pripada dužniku, nego trećoj osobi, treća osoba može se usprotiviti zapljeni svoje imovine prigovorom treće osobe (*Drittwiderspruchsklage*).

Ako su tražbine dužnika prema trećoj osobi zaplijenjene i ustupljene, treća osoba više ne može isplatiti dužnika; ona samo može vjerovniku platiti tražbinu ustupljenu vjerovniku koja će se oduzeti od tražbine dužnika, čime se oslobađa od vlastita duga. Treća osoba koja povrijedi tu obvezu suočava se s rizikom od zahtjeva za naknadu štete.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Pravomoćne tražbine ili tražbine u okviru ovršnih nagodbi ili izvršnih isprava podliježu roku zastare od 30 godina u skladu s člankom 197. Građanskog zakonika (BGB). Vjerovnik u bilo kojem trenutku u tom razdoblju može pokrenuti postupak izvršenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U njemačkom pravu ne postoji poseban postupak za odobravanje izvršenja.

Dužnik može osporiti mjere koje se žele uvesti protiv njega u okviru postupka izvršenja. Može podnijeti prigovor (*Erinnerung*) na način izvršenja. Može odmah podnijeti pritužbu (*Beschwerde*) na odluku donesenu u postupku u kojem nije bilo rasprave. Ta se pritužba mora podnijeti u roku od dva tjedna onom sudu čija se odluka osporava i koji može ukinuti svoju odluku ili regionalnom sudu u svojstvu žalbenog suda.

Zahtjev za takav pravni lijek nema izravan učinak na nastavak pokrenutog postupka izvršenja; nema odgovnog učinka.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vidjeti odgovor na 4. pitanje.

Prilog 1.

Tržišna vrijednost do ... EUR	Naknada Tablica B ... EUR	Tržišna vrijednost do ... EUR	Naknada Tablica B ... EUR	Tržišna vrijednost do... EUR	Naknada Tablica B ... EUR
500	15,00	200 000	435,00	1 550 000	2615,00
1000	19,00	230 000	485,00	1 600 000	2695,00
1500	23,00	260 000	535,00	1 650 000	2775,00
2000	27,00	290 000	585,00	1 700 000	2855,00
3000	33,00	320 000	635,00	1 750 000	2935,00
4000	39,00	350 000	685,00	1 800 000	3015,00
5000	45,00	380 000	735,00	1 850 000	3095,00
6000	51,00	410 000	785,00	1 900 000	3 175,00
7000	57,00	440 000	835,00	1 950 000	3255,00
8000	63,00	470 000	885,00	2 000 000	3335,00
9000	69,00	500 000	935,00	2 050 000	3415,00
10 000	75,00	550 000	1015,00	2 100 000	3495,00
13 000	83,00	600 000	1095,00	2 150 000	3575,00
16 000	91,00	650 000	1175,00	2 200 000	3655,00
19 000	99,00	700 000	1255,00	2 250 000	3735,00
22 000	107,00	750 000	1335,00	2 300 000	3815,00
25 000	115,00	800 000	1415,00	2 350 000	3895,00
30 000	125,00	850 000	1495,00	2 400 000	3975,00
35 000	135,00	900 000	1575,00	2 450 000	4055,00
40 000	145,00	950 000	1655,00	2 500 000	4135,00
45 000	155,00	1 000 000	1735,00	2 550 000	4215,00
50 000	165,00	1 050 000	1815,00	2 600 000	4295,00
65 000	192,00	1 100 000	1895,00	2 650 000	4375,00
80 000	219,00	1 150 000	1975,00	2 700 000	4455,00
95 000	246,00	1 200 000	2055,00	2 750 000	4535,00
110 000	273,00	1 250 000	2135,00	2 800 000	4615,00
125 000	300,00	1 300 000	2215,00	2 850 000	4695,00
140 000	327,00	1 350 000	2295,00	2 900 000	4775,00
155 000	354,00	1 400 000	2375,00	2 950 000	4855,00
170 000	381,00	1 450 000	2455,00	3 000 000	4935,00
185 000	408,00	1 500 000	2535,00		

Prilog 2.

Iznos tražbine do ... EUR	Naknada ... EUR	Iznos tražbine do ... EUR	Naknada ... EUR
500	35,00	50 000	546,00
1000	53,00	65 000	666,00
1500	71,00	80 000	786,00
2000	89,00	95 000	906,00
3000	108,00	110 000	1026,00
4000	127,00	125 000	1146,00
5000	146,00	140 000	1266,00
6000	165,00	155 000	1386,00
7000	184,00	170 000	1506,00
8000	203,00	185 000	1626,00
9000	222,00	200 000	1746,00
10 000	241,00	230 000	1925,00
13 000	267,00	260 000	2104,00
16 000	293,00	290 000	2283,00
19 000	319,00	320 000	2462,00
22 000	345,00	350 000	2641,00
25 000	371,00	380 000	2820,00
30 000	406,00	410 000	2999,00
35 000	441,00	440 000	3178,00
40 000	476,00	470 000	3357,00
45 000	511,00	500 000	3536,00

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.
Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 18/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: već su prevedeni.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Estonija

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje u građanskim i trgovačkim stvarima znači upotreba imovine dužnika za namirenje tražbine utvrđene u izvršnoj ispravi ili obvezivanje dužnika da preda osobu ili da izvrši ili propusti izvršiti određenu radnju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji (*kohtutäiturid*) – podaci za kontakt dostupni su .

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Sudska odluka izvršava se:

1. kad postane pravomoćna

Sudska odluka postaje pravomoćna kad se više ne može ni na koji drugi način osporiti osim postupkom revizije (*teistmismenetlus*). Ako se protiv sudske odluke zakonito podnese žalba, obustavit će se njezina pravomoćnost. Ako se žalba podnese protiv dijela odluke, dio odluke na koji se žalba ne odnosi postat će pravomoćan. Ako se žalba podnese protiv odluke u dijelu koji se ne odnosi na određivanje troškova postupka, ni dio odluke kojim je određen iznos troškova postupka neće postati pravomoćan. Pravomoćna sudska odluka obvezuje sudionike u postupku u mjeri u kojoj je zahtjev iz tužbe ili protutužbe riješen na temelju okolnosti tužbe, ako zakonom nije propisano drukčije.

Odluka se izvršava na temelju zahtjeva tužitelja.

2. prije njezine pravomoćnosti ako sud utvrdi da je treba odmah izvršiti

Odluka koja je proglašena odmah izvršivom izvršava se prije nego što postane pravomoćna. Sud odluku proglašava odmah izvršivom u samoj odluci ili u rješenju.

Odluke se izvršavaju na temelju izvršne isprave.

Izvršne isprave u građanskim i trgovačkim stvarima mogu uključivati sljedeće:

odluke i rješenja u građanskim stvarima koji su postali pravomoćni ili koje treba odmah izvršiti

odluke sudova stranih država koje se priznaju ili izvršavaju bez priznavanja

odluke arbitražnih odbora koji trajno djeluju u Estoniji i odluke drugih arbitražnih sudova koje se proglašavaju izvršivima pravomoćne odluke povjerenstva za radne sporove (*töövaidluskomisjon*) ili povjerenstva za sporove povezane s najmom (*üürikomisjon*).

Iscrpan popis izvršnih isprava naveden je u članku 2. **Zakona o postupku izvršenja (*täitemenetluse seadustik*)**.

Ako se izvršna isprava ne izvrši dobrovoljno, može se pokrenuti izvršni postupak na temelju zahtjeva tužitelja.

Tražbine koje proizlaze iz izvršnih isprava propisanih zakonom izvršavaju se na temelju Zakona o postupku izvršenja. Izvršne isprave izvršavaju sudski izvršitelji, ako zakonom nije propisano drukčije.

Sudski izvršitelj provodi postupak izvršenja na temelju zahtjeva tužitelja i izvršne isprave. Sudski izvršitelj provodi postupak izvršenja neovisno o zahtjevu tužitelja ako je izvršna isprava odluka o plaćanju naknade sudskog izvršitelja ili nalog za plaćanje troškova izvršenja te u drugim slučajevima predviđenima zakonom.

Za izvršnu stvar otvara se spis o izvršenju u kojem su kronološki navedene mjere izvršenja i poslana rješenja. Isprave koje je sudski izvršitelj primio i izdao u izvršnoj stvari ili njihove preslike čuvaju se u spisu o izvršenju.

Ako su ispunjeni uvjeti za pokretanje postupka izvršenja, sudski će izvršitelj dužniku dostaviti rješenje o izvršenju. Dostavom rješenja o izvršenju dužniku smatra se da je postupak izvršenja započeo.

Sudski izvršitelj mora dužniku dostaviti rješenje o izvršenju, a sudionicima u postupku izvršenja izjavu o pljenidbi imovine, zapisnik o dražbi, svoje odluke o pritužbama na njegove radnje i druge isprave predviđene zakonom.

Ako zakonom ili sudskom odlukom nije određen rok za dobrovoljno izvršenje izvršne isprave, taj će rok odrediti sudski izvršitelj. Rok ne smije biti kraći od 30 dana, osim ako je Zakonom o postupku izvršenja propisano drukčije. Uz suglasnost tužitelja sudski izvršitelj može odrediti rok dulji od 30 dana za dobrovoljno ispunjenje izvršne isprave.

Sudski izvršitelj dužan je odmah poduzeti sve zakonom dopuštene mjere kako bi izvršio izvršnu ispravu, prikupio podatke potrebne za vođenje postupka izvršenja te objasnio sudionicima postupka izvršenja njihova prava i obveze.

Sudski izvršitelj može odgoditi izvršnu radnju na temelju zahtjeva tužitelja ili odgovarajuće sudske odluke ili kad se promijeni osoba koja vodi postupak izvršenja.

Na temelju prijedloga dužnika sud može prekinuti postupak izvršenja ili produžiti ili odgoditi izvršenje ako bi bilo nepravilno prema dužniku nastaviti s postupkom. Pri tome se moraju uzeti u obzir interesi tužitelja i druge okolnosti, uključujući obiteljsku i ekonomsku situaciju dužnika.

3.2 Glavni uvjeti

Preduvjeti za izvršenje izvršne isprave:

Za izvršenje se prihvaća sudska odluka koja je postala pravomoćna ili odluka povjerenstva za radne sporove ili povjerenstva za sporove povezane s najmom koja je postala pravomoćna i koja je označena kao pravomoćna. Uz odluku koja je odmah izvršiva ne stavlja se oznaka pravomoćnosti.

Ako se radi o stvari koja je zbog svoje prirode prikladna za osobnu uporabu samo jednog bračnog druga, smatra se da stvar pripada bračnom drugu koji bi je s obzirom na njezinu prirodu trebao upotrebljavati.

Podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu na zajedničkoj imovini bračnih drugova dopušteno je uz suglasnost bračnog druga koji nije dužnik ili ako se izvršnom ispravom zahtijeva da oba bračna druga izvrše obvezu. Tužitelj može zahtijevati diobu zajedničke imovine i podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu na dijelu zajedničke imovine koji pripada dužniku. U slučaju izvršenja na zajedničkoj imovini bračnih drugova u postupku izvršenja u pogledu imovine jednog od njih, pristanak bračnog druga koji nije dužnik pretpostavlja se u korist tužitelja. Predmetna imovina može biti zaplijenjena i prodana. Pretpostavka pristanka ne odnosi se na nekretnine u vlasništvu bračnog druga koji nije dužnik, njegov dohodak ni novac na bankovnom računu otvorenom u njegovo ime. Bračnog druga koji nije dužnik obavještava se o pljenidbi imovine iz ovog odjeljka i informira ga se o mogućnosti podnošenja prigovora.

Za podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu nad imovinom u vlasništvu partnerstva potrebna je izvršna isprava koja se odnosi na sve partnere.

Ako dužnik umre u tijeku postupka izvršenja, postupak će se nastaviti u pogledu dužnikove ostavine ako zakonom nije propisano drukčije.

Ako se izvršna isprava odnosi i na pravnog sljednika tužitelja ili dužnika koji je u njoj naveden, sudski izvršitelj prihvatit će izvršnu ispravu radi njezina izvršenja ako se sudskom izvršitelju dokaže pravno sljedništvo sudskom odlukom, izvatkom iz javnog registra ili javnobilježničkim aktom. Isto vrijedi i kad se provodi sudska odluka donesena u odnosu na posjednika stvari u sporu, a posjednik stvari se promijeni nakon donošenja sudske odluke.

Ako dospelost tražbine navedene u izvršnoj ispravi ovisi o isteku roka, nastupu datuma dospijeca ili ispunjenju uvjeta, izvršne radnje mogu se započeti nakon isteka tog roka, nastupanja datuma dospijeca ili ispunjenja tog uvjeta.

Ako postupak izvršenja ovisi o osiguranju koje treba položiti tužitelj, postupak može započeti samo ako je u pisanoj ispravi potvrđeno da je osiguranje položeno i ako je primjerak isprave dostavljen dužniku ili se dostavlja dužniku zajedno s rješenjem o izvršenju.

Ako izvršenje izvršne isprave ovisi o istodobnom ispunjavanju obveze tužitelja u odnosu na dužnika, sudski izvršitelj ne može započeti postupak izvršenja sve dok tužitelj ne izvrši svoju obvezu ili, ako je tužitelj ili sudski izvršitelj dužniku dao ponudu da tužitelj izvrši obvezu, dok dužnik neopravdano ne odbije tu činidbu ili dok dužnik ne zakasni s prihvaćanjem ponude zbog drugih razloga.

Ako je tužitelju potrebno pravo na potvrdu o nasljeđivanju ili druga isprava za prisilno izvršenje, tužitelj može umjesto dužnika zatražiti da je izda javni bilježnik ili upravno tijelo. Pri tome tužitelj mora predočiti izvršnu ispravu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Zahtjev za novčanu tražbinu može se podnijeti u odnosu na pokretnine i nekretnine i imovinska prava dužnika. Ako je dug nastao zbog neplaćanja uzdržavanja djece, sud može dužniku u tijeku postupka izvršenja obustaviti određena prava dužnika i dozvole izdane dužniku ili zabraniti njihovo izdavanje.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu u odnosu na pokretninu:

Ako se podnese zahtjev za novčanu tražbinu u odnosu na pokretninu, ta će imovina biti oduzeta i prodana. Od trenutka pljenidbe dužnik ne može raspolagati zaplijenjenom imovinom. Iz sredstava ostvarenih prodajom namirit će se tražbina tužitelja sa zateznim kamatama u plaćanju i druge dodatne tražbine čiji je iznos naveden u izvršnoj ispravi. Pokretnine se neće zaplijeniti ako se može pretpostaviti da bi sredstva koja bi se dobila od prodaje stvari koje se moraju zaplijeniti bila dostatna samo za podmirenje troškova izvršenja. Sudski izvršitelj prenijet će tužitelju sredstva uplaćena na službeni bankovni račun sudskog izvršitelja kao rezultat prisilnog izvršenja nad imovinom dužnika (dalje u tekstu „prihod od izvršenja”) u roku od deset radnih dana od primitka sredstava.

Ako je financijska tražbina podnesena protiv države ili lokalne vlasti, zahtjev za plaćanje tražit će se u novcu. Ako podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu ne uspije u razumnom roku, bit će podnesen zahtjev za plaćanje u stvarima.

Od trenutka pljenidbe tužitelj ima založno pravo na zaplijenjenoj stvari. Založno pravo na oduzetoj imovini tužitelju daje ista prava kao i založno pravo uspostavljeno na temelju ugovora ili bilo kojeg zakonskog založnog prava ako zakonom nije propisano drukčije.

Sudski izvršitelj prodaje zaplijenjene pokretnine na javnoj elektroničkoj ili usmenoj dražbi na kojoj se ne može ostvariti pravo prvokupa. Na zahtjev tužitelja ili dužnika sudski izvršitelj može prodati zaplijenjene predmete na način različit od usmene ili elektroničke dražbe ako dražba nije uspjela ili ako se može pretpostaviti da se predmet ne može prodati na dražbi ili ako je pretpostavljeni prihod od izvršenja koji bi se dobio dražbom predmeta znatno manji od prihoda od izvršenja koji bi se dobio prodajom predmeta na neki drugi način.

Prihod od izvršenja ostvaren prodajom stvari sudski izvršitelj raspodjeljuje između tužiteljâ i drugih osoba koje imaju pravo na taj prihod prema redoslijedu ostvarenja založnog prava ili prema sporazumu između tužiteljâ. Iznos koji preostane nakon pokrivanja troškova izvršenja i namirenja tražbina vratit će se dužniku. Ako primljeni prihod od izvršenja nije dostatan za namirenje svih tražbina, a tužitelji ne mogu postići sporazum o diobi novčanih sredstava, sudski izvršitelj raspodijelit će prihod od izvršenja između tužitelja koji sudjeluju u postupku izvršenja prema planu diobe. Troškovi izvršenja odbijaju se od prihoda koji se raspodjeljuju prema planu diobe.

Podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu u odnosu na nekretninu:

Ako je podnesen zahtjev za novčanu tražbinu na nekretnini, ta će se nekretnina zaplijeniti i prodati ili će se na njoj provesti prisilna uprava i u tom će se slučaju tražbina tužitelja namiriti iz sredstava ostvarenih prisilnom upravom. Zahtjev za novčanu tražbinu može se podnijeti na nekretnini ako je dužnik upisan u zemljišnoj knjizi kao njezin vlasnik ili ako je dužnik univerzalni sljednik vlasnika upisanog u zemljišnoj knjizi. Zahtjev za novčanu tražbinu u odnosu na nekretninu podnosi se i za predmete pod hipotekom.

Radi pljenidbe nekretnine sudski izvršitelj sastavit će zabilježbu nekretnine, inventara i svih drugih stvari pod hipotekom, zabraniti raspolaganje njima i zatražiti da se ta zabrana upiše u zemljišnu knjigu. Nakon pljenidbe nekretnina ostaje u posjedu dužnika, a dužnik njome može upravljati i služiti se u granicama redovnog upravljanja, osim ako je imovina predmet prisilne uprave. Od trenutka pljenidbe dužnik ne može raspolagati zaplijenjenom imovinom. Ako se pri pljenidbi nekretnine pljenidba proteže i na pokretninu, tom se pokretninom može raspolagati u granicama redovnog upravljanja. Nekretnina se prodaje na prisilnoj dražbi ili je prodaje dužnik pod nadzorom sudskog izvršitelja, za što je potrebna prethodna suglasnost tužitelja.

Nekretnina je predmet prisilne uprave na temelju zahtjeva sudskog izvršitelja, tužitelja ili dužnika. Prisilni upravitelj ima pravo stupiti u posjed nekretnine na temelju rješenja kojim je imenovan kao upravitelj. Upravitelj ima pravo i obvezu obavljati sve poslove i radnje koje su potrebne za očuvanje stanja i redovno upravljanje nekretninom. Prisilna uprava prestaje odlukom sudskog izvršitelja nakon namirenja tražbine tužitelja.

Prihod od izvršenja ostvaren prodajom i prisilnom upravom na nekretnini sudski izvršitelj raspodjeljuje između tužiteljâ i drugih osoba koje imaju pravo na taj prihod na temelju njihova reda navedenog u zemljišnoj knjizi i redoslijeda pljenidbe ili na temelju sporazuma sklopljenog između tužiteljâ. Troškovi izvršenja odbijaju se od prihoda od izvršenja koji se raspodjeljuju prema planu diobe.

Podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu u odnosu na vlasnička prava:

Zahtjev za novčanu tražbinu može se podnijeti u odnosu na račun dužnika. Kreditna institucija sudskom izvršitelju izdaje podatke o postojanju ili nepostojanju računa. Račun se zapljuje na temelju instrumenta pljenidbe i u iznosu koji je u njemu naveden. Sredstva na računu prenose se, u visini iznosa koji je zaplijenjen na temelju instrumenta pljenidbe, na službeni bankovni račun sudskog izvršitelja, osim ako je izvršna isprava rješenje o osiguranju radnje koje nije rješenje o osiguranju radnje koja se odnosi na zahtjev za uzdržavanje djeteta podnesen tijekom sudskog postupka. Ako u trenutku pljenidbe na računu dužnika nema novčanih sredstava u iznosu navedenom u instrumentu pljenidbe, zaplijenjenima će se smatrati i novčana sredstva koja su uplaćena na račun nakon trenutka pljenidbe do nenamirenog iznosa. Sredstva uplaćena na račun nakon pljenidbe prenose se na službeni bankovni račun sudskog izvršitelja do izvršenja instrumenta pljenidbe. Ako sudski izvršitelj dostavi kreditnoj instituciji na izvršenje instrument pljenidbe računa dužnika, smatrat će se da se rješenje o zapljeni primjenjuje i na račune koje će dužnik otvoriti u budućnosti. Kreditna institucija i institucija za platni promet može odbiti otvaranje računa dužniku koji ima otvoren račun na kojem ta institucija provodi instrument pljenidbe koji je izdao sudski izvršitelj.

Zahtjev za novčanu tražbinu može se podnijeti u odnosu na vrijednosne papire. Kako bi se zaplijenili vrijednosni papiri navedeni u članku 2. estonskog Zakona o vođenju registra vrijednosnih papira (*väärtpaberite keskregistri seadus*), sudski izvršitelj zatražit će od voditelja registra da unese zabilježbu zabrane raspolaganja pravima i obvezama. Vrijednosni papir plijeni se od trenutka njegova zamrzavanja u registru. Sudski izvršitelj prodaje vrijednosne papire u skladu s odredbama o novčanim tražbinama na pokretninama. Sudski izvršitelj ima pravo upisati registrirani vrijednosni papir na ime kupca i za to podnijeti potrebne prijave umjesto dužnika. Sudski izvršitelj predočit će mjenicu, ček ili jamstvo za plaćanje ako je to osiguranjem dopušteno.

Zahtjev za novčanu tražbinu može se podnijeti u odnosu na udio u društvu s ograničenom odgovornošću. Ako udio u društvu s ograničenom odgovornošću nije upisan u registar koji vodi središnji depozitorij vrijednosnih papira (*väärtpaberite keskregister*), udio će se smatrati zaplijenjenim u skladu s postupkom predviđenim za pljenidbu pokretnina. Sudski izvršitelj obavještava upravu društva s ograničenom odgovornošću o pljenidbi. Sudski izvršitelj prodaje udio u društvu s ograničenom odgovornošću u skladu s odredbama o podnošenju zahtjeva za novčane tražbine u odnosu na pokretnine. U roku od dva dana od održavanja dražbe sudski izvršitelj koji je prodao udio poslat će voditelju trgovačkog registra (*äriregister*) obavijest o prijenosu udjela na obrascu koji propisuje ministar nadležan za to područje.

Osim prethodno navedenog, zahtjev za novčanu tražbinu može se podnijeti i za financijske obveze prema trećim stranama, članstvo u građevinskom udruženju, udio ortaka u imovini partnerstva, neotuđivo pravo i druga vlasnička prava.

Ograničenje prava u slučaju duga za uzdržavanje djeteta:

Ako dužnik unutar tri mjeseca uredno ne plati naknadu za uzdržavanje djeteta tijekom postupka izvršenja pokrenutog radi naplate te naknade, a sudski izvršitelj nije je mogao naplatiti iz imovine dužnika, sud može uz suglasnost tužitelja i na zahtjev sudskog izvršitelja, uz prethodno upozorenje dužnika, donijeti rješenje kojim se na neodređeno vrijeme obustavljaju sljedeća prava i dozvole:

pravo lova

pravo na upravljanje motornim vozilima

dozvole za oružje i dozvole za nabavu oružja

pravo upravljanja rekreacijskim plovilima i osobnim plovilima

dozvola za ribolov.

Sud pod istim uvjetima može proglasiti sljedeće dokumente u posjedu dužnika nevažećima i zabraniti njihovo izdavanje u razdoblju do dvije godine:

estonsku putovnicu

putovnicu za stranca

putnu ispravu za izbjeglice

privremenu putnu ispravu

pomorsku knjižicu

potvrdu o pomorskoj službi

diplomatsku putovnicu.

Ako sud na temelju ovog odjeljka ograniči pravo dužnika, obustavi njegovo odobrenje ili oboje, ili ako opozove ispravu koju dužnik posjeduje, istim sudskim nalogom mora i zabraniti priznavanje istog prava, odobrenja ili isprave ili svega navedenog. Sud može istodobno ograničiti više prava navedenih u ovom odjeljku, obustaviti valjanost više odobrenja ili više isprava proglasiti nevažećima i zabraniti njihovo izdavanje.

Sud će rješenjem ponovno uspostaviti pravo ili valjanost dozvole dužnika i dopustiti da se dužniku ponovno prizna pravo, dozvola ili isprava na zahtjev dužnika u sljedećim slučajevima:

ako je dužnik platio naknadu za uzdržavanje djeteta za najmanje tri mjeseca

ako je dužnik s tužiteljem dogovorio raspored plaćanja i pridržavao ga se najmanje tri uzastopna mjeseca

ako bi odbijanje ponovne uspostave prava ili ponovnog dopuštanja priznanja prava bilo nepošteno prema dužniku

ako je obveza plaćanja naknade za uzdržavanje djeteta prestala.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Rok zastare za tražbine priznate pravomoćnom odlukom i za tražbine proizašle iz sudske nagodbe ili druge izvršne isprave iznosi deset godina. Rok zastare počinje teći od pravomoćnosti odluke ili izdavanja neke druge izvršne isprave, ali ne prije dospijea tražbine.

Rok zastare za tražbinu za izvršenje periodičnih obveza, osim tražbine za ispunjenje obveze uzdržavanja djeteta, iznosi tri godine za svaku pojedinačnu obvezu neovisno o pravnoj osnovi tražbine. Rok zastare počinje teći od kraja kalendarske godine u kojoj tražbina koja odgovara obvezi dospijeva. Rok zastare za tražbinu za izvršenje obveza uzdržavanja djeteta iznosi deset godina za svaku pojedinačnu obvezu.

Ako dužnik umre u tijeku postupka izvršenja, postupak će se nastaviti u pogledu dužnikove ostavine ako zakonom nije propisano drukčije.

Prije isteka roka za odricanje od ostavine ili prihvaćanje nasljedstva postupak izvršenja na temelju zahtjeva u odnosu na ostavinu može se provoditi samo u pogledu te ostavine. U tom se slučaju prema ostavini ne može podnijeti zahtjev za novčanu tražbinu u pogledu obveza koje osobno duguje nasljednik.

Ako se izvršna isprava odnosi i na pravnog sljednika tužitelja ili dužnika koji je u njoj naveden, sudski izvršitelj prihvatit će izvršnu ispravu radi njezina izvršenja ako se sudskom izvršitelju dokaže pravno sljedništvo sudskom odlukom, izvatkom iz javnog registra ili javnobilježničkim aktom. Isto vrijedi i kad se provodi sudska odluka donesena u odnosu na posjednika stvari u sporu, a posjednik stvari se promijeni nakon donošenja sudske odluke.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Sudionik u postupku izvršenja može sudskom izvršitelju podnijeti pritužbu protiv odluke ili radnje sudskog izvršitelja pri provođenju izvršne isprave ili odbijanju provođenja izvršne isprave, u roku od deset dana od dana na koji je podnositelj pritužbe saznao ili trebao saznati za odgovarajuću odluku ili radnju, ako zakonom nije propisano drukčije.

Sudionik u postupku može podnijeti žalbu protiv odluke koju je sudski izvršitelj donio u pogledu prigovora okružnom sudu u čijoj je nadležnosti ured sudskog izvršitelja u roku od deset dana od dostave odluke. Žalba protiv odluke ili radnje sudskog izvršitelja ne može se podnijeti sudu prije prethodnog podnošenja prigovora sudskom izvršitelju.

U postupku izvršenja može se podnijeti žalba protiv rješenja suca, ako zakonom nije propisano drukčije.

Sudionici u postupku mogu podnijeti žalbu i protiv rješenja okružnog suda o obustavi prava i valjanosti dozvole izdane dužniku te o zabrani priznanja prava ili davanju dozvole dužniku u skladu s postupkom predviđenim u [Zakonu o parničnom postupku \(tsiviilkohtumenetluse seadustik\)](#). Žalbe se mogu podnijeti protiv odluke regionalnog suda o žalbi protiv odluke okružnog suda.

dužnik može protiv tužitelja podnijeti tužbu za proglašenje prisilnog izvršenja na temelju izvršne isprave nedopuštenom, posebno zato što je tražbina namirena, odgođena ili prebijena. Pozitivan ishod tužbe ne utječe na valjanost ili pravnu snagu izvršne isprave. Ti će prigovori biti dopušteni samo ako razlozi na kojima se temelje nastanu nakon pravomoćnosti sudske odluke. Ta se tužba može podnijeti do okončanja postupka izvršenja (članak 221. Zakona o postupku izvršenja).

Treća strana koja ima pravo na predmet prisilnog izvršenja, koje sprječava prisilno izvršenje, osobito pravo vlasništva ili ograničeno stvarno pravo, zahtjev za oslobođenje te imovine od pljenidbe ili za proglašenje prisilnog izvršenja nedopuštenim zbog drugih razloga može podnijeti sudu u čijoj se nadležnosti provodi prisilno izvršenje.

U roku od 30 dana od dostave izvješća o dražbi sudionik postupka izvršenja može podnijeti zahtjev sudu za proglašenje dražbe nevažećom ako je imovina prodana osobi koja je nije imala pravo kupiti, ako je dražba provedena na temelju ništavne pljenidbe ili ako su prekršeni drugi bitni uvjeti dražbe. Ako se dražba proglaši nevažećom, dužnik može zahtijevati da kupac preda prodani predmet u skladu s člankom 80. [Zakona o vlasništvu \(asjaõigusseadus\)](#) ili, ako to nije moguće, podnijeti zahtjev na temelju odredaba o stjecanju bez osnove, a sudionik u postupku od sudskog izvršitelja može zatražiti naknadu štete u skladu sa Zakonom o sudskim izvršiteljima (*kohtutäituri seadus*).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Tijek postupka izvršenja uređen je Zakonom o postupku izvršenja. Ograničenja u pogledu pljenidbe imovine utvrđena su u članku 53. stavku 1., kojim je propisano da je zabranjeno zaplijeniti imovinu dužnika u mjeri većoj od one koja je potrebna za namirenje tražbine tužitelja i za pokrivanje troškova izvršenja, osim ako se tražbina tužitelja ne može namiriti ni na koji drugi način. Zapljena nije valjana i iz nje ne proizlaze nikakve pravne posljedice u slučaju bitne povrede postupovnih odredaba o zapljeni, osobito:

ako je imovina zaplijenjena bez valjane izvršne isprave

ako dužniku nije dostavljeno rješenje o izvršenju

ako imovinu zaplijeni neovlaštena osoba

ako dužnik u znatnoj mjeri nije obaviješten o svojim pravima u postupku izvršenja i time su povrijeđena njegova prava (članak 55. Zakona o postupku izvršenja).

Popis predmeta koji ne podliježu pljenidbi naveden je u članku 66. Zakona o postupku izvršenja. U postupku izvršenja ne mogu se zaplijeniti ni prodati sljedeći predmeti:

osobni predmeti dužnika i kućanski predmeti, kuhinjsko posuđe, odjeća, posteljina, kreveti i druge stvari za uporabu u kućanstvu koje su neophodne za potrebe kućanstva, uzimajući u obzir iznos dužnikova duga

najmanje jedan tehnički uređaj koji omogućuje ostvarivanje prava dužnika na primanje informacija koje je propisano u članku 44. stavku 1. Ustava Republike Estonije (*Eesti Vabariigi põhiseadus*)

namirnice potrebne dužniku i njegovoj obitelji za mjesec dana i ogrjev potreban za grijanje stambenog objekta tijekom jedne sezone grijanja ili, ako do provedbe izvršenja ne postoji ta zaliha, a stjecanje te zalihe nije na drugi način osigurano, novčani iznos potreban za nabavu navedene zalihe poljoprivredna oprema, stoka, gnojiva i primarni poljoprivredni proizvodi osobe koja se bavi poljoprivredom koji su dužniku neophodni kako bi sebe i svoju obitelj mogao uzdržavati do sljedeće žetve

stvari neophodne za nastavak gospodarske ili profesionalne djelatnosti ili radnog ili službeničkog odnosa fizičke osobe

knjige i drugi predmeti koje dužnik ili član njegove obitelji upotrebljava za učenje ili u vjerske svrhe

knjigovodstvena evidencija, obiteljske uspomene, vjenčano prstenje, ordeni i odlikovanja koja pripadaju dužniku

proteze, naočale i druga medicinska pomagala potrebna zbog invaliditeta koja koristi dužnik ili član njegove obitelji

stvari potrebne za sprovod u obitelji dužnika

muzejske zbirke državnih muzeja, općinskih muzeja i muzeja pravnih osoba javnog prava i predmeti koji pripadaju tim zbirkama te državne muzejske zbirke ili predmeti koji su dani na korištenje zakladi

arhivirani dokumenti

drugi predmeti čija je pljenidba u sukobu sa zakonom ili moralom

državna imovina u ograničenom prometu i stvari koje država ili jedinica lokalne samouprave kao dužnik trebaju za obavljanje javnih dužnosti i čiji je prijenos protivan javnom interesu. Prije donošenja odgovarajuće odluke potrebno je saslušati mišljenje predstavnika nadležnog ministarstva ili agencije.

Predmeti navedeni u odredbama 1., 2., 4. i 5. mogu se zaplijeniti ako prodavatelj zatraži prisilno izvršenje na temelju financijske tražbine osigurane pridržajem prava vlasništva zbog prodaje tih predmeta. Predmeti potrebni za vjerske svrhe u skladu s odredbom 6. mogu se zaplijeniti ako se takvi predmeti upotrebljavaju na način koji nije moralan ili je kažnjiv.

U skladu s člankom 67. Zakona o postupku izvršenja životinje koje se drže kod kuće u nekomercijalne svrhe ne smiju se zaplijeniti. Na temelju zahtjeva tužitelja sud može dopustiti pljenidbu životinje velike vrijednosti ako se zabranom pljenidbe bitno povređuju interesi tužitelja koji imaju prednost nad interesima zaštite životinja ili legitimnim interesima dužnika.

Ograničenja u pogledu pljenidbe dohotka utvrđena su u člancima 131. i 132. Zakona o postupku izvršenja. Zahtjev za novčanu tražbinu ne može se podnijeti u odnosu na sljedeći dohodak:

obiteljska davanja

socijalne doprinose za osobe s invaliditetom

socijalne doprinose na temelju [Zakona o socijalnoj skrbi](#)

naknade za nezaposlene osobe, bespovratna sredstva, naknade za prijevoz i smještaj te potpore za pokretanje poslovanja koje se isplaćuju iz estonskog Fonda za osiguranje za slučaj nezaposlenosti (*Eesti Töötukassa*)

naknadu koja se plaća za tjelesnu ozljedu ili zdravstveni poremećaj, osim naknade za izgubljeni dohodak i naknade za nematerijalnu štetu

doplatak za sposobnost za rad

zakonsko uzdržavanje

novčanu naknadu za zdravstveno osiguranje u smislu [Zakona o zdravstvenom osiguranju \(ravikindlustuse seadus\)](#), osim naknada za privremenu nesposobnost za rad

državnu mirovinu do iznosa predviđenog zakonom

potporu po izlasku iz zatvora

naknadu za osobe pod okupacijom koja se isplaćuje na temelju Zakona o osobama pod okupacijom (*okupatsioonirežiimide poolt represseeritud isiku seadus*).

Ako podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu u pogledu druge imovine dužnika nije dovelo ili vjerojatno neće dovesti do potpunog namirenja tražbine tužitelja i ako je pljenidba pravična s obzirom na vrstu tražbine i visinu dohotka, na zahtjev tužitelja može se podnijeti zahtjev za novčanu tražbinu u pogledu dohotka navedenog u odredbama od 5. do 7. Ako je moguće, sudski izvršitelj saslušat će dužnika prije donošenja odluke.

Dohodak se ne zapljenjuje ako je niži od minimalne mjesečne plaće ili odgovarajućeg udjela u tjednom ili dnevnom dohotku^[1].

Ako podnošenje zahtjeva za novčanu tražbinu u pogledu druge imovine dužnika nije dovelo niti se očekuje da će dovesti do potpunog namirenja tražbine za uzdržavanje djeteta, može se zaplijeniti najviše polovina navedenog dohotka. Ako je iznos koji se zaplijeni iz dohotka dužnika radi namirenja tražbine za uzdržavanje djeteta manji od polovine iznosa navedenog u pododjeljku 1. ovog odjeljka, može se zaplijeniti najviše jedna trećina dohotka dužnika.

Ako izvršenje u odnosu na dužnikovu drugu imovinu nije dovelo ili se ne očekuje da će dovesti do potpunog namirenja tražbine, svaki mjesec može se zaplijeniti do 20 % dohotka dužnika, ako je to ispod navedenog iznosa, umanjeno za pretpostavljeni iznos za minimalne troškove života koji je objavio estonski ured za statistiku, bez obzira na broj postupaka izvršenja koji se vode protiv dužnika. Dohodak ne podliježe pljenidbi ako je manji od pretpostavljenog iznosa za minimalne troškove života koji je objavio estonski ured za statistiku. Ta se odredba ne odnosi na izvršenje zbog uzdržavanja djeteta. Ako dužnik ima uzdržavane osobe, 20 % se izračunava na temelju njegova preostalog dohotka nakon odbitka izuzetih iznosa za svaku uzdržavanu osobu i pretpostavljenog iznosa minimalnih troškova života koji je objavio estonski ured za statistiku. Do 1. veljače svake godine estonski ured za statistiku objavljuje pretpostavljeni iznos minimalnih troškova života (u eurima), na temelju podataka za prethodnu godinu, u službenom glasilu Službeni list (*Ametlikud Teadaanded*).

Ako, u skladu sa zakonom, dužnik osigurava potporu drugoj osobi ili plaća uzdržavanje toj osobi, iznos koji ne podliježe pljenidbi povećava se za jednu trećinu minimalne mjesečne plaće po uzdržavanoj osobi, osim ako tražbina za uzdržavanje djeteta podliježe prisilnom izvršenju. Od dohotka koji premašuje iznos koji ne podliježe pljenidbi zaplijeniti se mogu najviše dvije trećine iznosa koji odgovara pet minimalnih plaća i cjelokupni dohodak koji premašuje iznos koji odgovara pet minimalnih plaća ako iznos koji podliježe pljenidbi ne premašuje dvije trećine ukupnog dohotka (to nije primjenjivo ako je predmet prisilnog izvršenja zahtjev za uzdržavanje).

U skladu s člankom 133. Zakona o postupku izvršenja **sudski izvršitelj poništiti će, na zahtjev dužnika, u roku od tri radna dana pljenidbu računa dužnika u mjeri u kojoj se dužniku osigurava dohodak koji ne podliježe pljenidbi** (ograničenja propisana člancima 131. i 132. Zakona o postupku izvršenja). Ako se na račun dužnika prenese dohodak za više mjeseci, sudski izvršitelj poništiti će pljenidbu računa u roku od tri radna dana na temelju zahtjeva dužnika u mjeri u kojoj se dužniku osigurava dohodak koji ne podliježe pljenidbi za svaki unaprijed plaćeni mjesec u skladu s ograničenjima predviđenima u člancima 131. i 132. Zakona o postupku izvršenja. Ako se razdoblje za upotrebu dohotka prenesenog na račun dužnika ne može utvrditi, sudski izvršitelj dužniku će osigurati jednomjesečni iznos dohotka koji ne podliježe pljenidbi. Do rješavanja zahtjeva sudski izvršitelj može obustaviti prijenos sredstava tužiteljima sa zaplijenjenog računa i osloboditi račun od pljenidbe u iznosu koji je potreban za uzdržavanje dužnika i članova njegove obitelji.

[1] U skladu s člankom 1. stavkom 1. Uredbe br. 116 Vlade Republike Estonije od 9. prosinca 2021. minimalna mjesečna plaća za zaposlenje u punom radnom vremenu od **1. siječnja 2022.** iznosi **654 EUR**, a minimalna satnica 3,86 EUR.

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 17/08/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Irska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Irskoj ne postoji precizna definicija izvršenja. Ono u praksi znači radnju kojom se izvršava presuda ili nalog suda. Tu mjeru izvršenja prije njezine provedbe obično odobrava sud.

U nastavku su navedena najčešća sredstva za izvršenje presuda u građanskim i trgovačkim stvarima u Irskoj:

Prisilno izvršenje (*execution*)

Ova vrsta postupka uključuje zapljenu dobara dužnika iz presude (*judgment debtor*). Sud na zahtjev vjerovnika iz presude (*judgment creditor*) izdaje nalog kojim se pomoćniku okružnog suda (*County Registrar*) (ili službeniku grofovijskog suda (*Sheriff*) u slučaju Dublina ili Corka) nalaže zapljena dobara u vrijednosti presuđenog duga (uključujući i sve nastale pravne troškove). Nakon toga ta se dobra mogu prodati radi otplate duga.

Upis u registar

Postojanje presude može postati javno dostupno njezinim evidentiranjem u Registru presuda Visokog suda. Registar sadržava svaku presudu, bez obzira na to je li donesena na okružnom, regionalnom ili Visokom sudu, čiji je upis zatražio vjerovnik. Ime i adresa dužnika zajedno s pojedinostima o presudi objavljuju se u određenim novinama i trgovačkim publikacijama kao što je *Stubbs Gazette*. Osim toga, kreditne institucije evidentiraju tu informaciju te izostanak plaćanja prema presudi može dužniku otežati pristup financiranju.

Izjava pod prisegom o upisu hipoteke na temelju presude (*judgment mortgage affidavit*)

Vjerovnik može dati izjavu pod prisegom te, nakon što odgovarajući sud potvrdi presudu, može upisati hipoteku na nekretninu dužnika. Prihodi od prodaje nekretnine moraju se, uzimajući u obzir pravo prvenstva drugih hipoteka, iskoristiti za otplatu duga prije njihove isplate dužniku. Daljnji korak koji se može poduzeti jest podnošenje zahtjeva sudu radi izdavanja naloga za prisilnu prodaju (*well charging order*) i naloga za prodaju nekretnine.

Nalozi za obročno plaćanje / nalozi za pritvor (*instalment orders / committal orders*)

Okružnom sudu može se podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za obročno plaćanje presude u skladu sa zakonima o izvršenju sudskih naloga donesenih od 1926. do 2009. (**Enforcement of Court Orders Acts 1926 to 2009**). Sudac će, uzimajući u obzir imovinsko stanje dužnika, odlučiti o iznosu obroka koji

treba plaćati. Nalog za pritvor može se izdati samo za fizičke osobe, a ne pravne osobe, tj. društva. Izostanak plaćanja u skladu s nalogom za obročno plaćanje može dovesti do podnošenja zahtjeva za izdavanje naloga za pritvor. To u stvarnosti znači da vas se može pritvoriti ako možete platiti, a odbijate to učiniti.

Zapljenjena prihoda (*attachment of earnings*)

Vjerovnik može ishoditi nalog kojim se nalaže izravno odbijanje određenog iznosa od nadnica / plaće dužnika. Rezultat toga je da poslodavac dužnika vrši plaćanje izravno vjerovniku.

Nalog za naplatu putem trećih strana (*garnishee order*)

Ako je vjerovnik svjestan duga koji neka treća osoba ima prema dužniku, sudu može podnijeti zahtjev za izdavanje naloga kojim toj trećoj strani nalaže da određeni iznos isplati izravno vjerovniku. Sud ima diskrecijsko pravo odlučiti hoće li odobriti nalog.

Upravitelj pravične provedbe (*receiver by equitable execution*)

Ovom mjerom sud imenuje prinudnog upravitelja nad, na primjer, prihodima dužnika od prodaje imovine radi otplate duga. Sud ima diskrecijsko pravo odlučiti o imenovanju prinudnog upravitelja.

Važno je napomenuti da su sredstva kojima se pokušava izvršiti presuda stvar odluke vjerovnika i pravnih savjetnika. Sudska služba ([☞ Courts Service](#)) ne preporučuje nikakve određene postupke. Ovaj popis nije cjelovit, nego se njime opisuju uobičajeni postupci koji se upotrebljavaju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Kad je riječ o domaćoj presudi, za izvršenje presude može biti potrebno dobiti odobrenje suda koji je donio presudu (vidjeti prethodno). U određenim slučajevima, kao što su prisilno izvršenje i upis presude u registar, nije potrebno podnijeti zahtjev sudu te se zahtjev za izvršenje može podnijeti predmetnoj sudskoj pisarnici.

U slučaju presuda iz drugih država članica EU-a, nadležan je Visoki sud. Međutim, u slučaju periodičnih plaćanja uzdržavanja potvrđenih kao europski nalog za izvršenje u drugim državama članicama EU-a, nadležan je okružni sud.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršive su sudske odluke i određene izvansudske odluke te nalozi suda koji uključuju presude u skraćenom postupku koje upisuje sudski pomoćnik Visokog suda ili sudski pomoćnik regionalnog suda.

Za izvršenje presude često je potrebno dobiti odobrenje suda koji je donio presudu. Međutim, u određenim slučajevima, kao što su prisilno izvršenje i upis presude u registar, nije potrebno podnijeti zahtjev sudu. Odobrenje može dati predmetna sudska pisarnica.

U slučaju presuda iz drugih država koje treba izvršiti na temelju propisa EU-a, nadležan je Visoki sud (ili u slučaju periodičnih plaćanja uzdržavanja potvrđenih kao europski nalog za izvršenje okružni sud). Funkcije u pogledu Uredbe (EZ) br. 44/2001 (zamijenjena Uredbom (EU) br. 1215/2012 koja se primjenjuje na sudske nagodbe koje su odobrene ili sklopljene na dan ili nakon 10. siječnja 2015.) delegirane su Glavnom sucu Visokog suda (*Master of the High Court*) te se na javnoj sjednici suda može podnijeti zahtjev za potvrđivanje da je presuda izvršiva u Irskoj te za izdavanje naloga za njezino izvršenje. Presuda potvrđena kao europski nalog za izvršenje izdan na temelju Uredbe (EZ) br. 805/2004 priznaje se i ima jednak učinak kao presuda Visokog suda te se se izvršava u skladu s tim. Nadležni je sud za izvršenje periodičnog plaćanja uzdržavanja potvrđenog kao europski nalog za izvršenje okružni sud. Domaće odredbe kojima se uređuje taj postupak nalaze se u zakonskom instrumentu br. 274 iz 2011.

U slučaju presude o nespornoj tražbini koja se treba izvršiti u drugoj državi EU-a, sud koji je donio presudu nadležan je za zahtjeve u pogledu njezina izvršenja na temelju Uredbe (EZ) br. 805/2004 o europskim nalogima za izvršenje.

Zahtjev za izvršenje presude sudu (ili sudskoj pisarnici) obično podnosi pravni stručnjak, iako nije nužno da vjerovnik ima pravnog zastupnika. Sve zahtjeve sudu mora podnijeti pravni stručnjak i ne mogu se podnijeti poštom. Određeni zahtjevi sudskim pisarnicama, kao što su zahtjevi za provedbu, registraciju i potvrđivanje presude u svrhu izjave pod prisegom o upisu hipoteke na temelju presude, mogu se podnijeti poštom. Savjeti u pogledu prakse i postupka za podnošenje zahtjeva mogu se dobiti stupanjem u kontakt s Odjelom za presude Visokog suda na adresi HighCourtCentralOffice@Courts.ie.

Troškovi (pristojbe) koje naplaćuje Sudska služba minimalni su, a sadašnje pristojbe dostupne su u odjeljku Pristojbe za naloge ([☞ Fees Orders](#)) na internetskoj stranici Sudske službe ([☞ Courts Service](#)). Troškovi koji mogu nastati kao posljedica angažiranja pravnih savjetnika i odvjetnika stvar su dogovora između vjerovnika i njihovih pravnih zastupnika. Neke ili sve troškove postupka izvršenja može dosuditi sud.

3.2 Glavni uvjeti

Odjeljkom 15. [☞ Zakona o izvršenju sudskih naloga iz 1926. \(Enforcement of Court Orders Act 1926\)](#) (kako je zamijenjen odjeljkom 1. Zakona (br. 2) o sudovima iz 1986. ([☞ Courts \(No. 2\) Act 1986](#))) predviđeno je da, ako je dug utvrđen na temelju sudske presude, naloga ili odluke, vjerovnik može okružnom sudu podnijeti zahtjev za izdavanje sudskog poziva kojim se dužnika obvezuje da pristupi sudu kako bi sudac okružnog suda razmotrio njegovo imovinsko stanje. Zahtjev za izdavanje naloga za izvršenje mora se podnijeti u roku od šest godina od datuma sudske presude, naloga ili odluke. Vjerovnik je dužan predložiti dokaze o izvornom dugu, a dužnik mora ispuniti izjavu o imovinskom stanju. Odjeljkom 16. Zakona iz 1926., kako je izmijenjen odjeljkom 9. Zakona iz 1986., omogućeno je izvođenje dokaza i unakrsno ispitivanje dužnika ili vjerovnika. Nalog za izvršenje može ostati na snazi u razdoblju od 12 godina od datuma predmetne presude, naloga ili odluke.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sve vrste imovine, osim kvarljive robe ili robe koju dužnik prodaje uz mogućnost povrata, mogu biti predmet izvršenja.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Nepoštovanje sudskog naloga može dovesti do toga da stranka koja ne ispunjava obvezu podliježe sankcijama zbog nepoštovanja obveze. Kazne koje može odrediti sud uključuju novčane kazne ili kaznu zatvora sve do trenutka otklanjanja nepoštovanja obveze. Stoga vrijeme koje osoba može provesti u zatvoru nije ograničeno. To se isto tako odnosi na bilo koju treću stranu koja prekrši uvjete sudskog naloga.

Važno je napomenuti da, prema odjeljku 20. Zakona o izvršenju sudskih naloga iz 1926. ([☞ Enforcement of Court Orders Act 1926](#)), kazna zatvora za dužnika zbog nepoštovanja naloga za obročno plaćanje ne djeluje kao otplate ili poništenje duga ili bilo kojeg njegova dijela te time vjerovnik ne gubi pravo na upotrebu drugih pravnih lijekova radi naplate dugova.

Banke i druge financijske institucije podliježu istim obvezama u pogledu ispunjavanja sudskih naloga kao i druge stranke. U okolnostima koja nisu posebno obuhvaćene sudskim nalogom potrebno je u obzir uzeti propise i odredbe kojima se uređuju osobni podaci kojima raspolaže takva institucija (na primjer Zakon o zaštiti podataka iz 1988. ([☞ Data Protection Act 1988](#))).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

U određenim će se nalogima uvijek navesti vrijeme u kojem predmetna stranka mora postupiti u skladu s uvjetima naloga, iako to nije uvijek slučaj. Presuda je valjana u razdoblju od 12 godina, iako neke mjere izvršenja koje se mogu odobriti podliježu rokovima koji su utvrđeni u Sudskom poslovniku ili zakonodavstvu. Primjer je ovršni nalog Visokog suda koji je valjan u razdoblju od godine dana od njegova izdavanja. Nakon tog razdoblja potreban je novi ovršni nalog.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Žalba se obično ne podnosi protiv same mjere izvršenja koju je odobrila sudska pisarnica, nego protiv materijalne presude ili naloga na kojem se mjera temelji. Povrijeđena stranka može žalbenom sudu podnijeti zahtjev za poništenje presude ili naloga. Rokovi za podnošenje žalbe razlikuju se kako slijedi:

okružni sud regionalnom sudu: 14 dana od presude ili naloga,

regionalni sud Visokom sudu: 10 dana od datuma izdavanja naloga,

Glavni sudac (*Master's Court*) Visokom sudu: šest dana od datuma usavršavanja naloga ili, ako je nalog izdan jednostrano (*ex parte*), od datuma obavijesti o tom nalogu ili, ako je odbijen, od datuma takvog odbijanja (mjesec dana od dostave naloga u slučaju izvršenja inozemne presude u skladu s Uredbom (EZ) br. 44/2001),

Visoki sud Prizivnom sudu: deset dana ili 28 dana od datuma usavršavanja naloga, ovisno o prirodi predmeta,

Visoki sud ili Prizivni sud Vrhovnom sudu: 28 dana od datuma usavršavanja naloga.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Presuda je valjana u razdoblju od 12 godina te se postupak na temelju presude ne može pokrenuti nakon isteka 12 godina od datuma na koji je postala izvršiva. Osim toga, neke mjere izvršenja koje se mogu odobriti podliježu rokovima koji su utvrđeni u Sudskom poslovniku ili zakonodavstvu. Primjer je ovršni nalog Visokog suda koji je valjan u razdoblju od godine dana od njegova izdavanja. Nakon tog razdoblja potreban je novi ovršni nalog. Drugi je primjer da je za izdavanje ovršnog naloga Visokog suda u slučajevima kad je od izdavanja izvršivog sudske naloga prošlo više od šest godina potrebna sudska odluka.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 13/02/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Grčka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je prisilna namira materijalnih tražbina uključenih u izvršnu ispravu uz pomoć državnih tijela. U postupku izvršenja upotrebljavaju se sljedeća sredstva:

prisilna pljenidba pokretne imovine,

prisilno iseljenje iz nekretnine,

zapljenja,

pritor,

novčane kazne,

prisilna uprava,

izjave koje se daju pod prisegom.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Kako je definirano u [novom] Zakonu o parničnom postupku (članci 927. – 931. ZGP-a), izvršenje provodi osoba koja je za to ovlaštena i koja na temelju službenog popisa (*Apógrafa*) izdaje odgovarajući nalog određenom **sudskom izvršitelju** te navodi kako treba provesti izvršenje i, ako je to moguće, predmete u odnosu na koje se izvršava nalog. U slučaju zapljene, kao voditelj dražbe određuje se **javni bilježnik** iz regije u kojoj će se provesti zapljena. Na nalogu mora biti naveden datum te ga mora potpisati korisnik ili njegov predstavnik. Nalogom se daje ovlaštenje za provedbu svih mjera izvršenja, osim ako je u njemu navedeno drukčije.

Sudski izvršitelj kojem se dostavlja službeni popis uz nalog za provedbu mjera izvršenja ovlašten je za primanje uplata i izdavanje pisanog računa, a može i predati službeni popis ako je odredba u potpunosti ispunjena. Sudski izvršitelj može primiti i djelomičnu uplatu, a u tom slučaju mora izdati račun i to zabilježiti na službenom popisu. Djelomičnom se uplatom ne usporava provedba izvršenja.

Sudski izvršitelj ovlašten je, ako je to potrebno u svrhu izvršenja, ući u stan ili neki drugi prostor u vlasništvu dužnika, otvoriti vrata i istraživati te otvarati zatvorene komade namještaja, posuđe i spremnike. Sudski izvršitelj može zatražiti pomoć tijela za provedbu zakona (najčešće policije) koja im moraju pružiti pomoć.

Ako se dužnik opire tijekom izvršenja, sudski izvršitelj može upotrijebiti silu kako bi se odgovorilo na taj otpor te zatražiti pomoć tijela za provedbu zakona (najčešće policije).

Sudski izvršitelj sastavlja izvješće za svaku radnju u okviru postupka izvršenja. Ako izvršenje nije provedeno, sudski izvršitelj sastavlja izvješće u kojem navodi razloge. Sudski izvršitelj za svako kazneno djelo počinjeno tijekom izvršenja mora sastaviti izvješće i dostaviti ga nadležnom državnom odvjetniku.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Izvršna isprava javni je dokument kojim se potvrđuje tražbina i omogućuje navodnom korisniku da s pomoću izvršenja zatraži da dužnik ispuní obveze u pogledu sadržaja te isprave. Uvjeti koje je potrebno ispuniti su postojanje isprave i valjanost tražbine.

3.1 Postupak

Izvršenje nije upravni akt već pravni čin čija je svrha osigurati pravnu zaštitu. Zahtjevi upućeni službenicima za izvršenje i sve mjere izvršenja postupovne su radnje. Uvjeti koje je potrebno ispuniti u svrhu provedbe izvršenja sljedeći su:

jurisdikcija i nadležnost službenika za izvršenje,

položaj stranke u sporu,

sposobnost sudjelovanja u sudskom postupku,
sposobnost djelovanja u ime klijenta,
postojanje legitimnog interesa,
sposobnost osobe da može tužiti i biti tužena,
postojanje izvršne isprave,
postojanje tražbine koju je moguće namiriti izvršenjem.
Izvršenje je moguće provesti na temelju sudske odluke i odluke koja nije sudska i nije uvijek potrebno zatražiti sudski nalog kojim se odobrava izvršenje. U nastavku su navedene izvršne isprave:
pravomoćne presude grčkih sudova,
rješenja grčkih sudova koja se smatraju privremeno izvršivima,
arbitražne odluke,
zapisnici s grčkih sudova koji sadržavaju nagodbu ili su u njima utvrđeni sudski troškovi,
javnobilježničke isprave,
nalozi za plaćanje koje izdaju grčki suci,
nalozi za iseljavanje stanara,
strane isprave koje su proglašene izvršivima,
nalozi i isprave zakonski potvrđene kao izvršne isprave.

Službenici za izvršenje mogu biti izravni i neizravni. Izravne službenike imenuje vjerovnik koji podnosi zahtjev. Riječ je o: (a) sudskim izvršiteljima, neplaćenim državnim službenicima koji su ovlašteni poduzimati radnje za zapljenu robe u posjedu dužnika, zapljenu imovine, plovila ili zrakoplova u vlasništvu dužnika, provesti izravno izvršenje, uhititi dužnike kojima je određena kazna pritvora i pripremati dražbe, (b) javnim bilježnicima ili sucima okružnih građanskih sudova koji ih mijenjaju, ovlaštenima provoditi dobrovoljnu ili prisilnu dražbu zaplijenjene imovine dužnika i sastaviti rang-listu te na temelju nje raspodijeliti prihode. Neizravni su službenici policija, oružane snage te svjedoci sudskog izvršitelja koji surađuju kad dođe do otpora izvršenju ili prijetnje takvog otpora. Svi su ti službenici odgovorni za kažnjivo kršenje svojih obveza tijekom izvršavanja svojih dužnosti.

Nalog za izvršenje izdaje osoba koja ga ima pravo provesti, odnosno tužitelj ili njegov predstavnik, koji može, ali ne mora biti pravnik. Osnovni su troškovi izvršenja sljedeći:

naknada sudskog izvršitelja za zapljenu, za tražbine u vrijednosti do 590 EUR: 53 EUR, za tražbine od 591 EUR do 6500 EUR: 53 EUR, uvećano za dodatnih 2,5 % iznosa, a za tražbine u vrijednosti od 6500 EUR ili više: 53 EUR, uvećano za dodatnih 1 % iznosa, a najviše 422 EUR za svaku zaplijenjenu nekretninu, plovilo ili zrakoplov,

naknada sudskog izvršitelja za pripremu svakog programa dražbe ili ponovljene dražbe ili sažetka izvješća o zapljeni za tražbine od najviše 590 EUR = 53 EUR, za tražbine od 591 EUR do 6500 EUR = 2 % i za tražbine od 6501 EUR i više = 1 %, najviše 210 EUR,

naknada dražbovatelja = 30 EUR,

naknada sudskog izvršitelja za bilo koju drugu mjeru izvršenja = od 240 EUR do 400 EUR, kako usuglase sudski izvršitelj i njegov klijent,

naknada svjedoka sudskog izvršitelja = 30 EUR po svjedoku i 60 EUR ako je svjedok sudski izvršitelj,

ako se izvršenje otkaže, naknada sudskog izvršitelja smanjuje se za 50 %,

0,50 EUR po kilometru za put koji sudski izvršitelj i njegovi svjedoci moraju prijeći od svojeg sjedišta radi provedbe bilo koje radnje,

posebna naknada sudskog izvršitelja ovisno o stupnju složenosti izvršenja: usuglašavaju je sudski izvršitelj i njegov klijent (nikad je ne plaća osoba nad kojom se provodi izvršenje).

3.2 Glavni uvjeti

Osnovni su uvjeti za izvršenje sljedeći:

postojanje legitimnog interesa, odnosno potrebe za izvršenjem i pravnom zaštitom koja se njome pruža, valjanost tražbine.

Svrha je propisa o izvršenju uravnotežiti sukobe interesa između vjerovnika s jedne strane i dužnika ili trećih osoba s druge strane. Kriteriji koje sudovi primjenjuju u odobravanju mjere izvršenja sljedeći su:

brza namira vjerovnika uz niske troškove,

zaštita osobnih prava i legitimnih interesa dužnika,

podudaranje interesa vjerovnika i dužnika u pogledu potrebe za postizanjem najbolje moguće cijene na dražbi,

zaštita interesa trećih osoba.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Predmet izvršenja može biti imovina dužnika i/ili sâm dužnik. Izvršenje je materijalna radnja koju provode službenici ovlašteni u tu svrhu, čija je izravna ili neizravna posljedica namira tražbina uz izvršenje koje provodi država. Mjera izvršenja može se provesti nad sljedećom imovinom:

nekretninama u posjedu dužnika ili vjerovnika ili treće osobe, koji su spremni dobrovoljno ih predati,

dužnikovim stvarnim imovinskim pravima na pokretnu imovinu treće strane,

novcem,

novčanim tražbinama osobe koja je predmet izvršenja protiv trećih osoba,

nekretninama u vlasništvu dužnika ili stvarnim imovinskim pravima dužnika,

plovilima,

zrakoplovima,

pravima intelektualnog vlasništva, patentima, filmskim pravima.

Mjera izvršenja ne može se provesti nad sljedećom imovinom:

osobnim predmetima dužnika i njegove obitelji,

hranom i gorivom koji su potrebni dužniku i njegovoj obitelji,

medaljama, suvenirima, rukopisima, pismima, obiteljskim dokumentima i poslovnim knjigama,

knjigama, glazbenim instrumentima, umjetničkim djelima,

alatima, strojevima, knjigama ili drugim predmetima koji su potrebni osobama u radu,

kvarljivom robom,

udjelima u partnerstvima,

sredstvima koja su dio zakonskog uzdržavanja,

plaćom, mirovinom ili doprinosima iz osiguranja.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnik i sve treće osobe moraju poštovati odluku o provedbi mjere izvršenja. Ako tijekom izvršenja dođe do otpora, sudski izvršitelj smije upotrijebiti silu da bi ga spriječio te može zatražiti pomoć tijela za provedbu zakona. Sudski izvršitelj može dovesti dvije odrasle osobe kao svjedoke ili drugog sudskog izvršitelja. U slučaju da dužnik ne poštuje odluku:

ako dužnik ne ispunji svoju obvezu provedbe radnje koju može provesti i treća osoba, vjerovnik ima pravo provesti tu radnju na trošak dužnika, ako dužnik ne ispunji svoju obvezu koju ne smije provesti treća osoba i koja ovisi isključivo o tome je li on spreman provesti je ili ne, sud će mu naložiti da provede tu radnju i ako je ne provede, odrediti mu plaćanje novčane kazne u korist vjerovnika i kaznu pritvora, ako dužnik ima obvezu suzdržati se od neke radnje ili pristati na neku radnju, sud može za svako kršenje te obveze odrediti plaćanje novčane kazne u korist vjerovnika te pritvor.

Ni jedan od prethodno navedenih slučajeva ne utječe na pravo vjerovnika da zahtijeva nadoknadu predviđenu materijalnim pravom za gubitke pretrpljene kao posljedica neispunjavanja obveza dužnika. Dužnik u načelu može raspolagati imovinom; međutim, ako se imovinu zaplijeni, to je raspolaganje zabranjeno i ništavno za osobu koja ju je zaplijenila i za vjerovnike koji su prijavili svoje tražbine.

Ako je izvršenje usmjereno na bankovne račune dužnika, banka nije obvezna podноситelju zahtjeva otkriti sve pojedinosti o njima; međutim, ako se banci dostavi isprava za zapljenu novčanih tražbina u posjedu dužnika, raspolaganje zaplijenjenim iznosom zabranjuje se i ništavno je za osobu koja je izvršila zapljenu, a banka mora u roku od osam dana od dostave isprave o zapljeni potvrditi postoji li zaplijenjena tražbina (novčani depozit na bankovnom računu) i, ako je dostatna za namirenje osobe koja je izvršila zapljenu, mora toj osobi isplatiti novčani iznos.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U načelu nema odredbe kojom se određuje rok za podnositelja zahtjeva; postoje određena vremenska ograničenja, ali riječ je o rokovima do kojih nije moguće valjano provesti određene radnje, a ne o obvezujućim rokovima te se njima ne određuje izričito trenutak nakon kojeg podnositelj zahtjeva više ne može poduzimati radnje. Odredbom u skladu s kojom određene radnje treba poduzeti unutar određenog razdoblja nakon zapljene ili prije dražbe ne mijenja se osnova tog sustava. Kako bi se spriječio predugo trajanje postupka, određen je konačni rok od godine dana nakon koje se zapljena i druge radnje ne mogu izvršiti na temelju istog naloga, a dražba se ne može održati na temelju zapljene koja je, zbog isteka tog roka, poništena sudskom odlukom.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Jedini je pravni lijek protiv postupka izvršenja podnošenje zahtjeva za pobijanje presude, koji može podnijeti osoba protiv koje je naložena provedba izvršenja ili bilo koji vjerovnik s legitimnim interesom u roku od 15 dana od prve mjere izvršenja ako se odnosi na valjanost isprave ili predsudskog postupka, do konačne mjere izvršenja ako se odnosi na valjanost bilo koje od mjera izvršenja, od prve do posljednje, te šest mjeseci nakon provedbe konačne mjere izvršenja ako se odnosi na valjanost te radnje. Zahtjev za pobijanje presude može podnijeti i treća osoba koja ima pravo na predmet izvršenja koji se osporava i na koje se može pozvati protiv osobe na koju je usmjereno izvršenje, bez posebnog roka. Nadležni je sud onaj u čijoj se jurisdikciji nalazi mjesto izvršenja, konkretno okružni građanski sud ako je izvršna isprava odluka okružnog građanskog suda [*eirnodikeio*] i prvostupanjski sud sa sucem pojedincem [*monomélés protodikeio*] u svim drugim slučajevima. Izvršenje se ne obustavlja samo zbog činjenice da je podnesen zahtjev za pobijanje presude; međutim, sudskom se odlukom na zahtjev podnositelja može naložiti obustavljanje postupka izvršenja, s jamstvom ili bez njega. Ta se odluka dostavlja službenicima za ovrhu koji ne mogu provesti ni jednu mjeru izvršenja ako za to nemaju izričito dopuštenje navedeno u odluci.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Sljedeća se ograničenja primjenjuju na izvršenje, posebno u pogledu zaplijenjene imovine: Sljedeća je imovina zaštićena od zapljene: (a) imovina koja je pretrpjela izravnu štetu, (b) udjeli u partnerstvima, (c) tražbine na temelju uzdržavanja koje proizlaze iz zakonodavstva ili oporučnog raspolaganja, kao i tražbine za doprinose supružnika za obiteljske potrebe, (d) tražbine u pogledu plaća, mirovina ili doprinosa iz osiguranja, osim ako postoji nepodmirena tražbina koja proizlazi iz zakonodavstva ili oporučnog raspolaganja ili doprinosa za obiteljske potrebe; u tom slučaju može se zaplijeniti polovina predmeta ovrhe, uzimajući u obzir iznose koje je primio dužnik, opseg obveza koje proizlaze iz njihova braka u pogledu ispunjavanja potreba obitelji i broj korisnika, (e) bilo koja vrsta pomoći ili potpore EU-a u posjedu agencije OPEKEPE kao treće osobe, dok se ne uplate na bankovni račun korisnika ili im se ne isplate na neki drugi način. Izuzeće utvrđeno u stavku 2. točki (d) primjenjuje se i ako se plaćanje iznosa izvršava uplatom na bankovni račun dužnika. Izuzeće se primjenjuje samo ako iznos na računu tijekom razdoblja od naloga za izvršenje do dana plaćanja nije viši od iznosa tražbine izuzete iz izvršenja.

Osim toga, dužnik ima pravo žaliti se na postupak izvršenja na temelju dva pravna lijeka:

(a) **zahtjeva za prigovor na članak 933. Zakona o pamičnom** postupku u kojem se navodi sljedeće: Svaki prigovor osobe nad kojom se provodi izvršenje i vjerovnika s legitimnim interesom, koji se odnosi na valjanost izvršne isprave, postupak izvršenja ili tražbinu može se podnijeti samo s pomoću obavijesti o prigovoru dostavljene okružnom građanskom sudu ako je taj sud izdao izvršnu ispravu, a u svim drugim slučajevima prvostupanjskom sudu sa sucem pojedincem. Ako se različitim dokumentima dostavi više obavijesti o prigovoru, tajništvo mora osigurati da sve one budu utvrđene i iznesene na istoj sudskoj raspravi. Dodatni razlozi za prigovor mogu se podnijeti samo u posebnom zahtjevu koji se predaje tajništvu suda kojem se upućuje prigovor, pri čemu se sastavlja izvješće i dostavlja ga se drugoj strani najmanje osam (8) dana prije rasprave. Rasprava o prigovoru mora se zakazati u roku od šezdeset (60) dana od podnošenja zahtjeva, a poziv se tuženiku dostavlja dvadeset (20) dana prije rasprave. Mjesno nadležni sud jest okružni sud u mjestu izvršenja ako druge radnje u okviru postupka izvršenja slijede propisani redoslijed, a u suprotnom je nadležan sud koji je utvrđen u članku 584. Ako je izvršna isprava presuda ili nalog za plaćanje, prigovori se ne prihvaćaju u mjeri u kojoj su primjenjivi *res judicata* u skladu s člankom 330. odnosno člankom 633. stavkom 2. točkom (c). Tvrdnje koje se odnose na namirivanje tražbine moraju se dokazati isključivo u pisanom obliku ili priznanjem na sudu. Odluka o prigovoru mora se dostaviti u roku od šezdeset (60) dana nakon rasprave.

(b) **u skladu s člankom 1000. Zakona o pamičnom** postupku, dužnik ima pravo zatražiti obustavu dražbe protiv njega. Konkretno, na zahtjev dužnika koji se neće prihvatiti ako nije podnesen petnaest (15) radnih dana prije dana održavanja dražbe, sud iz članka 933., tijekom rasprave o predmetu nakon postupka na temelju članka 686. i dalje, može obustaviti postupak dražbe na najviše šest (6) mjeseci od izvornog datuma dražbe ako ne postoji rizik od oštećivanja vjerovnika u postupku izvršenja i ako se može razumno očekivati da će dužnik namiriti vjerovnika u postupku izvršenja unutar tog razdoblja ili da će se, ako to razdoblje istekne, povećati prihodi u okviru dražbe. Ta se presuda mora dostaviti do podneva posljednjeg ponedjeljka prije dražbe, a obustava će uvijek biti odobrena ako se plate sljedeći iznosi: (a) bilo koji troškovi održavanja dražbe, koji će se procijeniti u presudi i (b) barem jedna četvrtina iznosa koji se duguje osobi koja provodi dražbu. Dražbovatelj se o presudi o obustavi dražbe obavješćuje istoga dana na koji se presuda donosi. Plaćanje se mora izvršiti do 10:00 sati na dan dražbe, a ako se plaćanje ne izvrši, dražba se nastavlja prema planu.

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice [es](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Španjolska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Općenito, izvršenje u okviru građanskog i trgovačkog prava znači da ako počinitelj ne postupi dobrovoljno u skladu s izvršivom odlukom (kao što je pravomoćna presuda), tužitelj mora podnijeti zahtjev za sudske izvršenje kako bi osigurao da se postupa u skladu s tom odlukom. Na primjer, da bi se izvršio povrat duga koji je naložen tuženiku, ali on to nije učinio, tužitelj (vjerovnik) podnosi zahtjev za sudske izvršenje i dobiva povrat zapljenom dužnikovih tekućih računa ili dužnikove nepokretne imovine nakon čije je dražbe od prihoda te dražbe moguće platiti iznos koji se duguje vjerovniku.

Izvršenje je dio odgovora na odredbu iz španjolskog Ustava iz 1978. kojom se sucima i sudovima povjerava zadaća donošenja presuda i njihova izvršenja (članci 117. i 118. Ustava). Stoga su stranke u postupku obvezne postupati u skladu s presudama i drugim sudskim odlukama te osigurati suradnju koja je potrebna kako bi se izvršila odluka. Sudac mora osigurati pravilno ispunjavanje tih zahtjeva.

Izvršenje sudske odluke znači postupanje u skladu s mjerama koje je naložio sud, tj. ostvarenje punog prava koje je stekla stranka koja je uspjela u sporu.

To može uključivati tužitelja (dalje u tekstu „stranka koja traži izvršenje“ (*ejecutante*)) koji zahtijeva naknadu novčanog iznosa, pravo da zatraži činjenje ili nečinjenje neke radnje, primjerice građevinskih radova, ili da se priznato pravo ostvari upisom u relevantni javni registar, ovisno o odluci.

Izvršenje može biti konačno ili privremeno. U potonjem slučaju, i u određenim okolnostima, presuda koja još nije pravomoćna izvršava se kako bi se spriječilo da vjerovnik snosi gubitke tijekom tog privremenog razdoblja (tj. tijekom postupovnih radnji u postupku protiv te odluke i tijekom izdavanja pravomoćne presude) zbog odgađanja svojstvenih postupku (članci od 524. do 537. Zakona o parničnom postupku [*Ley de Enjuiciamiento Civil*]).

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Španjolskim se zakonodavstvom izvršenje presuda povjerava sucima i sudovima u skladu sa zakonima i pravilima o nadležnosti (članak 117. stavak 3. španjolskog Ustava).

U skladu s Ustavom i Zakonom o parničnom postupku (Zakon 1/2000, 7. siječnja 2000., BOE br. 7. od 8. siječnja 2000., kako je izmijenjen) kojim se uređuju postupci izvršenja u građanskim stvarima, sudac je odgovoran za praćenje pravilne provedbe postupka izvršenja (članci 545., 551., 552. i odgovarajuće odredbe). Sudac na zahtjev stranke koja traži izvršenje pokreće postupak na temelju općeg naloga za izvršenje koji će se izdati nakon što se preispita izvršiva isprava. Sudac će isto tako izdati odluku ako tuženik (dalje u tekstu „dužnik“ (*ejecutado*)) podnese prigovor na izvršenje i pokrene poseban postupak prigovora na izvršenje koji je opisan u nastavku.

Tajnici (*letrados de la administración de justicia*), prethodno nazvani sudskim službenicima (*secretarios judiciales*), odgovorni su za određivanje i donošenje posebnih mjera za izvršenje (zahtjevi za plaćanje, zapljena imovine dužnika, umanjenje trenutnih računa, plaće itd.). Nakon što sudac izda opći nalog za izvršenje, tajnik je taj koji prati postupak izvršenja i donosi odgovarajuće odluke, bez obzira na to što se u nekim slučajevima protiv tih odluka može podnijeti žalba sudu.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Općenito je potrebna pravomoćna presuda ili sudska odluka ili bilo koja druga izvršiva isprava kojom se omogućuje izvršenje (postoje iznimke u kojima odluka još nije pravomoćna, ali je izvršiva, kao što je privremena provedba pobijanih presuda, što je dopustivo u određenim okolnostima).

U skladu s odredbama članka 517. Zakona o parničnom postupku koje se odnose na postupak izvršenja i izvršive isprave, zahtjev za izvršenje mora se temeljiti na ispravi koja je izvršiva. Samo su sljedeće isprave izvršive:

pravomoćna presuda

arbitražne odluke i sporazumi o mirenju. Sporazumi o mirenju moraju se upisati u registar u skladu sa Zakonom o mirenju u građanskim i trgovačkim stvarima [Ley de Mediación en Asuntos Civiles y Mercantiles].

sudske odluke kojima se odobravaju ili potvrđuju sudske nagodbe i sporazumi koji su postignuti tijekom postupka i koji su, ako je potrebno, popraćeni odgovarajućim izjavama kako bi se dobio uvid u njihov stvarni sadržaj

javne isprave, pod uvjetom da je riječ o prvim preslikama. Ako je riječ o drugim preslikama, moraju se izdati na temelju sudskog naloga kojim se upućuje na osobu koja će pretrpjeti štetu ili osobu koja prouzrokuje štetu ili se moraju izdati uz suglasnost svih stranaka

instrumenti trgovačkih sporazuma koje su potpisale stranke i trgovački posrednik, član strukovnog udruženja, koji ih je pregledao, pod uvjetom da su popraćeni potvrdom u kojoj navedeni posrednik potvrđuje da ugovor odgovara upisima u njegov registar i datumima tih upisa

zakonito izdani vrijednosni papiri na donositelja ili vrijednosni papiri na ime koji predstavljaju dospjele obveze i kupone koji su isto tako plativi na temelju tih vrijednosnih papira, pod uvjetom da kuponi odgovaraju vrijednosnim papirima i da vrijednosni papiri odgovaraju unosima u priznaničnim knjigama. Prigovor protiv krivotvorenja vrijednosnih papira iznesen tijekom postupka usporedbe neće spriječiti izdavanje naloga za izvršenje ako se stavke podudaraju, ne dovodeći u pitanje naknadni prigovor na izvršenje koji dužnik može podnijeti tvrdeći da su vrijednosni papiri krivotvoreni

važne potvrde koje su izdala tijela odgovorna za registre koji prikazuju vrijednosne papire po njihovim unosima u knjigama koji se navode u Zakonu o tržištu vrijednosnih papira [Ley del Mercado de Valores], pod uvjetom da su popraćeni preslikom javne isprave koja čini vrijednosne papire ili, gdje je primjenjivo, izdanje, ako se takva isprava zahtijeva u skladu sa zakonodavstvom na snazi. Potvrde na koje se upućuje u prethodnom stavku ne prestaju važiti nakon zahtjeva i naloga za izvršenje

sudski nalog kojim se određuje maksimalni iznos koji se može potraživati u obliku naknade izdan u skladu s uvjetima utvrđenima zakonom u kaznenom postupku koji je pokrenut u odnosu na događaje koje pokriva obvezno osiguranje motornih vozila od odgovornosti treće strane ostale postupovne odluke i dokumenti koji su izvršivi u skladu s tim ili nekim drugim zakonom.

3.1 Postupak

U preostalom dijelu, postupak je opisan u člancima 548. i dalje Zakona o parničnom postupku; trebalo bi napomenuti da će se nalog za izvršenje izdati samo na zahtjev jedne od stranaka te će biti u obliku zahtjeva, kako je navedeno u nastavku. Nakon što je zahtjev za izvršenje podnesen sudu i pod uvjetom da su postupovna pravila i zahtjevi ispunjeni, sud izrađuje nacrt općeg naloga za izvršenje. Nakon što sudac izda nalog, tajnik izdaje odluku koja sadržava odgovarajuće posebne mjere za izvršenje te mjere za praćenje i istragu imovine dužnika koja se smatra prikladnom za izvršenje.

Obavijest o navedenom nalogu i odluci dostavlja se dužniku uz presliku zahtjeva za izvršenje, bez obzira na to što se mogu poduzeti određene mjere kako bi se zaštitilo vjerovnika od potencijalnih gubitaka.

Dužnik može podnijeti prigovor na izvršenje na temelju posebnih razloga, materijalnih (npr. plaćanje duga) ili postupovnih (npr. ako postoje pogreške u dostavljenoj ispravi), u skladu s člankom 556. i dalje Zakona o parničnom postupku. U tom se slučaju pokreće kontradiktorni postupak, u kojem se smiju ispitati dokazi, a koji se zaključuje izdavanjem naloga kojim se nalog za izvršenje potvrđuje ili se u potpunosti ili djelomično poništava. Protiv te se odluke može podnijeti žalba odgovarajućem pokrajinskom sudu (*Audiencia Provincial*).

3.2 Glavni uvjeti

Kao što je prethodno navedeno, zahtjev za izvršenje mora se podnijeti na zahtjev dotične stranke podnošenjem zahtjeva koji sadržava zahtjev za izvršenje. Zahtjev za izvršenje mora sadržavati ispravu na kojoj se izvršenje temelji, u njemu se moraju navesti izvršenje koje se traži od suda, imovina dužnika koja se može zaplijeniti, mjere praćenja i istrage radi utvrđivanja dužnikove imovine, osoba ili osobe nad kojima će se provesti izvršenje, uz službenu potvrdu njihova identiteta. Ako je izvršna isprava odluka tajnika ili presuda ili odluka suda odgovornog za izvršenje, u zahtjevu za izvršenje može se zatražiti izdavanje naloga za izvršenje, utvrđivanjem presude ili odluke koju treba izvršiti (članak 549. Zakona o parničnom postupku), dok se, u drugim slučajevima, zahtjev za izvršenje mora predati s dokumentima na kojima se temelji izvršenje (navedeni su u članku 550. Zakona o parničnom postupku). Ako zahtjev za izvršenje ispunjuje prethodne zahtjeve i ako se predloženom ispravom omogućuje naganje izvršenja, izvršenje će naložiti sudac ili tajnik svojom odlukom utvrđujući – u slučaju izvršenja novčane tražbine – iznos koji čini glavnica izvršenja i iznos privremeno određen za kamate i troškove, ne dovodeći u pitanje svoje naknadne namire i usklađivanja, a uvijek mora utvrditi zainteresirane osobe i mjere izvršenja koje treba donijeti.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Ne dovodeći u pitanje određenu imovinu koja ne može biti predmet zapljene navedenu u nastavku, uvijek bi trebalo naglasiti da mjere izvršenja moraju biti razmjerne iznosu za koji je dopušteno izvršenje. Stoga, sud može naložiti umanje ako su te mjere pretjerane. Osim toga, ako su mjere nedostatne, stranka koja je zatražila izvršenje može podnijeti zahtjev za njihovu dopunu proširenjem ili povećanjem donesenih mjera. Ako stranka koja je zatražila izvršenje ne zna koja je imovina u vlasništvu dužnika, od suda se može zatražiti da provede ispitivanje. Ta ispitivanja provodi tajnik, izravno sa suda ili podnošenjem zahtjeva nadležnim tijelima. Međutim, postoji niz ljestvica ili ograničenja na zapljene i oduzimanje nadnica i plaća koje se navode u nastavku. Izvršenje koje proizlazi iz naloga za plaćanje naknade za uzdržavanje (određeno u postupku radi ostvarivanja prava na uzdržavanje među srodnicima ili u obiteljskom postupku koji se odnosi na plaćanje naknade za uzdržavanje djece) čini iznimku jer u tim slučajevima izvršenje nije podložno zakonski propisanim ljestvicama; umjesto toga, sud određuje iznos koji se može zaplijeniti (članak 608. Zakona o parničnom postupku).

Kad je riječ o imovini koja ne može biti predmet zapljene, u člancima 605. i dalje Zakona o parničnom postupku navodi se sljedeće (upućivanje na „sudskog službenika” treba tumačiti kao upućivanje na tajnika):

Članak 605. Imovina koja ne može biti predmet zapljene

Ni u kojim okolnostima predmet zapljene ne može biti sljedeća imovina:

imovina koje je proglašena neotuđivom;

pomoćna prava koja se ne mogu odvojiti od glavnog prava;

imovina koja sama po sebi nema nikakvu vrijednost;

imovina koja je izričito proglašena imovinom koja ne može biti predmet zapljene u skladu s određenom pravnom odredbom.

Članak 606. Imovina dužnika koja ne može biti predmet zapljene

Predmet zapljene ne mogu biti ni sljedeći predmeti:

namještaj i predmeti za uporabu u domaćinstvu, kao i odjeća stranke protiv koje se zahtijeva izvršenje, ili članova njezine obitelji, a koja se ne može smatrati suvišnom. Općenito, predmeti kao što su hrana, gorivo i sve ostalo što je po mišljenju suda neophodno za dostojanstven život dužnika i osoba koje uzdržava; knjige i instrumenti koji su potrebni dužniku za obavljanje zanimanja, umjetničkog stvaralaštva ili zanata, pri čemu njihova vrijednost nije razmjerna iznosu potraživanog duga;

vjerski predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u obredima službeno priznatih vjeroispovijesti;

iznosi nad kojima je zakonom izričito zabranjeno izvršenje zapljene;

imovina i iznosi nad kojima se u skladu s ugovorima koje je ratificirala Španjolska ne smije izvršavati zapljena.

Članak 607. Zapljena plaća i mirovina

1. Nadnice, plaće, mirovine, naknade ili njihovi ekvivalenti koji ne premašuju iznos minimalne plaće izuzeti su od zapljene.

2. Nadnice, plaće, naknade ili mirovine koje premašuju minimalnu plaću mogu se zaplijeniti u skladu sa sljedećom ljestvicom:

za prvi dodatni iznos, do iznosa koji je jednak dvostrukom iznosu minimalne plaće, 30 %;

za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak trostrukom iznosu minimalne plaće, 50 %;

za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak četverostrukom iznosu minimalne plaće, 60 %;

za dodatni iznos, do iznosa koji je jednak peterostrukom iznosu minimalne plaće, 75 %;

za svaki iznos koji premašuje prethodno navedeni iznos 90 %.

3. Ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje prima više od jedne plaće ili nadnice, sve se zbrajaju i od tog se iznosa samo jedanput oduzima dio nad kojim se ne izvršava zapljena. Isto će se tako nadnice, plaće, mirovine, naknade ili njihov ekvivalent bračnih drugova zbrojiti osim ako bračni drugovi imaju odvojenu imovinu, o čemu dokaz mora podnijeti sudski službenik.

4. Ako stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje ima uzdržavane osobe, sudski službenik može smanjiti postotke određene u točkama 1., 2., 3. i 4. ovog članka za od 10 % do 15 %.

5. Ako nadnice, plaće, mirovine ili naknade uključuju trajna ili privremena umanjavanja javne prirode u skladu sa zakonodavstvom o porezu ili socijalnoj sigurnosti, neto iznos koji će dužnik dobiti nakon tih umanjavanja bit će iznos koji se upotrebljava kao osnovica za određivanje iznosa koji se treba zaplijeniti.

6. Prethodni stavci ovog članka primjenjuju se i na dohodak od samostalnog obavljanja profesionalnih i komercijalnih djelatnosti.

7. Iznosi zaplijenjeni u skladu s tom odredbom mogu se prenijeti izravno na račun koji je prethodno odredila stranka koja zahtijeva izvršenje ako je sudski službenik odgovoran za izvršenje prethodno dao dopuštenje za to.

U tom slučaju, osoba ili tijelo koje izvršava zapljenu i posljedični prijenos, kao i stranka koja zahtijeva izvršenje, moraju obavješćivati sudskog službenika svaka tri mjeseca o poslanim i primljenim iznosima, uz iznimku svih tražbina koje može prijaviti stranka protiv koje se zahtijeva izvršenje jer dug smatra potpuno isplaćenim, čime zapljena postaje ništavna, ili jer se umanjenja i prijenosi nisu provodili u skladu s odredbama sudskog službenika.

Nalog sudskog službenika kojim se dopušta izravan prijenos može se dovesti u pitanje izravnim ulaganjem žalbe za razmatranje pred sudom.

U Kraljevskoj uredbi sa zakonskom snagom 8/2011 od 1. srpnja 2011. o mjerama potpore za hipotekarne dužnike, koja je stupila na snagu 7. srpnja 2011., pruženo je pojašnjenje odredbi Zakona o parničnom postupku. U članku 1. Kraljevske uredbe sa zakonskom snagom 8/2011 propisuje se sljedeće:

Članak 1. Izuzimanje minimalnih obiteljskih primanja od zapljene.

Ako u skladu s odredbama članka 129. Zakona o hipotekama [Ley Hipotecaria] cijena postignuta prodajom nekretnine za stanovanje koja je pod hipotekom nakon izvršenja povezanog s tim predmetnim dugom nije dostatna za podmirivanje osiguranog zajma, iznos izuzet od zapljene utvrđen u članku 607. stavku 1. Zakona o parničnom postupku uvećat će se za 50 % i za dodatnih 30 % minimalne plaće po članu obitelji sve dok više ne primaju redovne prihode, nadnicu ili mirovinu iznad minimalnog iznosa. Za te potrebe, obiteljskom jedinicom smatra se bračni drug ili izvanbračni partner te preci i potomci u prvom stupnju koji žive s dužnikom.

Nadnice, plaće, naknade ili mirovine iznad minimalne plaće te, ako je primjenjivo, iznosi koji proizlaze iz primjene odredbe utvrđene u prethodnom stavku o zaštiti obiteljske jedinice, zaplijenit će se u skladu s ljestvicom iz članka 607. stavka 2. prethodno navedenog zakona.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U slučaju nekretnina ili druge imovine koja se može upisati u registar, sud na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje može naložiti upis preventivne zapljene u odgovarajući javni registar (obično u imovinski registar koji je nadležan za nekretnine) radi jamčenja kasnijeg izvršenja.

U drugim slučajevima mogu se odobriti sljedeće mjere:

novac: oduzimanje;

tekući računi: nalog za umanjenje izdan banci;

plaće: nalog za umanjenje izdan platitelju;

kamate i prihodi: platitelj ih umanjuje, njima se upravlja uz nadzor suda ili se plaćaju sudu;

vrijednosni papiri i financijski instrumenti: odbitak kamate na izvoru, obavijest koja se izdaje regulatoru burze ili sekundarnog tržišta (ako su vrijednosni papiri uvršteni na javno tržište) i obavješćivanje društva izdavatelja;

ostala pokretna imovina: oduzimanje.

Nadalje, kako bi se osiguralo izvršenje, sve osobe te javna i privatna tijela moraju surađivati u skladu s mjerama izvršenja (uz upozorenje da ih se može kazniti novčanom kaznom ili pokrenuti postupak protiv njih zbog nepoštovanja suda ako se ne budu pridržavali tog zahtjeva). To znači da moraju dostaviti informacije koje se od njih zahtijevaju ili primijeniti predmetne mjere jamstva te moraju predati sudu sve dokumente i podatke koje posjeduju, bez ikakvih ograničenja osim onih koja proizlaze iz temeljnih prava ili ograničenja koja su izričito utvrđena zakonom u određenim slučajevima.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere izvršenja nemaju određeno trajanje; na snazi su do završetka izvršenja. Kad je riječ o tim mjerama, stranka koja zahtijeva izvršenje mora podnijeti zahtjev za relevantno izvršenje u svakom predmetu. Na primjer, zatražit će se održavanje dražbe u slučaju zapljene pokretne imovine ili nekretnina. Stranku koja zahtijeva izvršenje isplatit će se novcem prikupljenim dražbom. U drugim slučajevima, na primjer kad se nalog sastoji od izručenja nekretnine stranci koja zahtijeva izvršenje (kao što je prisilno iseljenje zbog neplaćanja najamnine), mjere izvršenja sastojat će se od vraćanja nekretnine u posjed stranci koja zahtijeva izvršenje nakon što stanar koji je prekršio ugovor bude prisilno iseljen iz te nekretnine.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Nije moguće uložiti žalbu protiv naloga kojim se odobrava izvršenje. Međutim, dužnik može uputiti prigovor nakon primanja obavijesti o izvršenju. U tom će se slučaju provesti navedeni postupak prigovora. Prigovor se može temeljiti na osnovanim razlozima ili na postupovnim pogreškama. Osnove za prigovor razlikuju se ovisno o ispravi koju se izvršava (kako je navedeno u člancima 556. i dalje Zakona o parničnom postupku, ovisno o tome je li riječ o postupkovnoj odluci koju donosi sudac ili tajnik, arbitražnoj odluci ili sporazumu o mirenju; najvećim sankcijama određenima u kaznenim postupcima povezanim s prometnim nezgodama; ispravama navedenima u članku 517. točkama 4., 5., 6. i 7. Zakona o parničnom postupku, kao i drugim izvršivim ispravama iz članka 517. stavka 2. točke 9. Prigovor koji se temelji na pretjeranom zahtjevu i prigovor koji se temelji na postupovnim pogreškama uređeni su člankom 558. odnosno člankom 559. Zakona o parničnom postupku). Treba napomenuti da je moguće da je sud prethodno naveo neke od tih razloga na vlastitu inicijativu (ako sud smatra da je neka od klauzula iz izvršive isprave koju čine ovjerene javne isprave, instrumenti ili potvrde možda nepravedna, potrebno je djelovati po službenoj dužnosti saslušanjem stranaka u pogledu tog pitanja i donošenjem sudske odluke nakon toga). Stranke mogu podnijeti žalbu protiv naloga koji je izdao prvostupanjski sud kao odgovor na osnovu prigovora. Žalbu će razmotriti odgovarajući pokrajinski sud.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Stoga mjera izvršenja koja se temelji na sudskoj presudi ili odluci, kojom tajnik odobrava pravno rješavanje zahtjeva ili sporazum postignut tijekom postupka, ili na arbitražnoj odluci ili sporazumu o mirenju, istječe ako se odgovarajući zahtjev za izvršenje ne podnese u roku od pet godina od trenutka kad presuda ili odluka postane pravomoćna (članak 518. Zakona o parničnom postupku).

Postoji i razdoblje čekanja prije pokretanja izvršenja postupovnih odluka (koje provodi sudac ili tajnik) ili arbitražnih odluka ili sporazuma o mirenju. To je razdoblje uvedeno kako bi dužnik mogao dobrovoljno postupiti u skladu s nalogom, čime se izbjegava potreba da osoba koja bude uspješna u postupku podnosi zahtjev za izvršenje. U skladu s time, neće se izdavati nalog za izvršenje postupovne ili arbitražne odluke ili sporazuma o mirenju u roku od 20 dana od datuma kad odluka postane pravomoćna ili kad odluka za odobravanje sporazuma ili njegovo potpisivanje bude dostavljena dužniku (članak 548. Zakona o parničnom postupku). Krajnji je cilj tog razdoblja čekanja potaknuti dobrovoljni pristanak dužnika.

Kao što je prethodno objašnjeno u odjeljku 4.1., radi zaštite dužnika Zakonom o parničnom postupku propisuje se da se nad određenom imovinom ne može izvršiti zapljena te se propisuju kvantitativna ograničenja koja su razmjerna zapljeni plaća, nadnica, naknada ili mirovina.

Dražba imovine, prodaja najboljem ponuđaču mora se izvršiti za najmanje iznose u odnosu na procijenjenu vrijednost imovine ili iznosa duga. Ta su ograničenja radi zaštite dužnika veća ako se dužnikovo uobičajeno boravište stavlja na dražbu (članci 670. i 671. Zakona o parničnom postupku).

Zakonom o parničnom postupku propisuje se i da se, općenito, izvršenje kamate na glavnici duga i postupovni troškovi ne smiju provoditi za iznos koji premašuje 30 % glavnice (članak 575. Zakona o parničnom postupku).

Kad se izvršenje provodi nad uobičajenim boravištem, troškovi koji se potražuju od dužnika ne smiju premašivati 5 % iznosa navedenog u zahtjevu za izvršenje (članak 575. Zakona o parničnom postupku).

U slučaju zapljene nekretnina pod hipotekom i dužnika čija je socijalna i financijska situacija posebno osjetljiva, prisilno iseljavanje s uobičajenog boravišta odgađa se (članak 441. Zakona o parničnom postupku).

U skladu s člancima od 55. do 57. Zakona o nesolventnosti (*Ley Concursal*), pojedinačni nalozi za izvršenje ne mogu se izdati protiv trgovačkih društava koja su proglasila stečaj, s obzirom na to da sudac u stečajnom postupku ima iznimnu nadležnost u pogledu izvršenja nad nesolventnom strankom; svrha je toga spriječiti pristranost u odnosu prema vjerovnicima.

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 18/08/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Francuska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje (što podrazumijeva prisilno izvršenje s obzirom na to da se protiv dužnika koji dobrovoljno ispunjavaju svoje obveze ne pokreće postupak izvršenja) obuhvaća sve postupke koji omogućuju da se na temelju izvršne isprave dužnika prisili na ispunjavanje njegovih obveza. Izvršne su isprave ponajprije presude (francuske ili strane) i javnobilježnički akti čija je izvršivost potvrđena (vidjeti točku 2. u nastavku). U francuskom pravu tim se ispravama dužniku mogu nametnuti tri vrste obveza: plaćanje, činjenje ili nečinjenje te, konačno, davanje ili nadoknada.

Pravo na izvršenje odnosi se samo na imovinu dužnika. Nije moguće provesti ovrhu nad osobom. To znači, među ostalim, da se dužnika ne može osuditi na kaznu zatvora samo na temelju neplaćanja duga. Međutim, odbijanje ispunjenja određenih obveza (obveze uzdržavanja) kazneno je djelo zbog kojeg protiv dužnika može biti pokrenut sudski postupak i zbog kojeg dužnik može biti osuđen na kaznu zatvora. Isto vrijedi za prijevaru u svrhu proglašenja stečaja dužnika.

Obveze plaćanja izvršavaju se zapljenama novčanih iznosa, pokretnina ili nekretnina u vlasništvu dužnika. Ako se zapljena odnosi na novčani iznos, zaplijenjeni iznos bit će dodijeljen vjerovniku (npr. zapljena i uplata na bankovni račun). Ako se zapljena odnosi na pokretnine ili nekretnine u vlasništvu dužnika, dovest će do prisilne prodaje imovine, a prihod od prodaje dodijelit će se vjerovniku u iznosu njegove tražbine.

Obveze davanja ili nadoknade, ovisno o vrsti imovine. Ako se radi o pokretnini, imovina se oduzima zapljenom i vraća zakonitom vlasniku. Ako se radi o nekretnini, vraćanje ili povrat imovine u posjed vlasnika provodi se deložiranjem stanara.

Budući da je zabranjeno fizički prisiliti osobu na ispunjavanje obveze činjenja ili nečinjenja, dužnika se potiče da te obveze ispuni putem novčane kazne koju izriče sud. Iznos kazne je novčani iznos koji dužnik mora platiti ako ne ispuni svoje obveze. Taj se iznos računa razmjerno vremenu neispunjenja obveza (ako je riječ o obvezama činjenja) ili u skladu s brojem kršenja obveze nečinjenja. Budući da se obveze plaćanja, davanja ili nadoknade isto tako tumače kao obveze činjenja, osim s drugim mjerama prisilnog izvršenja koje se mogu poduzeti, te se obveze mogu kombinirati i s novčanom kaznom.

Potrebno je napomenuti i da se, u načelu, samo na obveze utvrđene izvršnom ispravom mogu primjenjivati mjere prisilnog izvršenja.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji imaju monopol nad provedbom prisilnog izvršenja. Oni su javni službenici koje imenuje ministar pravosuđa, koji provjerava izvršavaju li svoje dužnosti u skladu sa strogim etičkim pravilima. Plaćeni su za usluge koje pružaju (vidjeti točku 3. u nastavku). Vjerovnik plaća troškove mjera prisilnog izvršenja, koje mu dužnik kasnije mora nadoknaditi.

Kada se pred sudom pokreće postupak u pogledu tražbine, nadležni je sudac u načelu sudac u postupku izvršenja koji djeluje u svojstvu specijaliziranog suca pri redovnom sudu.

Konačno, iako mjere osiguranja u načelu odobrava sudac u postupku izvršenja, iznimno ih može odobriti i predsjednik trgovačkog suda (*tribunal de commerce*) i to u slučajevima kada su namijenjene zaštiti tražbine nadležnosti trgovačkog suda.

Nije potrebno imati odvjetnika kako bi se od povjerenika za pravosuđe (prethodno sudskog izvršitelja) zatražilo da pokrene mjere prisilnog izvršenja.

Zastupanje po odvjetniku obvezno je tijekom cijelog postupka radi zapljene nekretnina. Dužnik iznimno može bez odvjetnika zatražiti odobrenje suca u postupku izvršenja da privatno proda svoju imovinu.

U drugim je postupcima zastupanje po odvjetniku u načelu obvezno, osim ako se sporna mjera izvršenja odnosi na potraživanje manje od 10 000 EUR. U tom slučaju stranke se mogu osobno pojaviti na raspravi ili ih može zastupati i odvjetnik, njihov bračni drug, njihov izvanbračni partner, osoba s kojom su sklopili registrirano partnerstvo, srodnici u izravnoj liniji, srodnici u pobočnoj liniji do trećeg stupnja (uključujući i treći stupanj) ili osobe isključivo povezane s njihovim osobnim suradnicima ili njihovim poduzećem.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Člankom L. 111-3 Zakona o građanskim postupcima izvršenja (*Code des procédures civiles d'exécution*) utvrđen je popis izvršnih isprava koje su priznate u Francuskoj. One su navedene u nastavku:

odluke redovnih ili upravnih sudova ako imaju ovršnu snagu te sporazumi koje su ti sudovi proglasili izvršivima;

strane odluke i presude te arbitražne odluke koje su proglašene izvršivima donošenjem odluke protiv koje se ne može podnijeti žalba kojom se obustavlja njihovo izvršenje, ne dovodeći u pitanje primjenjive odredbe prava Unije;

odluke koje donosi Jedinstveni sud za patente;

izvadci iz zapisnika o postupku mirenja koje su potpisali sudac i stranke u postupku;

javnobilježnički akti koji sadržavaju nalog za izvršenje;

sporazumi kojima bračni drugovi pristaju na sporazumni razvod braka putem privatnog instrumenta koji supotpisuju odvjetnici i koji se unosi u službenu evidenciju javnog bilježnika u skladu s postupcima utvrđenima u članku 229-1 Građanskog zakonika (*Code civil*);

isprave koje izdaje povjerenik za pravosuđe u slučaju neplaćanja čeka ili u slučaju sporazuma sklopljenog između vjerovnika i dužnika u skladu s uvjetima utvrđenima u članku L. 125-1 Zakona o građanskim postupcima izvršenja;
nalozi koje su izdale pravne osobe javnog prava koje su kao takve utvrđene zakonom ili odluke kojima je zakonom dodijeljen učinak presude;
transakcije i dokumenti kojima se evidentira sporazum koji je rezultat mirenja, posredovanja ili participativnog postupka, ako ih supotpisuju odvjetnici svake stranke i potvrđuje tajništvo nadležnog suda.

Odluke redovnih sudova izvršive su i kao takve omogućuju pokretanje mjera prisilnog izvršenja u slučajevima kada ne podliježu pravnom lijeku kojim se obustavlja njihovo izvršenje, na primjer žalbi ili prigovoru, ili u slučajevima kada je obvezno privremeno izvršenje (što u načelu vrijedi za prvostupanjske odluke) ili kada sudac naloži privremeno izvršenje svoje odluke. Odluke upravnih sudova izvršive su čak i kada se protiv njih može podnijeti žalba.

Odobrene mjere prisilnog izvršenja:

Nakon što osoba dobije izvršnu ispravu u načelu može pokretati sve mjere prisilnog izvršenja koje su predviđene Zakonom o građanskim postupcima izvršenja bez prethodnog odobrenja suca. Iznimno se dva postupka prisilnog izvršenja mogu pokrenuti samo uz prethodno odobrenje suca:

za ovrhu zarade potrebno je odobrenje suca u postupku izvršenja u mjestu domicila dužnika ili treće osobe ako se dužnik nalazi u inozemstvu ili nema poznato boravište;

za zapljenu nekretnina koja se provodi pred sucem u ovršnom postupku u mjestu u kojem se nekretnina nalazi.

Prethodno odobrenje suca u postupku izvršenja za pokretnu imovinu potrebno je i za sve zapljene iznosa manjih od 535 EUR u stambenim prostorima. Mjere prisilnog izvršenja koje su predviđene Zakonom o građanskim postupcima razlikuju se ovisno o vrsti imovine o kojoj je riječ (nekretnina, pokretna materijalna imovina, novčana sredstva itd.; vidjeti točku 4.2. u nastavku). One u svakom slučaju moraju biti ograničene na ono što je nužno za naplatu tražbine i ne smije doći do zloupotrebe u odabiru tih mjera.

Mjere osiguranja mogu se primjenjivati prije izdavanja izvršne isprave, što čini odstupanje od načela u skladu s kojim je mjere prisilnog izvršenja moguće pokrenuti samo na temelju izvršne isprave. One vjerovniku omogućuju da zaštiti svoja prava dok čeka izdavanje izvršne isprave.

Mjere osiguranja uključuju zapljene i sudsko založno pravo. Odobrava ih sudac ako se čini da je tražbina podnositelja zahtjeva osnovana, a podnositelj zahtjeva dokaže da postoje okolnosti koje bi mogle ugroziti naplatu tražbine. Prethodno odobrenje suca nije nužno ako je vjerovnik ishodio presudu koja još nije izvršiva. Tako donesene mjere u svakom slučaju prestaju biti valjane ako sudski izvršitelj u vrlo kratkom roku ne obavijesti dužnika o njima i ako vjerovnik nije pokrenuo sudski postupak radi ishođenja sudske odluke kojom se potvrđuje njegova tražbina.

Vrijeme tijekom kojeg se mogu provoditi mjere prisilnog izvršenja:

Mjere prisilnog izvršenja mogu se provoditi samo između 18:00 i 21:00 sati. Zabranjene su nedjeljom i praznicima, osim ako ih unaprijed odobri sudac u postupku izvršenja.

Troškovi mjera prisilnog izvršenja:

Povjerenici za pravosuđe plaćeni su za usluge koje pružaju. Vjerovnik plaća troškove mjera prisilnog izvršenja, koje mu dužnik kasnije mora nadoknaditi uz isplatu duga. Međutim, vjerovnik ipak plaća dio tih troškova.

Naknade za sudske izvršitelje uređene su Uredbom br. 2016-230 od 26. veljače 2016. i odlukom od 26. veljače 2016. kojom se utvrđuje iznos koji im je potrebno isplatiti za svaku izvršnu mjeru. Cjenik ponajprije uključuje naknade navedene u nastavku:

za svaku od mjera određena je paušalna naknada, odnosno iznos koji je u skladu s navedenom odlukom utvrđen po fiksnoj stopi; ta se paušalna naknada na temelju iznosa tražbine množi s 0,5 (za tražbine u iznosu manjem od 128 EUR), s 1 (za tražbine koje iznose od 128 EUR do 1280 EUR) ili s 2 (za tražbine u iznosu većem od 1280 EUR)

naknada za pokretanje postupaka koja se smije naplatiti samo jednom po izvršnoj ispravi; iznosi 4,29 EUR ako je iznos potraživanja manji od 76 EUR; osim toga, razmjerna je iznosu potraživanja, do najviše 268,13 EUR;

naknada za naplatu i povrat duga; ta se naknada utvrđuje u skladu s kliznom ljestvicom, na razmjernoj osnovi, a povjerenik za pravosuđe zaračunava je tek nakon što je naplatio cjelokupni iznos tražbine ili njezin dio ili osigurao povrat cjelokupnog iznosa tražbine ili njezina dijela; dio te naknade u svakom slučaju isplaćuje vjerovnik (u skladu s člankom A. 444-32 Trgovačkog zakonika (*Code de commerce*))

pristojbe za vođenje predmeta; povjerenik za pravosuđe naplaćuje 6,37 EUR po obroku koji dužnik uplaćuje, ali to ne uključuje preostali iznos duga za koji sudski izvršitelj nema pravo naplatiti naknadu; te pristojbe ne smiju iznositi više od 32,74 EUR po predmetu

putni troškovi u iznosu od 7,67 EUR (tj. 8,80 EUR u slučaju da se obavijest šalje isključivo elektroničkim putem)

PDV (20 %)

paušalni porez u iznosu od 14,89 EUR (na dan 1. siječnja 2017.), uz određene iznimke, koji povjerenici za pravosuđe isplaćuju državi

troškovi poštarine za dopise koji čine dio obveznih postupovnih formalnosti

troškovi bravara, selidbe, garaže i skladištenja pokućstva (po računu).

Na primjer, za naplaćenu tražbinu u iznosu od 10 000 EUR najniži iznos naknade za neke od izvršnih mjera naveden je u nastavku:

zapljena sredstava na bankovnom računu: 129,64 EUR, uključujući poreze (paušalna naknada, putni troškovi i paušalni porez)

zapljena ili prodaja pokretnina: 114,21 EUR, uključujući poreze (paušalna naknada, putni troškovi i paušalni porez)

zapljena vozila uz prijavu policiji: 124,50 EUR, uključujući poreze (paušalna naknada, putni troškovi i paušalni porez)

sudski nalog za plaćanje koji uključuje zapljenu nekretnina: 178,55 EUR, uključujući poreze (paušalna naknada, putni troškovi i paušalni porez).

Uz paušalne naknade posebno se primjenjuju i razmjerne naknade koje za ukupnu tražbinu iznose 707,52 EUR, uključujući poreze, od čega 118,46 EUR plaća dužnik, a 589,06 EUR plaća vjerovnik.

3.2 Glavni uvjeti

U načelu nije potreban sudski nalog provedbu izvršnih mjera na temelju izvršnih isprava (vidjeti točku 3.1.).

Ako su ispunjeni određeni uvjeti, vjerovnici koji nemaju izvršnu ispravu mogu poduzeti mjere osiguranja (vidjeti točku 3.1.).

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Na svu se imovinu u vlasništvu dužnika u načelu mogu primjenjivati mjere prisilnog izvršenja.

Međutim, zakonom je iznimno propisano da određenu imovinu nije moguće zaplijeniti. To se posebno odnosi na sljedeću imovinu:

iznose potrebne za uzdržavanje; stoga, na primjer, nije moguće zaplijeniti cjelokupni iznos primitaka od rada neke osobe s obzirom na to da ta osoba mora zadržati iznos koji je dovoljan kako bi se podmirile njezine svakodnevne potrebe; taj se iznos utvrđuje svake godine, a u obzir se uzima iznos primitaka od rada i broj uzdržavanih osoba

pokretnine koje su dužniku potrebne u svakodnevnom životu i radu; tu je imovinu u načelu moguće zaplijeniti samo kako bi se osigurala isplata njezine cijene ili ako ona ima znatnu vrijednost; popis takve imovine utvrđen je člankom R. 112-2 Zakona o građanskim postupcima izvršenja; na primjer, nije moguće zaplijeniti dužnikov krevet ili stol, osim ako je zapljena opravdana neplaćanjem kupovne cijene te imovine ili ako ona ima veliku vrijednost

imovinu koja je neophodna za osobe s invaliditetom ili koja je namijenjena skrbi za bolesne osobe; na primjer, nije moguće zaplijeniti invalidska kolica kojima se služi osoba s invaliditetom.

Osim toga, u određenim slučajevima samostalni poduzetnici uživaju posebnu zaštitu nad dijelom svoje imovine ili nad čitavom imovinom.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Mjere prisilnog izvršenja nad pokretninama i novčanim dugovima provode se u nekoliko faza. Povjerenik za pravosuđe najprije pokreće postupak zapljene. U slučaju zapljene imovine, dužnik njome više ne može raspolagati. Dužniku je zabranjeno da se odrekne zaplijenjene pokretnine. Dužnik čini kazneno djelo ako ne ispuni obvezu zadržavanja imovine u svojem vlasništvu. Zaplijenjeni novčani iznosi ostaju blokirani na računu dužnika. Povjerenik za pravosuđe zatim obavještava dužnika o zapljenu. Ako dužnik ne ospori zapljenu na način da se obrati sucu u postupku izvršenja, povjerenik za pravosuđe može oduzeti pokretninu kako bi je prodao na javnoj dražbi ili naložiti predaju zaplijenjenih novčanih iznosa. U slučaju osporavanja sudac u postupku izvršenja odobrava provedbu mjere prisilnog izvršenja ili, u slučaju da ona nije pravilno provedena, zaustavlja njezinu provedbu.

Mjera prisilnog izvršenja koja se provodi nad zgradama postupak je zapljene nekretnina. Povjerenik za pravosuđe najprije dužniku izdaje službeni nalog za plaćanje, koji uključuje zapljenu, što znači da dužnik više ne može raspolagati tom imovinom. Vjerovnik se zatim obraća sucu u postupku izvršenja kako bi sudac utvrdio način postupanja s predmetom. Ako je privatna prodaja te imovine moguća te je dužnik zatraži, sudac će predmet uputiti na privatnu prodaju i odrediti rok u kojem se ona mora izvršiti. Ako privatna prodaja nije moguća ili bude neuspješna, sudac će naložiti da se imovina stavi na javnu dražbu. Javna će se dražba održati na raspravi pred sucem.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršne se isprave u načelu mogu izvršiti u razdoblju od deset godina (u skladu s člankom L. 111-4 Zakona o građanskim postupcima izvršenja). To razdoblje započinje pokretanjem mjere prisilnog izvršenja na temelju te izvršne isprave.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

To se pitanje odnosi samo na sljedeće postupke:

zapljene u slučajevima kada vjerovnik još nije ishodio izvršnu ispravu

nalozi za izdavanje ili vraćanje određene pokretne imovine ako osoba koja traži isporuku ili povrat imovine još ne posjeduje ovršnu ispravu

zapljena naknade

zapljene nekretnina.

Navedeni postupci jedine su mjere prisilnog izvršenja koje mora odobriti sudac u postupku izvršenja. Protiv odluke suca može se podnijeti žalba, koja se isto tako može podnijeti i Kasacijskom sudu (*Cour de cassation*), ovisno o iznosu tražbine.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Izvršne se isprave u načelu mogu izvršiti u razdoblju od deset godina (u skladu s člankom L. 111-4 Zakona o građanskim postupcima izvršenja). To razdoblje započinje pokretanjem mjere prisilnog izvršenja na temelju te izvršne isprave.

Mjere izvršenja mogu se provoditi samo između 06:00 i 21:00 sati. Zabranjene su nedjeljom i praznicima, osim ako ih unaprijed odobri sudac.

Nadalje, ovršni postupci moraju biti ograničeni na ono što je nužno za naplatu duga te ne smije doći do zloupotrebe u odabiru tih mjera.

Osim toga, određena se imovina ne smije zaplijeniti (vidjeti točku 4.1.), a za svaku se zapljenu ili prodaju u pogledu stambenog objekta mora dobiti prethodno odobrenje, osim ako je riječ o naplati tražbine za iznose manje od 535 EUR koji su potrebni za uzdržavanje (članci L. 221-2 i R. 221-2 Zakona o građanskim postupcima izvršenja).

Konačno, ako dužnik ima imunitet od izvršenja, mjere prisilnog izvršenja ne smiju se pokretati nad njegovom imovinom koja je obuhvaćena tim imunitetom. Potrebno je dobiti prethodno odobrenje suca kako bi se mjera prisilnog izvršenja mogla provesti nad imovinom koja pripada takvoj osobi na temelju tvrdnje da ta osoba nema imunitet od izvršenja (članci od L. 111-1 do L. 111-3 i od R. 111-1 do R. 111-5 Zakona o građanskim postupcima izvršenja).

Druge poveznice

 [Legifrance](#)

 [Stranica Nacionalne komore povjerenika za pravosuđe](#)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 22/08/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Hrvatska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Republici Hrvatskoj ovršni postupak je reguliran odredbama Ovršnog zakona („Narodne novine”, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16 i 73/17; dalje u tekstu: OZ). Navedenim zakonom uređen je postupak po kojemu sudovi i javni bilježnici provode prisilno ostvarenje tražbina na temelju ovršnih i vjerodostojnih isprava (ovršni postupak), ako posebnim zakonom nije drukčije određeno.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Ovršni postupak provode sudovi na temelju ovršnih isprava, dok javni bilježnici provode ovršni postupak na temelju vjerodostojnih isprava.

Što predstavlja ovršnu ispravu propisano je člankom 23. OZ-a, dok je vjerodostojna isprava propisana člankom 31. OZ-a.

U postupku provedbe ovrhe sudjeluju i Financijska agencija (dalje u tekstu: Agencija) - pravna osoba koja provodi ovrhu prema odredbama OZ-a i zakona kojim se uređuje provedba ovrhe na novčanim sredstvima, poslodavci, Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, te druga zakonom predviđena tijela.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Sudovi provode ovršni postupak na temelju ovršnih isprava, a ovršne isprave prema OZ-u jesu:

1. ovršna sudska odluka i ovršna sudska nagodba,
2. ovršna nagodba iz članka 186.a Zakona o parničnom postupku
3. ovršna odluka arbitražnog suda,
4. ovršna odluka donesena u upravnom postupku i ovršna nagodba sklopljena u upravnom postupku ako glase na ispunjenje novčane obveze, ako zakonom nije drukčije određeno,
5. ovršna javnobilježnička odluka i ovršna javnobilježnička isprava,
6. nagodba sklopljena u postupku pred sudovima časti pri komorama u Republici Hrvatskoj te nagodba sklopljena u postupku mirenja u skladu s odredbama zakona kojim se uređuje postupak mirenja,
7. druga isprava koja je zakonom određena kao ovršna isprava.

Ovršna isprava podobna je za ovrhu ako su u njoj naznačeni vjerovnik i dužnik te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja obveze.

Ako je ovršna isprava odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko davanje ili činjenje, u njoj mora biti određen i rok za dobrovoljno ispunjenje, a ako rok za dobrovoljno ispunjenje nije određen, tada taj rok određuje sud rješenjem o ovrši.

3.1 Postupak

Ovršni postupak na temelju ovršne isprave pokreće ovrhovoditelj podnošenjem prijedloga za ovrhu sudu. Prijedlog za ovrhu može podnijeti ovrhovoditelj osobno kao stranka u postupku ili putem punomoćnika. Ovršni postupak može se pokrenuti i po službenoj dužnosti kada je to zakonom posebno propisano. Za provedbu ovrhe stvarno su nadležni općinski sudovi, ako zakonom nije drukčije određeno. Ovrha se provodi u granicama određenim u rješenju o ovrši. U rješenju o ovrši moraju biti naznačeni ovršna, odnosno vjerodostojna isprava na temelju koje se ovrha određuje, ovrhovoditelj i ovršenik, tražbina koja se ostvaruje, sredstvo i predmet ovrhe te drugi podaci potrebni za provedbu ovrhe.

3.2 Glavni uvjeti

Prijedlog za ovrhu mora sadržavati zahtjev za ovrhu u kojemu će biti naznačena ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju koje se traži ovrha, ovrhovoditelj i ovršenik, osobni identifikacijski brojevi ovrhovoditelja i ovršenika, tražbina čije se ostvarenje traži te sredstvo kojim ovrhu treba provesti i, po potrebi, predmet u odnosu na koji ga treba provesti. Prijedlog mora sadržavati i druge propisane podatke potrebne za provedbu ovrhe.

Prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati:

1. zahtjev da sud naloži ovršeniku da u roku od osam dana, a u mjeničnim i čekovnim sporovima u roku od tri od dana dostave rješenja, namiri tražbinu zajedno s odmjerenim troškovima, i
2. ovršni zahtjev.

Dakle, glavni uvjeti koji moraju biti ispunjeni prilikom određivanja ovrhe su: ovršna ili vjerodostojna isprava na temelju kojih se određuje ovrha i ovršni zahtjev.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Predmet ovrhe su stvari i prava na kojima se po zakonu može provesti ovrha radi ostvarenja tražbine. Ovrha se određuje zato da bi ovrhovoditelj njezinom provedbom u odnosu na predmete ovrhe koji pripadaju ovršeniku, koji su sastavni dio njegove imovine, mogao ostvariti svoju tražbinu.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmet ovrhe može biti imovina ovršenika (novac, nekretnine, pokretne, vrijednosni papiri, udjeli u trgovačkom društvu) ili neko ovrhovoditeljevo neimovinsko pravo (predaja i isporuke pokretne, ispražnjenje i predaju nekretnine, vraćanje na rad i sl.). Tijekom postupka ovrhovoditelj može birati na kojem predmetu ovrhe želi provesti ovrhu.

Predmet ovrhe ne mogu biti stvari izvan prometa, kao ni druge stvari za koje je to posebnim zakonom određeno. Predmet ovrhe ne mogu biti tražbine po osnovi poreza i drugih pristojbi.

Predmet ovrhe ne mogu biti objekti, oružje i oprema namijenjeni obrani te oprema i objekti namijenjeni radu jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave i pravosudnih tijela.

Može li neka stvar ili neko pravo biti predmet ovrhe, odnosno je li ovrha na nekoj stvari ili pravu ograničena, ocjenjuje se s obzirom na okolnosti koje su postojale u vrijeme podnošenja ovršnoga prijedloga, ako OZ-om nije drukčije izrijekom određeno.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Osnovna posljedica u provedbi ovrhe je da se ograničava pravo dužnika da raspolaže svojom imovinom.

Kod postupka provedbe ovrhe na nekretninama i pokretninama, posljedice su prodaja nekretnine, odnosno pokretne i namirenje ovrhovoditelja iz iznosa dobivenoga prodajom.

Kod postupka provedbe ovrhe na novčanoj tražbini, posljedice su pljenidba i prijenos novčane tražbine na ovrhovoditelja do iznosa potrebnog za namirenje njegove tražbine.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Ovršne radnje manifestiraju se do dovršetka ovršnog postupka, a ovršni postupak dovršava se namirenjem ovrhovoditeljeve tražbine u cijelosti ili njegovim povlačenjem prijedloga za ovrhu.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Ovršenik ima pravo na:

- žalbu protiv sudskog rješenja o ovrši na temelju ovršne isprave, odnosno
- prigovor protiv javnobilježničkog rješenja na temelju vjerodostojne isprave.

Pravodobna i dopuštena žalba protiv sudskog rješenja o ovrši na temelju ovršne isprave ne odgađa provedbu ovrhe.

Pravodobni i dopušteni prigovor protiv javnobilježničkog rješenja na temelju vjerodostojne isprave (podnosi se javnom bilježniku, ali o njemu odlučuje sud) postupak preusmjerava u tzv. klasičnu parnicu koja se nastavlja pred sudom, a u kojoj stranke, sada tužitelj (bivši ovrhovoditelj) i tuženik (bivši ovršenik), moraju dokazati svoje navode da bi uspjeli u postupku. Ako su ostvarene pretpostavke propisane OZ-om, ovršenik ima pravo na odgodu ovrhe.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Sud određuje ovrhu onim sredstvom i na onim predmetima koji su navedeni u ovršnom prijedlogu. Ako je predloženo više sredstava ili više predmeta ovrhe, sud će, na prijedlog ovršenika, ograničiti ovrhu samo na neka od tih sredstava, odnosno predmeta, ako su dovoljni za ostvarenje tražbine.

Jedno od osnovnih načela ovršnog postupka propisuje da je sud pri provedbi ovrhe i osiguranja dužan paziti na dostojanstvo ovršenika te na to da ovrha za njega bude što manje nepovoljna.

Zaštita ovršenika ostvaruje se isključivanjem i ograničenjem predmeta i sredstava na kojima, odnosno kojima se može, prisilno tijekom ovršnog postupka ostvarivati tražbina ovrhovoditelja te pružanjem ovršeniku određenih procesnih i materijalnih garancija tijekom i u povodu ovršnog postupka. Ta se zaštita

očituje u prihvaćanju načela zakonitosti za utvrđivanje pretpostavaka za dopustivost ovrhe, za određivanje predmeta i sredstva ovrhe te u pogledu procedure koja se provodi radi prisilnog ostvarenja tražbine ovrhovoditelja.

Kod provedbe ovrhe na nekretninama postoje ograničenja ovrhe u smislu predmeta koji ne mogu biti predmetom ovrhe, a što je propisano člankom 91. OZ-a. Kod provedbe ovrhe na pokretninama postoje ograničenja ovrhe u smislu predmeta koji ne mogu biti predmetom ovrhe, a što je propisano člankom 135. OZ-a.

Kod provedbe ovrhe na novčanoj tražbini propisano je ograničenje ovrhe člankom 173. OZ-a, dok je člankom 172. OZ-a navedeno koja su primanja ovršenika izuzeta od ovrhe.

Člankom 212. OZ-a propisana su posebna pravila o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima koja su izuzeta od ovrhe ili na kojima je ovrha ograničena, dok su člancima 241. i 242. OZ-a propisana posebna pravila o izuzimanju i ograničenju ovrhe kod imovine pravnih osoba.

Zaštita ovršenika fizičke osobe kod provođenja ovrhe na novčanoj tražbini propisana je člankom 75. OZ-a, dok je zaštita djelatnosti pravnih osoba propisana člankom 76. OZ-a.

Odredbе OZ-a koje propisuju ograničenja u ovrsi, odnosno kojima su neki predmeti izuzeti od ovrhe ujedno su odredbe kojima se štiti dužnik u postupku ovrhe.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 06/02/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Italija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je prisilna provedba sudskih presuda i drugih izvršnih isprava (dužnički instrumenti, javne isprave (*atti pubblici*) i ovjerene privatne isprave za konkretne usluge). U okviru te faze, koja je još uvijek podložna sudskom postupku, ne ispuni li dužnik svoje obveze dobrovoljno može doći do intervencije policije.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Za izvršenje su nadležni redovni sudovi. Zahtjev za odbijanje izvršenja iz članka 47. stavka 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 (Uredba Bruxelles I (preinačena)) isto se tako mora dostaviti redovnim sudovima.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Potrebno je posjedovati izvršnu ispravu i ispunjavati odgovarajuće uvjete za pokretanje postupka izvršenja. Izvršne isprave predviđene su zakonom u članku 474. Zakona o parničnom postupku i postoje dvije vrste: sudske isprave i izvansudske isprave. Sudske su isprave presude, akti i odluke koje donosi sud tijekom ili na kraju sudskog postupka. Izvansudske su isprave dužnički instrumenti, javne isprave i ovjerene privatne isprave koje samostalno sastavljaju stranke.

3.1 Postupak

Izvršenje započinje kad se dužniku dostave izvršna isprava, koja mora biti u izvršnom obliku u skladu s člankom 475. Zakona o parničnom postupku, i nalog za izvršenje (*precetto*), kojim se dužniku nalaže da ispuni svoje obveze u roku od najmanje 10 dana i upozorava ga se da će posljedica neispunjenja biti prisilno izvršenje u skladu s člankom 480. Zakona o parničnom postupku. Člankom 480. trećim stavkom propisuje se da vjerovnik u nalogu za izvršenje mora odabrati prebivalište u općini u kojoj se nalazi sud nadležan za izvršenje. Ako ne odabere prebivalište, žalbe protiv naloga za izvršenje ulažu se na sudu u mjestu u kojem je dostavljen nalog, a obavijesti se dostavljaju vjerovniku u uredu službenika istoga suda. Postupak izvršenja započinje nakon ispunjenja tih formalnosti, pri čemu izvršitelj vrši zapljenu, ali najprije daje na uvid prethodno navedene dokumente. Zapljena se mora provesti u roku od 90 dana od datuma dostave naloga za izvršenje, ali najranije u roku navedenom u tom nalogu; ako se ne provede u tom roku, isteći će nalog za izvršenje (članak 481.). U toj je fazi potrebno pravno zastupanje.

Zapljena postaje ništava ako se ustup ili prodaja ne zatraži u roku od 45 dana od njezina provođenja.

Izvršenjem se nastoji osigurati prisilno ispunjenje neispunjenih obveza u kojem sudjeluje policija. Može ga se upotrijebiti u slučaju financijskih dugova i za obveze dostavljanja pokretne imovine ili predaje nekretnina te za nezamjenjive pozitivne obveze.

3.2 Glavni uvjeti

Potreban i dostatan uvjet za pokretanje postupka izvršenja posjedovanje je izvršne isprave koja uključuje pravo koje je „nesporno, u fiksnom iznosu i dospjelo“ (*certo, liquido ed esigibile*) (članak 474.). Stupanj „nespornosti“ ovisi o ispravi: jasno je da veći stupanj nespornosti postoji kad je riječ o prvostupanjskoj presudi (koja je privremeno izvršiva) nego kad je riječ o dužničkom instrumentu ili transakcijama sklopljenima u okviru javnih isprava ili ovjerenih privatnih isprava.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Sud nadležan za izvršenje tijekom postupka izdaje različite vrste mjera, uglavnom naloge (*ordinanze*). Postoje mjere potrebne radi utvrđivanja pravila o pravilnom vođenju postupka te mjere kojima se ustupa određena korist, na primjer dekret (*decreto*) kojim se zaplijenjena imovina ustupa osobi koja ju je kupila na dražbi ili koja je dala najbolju ponudu.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sljedeće stavke mogu biti predmet izvlaštenja: a) pokretna imovina, b) nekretnine, c) tražbine i pokretna imovina dužnika koje dužnik drži u prostorima trećih osoba, d) udjeli u društvima.

Obveze isporuke pokretne imovine i predaje nekretnina te zamjenjive pozitivne i negativne obveze isto se tako mogu izvršiti.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

U slučaju novčanih iznosa, izvršenje koje se provodi zaplijenom znači da zaplijenjeni novčani iznos nije dostupan dužniku protiv kojeg se provodi nalog za izvršenje. Sve radnje raspolaganja tim novcem stoga će biti ništave i ne može ih se upotrijebiti za sprječavanje izvršenja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere su mjere izvršenja namijenjene namirenju iznesenih tražbina i stoga ih ne može upotrijebiti kao dokaz u okviru istraga.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U okviru pravnog sustava dopuštene su žalbe dužnika (i/ili trećih osoba protiv kojih se provodi izvršenje) protiv akata i presuda povezanih s postupkom izvršenja. Iz žalbi mogu proizići dvije vrste presuda:

– žalba protiv izvršenja (*opposizione all'esecuzione*) (članci 615. i 616. Zakona o parničnom postupku), pri čemu se osporava pravo na provođenje izvršenja (ili postojanje prava vjerovnika na provođenje izvršenja),

– žalba protiv izvršnih isprava (*opposizione agli atti esecutivi*) (članci 617. i 618. Zakona o parničnom postupku), pri čemu se osporavaju postupovni nedostaci (odnosno zakonitost isprava uključenih u postupak izvršenja).

Žalbe protiv izvršenja ili izvršnih isprava ulažu se prije početka prisilne provedbe, a definirane su kao žalbe protiv naloga za izvršenje (*precetto*) jer proizlaze iz isprave kojom se unaprijed obavješćuje o izvršenju: žalba se odnosi na nalog za izvršenje, a ulaže je se na sudu nadležnom za predmet, iznos ili područje, u skladu s općim odredbama Zakona.

Ako je postupak izvršenja već započeo ili je već dostavljen nalog za zapljenu, žalba protiv izvršenja ili izvršnih instrumenata podnosi se ulaganjem posebne žalbe na sudu nadležnom za izvršenje.

Treće osobe koje tvrde da imaju stvarna prava na zaplijenjenu imovinu mogu se žaliti sudu nadležnom za izvršenje dok se imovina ne proda ili ne ustupi.

Pravne su odredbe kojima je uređeno to pitanje članci 615., 616., 617., 618. i 619. Zakona o parničnom postupku.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Osim predmeta koji su nezapljenjivi na temelju posebnih pravnih odredaba, ne može se zaplijeniti ni sljedeće:

1. vjerski predmeti i predmeti koji se upotrebljavaju u vjerske svrhe,
 2. vjenčano prstenje, odjeća, posteljina, kreveti, blagovaonski stolovi i stolci, ormari, komode, hladnjaci, štednjaci i pećnice, bez obzira na to jesu li plinski ili električni, perilice, kućanski ili kuhinjski pribor te komadi namještaja u kojima ih se čuva, u količini koja je dostatna za potrebe dužnika i članova njegova kućanstva. Međutim, to ne uključuje namještaj znatne vrijednosti (osim kreveta), uključujući vrijedne starine i predmete dokazane umjetničke vrijednosti,
 3. hrana i gorivo potrebni za uzdržavanje dužnika i drugih osoba navedenih u prethodnom stavku tijekom jednog mjeseca,
- Isključeni su i namještaj (osim kreveta) znatne novčane vrijednosti (uključujući vrijedne starine i predmete dokazane umjetničke vrijednosti).
- Zaplijeniti se ne mogu oružje i drugi predmeti koji su dužniku potrebni radi pružanja javnih usluga, ukrasi, pisma, evidencije i drugi obiteljski dokumenti te rukopisi, osim ako su dio određene kolekcije.

U okviru zakona nezapljenjivim se smatra i, među ostalim, sljedeće: imovina u državnom vlasništvu, imovina kojom se ne može raspolagati i koja je u vlasništvu države ili nekog drugog javnog tijela, imovina obuhvaćena režimima koji se odnose na bračnu imovinu, imovina u vlasništvu crkvenih ustanova i vjerske zgrade.

Mjera izvršenja ne može biti uspješna ako je u potpunosti isteklo razdoblje zastare za tražbinu. Razdoblja zastare razlikuje se ovisno o predmetnom pravu.

Međutim, važno je napomenuti da su zakonom ponekad propisana različita razdoblja zastare ovisno o vrsti instrumenta kojim se dokazuje tražbina na kojoj se temelji izvršenje. Na primjer, razdoblje zastare za tražbinu utvrđenu sudskom presudom iznosi 10 godina, iako je za tu vrstu tražbine zakonom uobičajeno predviđeno kraće razdoblje zastare.

Zakon je nedavno izmijenjen te sud u mjestu prebivališta ili boravišta dužnika ili mjestu njegova doma ili sjedišta poslovanja može na zahtjev vjerovnika odobriti da se imovina koju je potrebno zaplijeniti zatraži elektroničkim putem (članak 492.a Zakona o parničnom postupku kako je izmijenjen [Zakonskim dekretom br. 83 od 27. lipnja 2015.](#) (izvedenog, uz izmjene, iz [Zakona br. 132 od 6. kolovoza 2015.](#))). Načini obročnog plaćanja isto su tako uvedeni u slučaju izvršenja pokretne imovine, kao dio mjera za konverziju zaplijenjene imovine (*conversione del pignoramento*).

Povezani prilazi

[Zakon o parničnom postupku \(474. – 482.\)](#) (64 Kb)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 22/12/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Cipar

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je prisilna provedba sadržaja presude ili naloga uz pomoć suda te, u nekim slučajevima, uz dodatnu pomoć drugih nadležnih službenika/službi (npr. Zemljišnih knjiga – *Ktimatología*). Stranka u čiju je korist donesena presuda ili nalog može zatražiti da sud provede mjere izvršenja.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Službe suda (izvršitelji) i Zemljišne knjige. Tijelo nadležno za izvršenje naloga za naplatu nepodmirenih iznosa za uzdržavanje jest policija.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Presuda ili odluka postaje izvršiva nakon donošenja. Rok za ulaganje žalbe ne utječe na obustavu izvršenja; podnositelj žalbe mora predati obrazloženi zahtjev za tu svrhu.

3.1 Postupak

Akti koje ne donosi sud (npr. arbitražne odluke) nisu sami po sebi izvršni, ali mogu to postati, ako ih takvima proglasi sud. Sud nadležan za donošenje naloga za izvršenje akta koji nije donio sud ili odluke nekog inozemnog suda jest okružni sud područja na kojem je boravište osobe protiv koje će se provesti izvršenje ili obiteljski sud ako je riječ o predmetima koji se odnose na naloge za uzdržavanje. Sudske presude uglavnom izvršava pravnik koji je predmet vodio pred sudom, i to na temelju neke od metoda izvršenja navedenih u točki 3.1. u nastavku.

Postupak upisa i izvršenja strane presude na temelju multilateralnog ili bilateralnog sporazuma kao središnje tijelo provodi Ministarstvo pravosuđa i javnog poretka putem pravne službe. U drugim slučajevima postupak mogu provoditi privatni pravnici.

Troškovi postupka ne mogu se utvrditi unaprijed, već ih izračunava tajnik suda na temelju propisa o naknadama, a snosi ih osoba protiv koje je donesena presuda.

Izvršenje uglavnom provode izvršitelji, državni službenici koji su trajno zaposleni na sudovima. Kako bi se postupak izvršenja ubrzao, dostava pismena u svim je građanskim predmetima od 1996. povjerena privatnim poduzećima kako bi se izvršitelji mogli usredotočiti na izvršenje presuda.

3.2 Glavni uvjeti

U slučajevima izvršenja presude između stranaka na Cipru, kriteriji se razlikuju ovisno o pojedinačnom predmetu. Mora postojati sudska presuda, dostavljena presuda kojom se stvara obveza te tuženikovo odbijanje podmirivanja ili nepodmirivanje izrečenog iznosa.

Kriteriji za izvršenje inozemne presude uglavnom su navedeni u odgovarajućim sporazumima. Obično u tom slučaju tuženik mora biti propisno obaviješten o postupku koji se protiv njega vodi u inozemstvu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmeti koji mogu biti predmet izvršenja jesu bankovni računi, udjeli, registrirana vozila, nekretnine i drugo. Isključeni su predmeti znatne osobne važnosti koji su dužniku ključni za život i posao.

Mjere izvršenja uključuju:

nalog za oduzimanje i prodaju pokretne imovine,

nalog za predaju pokretne imovine (ako je ta pokretna imovina bila predmet mjere, npr. mjere zbog kršenja ugovora o najmu s pravom kupnje, predmet najma s pravom kupnje),

nalog za zapljenu (za zapljenu imovine u vlasništvu treće osobe),

nalog za otplatu duga u okviru presude u mjesečnim obrocima,

nalog za oduzimanje mjesečnih prihoda zajmoprimca u okviru presude (koji se dostavlja poslodavcu na izvršenje),

nalog za predaju vlasništva nad nekretninom,

nalog za prodaju nekretnine,

nalog za stavljanje prihoda od nekretnine na *escrow* račun (koji se izdaje na zahtjev dužnika u okviru presude, ako sud pristane na to da se nakon razdoblja od najviše tri godine prihoda od nekretnine može podmiriti dug u okviru presude, kamate i svi troškovi),

založno pravo na nekretnini, pod uvjetom da je navedena u presudi,

stečaj,

prestanak društva.

Ako je riječ o nalogu u pogledu naknade za uzdržavanje, izvršenje uključuje mogućnost izdavanja naloga za pritvor dužnika.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Dužnik i bilo koja treća osoba obvezni su poštovati presudu kojom se izriče mjera izvršenja. Ako dužnik odbije ili propusti provesti radnje/mjere navedene u nalogu kojim se izriču mjere izvršenja, može ga se staviti u pritvor zbog nepoštovanja sudske odluke.

Banka kojoj se dostavi nalog za zapljenu mora blokirati odgovarajući račun, osim ako postoje razlozi da to ne učini. U tom slučaju, mora se pojaviti pred sudom koji je izdao nalog i navesti razloge zašto se on ne bi trebao primjenjivati.

Sve nesporne odluke postaju pravomoćne i imaju učinak sudske presude.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere izvršenja valjane su tijekom šest (6) mjeseci od dostave. Presuda kojom se izriču mjere izvršenja valjana je tijekom šest (6) mjeseci od datuma dostave. U slučaju da je se ne izvrši u tom roku, presudu može obnoviti sud u skladu s pravilom 40D.8 Pravilnika o građanskom postupku.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Ovisno o slučaju, moguće je uložiti žalbu, npr. radi obustave izvršenja ili otkazivanja upisa.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Za potrebe zaštite dužnika, svi osobni predmeti koji su mu potrebni za život ili za posao ne smiju biti predmet izvršenja.

Također, ako je dužnik državna ili javna služba, predmeti i oprema koji su neophodni za širu javnost, uključujući opremu koja pripada oružanim i sigurnosnim snagama, predmete od umjetničke, arheološke, kulturne, vjerske i povijesne važnosti te devizne pričuve, izuzeti su od izvršenja.

Nadalje, nalog za oduzimanje i prodaju pokretne imovine izvršava se između izlaska i zalaska sunca.

Oduzeta imovina (osim novca i vrijednosnih papira) prodaje se tek nakon isteka roka od tri dana od dana koji slijedi oduzimanju, osim ako je podložna trošenju ili ako vlasnik podnese pisani zahtjev. Do njezine prodaje, imovina se mora čuvati u odgovarajućem prostoru ili biti pod nadzorom odgovarajuće osobe.

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 02/04/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Latvija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je faza parničnog postupka u kojoj sudski izvršitelj izvršavaju odluku koju su donijeli sudovi, druge institucije ili službenici u slučaju da dužnik (tuženik) dobrovoljno ne postupi u skladu s tom odlukom u roku koji je određen u zakonodavstvu ili koji je odredio sud.

Vidjeti odjeljak „[Pravna struka: Latvija](#)“ za mjere izvršenja koje sudski izvršitelj ima pravo primijeniti.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji izvršavaju odluke sudova i drugih institucija te obavljaju ostale djelatnosti navedene u zakonodavstvu.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Sudske odluke izvršive su nakon što stupe na snagu, osim ako je u zakonodavstvu ili presudama predviđeno njihovo trenutačno izvršenje. Sudski izvršitelji imaju pravo pokrenuti postupak izvršenja na temelju izvršive isprave.

U okviru postupka za izvršenje presude mogu se izvršiti sljedeće odluke sudova, sudaca i drugih institucija:

presude te odluke suda i sudaca u građanskim predmetima i upravnim predmetima

odluke suda i odluke ili nalozi državnih odvjetnika u kaznenim predmetima koji se odnose na povrat imovine

odluke suda ili sudaca u predmetima upravnih povreda koji se odnose na povrat imovine

odluke suda o odobrenju nagodbe

odluke stalnih arbitražnih sudova

odluke stranih sudova ili nadležnih tijela i stranih arbitražnih sudova u slučajevima predviđenima zakonodavstvom

odluka suda o uvođenju postupovnih sankcija – novčanih kazni

odluke povjerenstva za rješavanje radnih sporova

odluke nacionalnih regulatornih tijela za javne usluge (dalje u tekstu „regulator“) o sporovima ili nagodbama.

Osim ako je zakonodavstvom propisano drukčije, postupcima za izvršenje presuda podliježu i sljedeći akti:

odluke institucija i službenika u predmetima upravnih povreda i povreda zakona ako je to navedeno u zakonodavstvu

upravni akti koji se odnose na plaćanja, a izdali su ih tijela i službenici koje je ovlastila država

odluke pripadnika pravne struke (javni bilježnici, odvjetnici, sudski izvršitelji) o profesionalnoj naknadi, naknadi za pruženu pravnu pomoć i naknadi troškova povezanih s pruženim uslugama te biljezima

akti koje je donijelo Vijeće, Komisija ili Europska središnja banka na temelju članka 299. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

javnobilježničke isprave sastavljene u skladu s postupkom utvrđenim u odjeljku D1 Zakona o javnim bilježnicima.

Izvršive su isprave sljedeće:

nalog za izvršenje izdan u građanskim ili upravnim predmetima na temelju presude ili odluke suda ili suca, ili u kaznenim predmetima na temelju presude o odobrenju nagodbe, odluka stalnog arbitražnog suda, odluka povjerenstva za rješavanje radnih sporova, odluka regulatora o sporovima ili rješenju sporova, odluka stranog suda ili stranog arbitražnog suda i akti koje je donijelo Vijeće, Komisija ili Europska središnja banka na temelju članka 299. Ugovora o funkcioniranju Europske unije

odluka institucija i službenika u predmetima upravnih povreda i povreda zakona

odluka suda ili suca u predmetu upravne povrede

izvadak iz odluke ili naloga državnog odvjetnika u kaznenim predmetima koji se odnose na povrat imovine

nalog za izvršenje izdan na temelju upravnog akta (članak 539. stavak 2. točka 2. Zakona o parničnom postupku)

odluka suca o neosporenom izvršenju obveza, izvršenju obveza u okviru postupaka privremene zaštite ili dobrovoljnoj prodaji nekretnina u okviru sudske dražbe

odluka suda o uvođenju postupovnih sankcija – novčanih kazni

račun koji je izdao javni bilježnik, odvjetnik ili sudski izvršitelj

europski nalog za izvršenje koji je izdao strani sud ili koji je izdalo nadležno tijelo na temelju Uredbe (EZ) br. 805/2004 Europskog parlamenta i Vijeća

potvrda koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 41. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003

potvrda koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 42. stavka 1. Uredbe Vijeća (EZ) br. 2201/2003

potvrda koju je izdao sud, uključujući strani sud, na temelju članka 20. stavka 2. Uredbe (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća

platni nalog koji je izdao sud, uključujući strani sud, na temelju članka 18. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 Europskog parlamenta i Vijeća

odluka suda o odobrenju osiguranog vjerovnika da proda založenu imovinu dužnika u postupku pravne zaštite (članak 37. stavak 2. Zakona o nesolventnosti)

izvadak iz odluke koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 20. stavka 1. točke (b) Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009

izvadak iz vjerodostojne isprave koju je izdalo strano nadležno tijelo na temelju članka 48. Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009

jedinstvena isprava kojom se omogućuje izvršenje naplate potraživanja u državi članici kojoj je upućen zahtjev u skladu s predloškom utvrđenim u Prilogu II.

Provedbenoj uredbi Vijeća (EU) br. 1189/2011 od 18. studenoga 2011.

javnobilježničke izvršne isprave sastavljene u skladu s postupkom utvrđenim u odjeljku D1 Zakona o javnim bilježnicima

potvrda koju je izdao strani sud ili koju je izdalo nadležno tijelo na temelju članka 53. ili članka 60. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća

od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

izvadak iz odluke nadležnog tijela države članice Europske unije ili države Europskog gospodarskog prostora o uvođenju upravne novčane kazne koja je povezana s povredama koje su poslodavci počinili pri upućivanju radnika, a zaprimljena je u Informacijskom sustavu unutarnjeg tržišta (IMI) dio A Europskog naloga za blokadu računa koji je izdao sud, uključujući strani sud, na temelju članka 19. stavka 1. točke (a) Uredbe (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća.

3.1 Postupak

Sudske i izvansudske odluke izvršive su nakon što stupe na snagu, osim ako je u zakonodavstvu ili presudama predviđeno njihovo trenutačno izvršenje. Ako je u pogledu izvršenja presude utvrđen rok za dobrovoljno izvršenje, a presuda nije izvršena, sud nakon isteka tog roka sastavlja nalog za izvršenje. Sudski izvršitelji imaju pravo pokrenuti postupak izvršenja na temelju izvršive isprave.

Sud koji odlučuje o predmetu službeniku za izvršenje na zahtjev izdaje nalog za izvršenje. Za svaku presudu mora se izdati jedan nalog za izvršenje. Ako presudu treba izvršiti na različitim mjestima, ona se trenutačno izvršava u svakom svojem dijelu ili, ako je presuda donesena u korist nekoliko tužitelja ili protiv nekoliko tuženika, sud mora na zahtjev službenika za izvršenje izdati nekoliko naloga za izvršenje. Kada se izdaje nekoliko naloga za izvršenje, u svakom se nalogu mora navesti točno mjesto izvršenja ili dio presude koja se treba izvršiti u skladu s nalogom za izvršenje, a kad je riječ o solidarnim obvezama, mora se navesti tuženik protiv kojeg treba provesti izvršenje u skladu s nalogom za izvršenje.

Kako bi se pokrenuo postupak izvršenja presude, nalog za izvršenje izdan službeniku za izvršenje ili njegovu ovlaštenom zastupniku mora se zajedno sa zahtjevom podnijeti sudskom izvršitelju.

3.2 Glavni uvjeti

Zakonom o sudskim izvršiteljima i Uredbom br. 202 („Uredba o vođenju evidencije zapriješnutih sudskih izvršitelja”) koju je donijelo Vijeće ministara 14. ožujka 2006. uređena su opća pitanja povezana s djelatnošću i vođenjem evidencije zapriješnutih sudskih izvršitelja.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Primjena mjera izvršenja utvrđenih u Zakonu o parničnom postupku u postupku izvršenja odluka suda i odluka drugih institucija usmjerena je na ograničavanje dužnikovih prava kako bi se ponovno uspostavila ravnoteža između prava osobe čija su zakonom zaštićena građanska prava ili interesi povrijeđeni i dužnikove obveze da postupi u skladu s odlukom suda (ili druge institucije).

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sudski izvršitelji imaju pravo poduzeti mjere izvršenja u odnosu na dužnikovu pokretnu imovinu, uključujući svu imovinu deponiranu kod drugih osoba, i nematerijalnu imovinu, novčane iznose koje druge osobe duguju dužniku (naknada za rad, istovrijedna plaćanja, dužnikov drugi dohodak, ulaganja u kreditnim institucijama) te nepokretnu imovinu.

Određena imovina navedena u zakonodavstvu i predmeti koji u potpunosti ili djelomično pripadaju dužniku ne podliježu mjeri izvršenja na temelju naloga za izvršenje (na primjer pokućstvo i oprema u kućanstvu, odjeća, hrana, knjige, instrumenti i alati koji su dužniku potrebni za svakodnevni rad kojim ostvaruje sredstva za život itd.).

Sljedeći predmeti koji u potpunosti ili djelomično pripadaju dužniku ne podliježu mjeri izvršenja na temelju naloga za izvršenje: pokućstvo i oprema za kućanstvo, odjeća koja je potrebna dužniku, članovima njegove obitelji i njegovim uzdržavanim osobama:

svakodnevna odjeća, obuća i donje rublje

posteljina, odjeća za spavanje i ručnici

kuhinjski pribor i posuđe potrebni za svakodnevnu upotrebu

pokućstvo – jedan krevet i stolac po osobi, te jedan stol i jedan ormar po obitelji

sav pribor za djecu

hrana u domu u količini potrebnoj za prehranu dužnika i članova njegove obitelji u razdoblju od tri mjeseca

novac u iznosu minimalne mjesečne plaće za dužnika, svakog člana njegove obitelji i dužnikovih uzdržavanih osoba; međutim, kad je riječ o povratu naknade za uzdržavanje maloljetne djece ili u korist Jamstvenog fonda za upravljanje naknadama za uzdržavanje, novac u iznosu od 50 % minimalne mjesečne plaće za dužnika, svakog člana njegove obitelji i dužnikove uzdržavane osobe

jedna krava ili koza i jedna svinja po obitelji te hrana za životinje u količini koja je potrebna do prikupljanja nove hrane za životinje ili do trenutka kada se stoka izvede na ispašu

gorivo potrebno za pripremu hrane za obitelj te za grijanje životnog prostora tijekom sezone grijanja

knjige, instrumenti i alati koji su dužniku potrebni u svakodnevnom radu kojim ostvaruje sredstva za život

poljoprivredna dobra, odnosno poljoprivredni alati, strojevi, stoka i sjeme potrebni za poljoprivredno gospodarstvo, zajedno s količinom hrane za životinje koja je potrebna za život stoke na predmetnom poljoprivrednom gospodarstvu do nove žetve. Uputama Ministarstva poljoprivrede utvrđeni su poljoprivredni alati te broj grla i količina hrane za životinje koji se smatraju potrebnima

pokretna imovina koja se u skladu s Građanskim zakonikom priznaje kao dodatna imovina uz pokretnu imovinu – odvojeno od te pokretne imovine vjerski objekti i predmeti potrebni za obrede.

Slično tomu, mjera izvršenja ne može se poduzeti u pogledu:

otpremnine, posmrtno pripomoći, jednokratnog iznosa isplaćenog preživjelim bračnom drugu, državnih socijalnih naknada, državne potpore djetetu koje boluje od celijakije, obiteljske mirovine i obiteljskog doplatka

naknada za trošenje alata koji pripadaju zaposleniku i drugih naknada u skladu sa zakonima i propisima kojima se uređuju zakoniti radni odnosi iznosa koje treba platiti zaposleniku povezanih sa službenim putovanjem, premještanjem i upućivanjem na rad u drugo naseljeno područje

naknada za socijalnu pomoć

naknada za uzdržavanje djeteta u iznosu minimalne naknade za uzdržavanje djeteta koji je propisalo Vijeće ministara koju na temelju presude ili odluke Jamstvenog fonda za upravljanje naknadama za uzdržavanje mora plaćati jedan od roditelja te naknada za uzdržavanje djeteta koju treba isplatiti Jamstveni fond za upravljanje naknadama za uzdržavanje.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Kad se poduzme mjera izvršenja protiv dužnikove pokretne imovine, nepokretne imovine ili dohotka, dužnik više nema pravo slobodno raspolagati njima.

Ako se ne postupi u skladu za zahtjevima ili naložima sudskog izvršitelja, sudski izvršitelj sastavlja ispravu i podnosi je sudu da odluči o odgovornosti. Sud može strankama koje su krive za nepoštovanje izreći novčanu kaznu – do 360 *eura* kad je riječ o fizičkoj osobi ili do 750 *eura* ako je riječ o službeniku. Protiv odluke suda može se podnijeti dodatna pritužba.

U određenim kategorijama predmeta za nepoštovanje zahtjeva sudskog izvršitelja mogu se utvrditi posebne sankcije.

Ako sudski izvršitelj naiđe na otpor pri poduzimanju mjere izvršenja, može u pomoć pozvati policiju.

Ako se dužnik ne pojavi pred sudskim izvršiteljem nakon poziva ili odbije dati objašnjenje ili zakonom propisane informacije, sudski izvršitelj ima pravo uputiti predmet sudu da odluči o odgovornosti te osobe. Sud može donijeti odluku kojom se dužniku nalaže da se pojavi te izreći novčanu kaznu – do 80 *eura* kad je riječ o fizičkoj osobi ili do 360 *eura* ako je riječ o službeniku. Protiv odluke suda može se podnijeti dodatna pritužba.

Ako se utvrdi da je dužnik namjerno pružio pogrešne informacije, sudski izvršitelj mora poslati prijavu državnom odvjetniku.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršna isprava može se podnijeti za izvršenje u roku od deset godina od stupanja na snagu presude ili odluke suca, osim ako su u regulatornim aktima propisani drugi rokovi. Ako je presudom utvrđeno plaćanje u obrocima, izvršna isprava na snazi je tijekom cijelog razdoblja dospjeća plaćanja, a rok od deset godina počinje od zadnjeg datuma svakog plaćanja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Postupak izvršenja pokreće se na temelju valjanog naloga za izvršenje koji je izdao sud ili druga institucija. Osoba kojoj je odlukom suda ili druge institucije uvedena obveza može podnijeti žalbu protiv te odluke (osporiti je) u skladu s općim postupkom utvrđenim u regulatornim aktima za podnošenje žalbe protiv odluka (osporavanje odluka) sudova i drugih institucija.

Na zahtjev stranke u postupku i s obzirom na imovinsko stanje ili druge okolnosti uključenih stranaka, sud nadležan za odlučivanje u određenom predmetu ima pravo donijeti odluku o odgodu izvršenja presude, izvršenju u obrocima ili izmjeni oblika ili postupka izvršenja presude. Dodatna pritužba na odluku suda o odgodu izvršenja presude, izvršenju presude u obrocima ili izmjeni oblika ili postupka njezina izvršenja može se podnijeti višem sudu u roku od deset dana. Ako okolnosti ometaju ili sprječavaju izvršenje presude, sudski izvršitelj isto tako ima pravo sudu nadležnom za odlučivanje podnijeti prijedlog za odgodu izvršenja presude, izvršenje presude u obrocima ili izmjenu oblika ili postupka njezina izvršenja.

Sudski izvršitelj može odgoditi izvršenje na temelju zahtjeva službenika za izvršenje ili odluke suda ili suca o odgodu mjere izvršenja ili obustavi prodaje imovine odnosno odluke suda o odgodu izvršenja ili izvršenju presude u obrocima.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vjerovnik ili dužnik može na temelju obrazložene pritužbe podnijeti žalbu protiv mjera koje sudski izvršitelj provodi u okviru izvršenja presude ili ako sudski izvršitelj odbije provesti te mjere, osim ako je riječ o nevaljanoj dražbi, sudu okruga (grada) u skladu s mjestom za koje je sudski izvršitelj službeno imenovan u roku od deset dana od dana kada su poduzete mjere protiv kojih se podnosi žalba ili dana kad je podnositelj pritužbe, koji nije obaviješten o vremenu i mjestu provedbe mjera, doznao za te mjere.

Pritužba se mora razmotriti na sudskom ročištu u roku od 15 dana. Dužnika i vjerovnika te sudskog izvršitelja mora se obavijestiti o tom sudskom ročištu.

Nepojavljivanje tih osoba ne smije biti prepreka za ispitivanje predmetnog pitanja.

Sudac na temelju obrazloženog zahtjeva osobe koja je podnijela pritužbu može donijeti odluku o prekidu aktivnosti izvršenja, zabrani prijenosa novca sudskom izvršitelju, dužniku ili vjerovniku ili obustavi prodaje imovine. Odluka se mora provesti odmah nakon donošenja.

Protiv odluke suda može se podnijeti dodatna pritužba.

Poveznice

<https://www.tm.gov.lv> – internetska stranica Ministarstva pravosuđa

<http://www.lzti.lv/> – Vijeće latvijskih zaprisegnutih sudskih izvršitelja

<https://tiesas.lv> – portal latvijskih sudova

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 27/04/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Litva

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje presude znači ispunjenje obveza koje su njome određene za stranke u postupku, tj. kad stranke provode radnje koje su utvrđene u presudi radi njezina izvršenja. Za neke presude nije potrebno posebno izvršenje: presude o priznavanju i privremenom ukidanju, izmjeni ili uspostavljanju pravnog odnosa. Presuda se može izvršiti na temelju dobre vjere stranaka, tj. bez izvršnih mjera, ili prisilno. Ako osoba protiv koje je donesena presuda ne poštuje presudu u dobroj vjeri, vjerovnik koji traži donošenje presude može sudu podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za izvršenje i dostaviti ga sudskom izvršitelju. Sudski izvršitelji su osobe koje je odobrila država i koji, na zahtjev vjerovnika, mogu provesti izvršne mjere radi izvršenja presude koja se ne izvršava u dobroj vjeri.

Izvršenje presuda uređeno je Dijelom VI. („Postupak izvršenja“) Zakona o parničnom postupku Republike Litve i Rješenjem br. 1R-352 ministra pravosuđa od 27. listopada 2005., kojim se odobrava uputa za izvršenje presuda („Uputa“). Posebna pravila kojima se uređuje izvršenje presuda mogu se utvrditi i u drugim pravnim aktima.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Presude izvršavaju sudski izvršitelji.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Ovlaštena osoba, tj. tužitelj ili zastupnik tužitelja, dostavlja sudskom izvršitelju za izvršenje ovršnu ispravu izdanu na temelju presude. Ako ovršnu ispravu sudskom izvršitelju dostavlja zastupnik tužitelja, zakonom je propisano da se prijenos prava na zastupnika mora utvrditi u punomoći koja je izdana i formalizirana u skladu sa zakonom, tj. punomoći koje dostavljaju fizičke osobe moraju biti ovjerene po javnom bilježniku, dok punomoć koju dostavlja zastupnik pravne osobe može odobriti relevantno tijelo te pravne osobe. Ako ovršnu ispravu sudskom izvršitelju dostavi odvjetnik ili pomoćnik odvjetnika, odvjetnik ili pomoćnik odvjetnika mora sudskom izvršitelju dostaviti i pisani ugovor sklopljen s klijentom ili drugi dokument u kojem su utvrđena njegova prava

i obveze, uključujući njegovo područje primjene. Ovršne isprave za povrat dugovanog novca dostavljaju se sudskim izvršiteljima putem Informacijskog sustava sudskih izvršitelja u skladu s postupkom utvrđenim u Uputama: razmjerno svim sudskim izvršiteljima na državnom području na kojem obavljaju svoje djelatnosti, uzimajući u obzir kategorije ovršnih isprava i iznose koje treba vratiti koji su utvrđeni u Uputi te osiguravajući da je nova ovršna isprava za povrat novca od istog dužnika dodijeljena sudskom izvršitelju koji već izvršava povrat od tog dužnika, osim ako nova ovršna isprava nije primjenjiva na državnom području na kojem djeluje taj sudski izvršitelj. Sudski izvršitelj u roku od tri radna dana od primitka ovršne isprave ili neposredno u slučajevima hitnog izvršenja mora provjeriti postoje li očiti razlozi za odbijanje ovršne isprave i pokretanje postupka izvršenja.

3.2 Glavni uvjeti

Ovršnu ispravu sudskom izvršitelju za izvršenje mogu dostaviti tužitelj ili zastupnik tužitelja odnosno nadležno tijelo ili službenik koji su izdali ovršnu ispravu. Ako je dužnik fizička osoba, sudski izvršitelj izvršava ovršnu ispravu u skladu s boravištem, mjestom rada ili mjestom na kojem se nalazi imovina te osobe. Ako je dužnik pravna osoba, sudski izvršitelj izvršava ovršnu ispravu u sjedištu dužnika ili u mjestu na kojem se nalazi njegova imovina. Ovršna isprava mora se dostaviti unutar roka zastare koji se primjenjuje na dostave. Ovršne isprave u skladu s presudama mogu se dostaviti za izvršenje u roku od pet godina od stupanja na snagu presude. Rok za dostavu ovršnih isprava u skladu s presudama koje su odmah izvršive započinje prvog dana nakon donošenja presude.

Ovršna isprava prihvaća se za izvršenje kad tužitelj plati sudskom izvršitelju administrativne troškove postupka izvršenja. Ovisno o financijskoj situaciji tužitelja koji je fizička osoba, sudski izvršitelj može ga osloboditi plaćanja svih ili dijela troškova izvršenja, ili može odgoditi plaćanja do okončanja postupka izvršenja.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Izvršne mjere uključuju:

naplatu iz sredstava i imovine ili vlasničkih prava dužnika
naplatu iz imovine i financijskih sredstava dužnika koja drže druge osobe
zabranu prenošenja novca ili imovine ili izvršavanja drugih obveza za dužnika od strane drugih osoba
oduzimanje dokumenata kojima se potvrđuju dužnikova prava
naplatu iz plaće, mirovine, bespovratnih sredstava ili drugih prihoda dužnika
oduzimanje određenih predmeta iz presude od dužnika i prijenos tih predmeta tužitelju
upravljanje imovinom dužnika i upotreba prihoda u svrhu naplate
obvezivanje dužnika da provede ili ne provede određene radnje
prijeboj protupotraživanja
druge mjere utvrđene zakonom.

Istodobno je moguće primijeniti više izvršnih mjera.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Ako je dužnik fizička osoba, naplata se može izvršiti iz sljedeće imovine:

Hipoteke i kolateralna ako naplata ide u korist hipotekarnog vjerovnika ili imatelja kolateralna

Novčanih sredstava, vlasničkih prava, vrijednosnih papira, nadnica, plaća, bespovratnih sredstava ili drugih prihoda ili pokretne imovine koja pripada dužniku

Nepokretne imovine koja pripada dužniku

Poljoprivrednog zemljišta u vlasništvu dužnika ako je poljoprivreda njegova glavna djelatnost

Mjesta boravišta dužnika u kojem stanuje.

Ako je dužnik pravna osoba, naplata se može izvršiti iz sljedeće imovine:

Hipoteke i kolateralna ako naplata ide u korist hipotekarnog vjerovnika ili imatelja kolateralna

Novčanih sredstava, vlasničkih prava, vrijednosnih papira, proizvedene robe te druge pokretne i nepokretne imovine koja se ne upotrebljava izravno niti je prilagođena za izravnu upotrebu u proizvodnom postupku, uz iznimku administrativnih prostora

Ostale imovine

Nepokretne imovine potrebne za proizvodnju te sirovina i zaliha, strojeva, opreme i ostalih kapitalnih dobara koji se ne upotrebljavaju izravno u proizvodnji.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Izvršne mjere i postupci izvršenja razlikuju se ovisno o tome izvršava li se novčana ili nenovčana obveza te o tome naplaćuje li se dug iz novčanih sredstava, prihoda ili druge imovine dužnika.

Ako se izvršava novčana obveza i naplata je usmjerena izravno na dužnikova sredstva koja drži kreditna institucija, institucija za platni promet ili institucija za elektronički novac, sudski izvršitelj poslat će tim institucijama putem informacijskog sustava o ograničenjima novčanih sredstava nalog za ograničavanje upotrebe dužnikovih sredstava ili za obvezno terećenje dužnikovih sredstava radi pokrića duga i troškova izvršenja.

Ako sudski izvršitelj utvrdi da novčana sredstva ili drugu imovinu dužnika drže treće strane (sudski izvršitelj ima pravo ishoditi tu informaciju, kao i informaciju o tome moraju li treće strane platiti dužniku novac ili prenijeti drugu imovinu na dužnika), ta se sredstva zapljenjuju.

Ako se izvršava novčana obveza i naplata je usmjerena na dužnikov prihod, sudski izvršitelj dostavit će ovršnu ispravu poslodavcu dužnika ili drugoj osobi koja dužniku daje plaću. Fiksni dio dužnikova prihoda oduzima se od dužnikove plaće i usporedivih naknada do potpunog povrata dugovanih iznosa.

Ako se izvršava novčana obveza i naplata je usmjerena na imovinu dužnika, imovina će se zaplijeniti i prodati. Naplata ne može biti usmjerena na imovinu dužnika ako dužnik sudskom izvršitelju dostavi dokaz o tome da se oduzimanjem zakonskog iznosa od dužnikova prihoda novac može vratiti u roku od šest mjeseci ili, kad je riječ o naplati iz posljednjeg mjesta boravišta dužnika u kojem stanuje, u roku od 18 mjeseci. Naplata se može usmjeriti na mjesto boravišta dužnika u kojem stanuje samo ako je iznos koji se treba vratiti veći od 4000 EUR. Nakon što je za stan ili kuću izdan nalog za plienidbu radi naplate dugovanih iznosa po računima za energiju, režije i ostale usluge, sud na zahtjev dužnika ili člana dužnikove obitelji može presuditi da se naplata ne može izvršiti iz posljednjeg stana, kuće ili dijela tog stana ili kuće koji je predmetnoj osobi potreban za život. Sud pritom može uzeti u obzir financijsko stanje i interese djece, osoba s invaliditetom i skupina u nepovoljnom položaju.

Zapljenjena dužnikove imovine znači određivanje privremene zabrane ili ograničavanja vlasništva ili pojedinih elemenata vlasništva (upravljanje, upotreba ili prodaja) u pogledu imovine dužnika.

Zapljenu može provesti sud ili sudski izvršitelj.

Sud zapljenjuje imovinu na temelju odluke koja uključuje provedbu privremenih zaštitnih mjera. Novčana sredstva ne smiju se zaplijeniti u iznosu većem od iznosa tražbine. Sud može opozvati takvu odluku na zahtjev predmetnih osoba ili, u određenim slučajevima, na vlastitu inicijativu. Ako je sud ispitao predmet i odbacio zahtjev, privremene zaštitne mjere ostaju na snazi do stupanja na snagu odluke suda, a ako se zahtjev ispuni nakon što sud primijeni privremene zaštitne mjere, te se mjere primjenjuju do provedbe odluke suda.

Sudski izvršitelj koji provodi odluku o izvršenju mora potpisati nalog za pljenidbu kad zapljenjuje imovinu dužnika. Sudski izvršitelj može opozvati nalog za pljenidbu samo ako je proveo zapljenu. Vrijednost dužnikove imovine koju je sudski izvršitelj zaplijenio ne može znatno premašivati iznos potreban za pokriće iznosa koji se treba vratiti i troškova izvršenja.

Likvidacija imovine znači prisilna prodaja na dražbi zaplijenjene imovine koja pripada dužniku ili davatelju kolaterala preko društava koja se bave prodajom ili pretvorbom imovine, prijenosom imovine na tužitelja ili prodajom imovine kupcu kojeg predloži dužnik, ili bilo koji drugi postupak likvidacije predviđen zakonom. Ovisno o razlogu zaplijene i vrsti uključene imovine, zaplijenjenju imovinu unovčuje sudski izvršitelj, uredi Nacionalne porezne inspekcije ili burzovni posrednici i društva koja se bave javnim trgovanjem vrijednosnim papirima, u skladu s postupkom utvrđenim zakonom.

Dužnikova nepokretna i ostala imovina registrirana u skladu sa zakonom čija je vrijednost veća od 2000 EUR te ostala pokretna imovina jedinične vrijednosti veće od 30 000 EUR unovčuje se na dražbi. Ostala se imovina može unovčiti na druge načine. Dražbovna prodaja provodi se elektroničkim putem.

Dužnik ima pravo prije početka dražbe pronaći kupca za imovinu koju treba prodati. Ako dužnik pronađe kupca za imovinu, imovina se prodaje tom kupcu.

Imovina se kupcu kojeg je pronašao dužnik može prodati za iznos koji nije manji od vrijednosti imovine navedene u nalogu za pljenidbu ili za niži iznos koji je dostatan za pokriće dugova i troškova izvršenja u cijelosti.

Likvidacijom zaplijenjene imovine ukidaju se sve zaplijene te imovine.

Ako se ovršna isprava izdaje u pogledu protupotraživanja dužnika i vjerovnika, sudski izvršitelj izvršit će prijebaj iznosâ u skladu s utvrđenim postupkom. Ako se prijebajom u skladu s utvrđenim postupkom može naplatiti čitav iznos, ne poduzimaju se druge izvršne mjere. Prijebaj se ne može primijeniti u postupcima povezanim s uzdržavanjem.

Zakonom su utvrđeni posebni zahtjevi koji se primjenjuju na izvršenje nenovčanih obveza.

Kad se izvršava presuda o prijenosu skrbništva nad djecom, sudski izvršitelj provodi izvršne mjere u prisutnosti osobe kojoj se dijete dodjeljuje i predstavnika tijela odgovornog za zaštitu prava djece. Mora se osigurati zaštita djetetovih prava.

Ako su tužitelju dodijeljeni određeni predmeti iz presude, sudski izvršitelj oduzet će dužniku te predmete i prenijeti ih tužitelju.

Samo se osobe navedene u ovršnoj ispravi mogu useliti u stambene prostore (ili deložirati iz njih) u skladu s presudom. Ako je potrebno, može se zatražiti pomoć policije.

Ako se ne izvrši presuda kojom se od dužnika zahtijeva provedba ili prekid određenih radnji koje nisu povezane s prijenosom imovine ili novčanih sredstava, sudski izvršitelj sastavit će obavijest u tu svrhu. Dokument se proslijeđuje okružnom sudu u mjestu izvršenja, koji nalaže primjenu posljedica utvrđenih u presudi (tj. ako tuženik ne provede presudu u utvrđenom roku, tužitelj će imati pravo poduzeti radnje ili mjere kako bi se osigurao prekid radnji o trošku tuženika uz istodobnu naplatu potrebnih troškova od tuženika). Ako u presudi nisu utvrđene posljedice, sud će razmotriti pitanje izmjene načina izvršenja presude.

Ako samo tuženik može poduzeti ili prekinuti radnje iz presude, a ne poštuje presudu, može mu se odrediti novčana kazna u korist tužitelja i utvrditi novi rok za izvršenje presude. Plaćanje kazne ne oslobađa dužnika od obveze poduzimanja ili prekidanja radnji iz presude.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Ovršne isprave u skladu s presudama mogu se dostaviti za izvršenje u roku od pet godina od stupanja na snagu presude. Rok za dostavu ovršnih isprava u skladu s presudama koje su odmah izvršive započinje prvog dana nakon donošenja presude. Ovršne isprave koje se odnose na vraćanje na posao mogu se dostaviti za izvršenje u roku od mjesec dana od prvog dana nakon donošenja presude.

Ovisno o konkretnoj presudi, ako su zatražena periodična plaćanja, dokumenti o izvršenju vrijede čitavo razdoblje za koje su dodijeljena plaćanja, a rok za njihovu dostavu za izvršenje započinje bilo kojeg datuma na koji istječe rok za plaćanje.

Mogu se odrediti posebni rokovi za izvršenje odluka službenika ili nadležnih tijela koje se mogu izvršiti u skladu s obveznim postupkom.

Ako se rok za dostavu ovršne isprave produlji zbog razloga koje sud smatra važnima, sud može obnoviti produljenje, osim u pogledu iznimaka predviđenih zakonom kad se rok ne može produljiti.

Izvršne mjere koje poduzima sudski izvršitelj ostaju na snazi sve dok ih sudski izvršitelj ne ukine. Ako se osporava zakonitost radnji sudskog izvršitelja i sud utvrdi da je žalba osnovana ili djelomično osnovana, sud koji odlučuje o žalbi može poništiti poduzete mjere ili dio njih.

Zapljena imovine ili druge privremene zaštitne mjere koje je odredio sud ostaju na snazi sve dok ih sud koji ih je odredio ne opozove (zamijeni drugom mjerom) ili, kad je riječ o žalbi, dok ih ne poništi viši sud.

Likvidacijom zaplijenjene imovine ukidaju se sve zaplijene te imovine.

Vidjeti i odgovor na 3.2.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Žalba protiv radnji koje sudski izvršitelji poduzimaju u okviru postupka može se podnijeti najkasnije 20 dana od datuma kad je podnositelj pritužbe postao ili trebao postati svjestan poduzimanja ili odbijanja poduzimanja predmetne radnje, ali ne kasnije od 90 dana od datuma poduzimanja predmetne radnje. Žalba se podnosi sudskom izvršitelju, koji je mora ispitati u roku od pet radnih dana. Ako sudski izvršitelj odbije prihvatiti žalbu u cijelosti ili djelomično, ona se zajedno s nalogom sudskog izvršitelja proslijeđuje okružnom sudu na području nadležnosti ureda sudskog izvršitelja.

Mjere koje je poduzeo sud može poništiti ili izmijeniti sud koji ih je poduzeo ili viši sud kad je riječ o žalbi.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vidjeti i odgovor na 3.2.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 11/07/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska

komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Luksemburg

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Ako dužnik dobrovoljno ne ispoštuje sudska odluka, vjerovnik može zahtijevati njezino izvršenje. Taj se postupak naziva prisilnim izvršenjem.

Kako bi sudska odluka imala snagu izvršivosti, mora sadržavati nalog za izvršenje te biti uredno dostavljena.

Izvršivost se obustavlja tjedan dana od datuma donošenja sudske odluke i/ili tijekom žalbenog roka učinkovitom upotrebom pravnog sredstva, osim ako je odluka privremeno izvršiva.

Prisilno izvršenje najčešće se upotrebljava za povrat dugovanog novca, ali može služiti i za provedbu određene radnje.

Ako je osobi naloženo da uplati novac, izvršna mjera odnosi se na imovinu dužnika i smatra se ovrhom.

Međutim, postoje druge, konkretnije izvršne mjere: zapljena, ovrha nad usjevima, ovrha nad prihodima, ovrha nad nekretninama, ovrha radi naplate rente, ovrha nad plaćom, ovrha nad brodom za plovidbu unutarnjim plovnim putovima, ovrha nad zrakoplovima i ovrha u okviru zaštite intelektualnih prava (*sasie description*).

Oblici ovrhe koji se najčešće upotrebljavaju u Luksemburgu jesu zapljena i ovršni postupak.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudski izvršitelji jedini su ovlašteni za izvršenje sudskih odluka koje je luksemburški sud proglasio izvršivima u skladu s luksemburškim pravom ili koje je takvima proglasio sud druge države članice Europske unije u skladu sa zakonodavstvom Unije u građanskim i trgovačkim stvarima, sporazumima sklopljenima nakon posredovanja u građanskim i trgovačkim stvarima koji imaju snagu izvršivosti, kao i drugim izvršnim ispravama ili ostvarivim pravima.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Sudske odluke i akti doneseni u Velikom Vojvodstvu

Izvršivi su u Velikom Vojvodstvu bez zahtjeva za službeno odobrenje ili pisma *pareatis*, čak i ako se izvršavaju izvan područja nadležnosti suda koji je donio presudu ili područja na kojem su akti sastavljeni.

Predaja akta ili presude sudskom izvršitelju predstavlja odobrenje za sve ovrhe osim ovrhe nad nekretninama i kazne zatvora, za koje su potrebna posebna odobrenja.

Strane odluke koje podliježu ugovoru ili zakonodavstvu Unije kojim je predviđen postupak egzekviture

Sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima donesene u stranoj zemlji koje su izvršive u toj zemlji i koje su u skladu s:

Briselskom konvencijom od 27. rujna 1968. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, kako je izmijenjena konvencijama o pristupanju novih država članica koje su potpisnice te konvencije

Konvencijom iz Lugana od 16. rujna 1988. o sudskoj nadležnosti i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

Konvencijom od 29. srpnja 1971. sklopljenom između Velikog Vojvodstva Luksemburga i Republike Austrije o priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima

Ugovorom sklopljenim 24. studenoga 1961. između Belgije, Nizozemske i Luksemburga o nadležnosti, stečaju, valjanosti i izvršenju sudskih odluka, arbitražnih odluka i javnih isprava, dok god je na snazi ili

Haškom konvencijom od 2. listopada 1973. o priznavanju i izvršavanju odluka povezanih s obvezama uzdržavanja.

i ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu smatraju se izvršivima u svim oblicima predviđenima člancima od 680. do 685. novog Zakona o parničnom postupku (*Nouveau code de procédure civile*).

Sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici te koje, u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 44/2001 od 22. prosinca 2000. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu izvršive su u oblicima utvrđenima u toj uredbi.

Uredba (EZ) br. 44/2001 stavljena je izvan snage Uredbom (EU) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja se naziva „preinačenom Uredbom Bruxelles I“. Međutim, Uredba (EZ) br. 44/2001 i dalje se primjenjuje na odluke donesene u pokrenutim sudskim postupcima, na javne isprave sastavljene ili formalno registrirane i sudske transakcije odobrene ili zaključene prije 10. siječnja 2015. koje su obuhvaćene područjem primjene te uredbe.

Sudske odluke u građanskim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici i koje, u skladu s Uredbom (EU) br. 650/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 4. srpnja 2012. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršavanju odluka i prihvaćanju i izvršavanju javnih isprava u nasljednim stvarima i o uspostavi Europske potvrde o nasljeđivanju, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu izvršive su u oblicima utvrđenima u toj uredbi.

Odluke donesene u državi članici koja nije obvezana Haškim protokolom o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja sklopljenim 23. studenoga 2007. u smislu poglavlja IV. odjeljka 2. Uredbe (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja, a koje ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu, izvršive su u oblicima utvrđenima u toj uredbi.

Sudske odluke u građanskim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici i koje, u skladu s Uredbom Vijeća (EU) 2016/1103 od 24. lipnja 2016. o provedbi pojačane suradnje u području nadležnosti, mjerodavnog prava te priznavanja i izvršenja odluka u stvarima bračnoimovinskih režima te Uredbom Vijeća (EU) 2016/1104 od 24. lipnja 2016. o provedbi pojačane suradnje u području nadležnosti, mjerodavnog prava te priznavanja i izvršenja odluka u stvarima imovinskih posljedica registriranih partnerstava, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu izvršive su u oblicima utvrđenima u navedenim uredbama (EU) 2016/1103 i (EU) 2016/1104.

Strane odluke koje podliježu zakonodavstvu Unije kojim je predviđeno ukidanje egzekviture

Europski parlament i Vijeće donijeli su 12. prosinca 2012. Uredbu (EU) br. 1215/2012 o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, koja se naziva „preinačenom Uredbom Bruxelles I“. U skladu s člankom 36. te uredbe sudska odluka donesena u državi članici priznaje se u drugim državama članicama bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu (ukidanje egzekviture). Ta se uredba primjenjuje u svim državama članicama Europske unije od 10. siječnja 2015. u skladu s uvjetima koji su u njoj utvrđeni.

Odluke donesene u državi članici koja je obvezana Haškim protokolom o pravu mjerodavnom za obveze uzdržavanja sklopljenim 23. studenoga 2007. u smislu poglavlja IV. odjeljka 2. Uredbe (EZ) br. 4/2009 od 18. prosinca 2008. o nadležnosti, mjerodavnom pravu, priznavanju i izvršenju sudskih odluka te suradnji u stvarima koje se odnose na obvezu uzdržavanja priznaju se u Luksemburgu bez zahtijevanja posebnog postupka u tu svrhu i bez mogućnosti osporavanja priznavanja.

Sudske odluke u građanskim i trgovačkim stvarima donesene u državi članici Europske unije koje, u skladu s Uredbom (EU) br. 655/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. svibnja 2014. o uspostavi postupka za europski nalog za blokadu računa kako bi se pojednostavila prekogranična naplata duga u građanskim i trgovačkim stvarima, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu priznaju se i izvršavaju kako je utvrđeno u toj uredbi. Sudske odluke donesene u državi članici Europske unije koje su izvršive u toj državi članici i koje, u skladu s Uredbom (EZ) br. 861/2007 o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti ili Uredbom (EZ) br. 1896/2006 o uvođenju postupka za europski platni nalog, kako su izmijenjene, ispunjavaju uvjete za priznavanje i izvršenje u Luksemburgu priznaju se i izvršavaju kako je utvrđeno u tim uredbama.

3.2 Glavni uvjeti

Ovrha nad pokretnom ili nepokretnom imovinom može se provesti samo ako postoji ovršna isprava izdana u skladu s luksemburškim pravom te za dospjela i nedvojbeno potraživanja; ako dospjeli dug nije novčani iznos, nakon ovrhe obustavljaju se svi daljnji postupci do provedbe vrednovanja duga.

Sudske odluke kojima se zahtijeva ukidanje, brisanje upisa hipoteke, plaćanje ili bilo koji drugi postupak koji mora provesti treća strana ili koji se mora provesti u njezinu korist mogu izvršavati samo treće strane ili se one mogu izvršavati protiv njih, čak i nakon isteka rokova za podnošenje prigovora ili žalbe, na temelju potvrde odvjetnika podnositelja zahtjeva, koja sadržava datum na koji je sudska odluka donesena na području prebivališta osuđene stranke te na temelju potvrde sudske izvršiteljice da ne postoji prigovor ili žalba protiv sudske odluke.

Ako je iz potvrde vidljivo da ne postoji prigovor ili žalba protiv sudske odluke, stečajni upravitelj, skrbnici i ostali moraju poštovati sudsku odluku.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Ovršiva imovina

Ovrha se može provesti samo nad pokretnom ili nepokretnom imovinom u vlasništvu dužnika, ali ne nad imovinom treće strane. Međutim, nije važno tko posjeduje dužnikovu imovinu u trenutku ovrhe, što znači da je moguće izvršiti imovinu kod treće strane.

Neovršiva imovina

Člankom 728. novog Zakona o parničnom postupku propisano je da se, osim predmeta koji su proglašeni neovršivima u skladu s određenim zakonima, ne može provesti ovrha nad sljedećom imovinom:

predmetima za koje je luksemburškim pravom utvrđeno da su nepokretna imovina

pokretnom imovinom kao što su krevet, odjeća, namještaj u kojem se ona čuva, perilica za rublje te stolovi i stolice koji omogućuju da obitelj zajedno objeđu.

Nad tim predmetima ne može se provesti ovrha, neovisno o svojstvu vjerovnika, čak i ako se radi o državi, uz iznimku određenih dugova koji su iscrpno navedeni u zakonu.

Kako bi se spriječilo da vjerovnik provede ovrhu nad dužnikovim sredstvima za život, uredbom Velikog Vojvodstva utvrđene su stope ustupanja i ovršivosti naknada za rad, mirovina i renti. Zakonom je uređeno pitanje ovrhe nad zaštićenim redovitim prihodom (plaće, rente, mirovine). Te se vrste redovitih prihoda ne mogu izvršiti u punom iznosu, nego samo do određenog ograničenja, koje se utvrđuje u skladu sa stopama određenima uredbom Velikog Vojvodstva. Na taj način dužnici zadržavaju minimalan prihod potreban za život.

Računi za odvajanje nelikvidne imovine

Svrha računa za odvajanje nelikvidne imovine jest zaštita ovršenika od posljedica potpune nedostupnosti njegove imovine. Omogućuje sucu da ograniči iznose koji podliježu pozivu na sud.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Od trenutka ovrhe nad imovinom dužnik gubi pravo raspolaganja njome. Međutim, ovrhom se ne stvara preferencijalno pravo kupnje za predmetnog vjerovnika. Diskvalifikacija dužnika znači da dužnik ne smije prodati, prenijeti ili upisati hipoteku na zaplijenjenu imovinu. Zaplijenjena imovina može se odmah oduzeti. Dužnik je i dalje vlasnik do prisilne prodaje, iako nije u posjedu zaplijenjene imovine. Stanje se ne mijenja u praktičnom, nego u pravnom smislu.

Ako dođe do kršenja te diskvalifikacije, mjere koje poduzme ovršenik nisu obvezujuće za vjerovnika ovrhovoditelja.

Dakle, diskvalifikacija je tek relativna, u smislu da se primjenjuje samo u korist vjerovnika ovrhovoditelja. Ostali vjerovnici i dalje moraju tolerirati fluktuacije u dužnikovoj imovini. Međutim, mogu jednostavno sudjelovati u ovrsi koja je već dogovorena.

Diskvalifikacija je prva faza u postupku prodaje imovine. Imovina se stavlja pod nadzor suda. Prema tome, ovršni postupak prvo ima ulogu mjere predostrožnosti.

U pogledu poziva na sud valja pojasniti da se tim oblikom ovrhe uklanja sav nadzor nad čitavim ovršenim dugom, neovisno o njegovoj vrijednosti. Međutim, dužnik treće strane može položiti dostatni iznos na račun (račun za odvajanje nelikvidne imovine).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršne isprave izdane u skladu s luksemburškim pravom ne istječu i ne stupaju u zastaru nakon određenog vremena.

Odobrenja predsjedavajućeg suca trgovačkog suda u ovršnom postupku za provedbu postupaka blokade postaju ništavna ako zaštitna mjera nije poduzeta u roku utvrđenom u rješenju.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Rješenje koje donosi predsjedavajući sudac trgovačkog suda, a kojim se odobrava blokada, može se osporiti i protiv njega je moguće podnijeti žalbu.

Kod ovršnog postupka dužnik može osporiti nalog pozivajući se na teškoće pri izvršenju (*action en difficulté d'exécution*) ili podnijeti prigovor na prodaju zaplijenjene imovine.

I treće strane mogu osporiti prodaju zaplijenjene imovine, uz zahtjev da se ta imovina preusmjeri njima.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U skladu s člankom 590. novog Zakona o parničnom postupku dužnik može blokirati privremenu ovrhu ako je naređena izvan okvira slučajeva predviđenih zakonom. U tu svrhu dužnik se može obratiti žalbenom sudu kako bi ishodio zabranu privremene ovrhe. To se primjenjuje isključivo u građanskim stvarima i ne može se primijeniti u trgovačkim stvarima u skladu s člankom 647. Zakona o trgovini (*Code de commerce*).

Člankom 703. stavkom 2. novog Zakona o parničnom postupku predviđen je postupak uspostave računa za odvajanje nelikvidne imovine. Svrha računa za odvajanje nelikvidne imovine jest zaštita ovršenika od posljedica potpune nedostupnosti njegove imovine. Omogućuje sucu da ograniči iznose koji podliježu pozivu na sud.

Kako bi se spriječilo vjerovnika u provođenju ovrhe nad dužnikovim sredstvima za život, uredbom Velikog Vojvodstva utvrđene su stope ustupanja i ovršivosti naknada za rad, mirovina i renti. Zakonom je uređeno pitanje ovrhe nad zaštićenim redovitim prihodom (plaće, rente, mirovine). Te se vrste redovitih prihoda ne mogu izvršiti u punom iznosu, nego samo do određenog ograničenja, koje se utvrđuje u skladu sa stopama određenima uredbom Velikog Vojvodstva. Na taj način dužnici zadržavaju minimalan prihod potreban za život.

Poveznice

 <http://www.legilux.lu>

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 11/01/2024

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Mađarska

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je izvanparnični građanski postupak kojim država uz primjenu prisilnih mjera provodi ispunjenje obveza iz sudskih i javnobilježničkih odluka te drugih isprava utvrđenih zakonom.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršenje nalažu i provode sud, javni bilježnik ili druga tijela i osobe, a posebno sljedeći subjekti:

- (a) neovisni sudski izvršitelj;
- (b) regionalni sudski izvršitelj;
- (c) zamjenik neovisnog sudskog izvršitelja;
- (d) zamjenik regionalnog sudskog izvršitelja;
- (e) kandidat za izvršitelja.

Postupak sudskog izvršitelja – kao izvanparnični građanski postupak – istovjetan je postupku suda.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Nalog za izvršenje može se izdati ako izvršiva odluka sadržava obvezu (kaznu), ako je pravomoćna ili ako je naložena njezina privremena provedba, a rok je za ispunjenje prošao. Na temelju nagodbe koju je odobrio sud nalog za izvršenje može se izdati čak i ako je podnesena žalba na nalog kojim se odobrava izvršenje. Ta se odredba primjenjuje i na sporazume koje je odobrio javni bilježnik s istim učinkom kao sudska nagodba. Nalog za izvršenje može se izdati i na temelju presude donesene u postupku na temelju Uredbe (EZ) br. 861/2007 Europskog parlamenta i Vijeća o uvođenju europskog postupka za sporove male vrijednosti čak i ako je podnesena žalba na presudu. Nalog za izvršenje ne može se izdati na temelju platnog naloga ako se u odredbi na temelju koje on postaje konačan navodi da izvršenje nije dopušteno s obzirom na predmet tražbine.

Na povrat uzdržavanja primjenjuje se posebno pravilo, u skladu s kojim se izvršenje može odobriti za iznose s čijim se plaćanjem kasni više od šest mjeseci ako stranka koja zahtijeva izvršenje smatra vjerojatnim da se dug u pogledu uzdržavanja može pripisati zlonamjernom ponašanju dužnika ili ako postoji opravdan razlog za nepotvrđivanje tražbine. Pri izvršenju inozemnih odluka sud ispituje i je li izvršenje dopušteno u skladu sa zakonom, međunarodnom konvencijom, reciprocitetom ili zakonodavstvom EU-a.

3.1 Postupak

Izvršenje se može naložiti nalogom za izvršenje. U nekim slučajevima to nije službena odluka (nego ima oblik obrasca za izvršenje ili klauzule o izvršenju); u drugim slučajevima ima oblik naloga. Sud ili javni bilježnik izdaje nalog za izvršenje na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje. Zahtjev za izvršenje podnosi se u potrebnom broju primjeraka s pomoću obrasca naloga za izvršenje. U postupcima platnih naloga zahtjev se može podnijeti i elektroničkim putem.

Zahtjev se općenito mora podnijeti sudu ili javnom bilježniku koji odlučuje u prvom stupnju. Međutim, u određenim slučajevima Zakonom LIII iz 1994. o sudskom izvršenju („Zakon o sudskom izvršenju”) utvrđena su i druga pravila o sudskoj nadležnosti, npr. za inozemne odluke izvršenje može naložiti okružni sud u sjedištu regionalnog suda koji je nadležan s obzirom na boravište ili glavno mjesto poslovanja dužnika ili, ako ne postoji, u mjestu gdje se nalazi imovina koja podliježe izvršenju. Za Budimpeštu to je Središnji okružni sud u Budimpešti (*Budai Központi Kerületi Bíróság*).

Zahtjev za izvršenje mora sadržavati podatke o strankama, izvršivu odluku, tražbinu koju treba izvršiti te što više podataka o imovini dužnika koja bi mogla podliježati izvršenju.

Sud ili javni bilježnik odmah, u roku od najviše 15 dana od primitka, ispituje zahtjev kako bi utvrdio bi li predmet trebalo uputiti nekom drugom, odbiti bez ispitivanja merituma ili (uz iznimku stranaka s pravnim zastupnicima) vratiti uz zahtjev za dostavu informacija koje nedostaju, nakon čega će se uspostaviti potrebne mjere. Odluka će se donijeti u roku od 15 dana od primitka zahtjeva ili, ako je zatražena dostava informacija koje nedostaju, u roku od 15 dana od dostave tih informacija. Ako je zahtjev opravdan, izdat će se nalog za izvršenje; ako nije, izvršenje će se odbiti.

3.2 Glavni uvjeti

Vidi točku 2.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Prisilnim mjerama ograničavaju se financijska i osobna prava dužnika. Financijske mjere mogu primijeniti sud i sudski izvršitelj; mjere protiv osobe može primijeniti policija na temelju mjere suda ili sudskog izvršitelja. Najvažnije su sljedeće financijske prisilne mjere:

- zapljenja plaće i drugih prihoda,
- zapljenja i prodaja pokretnina,
- zapljenja sredstava kojima upravlja financijska institucija i blokiranje bankovnih računa,
- zapljenja tražbina dužnika prema trećim osobama,
- zapljenja i prodaja nekretnina,
- određivanje kazni i novčanih kazni.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sljedeće stavke mogu podliježati izvršenju:

plaća dužnika, mirovina ili drugi prihodi (iako se na njih primjenjuju određena izuzeća), sredstva kojima upravlja financijska institucija (zakonom je predviđeno izuzeće od izvršenja do određenog iznosa za fizičke osobe), pokretnine (međutim, ne mogu se zaplijeniti osnovne potrepštine koje su zakonom izuzete od izvršenja, npr. osnovni komadi odjeće, namještaj dovoljan za broj osoba u kućanstvu dužnika, lijekovi potrebni za liječenje bolesti dužnika itd.), tražbine dužnika prema trećim osobama ili poslovni udjeli dužnika, nekretnine, neovisno o vrsti, upotrebi, pravima ili opterećenjima i upisima u zemljišne knjige (međutim, nekretnine za koje se ne može smatrati da čine dio dužnikove imovine tijekom postupka likvidacije izuzete su od izvršenja).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Mjerama izvršenja u suštini se ograničava pravo dužnika da raspolaže svojom imovinom.

Ako pokretnina ili bankovni račun podliježe izvršenju, prekida se pravo dužnika da raspolaže imovinom. Ako se zaplijenjena pokretnina zadrži, uklonit će se i iz posjeda dužnika. U slučaju zapljene nekretnine dužnik može raspolagati nekretninom i prodati ju, iako će ona i dalje biti opterećena pravom na izvršenje.

Ako dužnik ili bilo koja druga prisutna osoba pruži fizički otpor tijekom provedbe mjere izvršenja, sudski izvršitelj obratit će se policiji, koja prema toj osobi može primijeniti mjere prisile kako bi se prekinuo otpor.

Sve osobe koje aktivno onemogućuju postupak sudskog izvršitelja (silom) mogu se smatrati kazneno odgovornima. Kazneno je djelo i ukloniti zaplijenjeni predmet iz postupka izvršenja ili ukloniti službeni pečat postavljen tijekom izvršenja ili provaliti u zaključanu sobu u kojoj je pohranjen zaplijenjeni, zaključani ili zadržani predmet (kazneno djelo oštećenja službenog pečata).

Sud će odrediti novčanu kaznu dužniku ili osobi ili organizaciji obveznoj sudjelovati u postupku izvršenja ako ne ispuni obveze na temelju izvršenja kako su utvrđene zakonom ili ako postupi na način kojim se onemogućuje postupak izvršenja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Mjere ostaju na snazi dok izvršenje ne bude uspješno provedeno ili dok sudski izvršitelj ili sud ne prekine provedbu mjera ili se ona ne prekine u skladu sa zakonom. Mjere izvršenja mogu se provesti unutar roka zastare utvrđenog građanskim pravom (uglavnom pet godina), koji počinje teći donošenjem pravomoćne sudske odluke. Izvršenje se ne može naložiti za zahtjev podnesen nakon isteka roka zastare i prethodna izvršenja ne mogu se ponovno pokrenuti. Slično sudskom postupku pokrenutom radi ostvarivanja tražbine, rok zastare prekida se svim mjerama izvršenja, nakon čega on ponovno počinje teći.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

(a) Povlačenje obrasca za izvršenje i brisanje klauzule o izvršenju. Ako je izvršenje naloženo izdavanjem obrasca za izvršenje ili klauzulom o izvršenju, obrazac se može povući, a klauzula izbrisati kao pravni lijek ako nalog za izvršenje nije trebalo izdati. Dužnik ili stranka koja zahtijeva izvršenje može podnijeti zahtjev za povlačenje obrasca za izvršenje ili brisanje klauzule o izvršenju, a sud to može naložiti i po službenoj dužnosti. Zahtjev se mora podnijeti sudu ili javnom bilježniku koji je naložio izvršenje. Ne postoji rok za dostavu zahtjeva: može ga se dostaviti u bilo kojem trenutku. Ako se zahtjev odobri, izdaje se nalog za povlačenje obrasca za izvršenje ili brisanje klauzule o izvršenju; u pogledu naloga može se podnijeti žalba.

(b) Žalba na nalog za izvršenje. Žalbu može podnijeti dužnik ili stranka koja zahtijeva izvršenje u pogledu službenog naloga kojim se odobrava izvršenje. Žalba se mora podnijeti na sudu koji je naložio izvršenje, ali mora biti upućena žalbenom sudu. Žalbeni sud nadležan je za ocjenu žalbe. Ako je meritum naloga koji je izdao sud koji je naložio izvršenje točan, žalbeni sud potvrdit će nalog; u suprotnom će ga izmijeniti. Ako pronađe postupovnu nepravilnost, žalbeni sud stavit će nalog izvan snage i uputiti sud koji je naložio izvršenje da donese novu odluku.

(c) Žalba na nalog kojim se odbija izdavanje naloga za izvršenje. Stranka koja zahtijeva izvršenje može podnijeti žalbu na nalog kojim se odbija izdavanje naloga za izvršenje. Žalba se mora podnijeti na sudu ili kod javnog bilježnika koji je naložio izvršenje, ali mora biti upućena žalbenom sudu. Žalbeni sud nadležan je za ocjenu žalbe. Ako je meritum naloga koji je izdao sud koji je odlučio o izvršenju točan, žalbeni sud potvrdit će nalog; u suprotnom će ga izmijeniti. Ako pronađe postupovnu nepravilnost, žalbeni sud stavit će nalog izvan snage i uputiti sud ili javnog bilježnika koji je odlučio o izvršenju da donese novu odluku.

(d) Sudski izvršitelj neovisno provodi prisilne mjere izvršenja nakon što se naloži izvršenje; nema potrebe za odobrenjem suda. Dostupan je zaseban pravni lijek protiv mjera sudskog izvršitelja, poznat kao prigovor na izvršenje. Prigovor na izvršenje može podnijeti dužnik, stranka koja zahtijeva izvršenje ili druga zainteresirana osoba. Ako sud prihvati prigovor, poništiti će nezakonite mjere sudskog izvršitelja ili će, ako je sudski izvršitelj propustio djelovati, naložiti sudskom izvršitelju da djeluje. U suprotnom će sud odbiti prigovor. Prigovor se mora podnijeti sudskom izvršitelju.

(e) Uz prethodno navedene moguće pravne lijekove izvršenje je moguće i prekinuti. Sud će izdati nalog za prekid izvršenja na zahtjev stranke koja zahtijeva izvršenje pod uvjetom da se prekidom ne krše prava drugih ili ako nije drukčije predviđeno zakonom. Izvršenje će se prekinuti i ako dužnik, na primjer, ispuni obvezu. Sud će izdati nalog za prekid izvršenja i ako na temelju javnih isprava utvrdi da je izvršiva odluka poništena konačnom odlukom.

(f) U postupku izvršenja moguće je i da treća osoba s pravom na imovinu zaplijenjenu tijekom izvršenja na temelju imovinskih ili drugih prava koja sprječavaju prodaju u okviru postupka izvršenja pokrene postupak izvršenja tražbina protiv osobe koja zahtijeva izvršenje kako bi osigurala oslobođenje imovine. Ako sud odobri zahtjev, oslobodit će predmetnu imovinu iz zapljene.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Obustava izvršenja:

Sud koji je naložio izvršenje može – u iznimnim slučajevima – naložiti obustavu izvršenja na zahtjev dužnika ako dužnik može dokazati legitimne okolnosti kojima se opravdava obustava i ako dužnik nije prethodno novčano kažnjen tijekom postupka izvršenja.

Ako je nužno pri donošenju odluke o obustavi, sud može saslušati stranke.

Sud će posebno smatrati da sljedeće legitimne okolnosti opravdavaju obustavu: broj osoba koje dužnik mora uzdržavati i broj osoba koje dužnik stvarno uzdržava, dugoročna ili ozbiljna bolest dužnika ili uzdržavanih osoba dužnika te prirodne katastrofe do kojih je došlo tijekom postupka izvršenja i koje su utjecale na dužnika.

Ako nekretnina podliježe izvršenju, jednokratno se može naložiti obustava na zahtjev dužnika, i to na najviše šest mjeseci.

Obročno plaćanje:

Uz iznimku poreznih dugova i javnih dugova koji se izvršavaju u obliku poreza sudski izvršitelj može, na zahtjev dužnika koji je fizička osoba, odrediti uvjete za obročno plaćanje duga nakon što je sudski izvršitelj poduzeo mjere da pronađe i zaplijeni imovinu dužnika i dužnik je već platio dio izvršive tražbine. Osim toga, sudski izvršitelj obavijestit će dužnika bez imovine na kojoj bi se moglo provesti izvršenje o mogućnostima i uvjetima obročnog plaćanja.

Sudski izvršitelj sastavlja izvješće o zaključanju i sadržaju plana obročnog plaćanja te ga dostavlja strankama. U roku od 15 dana od primitka izvješća stranka koja zahtijeva izvršenje može pisanim putem obavijestiti sudskog izvršitelja ako se ne slaže sa sadržajem plana obročnog plaćanja, može dati preporuke u pogledu sadržaja plana i iznosa obroka te može zahtijevati da dužnik osigura jamstvo za ispunjenje obveze. Na temelju izjave stranke koja zahtijeva izvršenje sudski izvršitelj može izmijeniti uvjete plana obročnog plaćanja kako je navedeno u nastavku:

(a) sudski izvršitelj povući će plan obročnog plaćanja ako se stranka koja zahtijeva plaćanje ne slaže s obrocima predviđenima za uzdržavanje, plaću ili slične tražbine, ako privatna osoba koja zahtijeva izvršenje izjavi da se planom obročnog plaćanja ugrožavaju njezina sredstva za život ili ako je nad poslovnim udruženjem koje zahtijeva izvršenje pokrenut stečajni, likvidacijski ili ovršni postupak;

(b) u predmetima koji nisu obuhvaćeni točkom (a) plan obročnog plaćanja može se uspostaviti na razdoblje od najviše jedne godine u slučaju da izvršenje zahtijeva pravni subjekt ili tijelo koje nije registrirano kao pravna osoba i od šest mjeseci u slučaju fizičke osobe koja zahtijeva izvršenje;

(c) sudski izvršitelj može, uz plan obročnog plaćanja, zahtijevati plaćanje djelomičnih iznosa razmjernih iznosu tražbine ako se to zahtijevalo u izjavi stranke koja zahtijeva izvršenje.

Sudski izvršitelj dostavit će dužniku plan plaćanja u trajanju od najviše šest mjeseci s jednakim mjesečnim obrocima ako su na sredstvima dužnika u financijskim institucijama, iz plaća i pokretnina provedene mjere izvršenja, ali ukupan iznos duga još nije vraćen i

(a) prethodno nije odobren nikakav plan obročnog plaćanja;

(b) u tijeku je izvršenje u pogledu dužnika s obzirom na financijsku tražbinu koja ne premašuje 500 000 HUF ili je u pogledu dužnika u tijeku izvršenje s obzirom na financijsku tražbinu koja ne premašuje 1 000 000 HUF, ali je u zemljišnim knjigama upisano i založno pravo na dužnikovu stambenu nekretninu kao jamstvo za drugu tražbinu i

(c) dužnikovu stambenu nekretninu trebalo bi prodati na dražbi kako bi se ostvario povrat tražbine.

Stranka koja zahtijeva izvršenje ne mora dati pristanak za plan obročnog plaćanja; izvješće o zaključenju plana obročnog plaćanja mora se dostaviti i stranci koja zahtijeva izvršenje.

Iznosi koji su dužniku oduzeti zaplenom moraju se uključiti u izračun iznosa koji je dužnik podmirio.

Procijenjena vrijednost stambene nekretnine i njezina prva dražba mogu se odrediti samo ako dužnik nije platio obroke (članci 52./A do 52./B Zakona o sudskom izvršenju).

Rok zastare za pravo izvršenja:

Rok zastare za pravo izvršenja završava istodobno kad i rok zastare za izvršivu tražbinu. Rok zastare koji se odnosi na pravo izvršenja općenito se uzima u obzir na zahtjev; može se uzeti u obzir po službenoj dužnosti ako se i rok zastare za tražbinu na kojoj se ono temelji mora uzeti u obzir po službenoj dužnosti. Ako se rok zastare koji se odnosi na pravo izvršenja mora uzeti u obzir na temelju prethodno navedenoga, ne može se naložiti izvršenje za zahtjev podnesen nakon isteka roka zastare, a postupak izvršenja koji je već naložen ne smije se nastaviti. Rok zastare za pravo izvršenja prekida se radnjom izvršenja.

Ograničenja:

Iznos koji čini osnovu za oduzimanje od plaće u okviru postupka izvršenja iznos je koji preostaje nakon što se u skladu s odvojenim zakonima odbiju porezi (predumjovi poreza), zdravstveno osiguranje i mirovinski doprinosi, naknade za članove privatnog mirovinskog fonda i drugi doprinosi. Općenito se može oduzeti najviše 33 % ili, u iznimnim slučajevima, najviše 50 % tog iznosa.

Dio mjesečne plaće koji odgovara iznosu minimalne starosne mirovine izuzet je od izvršenja. Međutim, to se izuzeće ne primjenjuje na izvršenje u pogledu troškova uzdržavanja i rođenja djeteta.

Najviše 33 % može se oduzeti od plaće koju poslodavac plaća na temelju radnog odnosa.

Iznos koji se oduzima može se povećati najviše na 50 % plaće zaposlenika za tražbine koje se odnose na sljedeće:

(a) uzdržavanje;

(b) tražbine prema dužniku u pogledu plaća zaposlenika;

(c) nezakonito primljene plaće zaposlenika i usluge socijalne sigurnosti (članak 65. stavak 2. Zakona o sudskom izvršenju).

Iznos od najviše 33 % može se oduzeti od mirovinskih primanja dužnika za socijalnu sigurnost, naknade za prijevremenu mirovinu, naknade za staž, rente za plesače baleta i prijelaznog doplatka za rudare (zajedno „mirovinska primanja“) (članak 67. stavak 1. Zakona o sudskom izvršenju).

Iznos koji se oduzima može se povećati najviše na 50 % mirovinskih primanja za tražbine koje se odnose na sljedeće:

(a) uzdržavanje djece;

(b) nezakonito primljena mirovinska primanja (članak 67. stavak 2. Zakona o sudskom izvršenju).

Iznos od najviše 33 % može se oduzeti od naknada tražitelja posla (naknada za nezaposlenost, naknada za nezaposlenost prije umirovljenja, primanja kao naknada za rad) za tražbine koje se odnose na sljedeće:

(a) uzdržavanje;

(b) nezakonito primljene naknade za nezaposlenost;

(c) novčane naknade dobivene u okviru nezakonito primljene naknade za staž.

Sljedeća su primanja izuzeta od zapljene:

– nacionalni doplatka za skrb, novčane naknade za žrtve rata i životna renta na temelju Zakona o naknadi štete osobama kojima su nezakonito oduzeti život ili sloboda zbog političkih razloga,

– komunalna pomoć, izvanredna komunalna pomoć, novčane naknade u okviru naknade za staž, davanja za slučaj starosti, primanja za naknadu dohotka nezaposlenih osoba i naknada za skrb,

– naknade za majčinstvo,

– rente za invaliditet i osobne rente koje se isplaćuju slijepima,

– dodatak na plaću za štetu nanесenu zdravlju, privremeni dodatak na plaću, dodatak na dohodak, privremeni dodatak na dohodak i renta za rudare u pogledu štete nanесene zdravlju,

– uzdržavanje utvrđeno zakonom, uključujući naknadu za uzdržavanje djeteta koje je unaprijed platio sud, i novčane naknade za zaštitu djece na temelju Zakona o zaštiti djece i upravljanju skrbništvom,

– naknada za obrazovanje, posebna potpora i obiteljski doplatka koji se isplaćuju udomiteljima, a usmjereni su na potporu djeci u privremenoj ili trajnoj skrbi ili mladim odraslim osobama nakon skrbi,

– stipendije, uz iznimku stipendija u obliku plaće za dodatno znanstveno obrazovanje,

– troškovi vraćeni za namještenje, službu u stranim zemljama i putovanje na posao,

– iznosi radi pokrivanja određenih troškova,

– naknade za invaliditet (članak 74. Zakona o sudskom izvršenju).

Za sredstva kojima rukuje pružatelj usluga platnog prometa u pogledu fizičke osobe iznos koji četverostruko premašuje najmanju starosnu mirovinu može podlijeći izvršenju bez ograničenja; kad je riječ o iznosu manjem od tog praga, 50 % iznosa između minimalne starosne mirovine i četverostrukog iznosa minimalne starosne mirovine može podlijeći izvršenju (članak 79./A stavak 2. Zakona o sudskom izvršenju).

Čak i uz suglasnost dužnika imovina koja je zakonom izuzeta od izvršenja ne može se zaplijeniti.

Sljedeće pokretnine izuzete su od izvršenja:

- imovina nužna kako bi dužnik mogao obavljati svoj posao, posebno ključni alati, instrumenti, tehnička, vojna i druga oprema, odore, oružje za samoobranu i prijevozna sredstva (uz izuzeće vozila),
- nužna oprema za redovito školovanje, posebno udžbenici, školska oprema i glazbeni instrumenti,
- nužni komadi odjeće: tri komada vanjske odjeće, jedan zimski kaput, jedan ogrtač, tri para cipela,
- nužni komadi posteljine: jedan komplet i dvije plahte po osobi,
- namještaj dovoljan za broj osoba u kućanstvu dužnika: najviše tri stola i tri ormara ili sličnog namještaja te jedan krevet ili sličan namještaj i jedna stolica ili sličan namještaj po osobi,
- nužna oprema za grijanje i osvjetljenje,
- nužna kuhinjska i kućanska oprema za kućanstvo dužnika te jedan hladnjak ili zamrzivač i jedna perilica rublja,
- odličja (priznanja, medalje, značke, plakete) dodijeljene dužniku, ako su dokazana ispravama,
- lijekovi te medicinska i tehnička oprema potrebna za liječenje ili tjelesni invaliditet dužnika te vozilo dužnika smanjene pokretljivosti,
- predmeti koje upotrebljavaju maloljetnici u kućanstvu dužnika i koji su namijenjeni djeci,
- hrana za razdoblje od jednog mjeseca i gorivo za grijanje za tri mjeseca, prema potrebama dužnika i kućanstva dužnika,
- trajni nasadi, nepoželjni usjevi i plodovi,
- predmeti koji se ne mogu smatrati dijelom imovine dužnika u likvidacijskom postupku,
- kulturna imovina navedena u potvrdi iz Zakona o posebnoj zaštiti posuđene kulturne imovine tijekom razdoblja posebne zaštite (članak 90. stavak 1. Zakona o sudskom izvršenju).

U slučaju zapljene vozila potrebnog dužniku koji je fizička osoba za obavljanje posla – osim u slučaju zadržavanja vozila – dovoljno je zaplijeniti potvrdu o registraciji koja se, zajedno s primjerkom izvješća o zapljenu, šalje nadležnom tijelu za prijevoz ili, ako se nadležno tijelo ne može utvrditi, tijelu koje je registriralo vozilo. Ako vozilo nije zadržano, dužnik ga može upotrebljavati do njegove prodaje.

Ako procijenjena vrijednost vozila iznosi manje od iznosa utvrđenog u odluci koju je donio ministar pravosuđa u dogovoru s ministrom nadležnim za poreznu politiku, vozilo se izuzima od izvršenja.

Povlačenje obrasca za izvršenje i brisanje klauzule o izvršenju:

Ako je sud povrijedio zakon izdavanjem obrasca za izvršenje, obrazac se mora povući.

Ako je sud povrijedio zakon dodavanjem klauzule o izvršenju u nalog, klauzula se mora izbrisati.

Sud će povući obrazac za izvršenje ili izbrisati klauzulu o izvršenju ako na zahtjev dužnika utvrdi da su ispunjeni uvjeti za:

(a) odbijanje izvršenja u skladu s člankom 21. Uredbe (EZ) br. 805/2004,

(b) odbijanje izvršenja u skladu s člankom 22. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 1896/2006 ili člankom 22. stavkom 1. Uredbe (EZ) br. 861/2007 ili

(c) odbijanje izvršenja u skladu s člankom 21. stavkom 2. drugim podstavkom Uredbe Vijeća (EZ) br. 4/2009 ili člankom 46. Uredbe (EU) br. 1215/2012.

Žalba na nalog za izvršenje:

Ako je sud izdao nalog za izvršenje ili je, ako se nalog za izvršenje razlikuje od zahtjeva, izdao nalog koji se odnosi na tu razliku, stranke mogu podnijeti žalbu na nalog. Žalbom na nalog ne obustavlja se provedba naloga za izvršenje. Međutim, osim ako je drukčije predviđeno zakonom, ne smiju se poduzimati koraci za prodaju zaplijenjene imovine, a iznos primljen tijekom izvršenja ne smije se isplatiti korisniku.

Prigovor na izvršenje:

Stranke ili druge zainteresirane osobe mogu podnijeti prigovore na izvršenje sudu koji provodi izvršenje u pogledu radnje ili propusta sudskog izvršitelja kojom/kojim je nastala bitna povreda pravila o postupku izvršenja ili prava ili zakonitih interesa stranke koja podnosi prigovor na izvršenje. Bitna povreda pravila o postupku izvršenja znači povreda koja je bitno utjecala na ishod postupka izvršenja (članak 217. stavak 1. Zakona o sudskom izvršenju).

Ako je sporna mjera u skladu sa zakonskim zahtjevima ili ne uzrokuje bitnu povredu, sud će zadržati spornu mjeru i odbiti prigovor. Ako sporna mjera uzrokuje bitnu povredu, sud će poništiti spornu mjeru u cijelosti ili dijelom ili će, ako je to dopušteno zakonom i mogu se dokazati činjenice potrebe za donošenjem odluke, izmijeniti cijelu mjeru izvršenja ili njezin dio. Ako se prigovor odnosio na propust, sud će sudskog izvršitelja uputiti da provede mjeru koju je propustio provesti (članak 217./A stavak 5. Zakona o sudskom izvršenju).

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Malta

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenjem se izvršava učinak presude.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

To ovisi o dostavljenom zahtjevu. Na primjer, voditelj javnog registra izvršava upis hipoteke nakon primitka ovjerenog primjerka presude i potvrde tajništva o tome da nije bilo žalbi protiv presude i da je istekao rok za ulaganje takve žalbe ili da žalba protiv predmetne presude nije moguća.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

U skladu s općim pravom, Zakonom o organizaciji i parničnom postupku (poglavlje 12. Zakona Malte), izvršne su isprave sljedeće:

sudski dopis kad je dug nesporan, likvidiran i dospio te ne uključuje izvršavanje neke radnje i kad iznos duga nije viši od 25000 EUR. To je uređeno člankom 166.A Zakona o organizaciji i parničnom postupku, presude i odluke malteških sudova, ugovori koje je zaprimio javni bilježnik na Malti ili bilo koji drugi javni službenik ovlašten za zaprimanje takvih ugovora, ako se ugovor odnosi na dug koji je nesporan, likvidiran i dospio i ne uključuje izvršavanje neke radnje, oporezovani računi za sudske naknade i troškove izdani u korist pravnika, zakonskog opunomoćenika, javnog bilježnika, sudskog vještaka ili nekog drugog sudskog službenika ili svjedoka, osim ako su ti oporezovani računi pobijeni u skladu sa zakonom, naknade za arbitražne suce registrirane u Arbitražnom centru Malte, mjenice i zadužnice, sporazumi o mirenju koje su izvršivima učinile stranke u postupku mirenja, odluke Suda za potrošačke sporove. Postoje i različite druge izvršne isprave koje proizlaze iz posebnih zakona, na primjer fiskalnih zakona.

3.1 Postupak

Radnje kojima se, ovisno o okolnostima, mogu izvršiti izvršne isprave jesu:

nalog za oduzimanje pokretne imovine,
nalog za oduzimanje nekretnine,
nalog za oduzimanje imovine protiv poduzeća koje po pretpostavci trajno posluje,
sudska prodaja, na dražbi, pokretne imovine ili nekretnine ili prava povezanih s nekretninom,
izvršni nalog za pljenidbu,
nalog za deložaciju ili iseljenje iz nekretnine,
nalog *in factum*,
nalog za oduzimanje pomorskih plovila,
nalog za oduzimanje zrakoplova,
nalog *in procinctu*.

Ako izvršna isprava stupi na snagu na temelju članka 166.A, podnositelj zahtjeva za registraciju sudskog dopisa koji se smatra izvršnom ispravom sudskom tajniku predaje ovjerenu presliku sudskog dopisa, uključujući dokaz o dostavi te presliku svih odgovora na njega, ako postoje.

Kad je riječ o drugim izvršnim ispravama, postupak se razlikuje ovisno o vrsti isprave. Te su informacije dostupne u [Zakonu o organizaciji i parničnom postupku](#), članak 252. i dalje.

3.2 Glavni uvjeti

Uvjeti se razlikuju ovisno o njihovoj prirodi. Te su informacije dostupne u [Zakonu o organizaciji i parničnom postupku](#), članak 252. i dalje.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Pokretna imovina može biti predmet izvršenja, uključujući:

dionice i udjele u trgovačkim partnerstvima,
dozvole koje izdaje bilo koje nadležno tijelo kako je utvrđeno u propisima ministra nadležnog za pravosuđe,
police osiguranja,
dužnički vrijednosni papiri i sva prava intelektualnog ili industrijskog vlasništva.

Međutim, od zapljene je zaštićeno sljedeće:

odjeća potrebna za svakodnevni život, posteljina te pribor i namještaj koje se smatra razumno potrebnima za dostojan život dužnika i njegove obitelji, osobni dokumenti i knjige povezane sa zanimanjem dužnika, njegove supruge ili djece, registri i zapisnici javnih bilježnika, alati i oprema potrebni za podučavanje ili bavljenje znanstvenim ili umjetničkim radom dužnika, njegove supruge ili djece, životinje i alati potrebni za poljoprivredu i sav urod koji je ubran ili se još nalazi u tlu, zrakoplovi, isključivo namijenjeni državnoj službi, uključujući poštansku službu, ali isključujući komercijalnu službu, pomorska plovila u cijelosti zakupljena za službu vlade Malte, vjerska odjeća i predmeti koji se upotrebljavaju za crkvene potrebe ili koji pripadaju svećeniku, vjerskom redu ili nekom članu takvoga reda, imovina bilo kojeg člana policije ili oružanih snaga Malte, uključujući oružje, streljivo, opremu, pribor ili odjeću koja mu je izdana za izvršavanje njegovih dužnosti.

Nekretnine, komercijalna gospodarstva, plovila, brodovi i zrakoplovi mogu biti predmet zapljene.

Nalozi za pljenidbu ne mogu se izdati u odnosu na:

plaće ili nadnice (uključujući bonuse, naknade, nadoknade za prekovremeni rad i drugi prihod),
doprinosi, mirovine, naknade ili pomoć navedene u Zakonu o socijalnoj sigurnosti ili neku drugu naknadu za bilo koju osobu kojoj mirovinu isplaćuje Vlada, sredstva ili donacije koje Vlada uplaćuje u dobrotvorne svrhe,
nasljedstvo isključivo namijenjeno uzdržavanju, ako dužnik nema drugih sredstava za osnovne životne potrebe i ako se sam dug ne odnosi na uzdržavanje, iznose koji se duguju za uzdržavanje, neovisno o tome jesu li dodijeljeni *officio judicis* ili javnom ispravom, ako se sam dug ne odnosi na uzdržavanje, novac koji je stavljen na raspolaganje dužniku ispravom ili zajmom za izgradnju, konstrukciju i održavanje stanova koji su glavno mjesto stanovanja dužnika, preporačenja u okviru bankovnih usluga, isključujući kreditne kartice kojima se upravlja poduzećem koje po pretpostavci trajno posluje te koje vodi dužnik, bankovna jamstva i akreditive.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Učinak je taj da se izvršavaju izvršne isprave i njima osoba preuzima imovinu druge osobe u skladu sa zakonom.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Ovisi o predmetu, ali općenito vrijedi da nalozi za izvršenje ostaju valjani sve dok je valjana isprava na temelju koje su izdani. Nalog za pljenidbu ne može se produljiti i ostaje na snazi sve dok ga se ne poništi sudskom odlukom.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Osoba protiv koje je izdan nalog za izvršenje ili bilo koja druga zainteresirana osoba, može podnijeti zahtjev sudu koji je izdao akt kojim se traži poništenje izvršnog akta, potpuno ili djelomično. Zahtjev se dostavlja suprotnoj stranci koja, u roku od deset dana, podnosi odgovor koji sadržava sve podneske koje možda želi uključiti. Sud donosi odluku o zahtjevu nakon rasprave sa strankama. Žalba protiv navedene odluke može se uložiti putem zahtjeva u roku od šest dana od datuma na koji je odluka objavljena na javnoj sjednici suda.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Presude koje donesu sudovi najvišeg stupnja mogu ponovno postati izvršne nakon deset (10) godina od datuma na koji je možda izvršena presuda ili odluka. Presude sudova nižih stupnjeva ili suda za sporove male vrijednosti mogu ponovno postati izvršne nakon pet godina. Izvršne isprave na temelju ugovora kad je dug nesporan, likvidiran i dospio, radnje na temelju članka 166.A poglavlja 12. Zakona Malte te mjenice i zadužnice mogu ponovno postati izvršni nakon tri godine. Proglašava ih se ponovno izvršnima na temelju zahtjeva predanog nadležnom sudu. Podnositelj zahtjeva isto tako pod prisegom potvrđuje vrstu duga ili tražbinu čije izvršenje traži te da je dug ili dio njega još uvijek nepodmiren. Osim toga, u tim se okolnostima primjenjuje rok zastare od trideset (30) godina, ali se on može prekinuti na temelju prethodno navedenog zahtjeva.

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Nizozemska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Propisi o izvršenju: opće informacije

Pravosudni postupak završava presudom koju donosi sud. U toj se presudi stranci (dužniku) može naložiti da izvrši svoje obveze prema drugoj stranci (vjerovniku). Ako dužnik to ne učini dobrovoljno, vjerovnik može pokrenuti postupak izvršenja poduzimanjem mjera na temelju propisa o izvršenju. Tim je područjem prava uređeno izvršenje (ovrha) presude čiju je provedbu naložio sud. Zbog toga su njime propisana pravila o prisilnim mjerama i načinima njihove primjene. Sudski izvršitelji (*gerechtsdeurwaarders*), koje se naziva i samo izvršiteljima (*deurwaarders*), ovlašteni su izvršavati presude, što od njih traže vjerovnici koji žele da se njihova prava namire.

Potrebno je ispuniti dva uvjeta kako bi se mogle provesti prisilne mjere predviđene propisima o izvršenju: morate posjedovati izvršnu ispravu (*executoriale titel*), kao što je izvršiva presuda i ona mora biti dostavljena unaprijed stranci protiv koje će se provesti mjera izvršenja.

Glavne su stranke uključene u postupak izvršenja: podnositelj prijedloga za izvršenje (stranka koja traži izvršenje, vjerovnik), dužnik (stranka protiv koje se provodi mjera izvršenja) i izvršitelj (javni službenik ovlašten za provedbu radnje izvršenja na zahtjev stranke koja ju je zatražila).

Prisilne mjere

Glavna je prisilna mjera zapljena (*executoriaal beslag*). Podrobnije je opisana u odjeljku 2.1.

Druge su prisilne mjere:

prisilna naplata kazne (*dwangsom*),

kazna pritvora zbog nepoštovanja sudske odluke (*gijzeling*).

Prisilna naplata kazne novčani je iznos utvrđen u sudskoj presudi koji mora platiti osuđena stranka ako ne ispuni glavnu obvezu koju mora ispuniti. Ta se mjera uglavnom primjenjuje u okviru skraćenog postupka kao sredstvo pritiska. Prisilna naplata kazne može se povezati samo s glavnom obvezom koja ne uključuje plaćanje novčanog iznosa.

Kazna pritvora koja se izriče zbog nepoštovanja sudske odluke prisilna je mjera kojom se stranku prisiljava da ispuni određenu obvezu. Tu mjeru sudovi ne izriču često, a čak i ako je izrečena, rijetko se provodi. Moguća je samo ako je naložio sud. Sud može dopustiti kaznu pritvora radi izvršenja presuda i odluka na zahtjev vjerovnika, pod uvjetom da se odnose na nalog koji ne uključuje plaćanje novčanog iznosa. Kazna pritvora može se primijeniti i u slučaju, na primjer, presuda, odluka i vjerodostojnih isprava na temelju kojih se duguju plaćanja za uzdržavanje u skladu s poglavljem 1. Građanskog zakonika (*Burgerlijk Wetboek*), kao što je uzdržavanje djeteta (članak 585. Zakona o građanskom postupku (*Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering*)).

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Postupak je opisan u nastavku.

Izvršna isprava

Presude koje donose nizozemski sudovi (presude, odluke i pravorijeci), vjerodostojne isprave (javnobilježničke isprave) i određeni drugi dokumenti smatraju se izvršnim ispravama. Drugi dokumenti koji se zakonski smatraju izvršnim ispravama:

rješenja o ovrši koja izdaje Ured javnog tužitelja (*Openbaar Ministerie*),

rješenja o ovrši koja izdaju porezna tijela,

arbitražne odluke kojima se dopušta izvršenje i

službeni zapisi o sporazumnim nagodbama

Tajnik suda tužitelju i tuženiku koji sudjeluju u postupku dostavlja primjerak presude. Ako je riječ o pravomoćnoj presudi koja sadržava sudski nalog, stranka koja je ovlaštena za izvršenje presude zaprima primjerak u obliku izvršne isprave. Strankama se besplatno izdaje primjerak presude za sudskog izvršitelja (*grosse*). To je ovjerena preslika presude te se smatra presudom izdanom u obliku izvršne isprave. Mjere izvršenja mogu se poduzeti samo ako je izdan taj primjerak za sudskog izvršitelja. Može se izdati i primjerak javnobilježničke isprave za sudskog izvršitelja, ili njezin prvi vjerodostojni primjerak. Predajom tog dokumenta sudskom izvršitelju, ovlašćuje ga se za poduzimanje mjera izvršenja.

Sudski izvršitelj prije izvršenja dostavlja ispravu (primjerak za sudskog izvršitelja / prvi vjerodostojni primjerak) stranci protiv koje će se poduzeti mjere.

Isprava se stranci dostavlja kako bi je se obavijestilo o presudi i o tome da je vjerovnik zatražio poštovanje presude.

Informacije o dostavi izvršnih isprava drugih država članica EU-a dostupne su u Uredbi o dostavi u EU-u: [Uredba Vijeća \(EZ\) br. 1348/2000](#) od 29. svibnja 2000. o dostavi, u državama članicama, sudskih i izvansudskih pismena u građanskim ili trgovačkim predmetima.

Sudski izvršitelji

Uloga u izvršenju

Izvršitelj je glavna stranka uključena u izvršenje presuda i uvijek djeluje u skladu s uputama stranke koja je zatražila izvršenje. Te se upute dostavljaju predajom primjerka presude za sudskog izvršitelja (vjerodostojne preslike presude) izvršitelju. Općenito, izvršitelju nije potrebno nikakvo zasebno ovlaštenje. Radnje koje izvršitelj može provoditi u okviru izvršenja:

dostava izvršne isprave stranci protiv koje se poduzimaju mjere izvršenja,
zahtijevanje poštovanja obveze, na primjer zahtijevanje plaćanja novčanog iznosa,
zaprimanje plaćanja ako dužnik ispuní svoju obvezu plaćanja,
zapljená imovine,
traženje pomoći od policije, prema potrebi (na primjer, pri zapljeni imovine).

Naknade izvršitelja

Za službene radnje koje provode izvršitelji plaćaju se fiksne naknade koje se mogu naplatiti dužniku. Nema fiksnih naknada za vjerovnika, što znači da se o njima pregovara s izvršiteljem. Naknade koje izvršitelj naplaćuje dužniku utvrđene su u Odluci od 4. srpnja 2001. o utvrđivanju detaljnih pravila o službenim radnjama i naknadama izvršitelja, poznatoj i pod nazivom [Odluka o naknadama izvršitelja](#) (*Besluit tarieven ambtshandelingen gerechtsdeurwaarders*). Dodatne informacije o naknadama za službene radnje na snazi od 2019. (*Tarieven ambtshandelingen m.i.v. 2019*) dostupne su na internetskim stranicama [Kraljevskog strukovnog udruženja pravosudnih službenika](#) (*Koninklijke Beroepsorganisatie van Gerechtsdeurwaarders*).

3.2 Glavni uvjeti

Dva glavna uvjeta koja je potrebno ispuniti kako bi se moglo provesti izvršenje:

posjedovanje izvršne isprave,

dostava te isprave, prije izvršenja, stranci protiv koje se provodi mjera izvršenja.

Kako je prethodno navedeno, zapljena je glavna prisilna mjera koja se primjenjuje.

Postoje i mjere koje se mogu poduzeti prije izdavanja izvršne isprave. Njih je moguće zatražiti prije donošenja presude, ali i tijekom (ili čak prije) postupka.

Smatra ih se zaštitnim mjerama (*conservatoire maatregelen*) i imaju funkciju privremenih mjera zaštite. Zaštitne mjere uključuju privremeno oduzimanje imovine (*conservatoir beslag*), pečaćenje (*verzegeling*) i sastavljanje popisa imovine (*boedelbeschrijving*). Ovaj se informativni list odnosi na zapljenu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Svrha i vrsta mjera izvršenja mogu se razlikovati. Moguće je razlikovati mjere čija je svrha naplata novčanog iznosa, predaja imovine, određena radnja ili određen propust. Najčešća je mjera zapljena radi naplate novčanog iznosa (*verhaalsbeslag*).

Ako obveza dužnika ne uključuje radnju, mogla bi biti potrebna „stvarna radnja” (*feitelijke handeling*, radnja koja ima pravnu posljedicu bez obzira na to je li to bila namjera) ili pravna radnja (*rechtshandeling*, radnja kod koje postoji namjera ostvarivanja pravne posljedice). Ako stvarna radnja nije povezana s određenim pojedincem, vjerovnik može zatražiti od suda odobrenje da izvrši radnju koja bi proizašla iz provedbe. Ako je obveza dužnika uključivala provođenje pravne radnje, kao što je prihvaćanje ponude, to se može zamijeniti sudskom presudom. Sud može i naložiti dužniku da se suzdrži od određene radnje.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Zapljená se može zatražiti u pogledu:

pokretne imovine koja ne podliježe obvezi registracije. Imovina koja podliježe obvezi registracije uključuje nekretnine, plovila i zrakoplove,

prava nositelja ili prava naručitelja, prava na registrirane udjele i prava na druge registrirane vrijednosne papire,

treće osobe, a tada je riječ o zapljeni na temelju sudskog rješenja (*executoriaal derdenbeslag*),

nekretnina,

plovila,

zrakoplova.

Opće je pravilo da podnositelj prijedloga za izvršenje može odabrati nad kojom imovinom želi izvršiti zapljenu.

Zapljená se u načelu može zatražiti u pogledu sve imovine dužnika. Međutim, određena se imovina ne može zaplijeniti, primjerice osnovne potrepštine kao što su odjeća, hrana, alati za rad, stručna literatura i predmeti koji se upotrebljavaju za potrebe obrazovanja, umjetnosti i znanosti. Od zapljene je zaštićen i dio plaće, iznosa za uzdržavanje ili socijalnih naknada. U tom se slučaju primjenjuje ograničenje za zaštićeni dio prihoda kako bi se osiguralo da dužnik ima dostatne prihode za osnovne životne potrebe.

Isto tako, nije moguća ni zapljena imovine namijenjene javnim službama. Podnositelj prijedloga za izvršenje može zatražiti zapljenu različite imovine u isto vrijeme.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Pravne posljedice zapljene pokretne imovine koja ne podliježe obvezi registracije

Jedna je od posljedica zapljene ta da se radnjama koje dužnik poduzme nakon zapljene ne dovode u pitanje prava stranke koja traži zapljenu. Ako, na primjer, dužnik proda imovinu, kupac u načelu ne može tvrditi vjerovniku da je on sada vlasnik. Druga je posljedica ta da je sav prihod dobiven od te imovine isto tako uključen u zapljenu.

Pravne posljedice zapljene udjela, vrijednosnih papira i druge imovine

Nema konkretnih pravnih posljedica. Osoba protiv koje se provodi zapljena zadržava pravo glasa tijekom zapljene.

Pravne posljedice zapljene na temelju sudskog rješenja

U slučaju zapljene na temelju sudskog rješenja, vjerovnik (stranka koja traži zapljenu) traži zapljenu protiv treće osobe (tj. ne dužnika) jer ta treća osoba ima dug prema dužniku ili je u posjedu imovine koja pripada dužniku.

Stranka koja traži zapljenu zaštićena je od pravnih radnji koje obavlja druga stranka. Protiv stranke koja traži zapljenu ne može se pozivati na pravne radnje obavljene nakon zapljene. Dva su najčešća oblika zapljene na temelju sudskog rješenja ovrha bankovnog računa odnosno zaposlenikove plaće ili naknade.

Pravne posljedice zapljene nekretnina

Zapljená nekretnina upisuje se u javne registre koje vodi [Zemljišnoknjižni ured](#) (*Kadaster*). Plovila i zrakoplovi smatraju se nekretninama kad ih se upiše u registar. Zapljená postaje pravomoćna u trenutku upisa. Svi prihodi koji proizlaze iz nekretnina stećeni nakon zapljene uključeni su u zapljenu. Stranka koja traži zapljenu zaštićena je od pravnih radnji koje obavlja dužnik nakon zapljene. Protiv osobe koja traži zapljenu ne može se primijeniti raspolaganje nekretninom (prodaja nekretnine).

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Općenito, pravo na izvršenje presude prestaje po isteku 20 godina od sljedećeg dana od dana donošenja presude. Ako postoje određeni zahtjevi u pogledu izvršenja sudske presude čije ispunjenje ne ovisi o volji osobe koja je primila presudu, pravo na izvršenje presude prestaje po isteku 20 godina od početka sljedećeg dana od dana na koji su ispunjeni ti zahtjevi.

Međutim, razdoblje zastare iznosi pet godina za svaki iznos za čije se plaćanje u presudi odredi rok od jedne godine ili manje. U slučaju kamata, novčanih kazni, prisilnih naplata kazne i drugih dodatnih sudskih odluka, zastara stupa na snagu najkasnije kad prestane pravo na izvršenje glavne presude, osim ako se to razdoblje zastare prekine ili produlji.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Sporovi o izvršenju

Članak 438. Zakona o građanskom postupku sadržava opća pravila u pogledu sporova o izvršenju (*executiegeschillen*). Dužnik u slučaju takvog spora može pokušati spriječiti izvršenje. Spor se može odnositi, na primjer, na materijalnost i područje primjene izvršne isprave, utjecaj činjenica koje postanu poznate nakon presude (izvršne isprave), valjanost zapljene ili pitanje vlasništva zaplijenjene imovine. Spor o izvršenju odnosi se isključivo na pitanje izvršenja.

Meritum glavnog predmeta u kojem je već donesena presuda ne preispituje se.

U okviru spora o izvršenju dužnik može tvrditi, na primjer, da podnositelj prijedloga za izvršenje zloupotrebljava svoja prava ili da zapljena nije razmjerna presudi. Dužnik (stranka protiv koje se provodi mjera izvršenja) u toj fazi ne smije iznositi nikakve dodatne prigovore na presudu. To može učiniti tako da pokrene postupak prigovora (*verzet*), žalbe (*hoger beroep*) ili kasacije (*cassatie*) jer su to dostupni pravni lijekovi.

Mjesna nadležnost

Mjesna nadležnost ovisi o tome gdje se nalazi sud koji odlučuje o vašem predmetu. Sud s mjesnom nadležnošću sud je koji je nadležan u skladu s općim zakonskim odredbama o nadležnosti. Riječ je o sudu s mjesnom nadležnošću gdje je zapljena zatražena ili će biti zatražena, sudu s mjesnom nadležnošću gdje se nalazi predmetna imovina ili sudu s mjesnom nadležnošću gdje će se provesti izvršenje. Za sve mjere izvršenja koje se provode u Nizozemskoj mora se odrediti nadležni nizozemski sud.

Nadležni sud

Potrebno je odrediti koji je sud nadležan za vaš predmet. Okružni sud (*rechtbank*) nadležan je za sve sporove o izvršenju, bez obzira na to koji je sud donio presudu koju treba izvršiti. Okružni sud nadležan je čak i ako je presudu donio žalbeni sud (*gerechtshof*) ili Vrhovni sud Nizozemske (*Hoge Raad der Nederlanden*).

Sporovi o izvršenju obično se rješavaju u skraćenom postupku (*kort geding*). Sud može odlučiti obustaviti izvršenje na određeno razdoblje ili ukinuti zapljenu.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/11/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: već su prevedeni.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Austrija

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje (koje se u Austriji naziva i „ovrha” ili „prisilno izvršenje”) primjena je državnih ovlasti radi ostvarenja izvršivih tražbina i zahtjeva.

Zakonom o izvršenju predviđene su različite vrste izvršenja:

izvršenje radi povrata novčanih tražbina,

izvršenje kojim se osigurava činjenje ili nečinjenje.

Izvršenje radi povrata novčanih tražbina:

U slučaju izvršenja radi povrata novčanih tražbina vjerovnik u svojem zahtjevu za izvršenje mora odabrati imovinu koja će se zaplijeniti (odabir sredstva izvršenja); pritom može birati, među ostalim, između ovrhe na pokretninama, ovrhe na potraživanjima, posebno ovrhe na plaći, i prisilne prodaje nekretnine putem dražbe.

Izvršenje kojim se osigurava činjenje ili nečinjenje:

U slučaju izvršenja kojim se osigurava činjenje ili nečinjenje vjerovnik mora zatražiti sredstvo izvršenja koje je Zakonom o izvršenju predviđeno za izvršenje te tražbine.

Izvršenje za potrebe dobivanja sudske zabrane podrazumijeva određivanje novčane kazne na zahtjev suda nadležnog za izvršenje pri odobravanju izvršenja. U slučaju daljnje povrede sud nadležan za izvršenje trebao bi, na zahtjev, odrediti dodatnu novčanu kaznu ili kaznu zatvora na ukupno razdoblje od najviše jedne godine.

Kako bi se izvršila radnja koju može provesti treća osoba, vjerovnik koji podnosi prijedlog ovlašten je na zahtjev suda pobrinuti se da se radnja provede na trošak obvezane stranke.

Zahtjev za radnju koju ne može provesti treća osoba i čija provedba istovremeno isključivo ovisi o dobroj volji obvezane stranke izvršava se tako da se, na zahtjev suda, obvezanoj stranci odredi novčana kazna ili kazna zatvora ukupnog trajanja do šest mjeseci ako ne provede radnju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Za odobrenje izvršenja u načelu je nadležan odgovarajući okružni sud (*Bezirksgericht*).

Nadležni sud:

Ovrha na pokretninama i ovrha na potraživanjima:

Za ovrhe na potraživanjima nadležan je sud koji je općenito nadležan za (boravište) dužnika; ovrha na pokretninama ovisi o tome gdje se pokretnine nalaze u vrijeme pokretanja izvršenja.

Prisilna prodaja nekretnine putem dražbe:

Za ovrhu na nekretnini (upisanoj u zemljišne knjige) nadležan je sud nadležan za zemljišne knjige (*Grundbuchsgericht*).

Nakon odobrenja izvršenja postupak se vodi po službenoj dužnosti. Postupak izvršenja provodi ili sudac (prisilna prodaja nekretnine) ili sudski službenik (ovrha na pokretninama ili ovrha na potraživanjima). Sudski službenik posebno je osposobljen član osoblja suda.

Korake postupka određuju sudski izvršitelji, koji su sudski službenici u Austriji te ne djeluju kao samozaposleni pojedinci ni kao zastupnici ili posrednici vjerovnika koji podnosi prijedlog. Većinom djeluju samostalno dok se ne potvrdi uspjeh ili neuspjeh postupka izvršenja.

Vjerovnika bi trebalo pozvati na podnošenje zahtjeva samo ako sud ili sudski izvršitelj nije u mogućnosti bez njih nastaviti postupak ili ako tijekom postupka nastanu troškovi. Međutim, vjerovnik može već u zahtjevu dostaviti dodatne informacije: na primjer, u slučaju ovrhe na plaći može se odreći izjave poslodavca o tome postoji li plaća i koji je njezin iznos; u slučaju ovrhe na pokretninama može se odreći prisilnog otvaranja stana dužnika uz troškove bravara ako se dužnika ne zateče u stanu.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje radi povrata novčanih tražbina:

Postupak izvršenja podijeljen je na postupak odobrenja i postupak izvršenja.

Za odobrenje izvršenja potreban je zahtjev vjerovnika u kojem on bira sredstvo kojim želi provesti izvršenje. Ako vjerovnik želi ostvariti povrat tražbine od poduzetnika, obično odabire ovrhu na pokretninama i dostavljanje popisa imovine. U okviru tog postupka sudski izvršitelj pokušava ostvariti povrat tražbine, a ako to ne uspije, založit će pronađene predmete. Ako se njima ne pokrije tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti, trebao bi od dužnika zatražiti da dostavi popis imovine u kojem dužnik mora navesti svu svoju imovinu.

Ako vjerovnik želi ostvariti povrat tražbine od potrošača, obično odabire ovrhu na pokretninama, ovrhu na plaći i dostavljanje popisa imovine. Vjerovnik može odabrati ovrhu na plaći bez obzira na to zna li gdje je dužnik zaposlen ili od koga prima plaću. Ako to ne zna, mora znati datum rođenja dužnika; sud zatim može putem Glavnog udruženja austrijskih ustanova za socijalno osiguranje utvrditi gdje mu se isplaćuje plaća. Prvi je korak zapljena i prijenos plaće dužnika. Ako to uspije, ovrha na pokretninama provodi se samo na zahtjev vjerovnika. U okviru tog postupka sudski izvršitelj pokušava ostvariti povrat tražbine, a ako to ne uspije, plijeni pronađene predmete. Ako se njima ne pokrije tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti, od dužnika će zatražiti da dostavi popis imovine u kojem navodi svu svoju imovinu.

Za podnošenje zahtjeva za izvršenje vjerovnik mora upotrijebiti obrazac (*E-Form 1*) ili dostaviti zahtjev u formatiranom obliku. Zastupanje odvjetnika nije nužno za podnošenje zahtjeva za izvršenje.

3.2 Glavni uvjeti

Kako bi se moglo provesti izvršenje, vjerovnik koji podnosi prijedlog mora imati izvršivu odluku o nalogu za izvršenje. Nadalje, potrebna je izjava o izvršivosti koju izdaje tijelo nadležno za nalog za izvršenje u sudskom postupku. Vjerovnik mora znati i adresu dužnika; datum rođenja mora navesti samo ako želi podnijeti zahtjev za ovrhu na plaći, ali ne zna gdje se plaća isplaćuje.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnik odgovara za obveze cijelom svojom imovinom ako ona nije izuzeta iz zapljene. Međutim, postupkom izvršenja obuhvaćena je samo ona imovina koju vjerovnik želi zaplijeniti i koju stoga navodi u zahtjevu za izvršenje. Za ovrhu na pokretninama dovoljno je podnijeti zahtjev za zapljenu svih predmeta u vlasništvu dužnika; za ovrhu na potraživanjima vjerovnik mora navesti dužnika treću osobu, dok za ovrhu na plaći postoji iznimka. Vjerovnik može izjaviti da ne poznaje dužnika treću osobu. Sud informaciju o njemu može dobiti od Glavnog udruženja austrijskih ustanova za socijalno osiguranje ako vjerovnik dostavi datum rođenja dužnika.

Vjerovnik može upotrijebiti i sljedeće instrumente izvršenja: potraživanja koja nisu tražbine u pogledu plaće; ili udjel u društvu s ograničenom odgovornošću dužnika; ili, ako je dužnik vlasnik nekretnine, vjerovnik koji podnosi prijedlog može zahtijevati prisilnu uspostavu založnog prava, prinudnu upravu i prisilnu prodaju putem dražbe.

Imovina dužnika koja je izuzeta iz izvršenja navedena je u pododjeljku „Ograničenja u pogledu izvršenja”.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Učinci mjera izvršenja ovise o instrumentu izvršenja:

Ovrha na pokretninama:

Na predmetima koji se mogu zaplijeniti sudski izvršitelj uspostavlja založno pravo te ih se prodaje na dražbi.

Ovrha na potraživanjima, posebno ovrha na plaći:

Na tražbini se uspostavlja založno pravo. Dužniku je zabranjeno raspolagati svojom tražbinom ili, konkretno, primiti plaćanja na temelju nje. Tražbina, u mjeri u kojoj se može zaplijeniti, ustupa se vjerovniku.

Prisilna prodaja nekretnine putem dražbe:

Na imovini se uspostavlja založno pravo. Od trenutka u kojem je početak postupka dražbe upisan u zemljišnim knjigama pravne radnje dužnika u pogledu imovine i njezinih dodataka, koje nisu dio redovnog upravljanja, neučinkovite su s obzirom na vjerovnike i ponuditelja. Ako dužnik proda imovinu, odobrena dražba i dalje se vodi protiv kupca imovine.

Predviđene su sankcije ako obvezana stranka sakrije dio svoje imovine, raspolaže s njime, proda ili ošteti ili ako kao iskoristi izgovor ili prizna nepostojecu obvezu ili na drugi način umanjiti ili se čini da umanjuje svoju imovinu te, kao rezultat toga, onemogućiti ili umanjiti namirenje vjerovnika izvršenjem ili postupkom izvršenja koji je u tijeku. Isto tako, obvezana stranka može biti kažnjena ako uništi, ošteti, izobličiti ili učini neiskoristivim predmet koji je službeno zaplijenjen ili oduzet odnosno ako djelomično ili u cijelosti onemogućiti upotrebu tog predmeta.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršenje bi trebalo trajati do trenutka u kojem je uspješno zaključeno ili prekinuto, na primjer jer je dužnik platio svoj dug vjerovniku tijekom postupka izvršenja. Iznimno, izvršenje se može zaustaviti i prije, na primjer ako vjerovnik provodi ovrhu na plaći, a dužnik promijeni posao.

Zakonom o izvršenju dopuštena je i odgoda postupka izvršenja. To se, konkretno, može dogoditi ako se podnese tužba zbog nevaljanosti ili neučinkovitosti naloga za izvršenje, ako se zahtijeva prekid izvršenja, ako se pred sudom podnese prigovor (vidi točku 4.), ako se osporava izvršenje odluke koju je izdao sud, ako se podnese pritužba na čin izvršenja ili ako se zahtijeva odricanje pravomoćne izjave o izvršenju ili njezina izmjena.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U pogledu odobrenja izvršenja (koje se u Austriji naziva odobrenje ovrhe) odobrava se pravo na žalbu. Žalbu bi trebalo uputiti žalbenom sudu (viši regionalni sud), ali se ona podnosi prvostupanjskom sudu (okružni sud). Žalbu bi trebalo podnijeti u roku od 14 dana. U načelu se zahtijeva zastupanje odvjetnika.

Postupak žalbe isključivo je pisani postupak u kojem se primjenjuje zabrana obnove.

Na činjenicu da je dužnik u međuvremenu platio tražbinu čiji se povrat nastojao ostvariti može se pozvati prijedlogom za prigovor ili tužbom kojom se protivi izvršenju (a ne žalbom na odobrenje izvršenja). Pritužba se mora podnijeti na sudu koji je odobrio izvršenje. Uz pritužbu se može podnijeti i zahtjev za odgodu izvršenja. Ako se zahtjev zakonski prihvati, izvršenje bi trebalo prekinuti po službenoj dužnosti.

Ako je izvršenje odobreno u skladu s pojednostavnjenim postupkom odobrenja, to se provelo samo na osnovi podataka koje je dostavila stranka koja je podnijela prijedlog. U tom slučaju dužnik može putem žalbe dokazati da nedostaje nalog za izvršenje kojim je obuhvaćeno izvršenje, uključujući potvrdu izvršivosti, ili da nalog za izvršenje ne odgovara informacijama sadržanima u zahtjevu za izvršenje. Žalbu bi trebalo podnijeti na sudu koji je odobrio izvršenje u prvom stupnju. Nakon podnošenja žalbe sud ispituje je li dostupna izvršna isprava kojom je obuhvaćena tražbina čiji se povrat nastoji ostvariti. Rok za podnošenje prigovora iznosi 14 dana.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Ograničenja izvršenja

Općenito, primjenjivo je ograničenje da se izvršenje ne može provesti u većoj mjeri nego što je potrebno za ostvarenje tražbine navedene u odobrenju izvršenja.

Zakonom su predviđena određena ograničenja izvršenja u korist određenih osoba ili udruženja osoba:

imovina ustanove u službi javnog prijevoza koja je pod državnim nadzorom može podlijevati samo odgovarajućim mjerama izvršenja kojima se narušavaju usluge javnog prijevoza uz suglasnost njezina nadzornog tijela,

prije provedbe izvršenja nad osobom koja služi u Saveznoj vojsci ili Saveznoj policiji trebalo bi dostaviti obavijest o odobrenju izvršenja časniku nadređenom toj osobi,

u vojnim zgradama provedba izvršenja zahtijeva dostavljanje prethodne obavijesti zapovjedniku zgrade i savjetovanje s njegovim vojnim atašeuom, postupak izvršenja nad osobama koje imaju imunitet u Austriji na temelju međunarodnog prava, kao i nad predmetima izvršenja i prostorima tih osoba, može provesti samo Savezno ministarstvo pravosuđa u dogovoru sa Saveznim ministarstvom za Europu, integracije i vanjske poslove, izvršenje nad općinom ili javnom ili dobrotvornom ustanovom može se odobriti za potrebe povrata financijskih tražbina samo u pogledu one imovine koja se može upotrijebiti za namirenje vjerovnika bez utjecaja na javne interese koje ta ustanova štiti. Ako izvršenje služi ostvarenju ugovornog založnog prava, to se ograničenje ne primjenjuje.

Nadalje, radi zaštite dužnika određena imovina prisilno se izuzima, na primjer:

Ovrha na pokretninama:

predmeti koji odgovaraju skromnom načinu života i služe osobnoj upotrebi ili upotrebi u kućanstvu,

predmeti potrebni za osposobljavanje za neku struku i za stručnu praksu kao i pomagala za učenje namijenjena upotrebi u školi,

dovoljna količina hrane i materijala za ogrjev kako bi se na četiri tjedna pokrile potrebe dužnika i članova obitelji koji s njim žive u zajedničkom kućanstvu, kućni ljubimci,

obiteljske slike, pisma ili drugi papiri te vjenčani prsten dužnika,

ortopedska pomagala za slučaj invaliditeta i pomagala u skrbi o dužniku ili članovima obitelji koji s njim žive u zajedničkom kućanstvu, kao i ljekovite tvari i

pomagala nužna u kontekstu medicinske terapije,

vjerski predmeti,

gotovina u iznosu izuzetom iz zapljene do sljedećeg termina isplate plaće nakon zapljene ako se dohodak dužnika ne može zakonito zaplijeniti ili se može zaplijeniti samo u ograničenoj mjeri.

Sudski izvršitelj može se suzdržati od zapljene predmeta male vrijednosti ako je očito da prihodi iz nastavka ili provedbe izvršenja neće premašiti troškove izvršenja.

Ovrha na novčanim tražbinama (ovrha na plaći):

naknada troškova u mjeri u kojoj pokrivaju dodatne troškove nastale u obavljanju profesionalne djelatnosti,

zakonska potpora koja se odobrava za pokriće dodatnih troškova povezanih s invaliditetom ili dugoročnom skrbi, npr. doplatka za skrb,

zakonska potpora za plaćanje najma ili pokriće drugih troškova stanovanja,

obiteljski doplatka,

određene zakonske povlastice dodijeljene pri rođenju djeteta, konkretno jednokratni dječji doplatka,

određene vrste potpore koje dodjeljuje Zavod za zapošljavanje,

naknada troškova iz zakonom propisane socijalne sigurnosti.

Sljedeće se stavke ne mogu zaplijeniti:

povlastice u naravi dodijeljene na temelju zakona o socijalnoj sigurnosti,

pravo na raspodjelu bračne imovine i bračne uštedevine, ako nije priznato ili dosuđeno sporazumom ili nagodbom.

Dohodak od rada, mirovinska primanja i zakonske naknade kojima se nadoknađuje privremena nezaposlenost ili smanjena sposobnost zarađivanja mogu se zaplijeniti u ograničenoj mjeri. Dio koji se ne može zaplijeniti („minimalna razina egzistencije“) ovisi o iznosu dohotka i broju obveza uzdržavanja dužnika.

Iznosi koji se ne mogu zaplijeniti i koji se povećavaju svake godine prikazani su u tablicama na internetskim stranicama Saveznog ministarstva pravosuđa (

 <http://www.justiz.gv.at/web2013/html/default/2c9484852308c2a60123ec387738064b.de.html>). Zakonom se uzimaju u obzir posebne potrebe dužnika ili njegova vjerovnika u pojedinačnim slučajevima na način da se na zahtjev dopusti povećanje ili smanjenje doplatka koji se ne može zaplijeniti. U slučaju izvršenja na temelju zakonskog prava na uzdržavanje iznos doplatka koji se ne može zaplijeniti općenito se umanjuje za 25 %.

Osim toga, Zakonom o najmu stana (*Mietrechtsgesetz* – MRG), u slučaju naloga za izvršenje u pogledu iseljenja iz stana na temelju MRG-a, predviđena je zaštita dužnika na način da se iseljenje mora odgoditi ako bi kao posljedica najmoprimcu prijetilo beskućništvo.

Rokovi za izvršenje

Rokovi, koji se utvrđuju u zahtjevima za izvršenje, nisu predviđeni, osim u iznimnim slučajevima (nalog za iseljenje u skladu s člankom 575. austrijskog Zakona o parničnom postupku – ZPO). Međutim, dužnik se može usprotiviti izvršenju prigovorom zastare koja je već stupila na snagu. Zakonski rok zastare za tražbine za koje postoji pravno obvezujuć nalog za izvršenje („tražbine dodijeljene izvršivom sudskom odlukom“ – *Judikatsschulden*) općenito iznosi 30 godina od datuma naloga za izvršenje. Ako se nalog za izvršenje temelji na pravima pravnih subjekata uređenih javnim ili privatnim pravom, taj rok zastare produljuje se na 40 godina. Međutim, postoji iznimka s obzirom na usluge koje će se tek platiti u budućnosti, pod uvjetom da je općim odredbama o zastari predviđen kraći rok zastare.

Rok zastare prekida se svakim pravno obvezujućim odobrenjem izvršenja i ponovno počinje posljednjim korakom izvršenja ili prekidom izvršenja.

U određenim slučajevima predviđene su privremene prepreke za dodatni zahtjev za izvršenje ili nastavak postupka izvršenja:

u slučaju da pri ovrši na pokretninama nisu pronađeni predmeti koji se mogu zaplijeniti, odobrava se zahtjev drugog vjerovnika koji podnosi prijedlog za odobrenje ovrhe na pokretninama ili odobrenje novog izvršenja, ali tek nakon šest mjeseci od posljednjeg neuspjelog pokušaja izvršenja, osim ako je vjerojatno da će prethodni pokušaj izvršenja biti uspješan;

vjerovnik koji podnosi prijedlog trebao bi imati pravo prijaviti tražbinu u pogledu ovrhe na plaći nad nepoznatim dužnikom treće osobe tek nakon odobrenja ovrhe na pokretninama ako je prošla jedna godina od odobrenja; to razdoblje blokade ne primjenjuje se ako vjerovnik koji podnosi prijedlog dokaže da je tek nakon svojeg zahtjeva za odobrenje ovrhe na pokretninama saznao da dužnik ima pravo na tražbine u pogledu plaće koje se mogu zaplijeniti. Dužnik je obavezan dostaviti noviji popis imovine samo ako vjerovnik dokaže da je dužnik stekao imovinu ili ako je od dostave popisa imovine prošlo više od jedne godine.

U Zakonu o izvršenju navedeni su i rokovi kojima se želi osigurati brza nagodba. U skladu s tim sudski izvršitelj mora odrediti termin prve mjere izvršenja u roku od četiri tjedna i izvijestiti vjerovnika o provedbi ili o preprekama najkasnije u roku od četiri mjeseca. Založno pravo na prisilnu naplatu, koje se vjerovniku dodjeljuje na temelju ovrhe na pokretninama dužnika, istječe nakon dvije godine ako postupak prodaje nije propisno nastavljen.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Izvorna jezična inačica ove stranice [pl](#) nedavno je izmijenjena. Naši prevoditelji trenutno pripremaju jezičnu inačicu koju vidite.

Sljedeći jezici: [en](#) već su prevedeni.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Poljska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Pravila o načinu izvršenja presude u parničnom postupku, uključujući u trgovačkim stvarima, utvrđena su poljskim [Zakonom o parničnom postupku](#) (*Kodeks postępowania cywilnego*) od 17. studenoga 1964. (Službeni list 2021., točka 1805.).

Nacionalna nadležna tijela služe se izvršenjem kao prisilnom zakonskom mjerom kako bi nadoknabila plaćanja koja se duguju vjerovnicima na temelju izvršne isprave. Postupak izvršenja počinje podnošenjem zahtjeva za izvršenje.

Izvršna isprava služi kao osnova za izvršenje. U pravilu je izvršna isprava nalog za izvršenje s klauzulom o izvršivosti (članak 776. Zakona o parničnom postupku). Ta klauzula nije potrebna za neke sudske odluke koje se donose na razini države članice ili za sporazume o nagodbi i službene dokumente iz članka 1153. stavka 14. Zakona o parničnom postupku. Ako te presude, sporazumi o nagodbi i službeni dokumenti ispunjavaju prethodno navedene zahtjeve, oni čine izvršne isprave koje vjerovnici mogu izravno podnijeti tijelu koje provodi izvršenje.

Dvije su vrste tijela uključene u izvršne postupke:

sudska tijela – u postupcima u kojima se u nalog za izvršenje uključuje klauzula o izvršivosti (predsjedavajući sudac; okružni sud (*sąd rejonowy*), regionalni sud (*sąd okręgowy*) i žalbeni sud (*sąd apelacyjny*)),

tijela koja provode izvršenje – u relevantnim postupcima izvršenja, to su okružni sudovi i sudski izvršitelji (članak 758. Zakona o parničnom postupku).

Stranke u postupku utvrđivanja izvršivosti i u postupku izvršenja jesu dužnik i vjerovnik.

U poljskom zakonu razlikuju se sljedeće vrste postupka izvršenja:

izvršenje u pogledu novčane tražbine koja proizlazi iz:

- pokretne imovine,
- naknade za rad,
- bankovnih računa,
- drugih tražbina,
- drugih vlasničkih prava,
- nekretnina,
- morskih plovlja.

izvršenje u pogledu nenovčane tražbine koja proizlazi iz:

- prinudne uprave,

- prodaje poduzeća ili poljoprivrednoga gospodarstva,

plaćanja za uzdržavanje. Sud po službenoj dužnosti uključuje klauzulu o izvršivosti u izvršnu ispravu. U tim se slučajevima izvršna isprava dostavlja vjerovniku po službenoj dužnosti. U slučajevima u kojima je određeno uzdržavanje postupci izvršenja mogu se pokrenuti po službenoj dužnosti na zahtjev prvostupanjskog suda pred kojim je pokrenut postupak. Zahtjev se podnosi nadležnom tijelu koje provodi izvršenje. Sudski izvršitelj po službenoj dužnosti provodi istragu kako bi se utvrdilo dužnikovi prihodi, imovina i boravište. Ako se to pokaže neučinkovitim, policija, postupajući na zahtjev sudskog izvršitelja, poduzima odgovarajuće korake kako bi se utvrdilo boravište i mjesto rada dužnika. Istragu bi trebalo provoditi u vremenskim razmacima od najdulje šest mjeseci. Ako se istragom ne utvrdi prihod ili imovina dužnika, sudski izvršitelj od suda traži da dužniku naloži da otkrije podrijetlo svoje imovine. Ako je dužnik u zaostatku s plaćanjem više od šest mjeseci, sudski izvršitelj po službenoj dužnosti podnosi zahtjev Državnom sudskom registru (*Krajowy Rejestr Sądowy*) da se dužnika uključi u popis stečajnih dužnika. Neprovedba mjere izvršenja ne čini osnovu za obustavu postupka.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Na temelju članka 758. Zakona o parničnom postupku, za predmete povezane s izvršenjem nadležni su okružni sudovi i sudski izvršitelji koji djeluju u njihovo ime.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Na temelju članka 803. Zakona o parničnom postupku, izvršna isprava služi kao osnova za izvršenje cjelokupne tražbine u vezi sa svim kategorijama dužnikove imovine, osim ako je drukčije propisano. Izvršno tijelo nije ovlašteno za ispitivanje valjanosti i primjenjivosti izvršne isprave na koju se ova obveza primjenjuje.

U pravilu se klauzula o izvršivosti uključuje u izvršnu ispravu.

U skladu s člankom 777. Zakona o parničnom postupku sljedeće se isprave smatraju izvršnim ispravama:

pravomoćna ili neposredno izvršiva presuda i sporazumi o nagodbi postignuti na sudu,

pravomoćna ili neposredno izvršiva odluka pomoćnog suca (*referendarz sądowy*),

druge presude, sporazumi o nagodbi i pravni instrumenti koji se izvršavaju sudskim putem,

javnobilježnička isprava kojom dužnik svojevorno ispunjava mjeru izvršenja kojom se zahtijeva da plati iznos ili da preda predmete navedene prema vrsti, u količini navedenoj u ispravi, ili da preda predmete navedene pojedinačno, pod uvjetom da se u ispravi utvrdi datum do kojeg se obveze moraju ispuniti ili događaj do kojeg mora doći kako bi se provelo izvršenje,

javnobilježnička isprava kojom dužnik svojevorno ispunjava mjeru izvršenja kojom se zahtijeva plaćanje iznosa navedenog u ispravi ili utvrđenog na temelju odredbe o indeksaciji, pri čemu se u ispravi utvrđuju događaj do kojeg mora doći kako bi se ova obveza ispunila i datum do kojeg vjerovnik može podnijeti zahtjev da se klauzula o izvršivosti uključi u ispravu,

javnobilježnička isprava navedena u stavku 4. ili 5. u skladu s kojom osoba koja nije osobni dužnik i čija su imovina, tražbina ili pravo osigurani hipotekom ili zalogom svojevorno ispunjava zahtjeve mjere izvršenja u odnosu na imovinu opterećenu hipotekom ili založenu kako bi se ispunila vjerovnikova osigurana novčana tražbina.

Dužnikova izjava o svojevornom podvrgavanju izvršenju može se dati i u zasebnoj javnobilježničkoj ispravi.

Samo valjane sudske odluke koje uključuju klauzulu o izvršivosti ili su neposredno izvršive (u skladu s odlukom o neposrednoj izvršivosti koja se donosi po službenoj dužnosti ili na zahtjev bilo koje od stranaka u postupku) mogu predstavljati izvršnu ispravu. Javnobilježnička isprava smatra se jednakom izvršnoj ispravi ako ispunjava uvjete utvrđene Zakonom o parničnom postupku i javnobilježničkim pravilima.

Ostale izvršne isprave uključuju: izvadak iz popisa tražbina u stečajnom postupku; pravno valjanu nagodbu s bankom; plan o raspodjeli iznosa dobivenih ovrhom; bankovnu izvršnu ispravu predviđenu zakonom o bankama, ali tek nakon što sud uključi klauzulu o izvršivosti; presude koje su donijeli strani sudovi i sporazumi o nagodbi doneseni na tim sudovima nakon što ih sud u Poljskoj proglasi izvršivima. Presude koje su donijeli sudovi u stranim zemljama u građanskim predmetima i koje su izvršive sudskim putem smatraju se izvršnim ispravama nakon što ih sud u Poljskoj proglasi izvršnim. Izjava o izvršivosti daje se ako je predmetna presuda izvršiva u zemlji podrijetla te ako se ne pojave prepreke kao što su one navedene u [članku 1146. stavcima 1. i 2.](#)

3.1 Postupak

Izvršna isprava služi kao osnova za pokretanje postupka izvršenja. Prvostupanjski sud pred kojim je pokrenut postupak uključuje klauzulu o izvršivosti u izvršne isprave koje donosi sud (članak 781. stavak 1. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjevi za klauzulu o izvršivosti koju treba uključiti ispitat će sud bez nepotrebnog odlaganja, ali najkasnije tri dana nakon dostave nadležnom tijelu (članak 781. stavak 1. Zakona o parničnom postupku). Klauzula o izvršivosti uključuje se po službenoj dužnosti u isprave donesene tijekom postupaka koji jesu ili bi mogli biti pokrenuti po službenoj dužnosti. Sud uključuje klauzulu o izvršivosti u platne naloge donesene u postupku donošenja sudske odluke koji se vode elektronički po službenoj dužnosti neposredno nakon što postanu pravomoćni (članak 782. Zakona o parničnom postupku).

U pravilu se izvršna radnja može pokrenuti na zahtjev. U postupcima koji se mogu pokrenuti po službenoj dužnosti postupak izvršenja može se pokrenuti po službenoj dužnosti nastavno na zahtjev koji prvostupanjski sud pred kojim je pokrenut postupak podnosi nadležnom sudu ili sudskom izvršitelju (članak 796. stavak 1. Zakona o parničnom postupku).

Zahtjev za pokretanje postupka izvršenja vjerovnik može podnijeti nadležnom okružnom sudu ili sudskom izvršitelju koji djeluje na tom sudu. Mogu ga dostaviti i druga nadležna tijela (sud ili javni tužitelj u stvarima povezanim s izvršenjem globa, novčanih kazni, sudskih pristojbi i troškova postupka plativih Riznici).

U pravilu se zahtjevi za pokretanje postupka izvršenja podnose u pisanom obliku. Mora se priložiti izvršna isprava.

Pravila kojima se uređuju naplata i iznos pristojbi utvrđena su u Zakonu o sudskim izvršiteljima i izvršenju (*Ustawa o komornikach sądowych i egzekucji*) od 29. kolovoza 1997. (Službeni list br. 133, točka 882., kako je izmijenjen). Na temelju članka 43. tog zakona sudski izvršitelj naplaćuje troškove izvršenja sudske odluke i provedbu ostalih radnji navedenih u Zakonu.

Naplaćuju se sljedeći troškovi izvršenja:

za izvršenje naloga za osiguranje naplate novčane tražbine ili europskog naloga za blokadu računa naknada iznosi 2 % vrijednosti tražbine za koju su takve mjere predviđene, ali ne može biti manja od 3 % prosječne mjesečne naknade i ne pet puta veća od iznosa takve naknade. Naknadu plaća vjerovnik pri dostavi zahtjeva za izvršenje naloga za osiguranje plaćanja ili europskog naloga za blokadu računa. U slučaju neplaćanja naknade sudski izvršitelj pri dostavi zahtjeva upućuje vjerovnika da postupi u skladu s nalogom u roku od sedam dana. Sudski izvršitelj neće izvršiti nalog za osiguranje plaćanja ili europski nalog za blokadu računa sve dok naknada nije plaćena,

u predmetima koji uključuju izvršenje novčanih tražbina sudski izvršitelj dužniku naplaćuje razmjernu naknadu u iznosu jednakom 15 % tražbine nad kojom se provodi izvršenje, ali ne manje od jedne desetine i ne više od iznosa koji je trideset puta veći od prosječne mjesečne naknade. Međutim, kada se tražbina izvršava putem bankovnih računa, naknada, davanja za socijalno osiguranje ili plaćanja u okviru odredbi kojima se uređuju promicanje zapošljavanja i institucije tržišta rada, davanja za nezaposlenost, plaćanja poticaja, novčane pripomoći za školarinu ili osposobljavanje, sudski izvršitelj dužniku naplaćuje razmjernu naknadu u iznosu jednakom 8 % vrijednosti tražbine nad kojom se provodi izvršenje, ali ne manje od jedne dvadesetine i ne više od iznosa deset puta većeg od prosječne mjesečne naknade,

u predmetima koji uključuju izvršenje novčanih tražbina koje proizlaze iz obustave postupka izvršenja na zahtjev vjerovnika i na temelju članka 824. stavka 1. točke 4. Zakona o parničnom postupku sudski izvršitelj naplaćuje dužniku proporcionalnu naknadu u iznosu jednakom 5 % vrijednosti nepodmirene tražbine, ali ne manje od jedne desetine prosječne mjesečne naknade i ne više od iznosa koji je deset puta veći od iznosa naknade. Međutim, u slučaju obustave postupka izvršenja nastavno na zahtjev koji vjerovnik podnosi prije nego što se dužnika obavijesti o postupku izvršenja, sudski izvršitelj naplaćuje dužniku proporcionalnu naknadu u iznosu jednakom jednoj desetini prosječne mjesečne naknade,

za pokretanje izvršenja novčanih tražbina i naloga za osiguranje novčanih tražbina vjerovnik mora platiti privremenu naknadu od 10 % prosječne mjesečne naknade. Konačna naknada jednaka je iznosu od 20 % prosječne mjesečne naknade i plativa je za: stjecanje vlasništva nad nekretninom i uklanjanje

pokretne imovine iz te nekretnine; trgovačka i industrijska poduzeća moraju platiti naknadu za svaku prostoriju u poslovnom prostoru, imenovanje upravitelja za nekretnine ili poduzeće i nadzornika koji nadzire nekretnine, uklanjanje robe ili osoba iz prostora, podložno plaćanju zasebne naknade za svaku prostoriju, zapljenu imovine.

3.2 Glavni uvjeti

Mjera izvršenja pokreće se vjerovnikovim podnošenjem zahtjeva s pomoću izvršne isprave priložene uz zahtjev. U zahtjevu bi trebalo imenovati dužnika i utvrditi način provođenja izvršenja, na primjer utvrđivanjem predmetnih vlasničkih prava. Za izvršenje tražbina povezanih s imovinom mora se navesti i zemljišna knjiga. U slučaju izvršenja koje uključuje pokretnu imovinu nema potrebe za detaljnom identifikacijom sve pokretne imovine jer se izvršenje primjenjuje na svu dužnikovu pokretnu imovinu.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmet mjere izvršenja mogu biti svi predmeti ili oprema koji čine dužnikovu imovinu, kao što su: pokretna imovina, nekretnine, naknada za rad, bankovni računi, dio nekretnina, morska plovila i ostale dužnikove tražbine i vlasnička prava.

U člancima od 829. do 831. Zakona o parničnom postupku izriču se određena ograničenja vrste predmeta ili opreme koja može biti predmet izvršenja. Na temelju tih odredbi izuzimaju se sljedeći predmeti ili oprema: privatna imovina i predmeti za kućanstvo, posteljina, donje rublje i svakodnevna odjeća koji su opravdano potrebni za ispunjavanje osnovnih kućanskih potreba dužnika i njegovih uzdržanih članova obitelji, kao i odjeća koja bi dužniku mogla biti potrebna za obavljanje javnih ili profesionalnih dužnosti, hrana i zalihe goriva neophodni za ispunjavanje osnovnih potreba dužnika i njegovih uzdržanih članova obitelji u razdoblju od jednog mjeseca; alati i ostali instrumenti koji bi mogli biti potrebni kako bi dužnik izvršio plaćeni posao te sirovine koje bi mogle biti potrebne za proizvodni postupak za razdoblje od jednog tjedna, osim motornih vozila.

Osim Zakona o parničnom postupku postoje i druga nacionalna pravila kojima se utvrđuju vrste tražbina koje su izuzete iz mjera izvršenja i opseg u kojemu se takvo izuzeće primjenjuje (npr. Zakonom o radu (*Kodeks pracy*) utvrđuje se opseg u kojemu se plaćanje naknade za rad može izvršiti).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Izvršna isprava služi kao osnova za izvršenje cjelokupne tražbine u pogledu cjelokupne dužnikove imovine, osim ako je drukčije propisano.

Dužnici imaju pravo na upravljanje svojom imovinom osim ako ih sud liši tog prava.

Nakon što se pokrene izvršni postupak u odnosu na **pokretnu imovinu**, sudski izvršitelj zapljenjuje imovinu i sastavlja zapisnik o zapljeni. Učinak zapljene takav je da upravljanje zaplijenjenim nekretninama ne utječe na daljnji tijek postupka te da se postupak izvršenja u vezi sa zaplijenjenim nekretninama može pokrenuti i protiv kupca. Međutim, sudski izvršitelj može, zbog važnih razloga, u bilo kojoj fazi postupka ustupiti kontrolu nad zaplijenjenom pokretnom imovinom drugoj osobi, ne isključujući vjerovnika.

Ako se mjera izvršenja pokreće za **nekretninu**, sudski izvršitelj najprije od dužnika traži da plati dug u roku od dva tjedna, a ako do toga ne dođe, poduzima mjere kao što je sastavljanje opisa i procjene imovine. Upravljanje nekretninama nakon zapljene ne utječe na daljnji tijek postupka. Kupac može sudjelovati u postupku kao dužnik.

Ako se od dužnika traži da se **suzdrži** od poduzimanja određenog načina djelovanja ili uplitanja u radnje koje poduzima vjerovnik, nastavno na zahtjev vjerovnika sud izriče novčanu kaznu dužniku ako on ne ispunji svoju obvezu. Dužniku koji ne plati novčanu kaznu može se odrediti kazna zatvora.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Prema Zakonu o parničnom postupku ne podnosi se zahtjev za izvršenje koje podliježe vremenskim ograničenjima. Međutim, na temelju poljskog prava tražbine utvrđene pravomoćnom presudom suda ili drugog tijela imenovanog za pokretanje takvih predmeta, ili presudom arbitražnog suda, ili tražbine utvrđene sporazumom postignutim na sudu ili na arbitražnom sudu, ili sporazum postignut pred izmiriteljem i odobren na sudu postaju zastarjeli nakon razdoblja od šest godina čak i ako je rok zastare za takve tražbine kraći (članak 125. stavak 1. Građanskog zakonika (*Kodeks cywilny*)). Ako su tražbinom odobrenom na taj način obuhvaćene obveze koje su prešle u zastaru, sve buduće tražbine povezane s takvim obvezama bit će podložne ograničenju od tri godine.

Zahtjeve za izvršenje ispituje nadležno tijelo kako bi se utvrdilo poštuju li se njima službeni zahtjevi ili kriteriji dopuštenosti. Nepoštovanje posebnih zahtjeva može dovesti do odbijanja zahtjeva ili obustave postupka izvršenja.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Stranke u postupku mogu uložiti žalbu na sudsku odluku o uključivanju klauzule o izvršivosti.

Sljedeći su pravni lijekovi dostupni u postupku izvršenja:

prigovor na radnju koju je pokrenuo sudski izvršitelj (na okružnom sudu; primjenjuje se i na propuste sudskog izvršitelja. Prigovor može podnijeti stranka u postupku ili osoba čija su prava prekršena ili ugrožena tom radnjom ili propustom sudskog izvršitelja. Mora se podnijeti u roku od najviše tjedan dana nakon datuma na koji je radnja pokrenuta ili je stranka ili osoba saznala za propust),

žalba na sudsku odluku o uključivanju klauzule o izvršivosti (članak 795. Zakona o parničnom postupku – vremensko ograničenje za ulaganje žalbe računa se, u slučaju vjerovnika, od datuma kada je vjerovniku dodijeljena izvršna isprava ili je donesena odluka kojom se odbija izvršenje ili, u slučaju dužnika, od datuma dostave obavijesti o pokretanju postupka izvršenja),

žalba na sudsku odluku kojom se europski platni nalog proglašava izvršivim (članak 795. stavak 5. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku u slučaju supostojanja upravnog i sudskog izvršenja,

žalba na sudsku odluku o obustavi ili prekidu postupka (članak 828. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku o ograničenju izvršenja (članak 839. Zakona o parničnom postupku),

sudska odluka kojom se ograničava izvršenje i žalba na tu odluku (članak 839. Zakona o parničnom postupku),

radnje koje je pokrenuo dužnik kako bi osporio mjere izvršenja (članci od 840. do 843. Zakona o parničnom postupku),

žalbe na sudsku odluku o nadoknadi troškova nadzornika (članak 859. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku koja se odnosi na aktivnosti opisa i procjene tijekom ovrhe,

usmeni prigovor na radnje koje poduzima sudski izvršitelj tijekom dražbe, podnesen nadzornom tijelu (članak 986. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku o sklapanju ugovora (članak 997. Zakona o parničnom postupku),

tvrdnje u vezi s planom raspodjele za iznose nadoknađene izvršenjem (u roku od dva tjedna od obavješćivanja tijela koje provodi izvršenje i koje je sastavilo plan (članak 998. Zakona o parničnom postupku)),

žalba na sudsku odluku koja se odnosi na tvrdnje u vezi s planom raspodjele (članak 1028. Zakona o parničnom postupku),

žalba na sudsku odluku kojom se dužnika upućuje da uloži žalbu na sudski nalog u vezi s izuzećem od oduzimanja u postupku izvršenja u koji je uključena Riznica (članak 1061. stavak 2. Zakona o parničnom postupku).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

U skladu s člankom 829. Zakona o parničnom postupku izuzima se sljedeće:

privatna imovina i predmeti za kućanstvo, posteljina, donje rublje i svakodnevna odjeća koji su opravdano potrebni za ispunjavanje osnovnih kućanskih potreba dužnika i njegovih uzdržanih članova obitelji, kao i odjeća koja bi dužniku mogla biti potrebna za obavljanje javnih ili profesionalnih dužnosti, hrana i zalihe goriva neophodni za ispunjavanje osnovnih potreba dužnika i njegovih uzdržanih članova obitelji u razdoblju od jednog mjeseca; jedna krava, dvije koze ili tri ovce potrebni za osnovne životne potrebe dužnika i njegovih uzdržanih članova obitelji, s dovoljnom zalihom hrane za životinje i stjelom s kojima mogu preživjeti do sljedeće berbe, alati i ostali instrumenti koji bi mogli biti potrebni kako bi dužnik izvršio plaćeni posao te sirovine koje bi mogle biti potrebne za proizvodni postupak za razdoblje od jednog tjedna, osim motornih vozila.

u slučaju da dužnik povremeno prima fiksnu naknadu – iznos naknade koji odgovara dijelu naknade koji ne podliježe izvršenju za razdoblje do sljedećeg datuma plaćanja i, u slučaju da dužnik ne dobiva fiksnu naknadu – iznos koji odgovara sredstvima za osnovne životne potrebe dužnika i njegovih uzdržanih članova obitelji za razdoblje od dva tjedna,

predmeti ili oprema neophodni u edukativne svrhe, osobni dokumenti, ukrasi ili predmeti koji se upotrebljavaju u vjerske svrhe, kao i svakodnevni predmeti koji se mogu prodati samo po cijeni koja je znatno niža od njihove izvorne vrijednosti, ali imaju visoku upotrebnu vrijednost za dužnika, sredstva koja se drže na računu iz članka 36. stavka 4. točke a. podtočke 25. Zakona o organizaciji tržišta mlijeka i mliječnih proizvoda od 20. travnja 2004. (*Ustawa o organizacji rynku mleka i przetworów mlecznych*) (Službeni list 2013., točke 50. i 1272.),

lijekovi u smislu Zakona o farmaceutskoj djelatnosti od 6. rujna 2001. (*Prawo farmaceutyczne*) (Službeni list 2008., br. 45, točka 271., kako je izmijenjen) neophodni za pravilno funkcioniranje zdravstvenog subjekta u smislu odredbi o medicinskoj djelatnosti za razdoblje od tri mjeseca i medicinski uređaji neophodni za osiguranje njegova funkcioniranja u smislu Zakona o medicinskim uređajima od 20. svibnja 2010. (*Ustawa o wyrobach medycznych*) (Službeni list br. 107, točka 679.; 2011/102, točka 586. te 2011/113, točka 657.),

predmeti ili oprema neophodni zbog invaliditeta dužnika ili članova njegove obitelji.

U skladu s člankom 831. stavkom 1. izuzima se sljedeće:

plaćanja i davanja u naravi za pokrivanje troškova ili troškova poslovnog putovanja, iznosi koje je dodijelila Riznica za posebne svrhe (prije svega za školarine i programe potpore), osim ako je tražbina nad kojom se provodi izvršenje utvrđena s tom svrhom ili kao rezultat obveza uzdržavanja,

sredstva iz programa financiranih sredstvima iz članka 5. stavka 1. točki 2. i 3. Zakona o javnim financijama od 27. kolovoza 2009. (*Ustawa o finansach publicznych*) (Službeni list 2013., točke 885., 938. i 1646.), osim ako je tražbina nad kojom se provodi izvršenje bila utvrđena za provedbu projekta za koji su ta sredstva bila dodijeljena;

predmet izvršenja mogu biti neotuđiva prava, osim ako su sporazumom postala prenosiva, i pružene usluge ili se ostvarivanje tog prava može povjeriti drugom subjektu,

davanja za osobno osiguranje i potraživanja za osiguranje imovine, u okviru određenih ograničenja, propisom ministra financija ili ministra pravosuđa; ne primjenjuje se na mjere izvršenja kojima se ispunjavaju tražbine koje proizlaze iz obveza uzdržavanja,

socijalna pomoć u smislu Zakona o socijalnoj pomoći od 12. ožujka 2004. (*Ustawa o pomocy społecznej*) (Službeni list 2013., točka 182., kako je izmijenjen), iznosi plativi dužniku iz državnog proračuna ili Nacionalnog zdravstvenog fonda za pružanje usluga zdravstvene zaštite u smislu Zakona o javno financiranoj zdravstvenoj zaštiti od 27. kolovoza 2004. (*Ustawa o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych*) (Službeni list 2008/164, točka 1027., kako je izmijenjen) prije prestanka takvih davanja, u iznosu koji odgovara iznosu od 75 % svake uplate, osim ako se radi o tražbinama dužnikovih zaposlenika ili pružatelja usluga zdravstvene zaštite iz članka 5. stavka 41. točki a. i b. Zakona o javno financiranoj zdravstvenoj zaštiti od 27. kolovoza 2004.

U skladu s člankom 833. stavkom 1. Zakona o parničnom postupku, naknada za rad izvršiva je kako je navedeno u Zakoniku o radu od 26. lipnja 1974. (Službeni list 2020., točka 1320.). Te se odredbe primjenjuju *mutatis mutandis* na davanja za nezaposlenost, plaćanje poticaja, novčane pripomoći za školarinu ili osposobljavanje plativima u skladu s odredbama kojima se uređuju promicanje zapošljavanja i institucije tržišta rada.

U skladu s člankom 87. stavkom 1. točkom 1. Zakonika o radu sljedeći iznosi naknade ne podliježu odbicima:

minimalna plaća utvrđena posebnim odredbama, plativa osobama zaposlenima na puno radno vrijeme, nakon odbitaka doprinosa za socijalno osiguranje i poreza po odbitku, umanjeno za iznose izvršene na temelju izvršnih isprava kako bi se podmirile tražbine, osim plaćanja za uzdržavanje,

75 % naknade navedene u stavku 1. – nakon odbitka predujmova dodijeljenih zaposleniku,

90 % naknade navedene u stavku 1. – nakon odbitka novčanih kazni predviđenih člankom 108. Zakonika o radu.

Ako zaposlenik radi na pola radnog vremena, iznosi se smanjuju razmjerno satima rada.

7

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

 **Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 07/07/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Portugal

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje u građanskim i trgovačkim stvarima uključuje pravnu radnju koju poduzima vjerovnik ili stranka koja traži izvršenje protiv dužnika ili osobe protiv koje se traži izvršenje, a kojom vjerovnik traži od suda da izvrši ispunjenje dospjele obveze prema njemu.

Izvršenje može imati tri cilja: plaćanje novčanog iznosa predaju određenog predmeta obavljanje ili suzdržavanje od obavljanja neke radnje.

Izvršenje se može provesti putem uobičajenog sudskog postupka (koji može biti redovan, skraćeni ili pojedinačan) ili posebnog postupka.

Svi postupci izvršenja za plaćanje novčanog iznosa provode se u obliku redovnog uobičajenog sudskog postupka, osim postupaka koji su navedeni u nastavku i koji se provode u obliku skraćenog postupka te postupaka izvršenja koji se odnose na uzdržavanje i provode se u obliku posebnog postupka.

Skraćeni postupak provodi se u postupku izvršenja za plaćanje novčanog iznosa na temelju sljedećeg:

arbitražne odluke ili sudske presude u slučajevima kad se ona ne može izvršiti u samoj pravnoj radnji

zahtjeva za izdavanje platnog naloga kojem je priložen nalog za izvršenje

izvansudskog naloga za izvršenje koji se odnosi na dospjelu novčanu obvezu za koju postoji jamstvo hipoteke ili zaloga

izvansudskog naloga za izvršenje koji se odnosi na dospjelu novčanu obvezu čija vrijednost nije dvostruko viša od vrijednosti za koju je nadležan prvostupanjski sud.

Čak i ako je riječ o jednom od prethodno navedenih naloga za izvršenje, u sljedećim se slučajevima primjenjuje redovni postupak umjesto skraćenog:

izvršenje izborne obveze koja ovisi o izboru ili uvjetu

ako je za izvršenje obveze potrebna nagodba u fazi izvršenja, a nagodba ne ovisi o jednostavnome matematičkom izračunu

ako postoji neki drugi izvršni akt osim presude protiv samo jednog bračnog druga, a stranka koja traži izvršenje tvrdi u zahtjevu za izvršenje da je dug zajednički

u postupku izvršenja pokrenutom samo protiv jamca koji se nije odrekao povlastice prethodne rasprave (*beneficio da excussão prévia*).

Postupci izvršenja koji se odnose na predaju određenog predmeta i na obavljanje određene radnje provode se u obliku jedinstvenog uobičajenog postupka.

Izvršenje za predaju određenog predmeta može se pretvoriti u izvršenje za plaćanje novčanog iznosa ako se ne može pronaći predmet koji stranka koja traži izvršenje treba dobiti. U tom slučaju stranka koja traži izvršenje može u istom postupku tražiti plaćanje vrijednosti predmeta koji je trebao biti predan i gubitka koji je nastao zbog neisporuke.

Izvršenje za obavljanje radnje može se pretvoriti u izvršenje za plaćanje novčanog iznosa ako stranka koja traži izvršenje zahtijeva naknadu za pretrpljenu štetu i plaćanje predmetnog iznosa.

Izvršenje u vezi s uzdržavanjem provodi se kao poseban postupak, pri čemu vrijede pravila navedena u nastavku.

Stranka koja traži izvršenje može podnijeti zahtjev da joj se dodijeli dio iznosa, plaće ili mirovine koju prima osoba protiv koje se traži izvršenje ili da joj se ustupe prihodi od najma koji pripadaju dužniku za plaćanje obroka koji su dospjeli ili dospijevaju te ta dodjela ili to ustupanje ne ovise o oduzimanju imovine.

Ako stranka koja traži izvršenje podnese zahtjev za dodjelu prethodno navedenih iznosa, plaće ili mirovine, subjekt odgovoran za provedbu plaćanja ili obradu odgovarajućih obračuna plaća dobiva obavijest da dodijeljeni dio isplaćuje izravno stranci koja traži izvršenje.

Kad stranka koja traži izvršenje podnosi zahtjev za ustupanje prihoda od najma, mora naznačiti imovinu na koju se to odnosi, a izvršitelj je izvršava u odnosu na imovinu za koju smatra da je dostatna za namirenje plaćanja koja su dospjela i koja dospijevaju. Osoba protiv koje se traži izvršenje može u tu svrhu biti saslušana.

Stranci protiv koje se traži izvršenje uvijek se dostavlja sudski poziv nakon provedenog oduzimanja imovine, a njezin prigovor na izvršenje ili oduzimanje imovine ne obustavlja izvršenje.

Postupak izvršenja utvrđen je u člancima 550. i 551. (vrste postupaka – postupak izvršenja), člancima od 703. do 877. (postupak izvršenja) i člancima od 933. do 937. (posebno izvršenje u vezi s uzdržavanjem) Zakona o parničnom postupku (*Código de Processo Civil*), koji je dostupan na ovoj [poveznici](#).

2 Koja su tijela nadležna za izvršenje?

Tijela nadležna za izvršenje jesu sudovi i izvršitelji.

Izvršenje se provodi putem sudskog postupka izvršenja u kojemu su sudovi nadležna tijela, a pomažu im izvršitelji. Osim sudskog postupka, zakonom je predviđen i „izvansudski postupak predizvršenja“ (*procedimento extrajudicial pré-executivo*), koji je neobvezatan i vjerovnik ga može upotrijebiti ako su ispunjeni određeni uvjeti. Izvršitelji su nadležna tijela za izvansudski postupak predizvršenja.

Sudski postupak izvršenja

Izvršenje počinje podnošenjem zahtjeva za izvršenje sudu. Predložak zahtjeva za izvršenje i uvjeti njegova podnošenja utvrđeni su provedbenom uredbom ministarstva (*Portaria*), tj. Provedbenom uredbom Ministarstva br. 282/2013 od 29. kolovoza 2013. kojom se uređuju različiti aspekti mjera izvršenja u okviru građanskog prava (kako je izmijenjena, od datuma revizije ovog informativnog članka, Uredbom br. 239/2020 od 12. listopada 2020.), koja je dostupna na ovoj [poveznici](#).

Obrasci namijenjeni stranci koja traži izvršenje za postupak izvršenja koji ne zahtijeva pravno zastupanje odvjetnika, odvjetničkog vježbenika ili pravnog zastupnika dostupni su na [portal CITIUS](#).

[Zahtjev za izvršenje](#)

[Zahtjev za izvršenje presude](#)

Izvršitelja imenuje stranka koja traži izvršenje. Ako stranka to ne učini, izvršitelja automatski i nasumično imenuje tajnik suda. U iznimnim slučajevima koji su utvrđeni zakonom dužnosti izvršitelja može obavljati sudski službenik.

U načelu, nadležnosti su podijeljene između suda i izvršitelja kako je navedeno u nastavku.

Izvršitelj je odgovoran poduzeti sve formalnosti za izvršenje koje nisu dodijeljene tajniku niti su u nadležnosti suca, uključujući sudske pozive, obavijesti, objave, uvid u bazu podataka, oduzimanje imovine i zapise o oduzimanju imovine, nagodbe i plaćanja.

Čak i u slučaju obustave postupka, izvršitelj mora osigurati da radnje koje proizlaze iz postupka i zahtijevaju njegovu intervenciju budu provedene.

Uz nadležnosti koje su mu izričito dodijeljene zakonom tajnik suda odgovoran je i osigurati neometano obavljanje administrativnih radnji i provedbu postupka te izvršavanje sudskih naloga u preliminarnoj fazi i u slučaju deklaratornih postupaka, osim za korake koji se odnose na sudske pozive, za koje je odgovoran izvršitelj.

Tajnik suda odgovoran je i da po službenoj dužnosti obavijesti izvršitelja o tekućim deklaratornim postupcima ili koracima i predmetnim obavljenim radnjama koje mogu utjecati na postupak.

Konkretno,

sudac je odgovoran za sljedeće:

donošenje privremene mjere, prema potrebi

odlučivanje o prigovoru na izvršenje i oduzimanje imovine te provjeru i utvrđivanje isplatnog reda tražbina u roku od najviše tri mjeseca od dana podnošenja prigovora ili zahtjeva

odlučivanje, bez mogućnosti žalbe, o prigovorima na mjere i odluke izvršitelja

odlučivanje o ostalim pitanjima koja iznesu izvršitelj, stranke ili treće strane koje interveniraju.

Izvršitelj je odgovoran za sljedeće:

poduzimanje potrebnih mjera za provjeru zakonitosti izvršnog akta i uvid u računalnu evidenciju izvršenja te mrežne baze podataka u kojima može izravno utvrditi imovinu koja se može oduzeti

dostavu sudskog poziva osobi protiv koje se traži izvršenje, uključujući slučajeve u kojima se predmetnoj osobi dostavlja poziv da navede imovinu za oduzimanje ako nije utvrđena nikakva imovina koja se može oduzeti provedbu oduzimanja imovine i pozive nakon oduzimanja provedbu prodaje, nagodbe i plaćanja.

Za postupke izvršenja pokrenute u Portugalu stvarna je nadležnost sudova sljedeća:

(članci od 111. do 131. Zakona br. 62/2013 od 26. kolovoza 2013., koji je dostupan na ovoj [poveznici](#).

izvršna vijeća središnjeg okružnog suda (*Instância Central do Tribunal de Comarca*) nadležna su za građanske postupke izvršenja, uz izuzetak: nadležnosti dodijeljenih sudu za intelektualno vlasništvo, sudu za tržišno natjecanje, regulaciju i nadzor, pomorskom sudu, obiteljskim vijećima i vijećima za maloljetnike, vijećima za radne sporove i trgovačkim vijećima te postupaka izvršenja presuda kaznenih vijeća koji se, u skladu s kaznenim postupkom, ne mogu pokrenuti na građanskom sudu

ako nema izvršnog vijeća ili drugog vijeća ili posebnog suda koji je nadležan, nadležna su redovna vijeća (ili, ako postoji, odgovarajuće građansko vijeće) lokalnog okružnog suda (*Instância Local do Tribunal de Comarca*).

Mjesna nadležnost portugalskih sudova za pokretanje postupka izvršenja navedena je u nastavku (članci od 85. do 90. Zakona o parničnom postupku, koji je dostupan na ovoj [poveznici](#)).

Kao opće pravilo za izvršenje je nadležan sud u dužnikovu mjestu prebivališta, osim ako je drukčije predviđeno posebnom zakonskom odredbom ili pravilima navedenima u nastavku.

Vjerovnik može izabrati sud u mjestu gdje obveza treba biti ispunjena ako je dužnik pravna osoba ili ako vjerovnik ima prebivalište u širem gradskom području Lisabona ili Porta, a dužnik ima prebivalište u istom području.

Ako se postupak izvršenja odnosi na predavanje određenog predmeta ili naplatu duga sa stvarnim jamstvom, nadležan je sud u mjestu u kojem se nalazi taj predmet odnosno sud u mjestu u kojem se nalazi opterećena imovina.

Ako postupak izvršenja treba pokrenuti na sudu u dužnikovu mjestu boravišta, a njegovo boravište nije u Portugalu, ali ondje ima imovinu, nadležan je sud u mjestu u kojem se nalazi ta imovina.

Sud u mjestu u kojem se nalazi imovina nadležan je i kad se postupak izvršenja mora pokrenuti na portugalskom sudu jer se odnosi na valjanost osnivanja / prestanka poslovanja poduzeća ili drugih pravnih osoba kojima je sjedište u Portugalu ili valjanost odluka koje su donijela njihova korporativna tijela te nije nastupila nijedna od situacija predviđenih u navedenim pravilima koja se primjenjuju na izvršenje.

U predmetima koji uključuju nekoliko postupaka izvršenja, a čija je ocjena u nadležnosti različitih sudova, nadležan je sud u dužnikovu mjestu prebivališta. Pri izvršenju presude koju su donijeli portugalski sudovi zahtjev za izvršenje podnosi se u postupku u kojem je ta presuda donesena te se izvršenje unosi u spis predmeta. Ako je u predmetu naknadno podnesena žalba, prenosi se preslika spisa. Ako je za izvršenje nadležan specijalizirani odjel, tom je odjelu potrebno što prije poslati presliku presude, tužbe koja je dovela do izvršenja i popratnih dokumenata.

Ako su odluku donijeli arbitri u arbitražnom postupku koji je proveden u Portugalu, za izvršenje je nadležan okružni sud u mjestu u kojem se vodila arbitraža.

Ako je predmet pokrenut pred žalbenim sudom ili Vrhovnim sudom, nadležan je sud u dužnikovu mjestu prebivališta.

Za izvršenja koja se odnose na troškove, novčane kazne ili naknade koje se plaćaju uslijed zlorabe sudskih postupaka nadležan je sud pred kojim je vođen postupak na temelju kojeg je izdana obavijest o predmetnom računu ili nagodbi. Izvršenje koje se odnosi na troškove, novčane kazne ili naknade provodi se spajanjem s odgovarajućim predmetom.

Ako je nalog za plaćanje troškova, novčanih kazni ili naknada izdao žalbeni sud ili Vrhovni sud, izvršenje se provodi pred prvostupanjskim sudom koji je nadležan na području u kojem se o predmetu odlučivalo.

Za izvršenje na temelju strane presude, uključujući europski nalog za izvršenje, nadležan je sud prema mjestu prebivališta tuženika.

Izvangsudski postupak predizvršenja

Umjesto sudskog postupka vjerovnici mogu odlučiti upotrijebiti prethodni upravni postupak poznat kao PEPEX (*procedimento extrajudicial pré-executivo* (izvangsudski postupak predizvršenja)).

Izvršitelji su nadležno tijelo za provedbu mjera u okviru tog postupka.

PEPEX se može upotrijebiti u sljedećim slučajevima: nacionalne presude o izvršenju ostali nacionalni nalozi za izvršenje strane presude proglašene izvršivima presude čija izvršivost proizlazi iz zakonodavstva EU-a, ugovora ili konvencija obvezujućih za Portugal europski nalozi za izvršenje. U svakom od tih slučajeva moraju biti ispunjeni sljedeći uvjeti:

vjerovnik mora imati nalog za izvršenje koji ispunjuje uvjete za primjenu skraćenog oblika uobičajenog postupka za izvršenje plaćanja novčanog iznosa te podnositelj zahtjeva i tuženik moraju imati porezni identifikacijski broj u Portugalu, bez obzira na njihovo državljanstvo ili prebivalište.

Izvršitelj pretražuje imovinu i dohodak s pomoću poreznog broja tuženika i to može činiti isključivo u portugalskim bazama podataka (ne smije pregledavati baze podataka ostalih država članica). Portugalsko zakonodavstvo omogućava stranim pravnim i fizičkim osobama da zatraže porezni broj čak i ako ne obavljaju djelatnost u Portugalu ili ondje nemaju prebivalište.

PEPEX je elektronički postupak bez papira te je brz i jeftiniji od sudskih postupaka. Vjerovnik izravno podnosi [prvotni zahtjev](#) pristupom sljedećoj IT platformi:

Pristup portalu porezne i carinske uprave ostvaruje se putem pristupnih vjerodajnica ili putem digitalnog certifikata „kartice građana” (*cartão de cidadão*).

Nakon što vjerovnik imenuje ovlaštenog zastupnika, odvjetnici (*Advogados*) i pravni zastupnici (*Solicitadores*) mogu pristupiti platformi putem digitalnog certifikata koji je u tu svrhu izdala njihova odgovarajuća strukovna organizacija.

Nakon podnošenja zahtjeva postupak se automatski dodjeljuje izvršitelju te vjerovnici brzo (obično u roku od pet dana nakon podnošenja zahtjeva) dobivaju informacije o stvarnoj mogućnosti naplate dugovanja ili potvrdu da je dugovanje nenaplativo u porezne svrhe, bez potrebe pokretanja sudskog postupka.

Glavni je cilj tog postupka ishoditi dobrovoljno plaćanje. U okviru postupka PEPEX ne smiju se provoditi mjere oduzimanja/zapljene. Da bi se to dogodilo, postupak PEPEX potrebno je pretvoriti u postupak izvršenja.

Tijekom postupka PEPEX primatelj zahtjeva može izvršiti dobrovoljno plaćanje ili s podnositeljem zahtjeva postići dogovor o plaćanju.

Kad god podnositelj zahtjeva odluči obavijestiti drugu stranku, to osobno obavlja izvršitelj.

Adresati zahtjeva koji su valjano obaviješteni o postupku i ne poduzmu nikakvu radnju upisuju se na javni popis dužnika, pa se u pravne i porezne svrhe može izdati prethodno navedena potvrda o nenaplativosti. Nakon plaćanja cjelokupne tražbine dolazi do obrnute situacije, odnosno ime dužnika uklanja se s popisa uz obavijest poreznoj upravi.

U postupku PEPEX stranke mogu zatražiti intervenciju suca na sljedeći način: podnositelj zahtjeva može pretvoriti postupak PEPEX u postupak izvršenja ako nije postignuto dobrovoljno plaćanje; primatelj zahtjeva može to učiniti podnošenjem prigovora na postupak PEPEX.

U pogledu troškova postupak PEPEX jeftiniji je od sudskog postupka. Uz trošak od samo 51,00 EUR uvećano za PDV, vjerovnici mogu saznati je li naplata tražbine izvediva ili nije, bez obzira na vrijednost tražbine. Ako se naplata provede, troškovi mogu biti veći od 51,00 EUR, ovisno o slučaju.

Treba napomenuti i da su vjerovnici oslobođeni plaćanja početne sudske pristojbe ako se postupak PEPEX pretvori u postupak izvršenja.

Postupak PEPEX propisan je Zakonom br. 32/2014 od 30. svibnja 2014., koji je dostupan na ovoj [poveznici](#) i uređen Uredbom Vlade br. 233/2014 od 14. studenoga 2014., dostupnom na poveznici [PEPEX Order](#).

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Cijeli se postupak izvršenja temelji na nalogu kojim se utvrđuju svrha i ograničenja mjere izvršenja. Smatra se da nalozi za izvršenje uključuju zatezne kamate na obvezu prema zakonskoj stopi.

Presude su izvršive te se nalozi za izvršenje mogu izdati u okolnostima navedenima u nastavku.

(a) Presude protiv tuženika

Presuda se smatra izvršnim aktom tek nakon što postane pravomoćna, osim ako žalba podnesena protiv nje ima odgovodni učinak.

S gledišta izvršivosti, nalozi i ostale odluke ili akti pravosudnih tijela kojima se zahtijeva ispunjenje obveze istovjetni su presudama. Odluke arbitražnog suda (*Tribunal Arbitral*) izvršive su pod istim uvjetima kao i odluke redovnih sudova.

Ne dovodeći u pitanje odredbe ugovora, konvencija, propisa EU-a i posebnih zakona, presude koje donose sudovi ili arbitri u stranoj državi mogu služiti kao osnova za izvršenje tek nakon što ih preispita i potvrdi nadležni portugalski sud.

Naloge izdane u stranim zemljama nije potrebno preispitivati da bi bili izvršni.

(b) Dokumenti koje su sastavili ili ovjerili javni bilježnik, druga tijela ili stručnjaci nadležni u tu svrhu, a kojima se zahtijeva uspostavljanje ili priznavanje bilo koje obveze

Dokumenti koje su sastavili ili ovjerili javni bilježnik, druga tijela ili stručnjaci nadležni u tu svrhu te kojima se dogovaraju buduća plaćanja ili utvrđuju buduće obveze mogu služiti kao osnova za izvršenje uz uvjet da je u dokumentu koji je sastavljen u skladu s odredbama utvrđenima u takvim dokumentima ili, ako nema takvih odredbi, putem vlastite izvršivosti dokazano da je plaćanje izvršeno u svrhu sklapanja posla ili da je obveza utvrđena kao posljedica dogovora između stranaka.

Svaki dokument potpisan u tuđe ime izvršiv je samo ako su potpis ovjerili javni bilježnik, druga tijela ili stručnjaci nadležni u tu svrhu.

(c) Dužnički instrument, čak i ako je pisan rukom, uz uvjet da su, u ovom slučaju, činjenice koje sačinjavaju temeljni odnos navedene u tom dokumentu ili u zahtjevu za izvršenje

Dužnički instrumenti uključuju čekove, mjenice i zadužnice.

(d) Dokumenti kojima je izvršivost dodijeljena posebnom odredbom

Na primjer, zahtjevi za izdavanje naloga kojima je priložen nalog za izvršenje i zapisnici sa sastanaka suvlasnika.

3.2 Glavni uvjeti

U pogledu tražbine

Tražbina koju treba izvršiti mora biti izvjesna, dospjela i fiksno iznosa. Ako to nije slučaj, izvršenje počinje mjerama da obveza postane izvjesna, dospjela i fiksno iznosa.

U pogledu vjerovnika

Tražbinu koju treba izvršiti mora prijaviti osoba koja je u izvršnom instrumentu navedena kao vjerovnik. Ako je instrument na nositeljevo ime, izvršenje pokreće nositelj instrumenta.

Ako su prava ili obveze naslijeđeni, izvršenje se pokreće u odnosu na nasljednike osoba koje su u instrumentu navedene kao vjerovnik ili dužnik obveze koju treba izvršiti. U zahtjevu za izvršenje stranka koja traži izvršenje mora navesti činjenice na kojima se temelji naslijeđivanje.

U pogledu dužnika

Izvršenje se mora pokrenuti protiv osobe koja je u izvršnom instrumentu navedena kao dužnik.

Imovina osobe protiv koje se traži izvršenje oduzima čak i ako je zbog bilo kojeg razloga u posjedu treće strane, no ne dovodeći u pitanje prava koja ta treća strana može ostvariti u odnosu na stranku koja traži izvršenje.

Izvršenje duga za koji postoji stvarnopravno sredstvo osiguranja, bez obzira na činjenicu da se i protiv dužnika može odmah podnijeti tužba.

Ako je postupak izvršenja pokrenut samo protiv treće strane i zna se da imovina opterećena stvarnopravnim sredstvom osiguranja nije dostatna, stranka koja traži izvršenje može u istom postupku zatražiti nastavak postupka izvršenja protiv dužnika te se protiv njega pokreće tužba za namirenje cijelog iznosa tražbine. Ako opterećena imovina pripada dužniku, ali je u posjedu treće strane, protiv treće strane i protiv dužnika može se podnijeti zajednička tužba.

U postupku izvršenja koji je pokrenut protiv jamca, njegova imovina ne može se oduzeti dok se ne oduzme sva imovina glavnog dužnika, pod uvjetom da se jamac u roku za prigovor na izvršenje pozove na osnovanu povlasticu prethodne rasprave.

Ako je u postupku izvršenja koji je pokrenut protiv samo jednoga bračnog druga oduzeta zajednička imovina bračnih drugova jer se smatra da imovina stranke protiv koje se traži izvršenje nije dostatna, bračnom drugu stranke protiv koje se traži izvršenje dostavlja se obavijest da podnese zahtjev za odvajanje imovine ili da priloži potvrdu kojom se dokazuje da je u tijeku podnošenje zahtjeva kojim je odvajanje već zatraženo. U protivnom se postupak izvršenja protiv zajedničke imovine nastavlja.

Ako je postupak izvršenja pokrenut protiv jednoga bračnog druga, stranka koja traži izvršenje može navesti, uz iznošenje razloga, da je dug koji je evidentiran u instrumentu koji nije presuda zajednički. U tim slučajevima bračni drug stranke protiv koje se traži izvršenje dobiva obavijest da se izjasni prihvaća li tvrdnju da je dug zajednički na temelju navedenih razloga. Ako se bračni drug ne izjasni, dug se smatra zajedničkim, ne dovodeći u pitanje prigovore koje taj bračni drug može podnijeti.

Ako se pokrene postupak izvršenja protiv jednog ili više zajedničkih vlasnika neovisne ili zajedničke ostavine, imovina koja je sadržana u neovisnoj ostavini ili njezinu dijelu ili određeni dio zajedničke ostavine ne mogu se oduzeti.

Ako se pokrene postupak izvršenja protiv nasljednika, može se oduzeti samo imovina dobivena od ostavitelja. Ako oduzimanje obuhvaća ostalu imovinu, stranka protiv koje se traži izvršenje može od izvršitelja zatražiti da oslobodi imovinu, uz navođenje naslijeđene imovine u njezinu posjedu. Zahtjev se odobrava ako stranka koja traži izvršenje nakon saslušanja ne podnese prigovor. Ako stranka koja traži izvršenje podnese prigovor na oslobađanje nekretnine, stranka protiv koje se traži izvršenje može ishoditi oslobađanje samo ako je nasljedstvo bezuvjetno prihvaćeno (bez pokretanja postupka popisivanja imovine) te pod uvjetom da pred sudom izjavi i dokaže sljedeće:

(a) da oduzeta imovina nije dio ostavine

(b) da iz ostavine nije naslijedila više imovine nego što je navedeno ili, ako jest, da je sva ta druga imovina upotrijebljena za namirivanje obveza iz ostavine.

Pravne odredbe na kojima se temelji ovaj sustav navedene su u odgovoru na 1. pitanje.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Glavne su mjere izvršenja sljedeće:

zapljena

prodaja

plaćanje

predaja predmeta

angažiranje druge osobe za obavljanje radnje na trošak stranke protiv koje se traži izvršenje.

Tim glavnim mjerama izvršenja mogu prethoditi ili ih mogu pratiti druge mjere potrebne za njihovu provedbu (npr. odabir načina ispunjenja ako je obveza izborna, dokaz o ispunjenju zahtjeva ili pružanju usluge o kojoj ovisi obveza koju treba izvršiti, likvidacija obveze koju treba izvršiti ako je ona nelikvidna, procjena troškova zamjenjivog ispunjenja koju provodi treća strana, prethodno savjetovanje radi lociranja i utvrđivanja imovine koja se može oduzeti, upis oduzimanja imovine, uspostava depozitorija oduzete imovine, objava prodaje oduzete imovine, slanje obavijesti o prodaji uredu za upis).

Odabir mjera izvršenja ovisi o svrsi izvršenja koja može biti sljedeća: plaćanje novčanog iznosa, predaja određenog predmeta ili obavljanje radnje.

U postupku izvršenja za plaćanje novčanog iznosa najprikladnije su mjere izvršenja za tu svrhu oduzimanje, prodaja i plaćanje.

U postupku izvršenja za predaju određenog predmeta najprikladnija je mjera izvršenja za tu svrhu predaja navedenog predmeta koju obavlja izvršitelj. Ako se ne može pronaći predmet koji bi stranka koja traži izvršenje trebala dobiti, ona zahtjev može pretvoriti u postupak izvršenja za plaćanje novčanog iznosa u vrijednosti predmeta uvećanog za naknadu štete koja proizlazi iz neisporuke.

U postupku izvršenja za obavljanje radnje postoje dvije alternativne odgovarajuće mjere izvršenja: angažiranje druge osobe za obavljanje radnje na trošak stranke protiv koje se traži izvršenje ako je radnja zamjenjiva, uvećano za naknadu štete zbog kašnjenja, ili plaćanje naknade za pretrpljenu štetu ako radnja nije zamjenjiva, kojoj se može dodati i novčana kazna. Ako stranka koja traži izvršenje zahtijeva naknadu za pretrpljenu štetu, zahtjev se pretvara u postupak izvršenja za plaćanje novčanog iznosa.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Sva dužnikova imovina koja se može oduzeti može podlijeći izvršenju.

Izvršenjem se može obuhvatiti imovina treće strane ako je vezana uz kreditno jamstvo ili ako je predmet radnje štetne za vjerovnika koju je vjerovnik uspješno osporio.

Mogu se oduzeti samo predmeti i prava kojima se može odrediti novčana vrijednost. Imovina koja ne ulazi u područje zakonite trgovine ne smije se zaplijeniti.

S obzirom na prethodno navedena pravila, sljedeća imovina može podlijeći izvršenju:

nepokretna imovina

pokretna imovina

krediti

vrijednosni papiri

prava

buduća prava

bankovni depoziti

naknade ili plaće

nedjeljiva imovina

udjeli u društvima

poslovni prostori.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Učinci oduzimanja imovine

Osim slučajeva koji su posebno utvrđeni zakonom, stranka koja traži izvršenje oduzimanjem imovine ostvaruje pravo prioritnog plaćanja u odnosu na sve druge vjerovnike bez prethodnog stvarnopravnog sredstva osiguranja.

Ako je imovina stranke protiv koje se traži izvršenje već zaplijenjena, prvenstvo oduzimanja odnosi se na datum na koji je imovina zaplijenjena.

Ne dovodeći u pitanje pravila kojima se uređuje upis, protiv izvršenja ne može se pozvati ni na kakva djela raspolaganja, opterećenja ili iznajmljivanja oduzete imovine.

Ako se zaplijeni bilo koja tražbina dužnika, protiv izvršenja ne može se pozvati ni na prestanak tražbine zbog razloga koji ovise o volji stranke protiv koje se traži izvršenje ili njezina dužnika, a do kojih je došlo nakon zapljene.

Protiv stranke koja traži izvršenje ne može se pozvati na plaćanje u cijelosti ili prijenos troškova najma i zakupa prije zapljene koji nisu dospjeli jer se takvi troškovi odnose na razdoblje koje još nije isteklo na dan zapljene.

Ako je zaplijenjeni predmet izgubljen, izvlašten ili mu je pala vrijednost, i u svakom slučaju postoji mogućnost naknade štete treće strane, stranka koja traži izvršenje zadržava u predmetnim tražbinama ili u novčanom iznosu isplaćenom za naknadu štete pravo koje je imala u odnosu na predmet.

Učinci prodaje

Prisilnom se prodajom na kupca prenose prava stranke protiv koje se traži izvršenje u odnosu na prodani predmet.

Imovina se prenosi bez založnih prava koja je opterećuju i bez bilo kojih drugih stvarnih prava koja nisu bila upisana prije zapljene, oduzimanja ili jamstva, uz izuzetak onih koja su ustanovljena ranijeg datuma i imaju učinke u odnosu na treće strane bez obzira na upis.

Prethodno navedena prava treće strane koja prestanu prenose se na prihod od prodaje predmetne imovine.

Učinci plaćanja

Plaćanjem prestaje izvršenje.

Plaćanje se može izvršiti novčanim plaćanjem, dodjelom imovine vjerovniku, dodjelom dohotka ili plaćanjem u obrocima na temelju sporazuma između stranke koja traži izvršenje i stranke protiv koje se traži izvršenje.

Učinci predaje predmeta

Ako stranka protiv koje se traži izvršenje ne preda predmet dobrovoljno, kao alternativa primjenjuju se odredbe o oduzimanju *mutatis mutandis* na izvršenje predaje uz provedbu pretraživanja i drugih potrebnih mjera.

Predaja može uključivati imovinu koja pripada državi, ostalim javnim pravnim osobama, koncesionarima javnih radova ili usluga ili dobrotvornim organizacijama.

Kad je riječ o pokretninama koje se utvrđuju brojanjem, vaganjem ili mjerenjem, bitne radnje odvijaju se u nazočnosti izvršitelja te on stranci koja traži izvršenje dostavlja potrebnu količinu.

Kad je riječ o nekretninama, izvršitelj dodjeljuje vlasništvo stranci koja traži izvršenje tako što joj predaje dokumente i ključeve, ako postoje, te obavješćuje stranku protiv koje se traži izvršenje, stanare i druge strane u posjedu da moraju poštovati i priznati prava stranke koja traži izvršenje.

Kad je predmet u zajedničkom vlasništvu s drugim zainteresiranim stranama, stranci koja traži izvršenje dodjeljuje se vlasništvo nad njezinim udjelom.

Ako je nekretnina glavno mjesto stanovanja stranke protiv koje se traži izvršenje i ako postoje ozbiljne poteškoće u vezi s njezinim preseljenjem, izvršitelj će o tome unaprijed obavijestiti općinsko vijeće i nadležna tijela socijalne sigurnosti.

Ako je nekretnina glavno mjesto stanovanja stranke protiv koje se traži izvršenje te je ona unajmljuje, izvršitelj obustavlja predaju ako je liječničkom potvrdom, u kojoj je navedeno potrebno razdoblje obustave izvršenja, dokazano da ta mjera ugrožava život osobe u tom prostoru zbog akutne bolesti.

Učinci obavljanja radnje

Ako stranka koja traži izvršenje odluči da se za obavljanje radnje angažira druga osoba, tražit će imenovanje stručnjaka za procjenu troškova.

Nakon provedene procjene oduzima se imovina potrebna za plaćanje utvrđenog iznosa u skladu s ostalim uvjetima postupka izvršenja za plaćanje novčanog iznosa.

Ako se od dužnika zahtijeva da se suzdrži od obavljanja određene radnje, a on je ipak obavi, vjerovnik ima pravo zatražiti da se radovi, ako je bilo izvedenih radova, uklone na trošak osobe od koje se zahtijevalo suzdržavanje od izvođenja tih radova.

To pravo prestaje i isplaćuje se samo naknada u skladu s općim uvjetima ako je šteta koju je dužnik pretrpio zbog uklanjanja znatno veća od štete koju je pretrpio vjerovnik.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Prodaja, plaćanje, predaja predmeta i obavljanje radnje mjere su izvršenja koje nemaju razdoblje valjanosti nakon što se provedu. Isto se primjenjuje i na oduzimanje, no uz posebnost navedenu u nastavku, koja se odnosi na oduzimanje imovine koja podliježe upisu.

Kod oduzimanja nepokretne imovine koja podliježe upisu, upis oduzimanja obavezan je i provodi ga izvršitelj. U određenim slučajevima koji su izričito utvrđeni zakonom, oduzimanje se mora upisati u privremeni oblik. U tom slučaju privremeni upis istječe ako nije pretvoren u trajni upis ili obnovljen u primjenjivom roku. Prema tome, u slučaju oduzimanja imovine koja podliježe upisu i čiji je upis privremen, izvršitelj je dužan osigurati da se privremeni upis pretvori u trajni upis, ako to u međuvremenu postane moguće, ili da se obnovi na potrebno razdoblje.

Konačno, pokrenuti postupak izvršenja može se okončati bez postignutog plaćanja u fazi dubinske analize radi lociranja imovine dužnika ako se dubinskom analizom pokazalo da ispunjenje izostaje nakon isteka rokova utvrđenih zakonom o građanskom postupku, ovisno o predmetima i primjenjivom obliku postupka.

Pravne odredbe na kojima se temelji ovaj sustav navedene su u odgovoru na 1. pitanje.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

U širem smislu riječ „žalba” (*recurso*) obuhvaća prigovor na izvršenje, prigovor na oduzimanje imovine i žalbu u strogom smislu.

Prigovor na izvršenje

Osoba protiv koje se traži izvršenje može ga osporiti podnošenjem prigovora na izvršenje u roku od 20 dana od datuma sudskog poziva.

Ne dovodeći u pitanje odredbe međunarodnog prava i prava EU-a koje su obvezujuće za Portugal i imaju prednost, u nacionalnom zakonodavstvu osnova za prigovor na izvršenje razlikuje se ovisno o tome je li izvršenje utemeljeno na presudi (restriktivna primjena), na arbitražnoj odluci (malo šira primjena) ili na drugom izvršnom instrumentu (još šira primjena).

Ako se izvršenje temelji na presudi, prigovori se mogu temeljiti samo na sljedećim osnovama:

instrument ne postoji ili nije izvršan

spis ili ovjerena preslika krivotvoreni su ili netočni i to utječe na uvjete izvršenja

nepostojanje postupovnog uvjeta o kojem ovisi pravilnost postupka izvršenja, ne dovodeći u pitanje njegovo poštovanje

tuženikovu nesudjelovanju u postupku davanja izjave, ako se otkrije bilo koja od situacija iz članka 696. točke (e) Građanskog zakonika (nedostavljeni ili ništavan poziv; tuženik ne zna da postoji poziv iz razloga koji mu se ne mogu pripisati; izostanak prigovora zbog više sile)

neizvjesnost, nemogućnost izvršenja ili nelikvidnost obveze koju treba izvršiti i koje nisu uklonjene u početnoj fazi postupka izvršenja

o predmetu je odlučeno prije izvršenja presude

bilo koji čimbenik kojim se ukida ili mijenja obveza, pod uvjetom da je do njega došlo nakon okončanja rasprave u postupku utvrđenja i da se može dostaviti dokazna dokumentacija može se dokazati zastara prava ili obveze

protutražbina protiv osobe koja traži izvršenje radi ishođenja prijeboja tražbina

ako je riječ o presudi kojom se odobrava prihvaćanje ili nagodba, svaka osnova ništetnosti ili pobojnosti tih radnji.

Ako se izvršenje temelji na arbitražnoj odluci, osim prethodno navedenih razloga za prigovor na izvršenje moguće je pozvati se i na razloge na kojima se može temeljiti sudsko poništenje iste odluke, ne dovodeći u pitanje odredbe [Zakona o dobrovoljnoj arbitraži \(Lei da Arbitragem Voluntária\)](#).

Ako se izvršenje ne temelji na sudskoj odluci ili zahtjevu za izdavanje naloga kojem je pripojen nalog za izvršenje, osim razloga za prigovor na izvršenje koji se temelji na već navedenoj sudskoj odluci, bilo koji drugi razlog na koji se u postupku izjave može pozvati kao na obranu.

Prigovor na oduzimanje imovine

Stranka protiv koje se traži izvršenje, njezin bračni drug i treće strane mogu podnijeti prigovor na oduzimanje određene imovine u slučajevima koji su navedeni u nastavku.

Ako se oduzme imovina koja pripada stranci protiv koje se traži izvršenje, ona može podnijeti prigovor na oduzimanje na temelju bilo koje od sljedećih osnova:

nedopuštenost oduzimanja stvarno oduzete imovine ili opsega u kojem je oduzimanje provedeno

žurno oduzimanje imovine kojom se samo podredno namiruje dug koji je predmet izvršenja

mjera ne bi trebala utjecati na oduzimanje imovine koja prema odredbama materijalnog prava ne namiruje dug koji je predmet izvršenja.

Ako oduzimanje ili druga, sudski naložena zapljena ili predaja imovine čini povredu prava vlasništva ili bilo kojeg drugog prava koje nije u skladu s provedbom ili opsegom mjere, a dodijeljeno je osobi koja nije stranka u predmetu, oštećena strana može se na to pozvati podnošenjem tužbe protiv treće strane za vraćanje zaplijenjene imovine.

Bračni drug koji je u položaju treće osobe može, bez odobrenja drugog bračnog druga, braniti svoja prava u pogledu vlastite imovine ili zajedničke imovine koja je neopravdano obuhvaćena zapljenom.

Pravne odredbe na kojima se temelji ovaj sustav navedene su u odgovoru na 1. pitanje.

Žalba

Redovni žalbeni postupak pokreće se na žalbenom sudu (*de apelação*) (žalba se podnosi protiv presuda koje je donio prvostupanjski sud) ili u kasacijskom postupku (*de revista*) (žalba se podnosi Vrhovnom sudu). Redovne žalbe protiv presuda donesenih u postupku izvršenja reguliraju se odredbama koje se primjenjuju na postupak utvrđenja.

U pravilu je redovna žalba dopuštena samo ako predmet ima vrijednost veću od iznosa za koji je nadležan sud protiv čije se presude podnosi žalba, a osporene presude nepovoljne su za podnositelja žalbe u iznosu koji premašuje polovinu iznosa za koji je nadležan taj sud. Žalbeni sud u Portugalu nadležan je za iznos od 30 000 EUR, a prvostupanjski sud za iznos od 5000 EUR.

Postupkom izvršenja predviđena su određena privremena utvrđenja do kojih ovisno o slučaju može, ali i ne mora doći, npr. osporavanje izvršenja tužbom za vraćanje zaplijenjene imovine koju pokreće stranka protiv koje se traži izvršenje, prigovor na oduzimanje koji podnosi stranka protiv koje se traži izvršenje ili treća strana te provjera i utvrđivanje isplasnog reda tražbina ako postoje vjerovnici sa stvarnopravnim sredstvom osiguranja na oduzetoj imovini koji

zahtijevaju plaćanje svojih tražbina iz prihoda od oduzete imovine. Žalba se pod prethodno navedenim uvjetima može podnijeti i na odluke donesene na temelju tih privremenih utvrđenja.

Konkretno, u postupku izvršenja žalba se može podnijeti na temelju sljedećeg:

odluke kojom se ocjenjuje izuzeće suca

odluke kojom se ocjenjuje isključiva nadležnost suda

odluke kojom se nalaže prekid postupka

naloga kojim se prihvata ili odbija bilo koji podnesak (*articulado*) ili dokaz

odluke o izricanju novčane kazne ili druge postupovne kazne

odluke kojom se nalaže poništavanje upisa

odluke donesene nakon pravomoćne presude

odluka koje bi bilo potpuno besmisleno osporavati žalbom protiv pravomoćne presude

odluke o obustavi, prekidu ili poništenju izvršenja

odluke o poništenju prodaje

odluke o ostvarivanju prava prednosti ili povrata

odbijanja, čak i djelomičnog, da se razmotri zahtjev za izvršenje

naloga o odbacivanju zahtjeva za izvršenje.

Žalba u kasacijskom postupku može se podnijeti na temelju sljedećeg:

odluka žalbenog suda donesenih na temelju žalbe u postupku nagodbe koje ne ovise o jednostavnom matematičkom izračunu, provjeri ni utvrđivanju isplarnog reda tražbina niti osporavanju koje je pokrenuto protiv izvršenja.

Time se ne dovode u pitanje slučajevi u kojima je žalba Vrhovnom sudu uvijek dopuštena.

Pravila kojima se uređuju žalbe u predmetima izvršenja utvrđena su u člancima od 852. do 854. Zakona o parničnom postupku.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Da, postoje ograničenja koja se odnose na zaštitu dužnika. Neka se odnose na zapljenu, a druga na provedbu, a proizlaze iz vremenskih ograničenja.

Ograničenja oduzimanja povezana sa zaštitom dužnika uključuju apsolutno ili ukupno izuzeće od oduzimanja, relativno izuzeće od oduzimanja i djelomično izuzeće od oduzimanja određene imovine dužnika. Postoje još dva ograničenja, a to su: ograničenje povezano sa zaštitom zajedničke imovine bračnih drugova kad se postupak izvršenja vodi protiv samo jednog bračnog druga i ograničenje koje proizlazi iz načela proporcionalnosti, u skladu s kojim treba zaplijeniti samo imovinu koja je potrebna za namirivanje duga i troškova nastalih izvršenjem.

Protok vremena može ograničiti izvršenje u slučaju preskripcije ili zastare. Nakon isteka predmetnih rokova prestaje pravo čije se izvršenje traži.

U nastavku je objašnjeno kako funkcioniraju navedena ograničenja povezana sa zaštitom dužnika i s rokovima.

Imovina koja je apsolutno ili ukupno izuzeta od oduzimanja

Osim robe koja je izuzeta od oduzimanja u skladu s posebnom odredbom, od oduzimanja apsolutno je izuzeto i sljedeće:

neotuđivi predmeti ili prava

imovina u vlasništvu države ili ostalih javnih pravnih osoba

predmeti čije bi oduzimanje bilo nemoralno ili financijski neopravdano jer je njihova tržišna vrijednost beznačajna

posebni vjerski predmeti

grobnice

instrumenti i predmeti koji su nužni osobama s invaliditetom te namijenjeni liječenju bolesnih osoba.

Imovina koja je relativno izuzeta od oduzimanja

Imovina države i ostalih javnih pravnih osoba, koncesionara javnih radova ili usluga i dobrotvornih organizacija koja je posebno dodijeljena u svrhe javnog interesa izuzeta je od oduzimanja, osim ako je riječ o izvršenju za plaćanje duga sa stvarnopravnim sredstvom osiguranja.

Alati za rad stranke protiv koje se traži izvršenje i predmeti koji su važni za obavljanje njezine profesije ili za strukovnu izobrazbu isto su tako izuzeti od oduzimanja, osim ako predmetna stranka navede da se mogu oduzeti; ili ako je svrha izvršenja plaćanje njihove kupovne cijene ili troškova njihova popravka; ili ako su oduzeti kao materijalna imovina poslovnih prostora.

Od oduzimanja izuzeta je i imovina koja je osnovni dio kućanstva stranke protiv koje se traži izvršenje, osim ako se izvršenje provodi radi plaćanja samih predmeta ili troškova njihova popravka.

Imovina koja se djelomično može oduzeti

Od oduzimanja su izuzete dvije trećine neto plaće, nadnice, povremenih naknada koje se primaju kao mirovina ili bilo koje druge socijalne naknade, osiguranja, odštete za nesreću, doživotne rente ili bilo kojih drugih sličnih plaćanja kojima dužnik podmiruje troškove života.

Za potrebe izračuna neto dijela navedenih plaćanja uzimaju se u obzir samo doprinosi koji su propisani zakonom.

Na to izuzeće od oduzimanja primjenjuje se gornja granica koja odgovara iznosu triju minimalnih nacionalnih plaća u trenutku svakog oduzimanja te donja granica koja odgovara iznosu jedne minimalne nacionalne plaće ako dužnik nema drugih prihoda.

Navedene se granice ne primjenjuju ako se tražbina koja se izvršava odnosi na uzdržavanje te se u tom slučaju od oduzimanja izuzima iznos pune nedoprinosne mirovine.

Pri oduzimanju novca ili sredstava na bankovnom računu od oduzimanja se izuzima iznos nacionalne minimalne plaće ili, u slučaju obveze uzdržavanja, iznos pune nedoprinosne mirovine. (To izuzeće od oduzimanja i prethodno navedeno djelomično izuzeće od oduzimanja nisu kumulativni.)

Nakon usporodbe iznosa i prirode tražbine koja se izvršava te potreba stranke protiv koje se traži izvršenje i njezine obitelji sud može, iznimno i na zahtjev stranke protiv koje se traži izvršenje, umanjiti dio njezina dohotka koji se može oduzeti na razdoblje koje smatra razumnim ili ga čak potpuno izuzeti na razdoblje ne dulje od godine dana.

Izuzeće od oduzimanja novčanih iznosa ili bankovnih depozita

Od oduzimanja su izuzeti novčani iznosi ili bankovni depoziti dobiveni od namirenja tražbine koja je izuzeta od oduzimanja, pod istim uvjetima kao izvorna tražbina.

Ograničenja oduzimanja zajedničke imovine u postupku izvršenja koji se vodi protiv jednog bračnog druga

Ako je u postupku izvršenja koji je pokrenut protiv samo jednoga bračnog druga oduzeta zajednička imovina bračnih drugova jer se smatra da imovina stranke protiv koje se traži izvršenje nije dostatna, bračnom drugu dužnika dostavlja se obavijest da u roku od 20 dana podnese zahtjev za odvajanje imovine ili da priloži potvrdu kojom se dokazuje da je u tijeku podnošenje zahtjeva kojim je odvajanje već zatraženo. U protivnom se postupak izvršenja protiv zajedničke imovine nastavlja.

Nakon što se priloži zahtjev za odvajanje ili potvrda, izvršenje se obustavlja do provedbe odvajanja. Ako kao posljedica odvajanja oduzeta imovina ne pripadne stranci protiv koje se traži izvršenje, može se oduzeti druga imovina koja joj je pripala te prethodno oduzimanje ostaje na snazi dok se ne provede novo oduzimanje.

Opća pravila o imovini koja se može oduzeti i ograničenjima u pogledu oduzimanja utvrđena su u člancima od 735. do 747. [Zakona o parničnom postupku](#).

Ograničenja oduzimanja zbog proporcionalnosti

Oduzimanje je ograničeno na imovinu koja je nužna za plaćanje duga koji je predmet izvršenja i predvidljivih troškova izvršenja za koje se smatra da, za potrebe provedbe oduzimanja i ne dovodeći u pitanje naknadnu nagodbu, iznose 20 %, 10 % i 5 % vrijednosti izvršenja, ovisno o tome je li ta vrijednost unutar vrijednosti za koju je nadležan okružni sud, premašuje li tu vrijednost, ali nije četiri puta viša od vrijednosti za koju je nadležan žalbeni sud, ili je viša od te posljednje navedene vrijednosti. Okružni sud nadležan je za vrijednost do 5000,00 EUR, a žalbeni sud za vrijednost do 30 000,00 EUR (2021., u vrijeme revizije ovog informativnog članka). Te su dvije vrijednosti utvrđene u članku 44. Zakona br. 62/2013 od 26. kolovoza 2013., koji je dostupan na ovoj [poveznici](#).

Ograničenja izvršenja koja proizlaze iz roka zastare

U pravilu, sudska zaštita (čije postojanje ili uspostava ovisi o volji stranaka) podliježe zastari ako se ne ostvari u razdoblju koje je utvrđeno zakonom.

Sud po službenoj dužnosti ne može navesti zastaru. Da bi zastara imala učinka, na nju se sudskim ili izvansudskim putem mora pozvati osoba kojoj to koristi, njezin zastupnik ili javni tužitelj ako je riječ o osobi koja nema pravnu sposobnost.

Nakon isteka roka zastare korisnik (dužnik) može odbiti izvršenje plaćanja ili na bilo koji način osporiti ostvarivanje zastarjelog prava. Ako je protiv dotične osobe pokrenut postupak izvršenja, dužnik protiv kojeg se zahtijeva izvršenje može prigovoriti izvršenju podnošenjem tužbe za vraćanje zaplijenjene imovine u kojoj se poziva na zastaru. Rok za podnošenje prigovora na izvršenje jest 20 dana od poziva.

Međutim, dužnik ne može tražiti povrat plaćanja obroka koji je dobrovoljno izvršio radi ispunjavanja zastarjele obveze, čak i ako je izvršena ne znajući za zastaru. Ovo se pravilo primjenjuje na sve oblike namirenja zastarjelog prava i na njegovo priznavanje ili davanje jamstava.

Dužnikovi vjerovnici i treće osobe s legitimnim interesom za proglašenje mogu se pozvati na zastaru protiv stranke koja traži izvršenje, čak i ako se dužnik odrekao tog prava. Međutim, ako se dužnik odrekao prava na zastaru, dužnikovi vjerovnici mogu se pozvati na zastaru samo ako su ispunjeni uvjeti utvrđeni građanskim pravom za tužbu radi pobijanja dužnikovih radnji (*impugnação pauliana*).

Ako se dužnik protiv kojeg se vodi tužba ne pozove na zastaru i izgubi spor, pravomoćna presuda ne utječe na pravo priznato njegovim vjerovnicima.

Uobičajeni rok zastare iznosi 20 godina, ali postoje i kraći rokovi.

Na sljedeće se primjenjuje rok zastare od pet godina:

doživotne i zemljišne rente

troškove najma i zakupa koje plaća stanar, čak i ako se plaćaju samo jednom

dugoročnu najamninu

kamate utvrđene ugovorom ili zakonom, uključujući bruto kamate i dividende društva

stope amortizacije glavnice uz plaćanje kamata

dospjelo uzdržavanje

sva druga periodično obnovljiva plaćanja.

Zakonom su utvrđene pretpostavljene zastare (na temelju pretpostavke usklađenosti) u slučajevima navedenima u nastavku.

Tražbine ustanova koje pružaju smještaj, hranu ili piće u pogledu smještaja, hrane ili pića zastarijevaju nakon šest mjeseci, ne dovodeći u pitanje dvogodišnji rok zastare naveden u nastavku.

Tražbine ustanova koje pružaju smještaj ili smještaj i hranu ili piće studentima zastarijevaju nakon dvije godine, kao i tražbine ustanova koje pružaju usluge osposobljavanja, obrazovanja, pomoći ili liječenja u pogledu pruženih usluga.

Tražbine trgovaca u pogledu predmeta prodanih osobi koja nije trgovac ili predmeta koji nisu namijenjeni njegovu poslovanju zastarijevaju nakon dvije godine, kao i tražbine osoba koje se profesionalno bave industrijskom djelatnošću u pogledu isporuke robe ili proizvoda, izvođenja radova ili vođenja poslova druge strane, uključujući nastale troškove, osim ako je odgovarajuća usluga namijenjena industrijskoj djelatnosti dužnika.

Tražbine u pogledu usluga pruženih u obavljanju slobodnih zanimanja i nadoknade odgovarajućih rashoda zastarijevaju nakon dvije godine.

Kad je riječ o roku zastare koji je u građanskom pravu utvrđen kao pretpostavljeni rok zastare, primjenjuju se sljedeća pravila:

Pretpostavka o usklađenosti na temelju isteka roka zastare može se pobiti jedino ako izvorni dužnik ili osoba kojoj je tražbina prenesena nasljeđivanjem to potvrde.

Izvansudsko potvrđivanje valjano je samo u pisanom obliku.

Smatra se da je tražbina priznata ako dužnik odbije svjedočiti ili položiti prisegu pred sudom ili izvrši pravne radnje koje nisu u skladu s pretpostavkom usklađenosti.

Zastara prava priznatih sudskom odlukom ili nalogom za izvršenje nastupa kako je navedeno u nastavku.

Ako je za određeno pravo zakonom utvrđen kraći rok zastare od uobičajenog, čak i samo pretpostavljeni, za njega vrijedi dulji rok zastare ako se donese pravomoćna presuda kojom se potvrđuju pravo ili drugi izvršni instrument.

Međutim, ako se presuda ili neki drugi instrument odnose na obroke koji još nisu dospjeli, na njih se primjenjuje kraći rok zastare.

Građanskim zakonikom utvrđuju se pravila o početku roka zastare, njegovoj obustavi i prekidu. Rok zastare ne počinje i ne teče ako postoje osnove za obustavu (npr. maloljetnici, vojna obveza, viša sila, krivnja dužnika). Ako se rok zastare prekine, proteklo vrijeme postaje potpuno neiskorišteno i počinje teći novi rok zastare.

Vjerovnik zainteresiran za prekid roka zastare može to učiniti na sljedeće načine:

s pomoću sudske obavijesti o sudske obavijesti o bilo kojoj radnji kojom je izravno ili neizravno izražena namjera ostvarivanja prava, bez obzira na vrstu postupka na koji se radnja odnosi, pa čak i ako sud nije nadležan.

Ako se sudski poziv ili obavijest ne dostave u roku od pet dana nakon zahtjeva zbog razloga koji se ne može pripisati podnositelju zahtjeva, rok zastare prekida se nakon što prođe pet dana.

Poništavanje sudske obavijesti ne sprječava prekid utvrđen u prethodnim stavcima.

Za potrebe ovog članka, sva druga sudska sredstva kojima se osobi protiv koje se pravo može ostvarivati daje znanje o djelu smatraju se jednakovrijednima pozivu ili obavijesti:

arbitražni sporazum kojim se prekida rok zastare u odnosu na pravo koje se traži

na način da osoba protiv koje pravo može biti ostvareno prizna pravo pred predmetnim nositeljem prava

prešutno priznavanje bit će relevantno samo ako proizlazi iz događaja koji nedvosmisleno izražavaju takvo priznavanje.

Prekid roka zastare ima sljedeće učinke (osim ako je zakonom izričito utvrđeno drukčije):

cjelokupno prethodno proteklo vrijeme ne uzima se u obzir

nakon prekida počinje teći novi rok zastare
novi rok zastare podliježe izvornom roku zastare.

Ograničenja izvršenja koja proizlaze iz datuma isteka

Kad zakonom ili voljom stranaka treba ostvariti pravo u određenom roku, primjenjuju se pravila o isteku, osim ako se u zakonodavstvu izričito upućuje na zastaru.

Istek roka može se zaustaviti samo poduzimanjem, u roku utvrđenom zakonom ili ugovorom, radnje kojoj zakon ili ugovor daje preventivni učinak. Samo podnošenje zahtjeva za utvrđenje ili izvršenje sprječava istek, osim ako je dužniku potrebno dostaviti sudski poziv. Kada se radi o utvrđenom roku zbog ugovora ili pravne odredbe koja se odnosi na sudsku zaštitu, istek roka sprječava i priznavanje takve zaštite od strane osobe protiv koje se pravo mora ostvariti.

Razdoblje isteka može se obustaviti ili prekinuti samo u slučajevima kad je to predviđeno zakonom i, ako se zakonom ne odredi neki drugi određeni datum, razdoblje isteka počinje u trenutku kad se prava mogu zakonito ostvariti.

Sud procjenjuje istek po službenoj dužnosti i na njega se može pozivati u svim fazama postupka kad je riječ o neotuđivim pravima. Ako se odnosi na sudsku zaštitu na temelju koje se pokreće postupak izvršenja, na istek se mora pozvati osoba kojoj to koristi (u načelu dužnik/stranka protiv koje se traži izvršenje).

Definicija i učinci roka zastare i datuma isteka propisani su u člancima od 309. do 340. Građanskog zakonika, koji je dostupan na ovoj [poveznici](#).

Upozorenje:

informacije iz ovog informativnog članka nisu obvezujuće za kontaktnu točku Europske pravosudne mreže u građanskim stvarima, sudove te druge subjekte ni tijela. Potrebno je pročitati i važeće pravne tekstove. Oni se redovito ažuriraju i na njih utječe razvojno tumačenje sudske prakse.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 20/12/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Rumunjska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Odredbе o izvršenju utvrđene su u člancima od 622. do 914. Zakona o parničnom postupku. Postupak izvršenja druga je faza parničnog postupka, a uglavnom je namijenjen osiguravanju stvarnog izvršenja prava koje je priznato sudskom presudom ili drugom izvršnom ispravom. Primjenom postupka izvršenja vjerovnik koji je nositelj prava priznatog na temelju sudske presude / izvršne isprave primorava dužnika da ispuni svoje obveze koje je odbio ispuniti dobrovoljno.

U rumunjskom Zakonu o parničnom postupku utvrđen je popis mjera izravnog i neizravnog izvršenja.

Mjere izravnog izvršenja odnose se na predmet obveze kako je utvrđeno u izvršnoj ispravi, konkretnije na pljenidbu pokretnina – članci od 893. do 895.

Zakona o parničnom postupku; pljenidbu nekretnina – članci od 896. do 902. Zakona o parničnom postupku; i izvršenje obveze činjenja ili nečinjenja – članci od 903. do 914. Zakona o parničnom postupku (uključujući posebne odredbe o izvršenju presuda koje se odnose na maloljetnike – članci od 910. do 914.) te članak 1527. i dalje Građanskog zakonika. U slučaju izvršenja obveza obavljanja konkretne radnje, u pravu se razlikuje obveza koju može izvršiti osoba ili subjekt koji nije dužnik i obveza *intuitu personae*.

Neizravno izvršenje odnosi se na način naplate iznosa koji je predmet izvršne isprave prisilnom prodajom dužnikove imovine. Primjeri mjera neizravnog izvršenja su pljenidba novca ili oduzimanje (nakon čega slijedi prodaja) imovine. Još je jedna mjera pljenidba općih prihoda od nekretnina.

Obveze koje mogu podliježati izvršenju su obveza plaćanja, prijenos imovine ili korištenja imovine, rušenje zgrade / napuštanje postrojenja / prekid radova ili obveze u vezi s određivanjem skrbi o maloljetnicima te njihova boravišta i dogovora o kontaktu.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudske presude i druge izvršne isprave izvršava sudski izvršitelj (*executor judecătoresc*) koji obavlja dužnost za žalbeni sud na čijem se području nadležnosti nalazi nekretnina u slučaju izvršenja na nepokretnoj imovini / neubranim urodima te u slučaju izravnog izvršenja na nepokretnoj imovini.

Pljenidba pokretne imovine i izravno izvršenje na pokretninama provodi sudski izvršitelj koji obavlja dužnost za žalbeni sud na čijem je području nadležnosti boravište/sjedište dužnika ili gdje se nalazi imovina. Ako se dužnikovo boravište/sjedište nalazi u inozemstvu, nadležan je bilo koji sudski izvršitelj.

Pljenidbu izvršava na zahtjev vjerovnika sudski izvršitelj čiji se ured nalazi na području nadležnosti žalbenog suda gdje je boravište/sjedište dužnika ili treće osobe koja podliježe pljenidbi. Ako su zaplijenjeni bankovni računi fizičke ili pravne osobe, nadležan je sudski izvršitelj čiji se ured nalazi na području nadležnosti žalbenog suda gdje je boravište/sjedište dužnika ili gdje je sjedište/podružnica kreditne institucije u kojoj je dužnik otvorio račun. Ako dužnik ima više otvorenih računa, nadležnost za pljenidbu svih računa ima sudski izvršitelj na bilo kojoj od lokacija gdje su ti računi otvoreni. Sud izvršenja okružni je sud (*judecătorie*) na čijem se području nadležnosti nalazi boravište/sjedište dužnika na datum upućivanja predmeta tijelu izvršenja. Ako dužnikovo boravište /sjedište nije u Rumunjskoj, nadležan je okružni sud na čijem se području nadležnosti nalazi boravište/sjedište vjerovnika, a ako se to boravište/sjedište ne nalazi u Rumunjskoj, nadležan je okružni sud na čijem se području nadležnosti nalazi sjedište sudskog izvršitelja kojeg je ovlastio vjerovnik.

Sud izvršenja odlučuje o zahtjevima za proglašenje izvršivosti, zahtjevima protiv izvršenja te svim drugim pitanjima koja se pojave tijekom izvršenja, osim onih za koja su u skladu sa zakonom nadležni drugi sudovi ili tijela.

Biljezi za zahtjeve za proglašenje izvršivosti iznose 20 RON za svaku izvršnu ispravu (Hitna vladina uredba br. 80/2013 o sudskim biljezima, kako je izmijenjena).

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršenje se može provesti samo na temelju sudske presude (pravomoćne presude, privremene izvršive odluke) ili drugog akta u pisanom obliku koji se u skladu sa zakonom smatra izvršnom ispravom (javnobilježničke vjerodostojne isprave, dužnički vrijednosni papiri, arbitražne odluke itd.). Nakon primitka zahtjeva za izvršenje koji je podnio vjerovnik, sudski izvršitelj obavlja registraciju zahtjeva. Sudski izvršitelj izdaje odluku o proglašenju izvršivosti bez sazivanja stranaka. Proglašenjem izvršivosti omogućuje se vjerovniku da od nadležnog sudskog izvršitelja zatraži da iskoristi, istovremeno ili uzastopno, sve raspoložive načine izvršenja kako bi ostvario svoja prava, uključujući pravo na troškove izvršenja. Proglašenje izvršivosti ima učinak na cijelom državnom području, a obuhvaća i izvršne isprave koje sudski izvršitelj izdaje u kontekstu odobrenog postupka izvršenja.

Sudski izvršitelj podneske može dostaviti osobno ili putem svojeg postupovnog zastupnika te, ako to nije moguće, u skladu sa zakonskim odredbama o slanju poziva i dostavi podnesaka.

Čim primi zahtjev za izvršenje, sudski izvršitelj, u obliku odluke, provodi registraciju zahtjeva i otvaranje spisa o izvršenju ili, prema potrebi, odbija pokrenuti postupak izvršenja, navodeći obrazloženje za to odbijanje. Vjerovnika se odmah obavješćuje o toj odluci. Ako sudski izvršitelj odbije pokrenuti postupak izvršenja, vjerovnik može, u roku od 15 dana od dana obavijesti, podnijeti pritužbu sudu izvršenja.

U roku od najviše tri dana od registracije zahtjeva sudski izvršitelj zahtjeva proglašenje izvršivosti od suda izvršenja te tom sudu podnosi, u obliku propisno ovjerenih primjeraka, vjerovnikov zahtjev, izvršnu ispravu, odluku i dokaz o plaćanju sudskih biljega.

O zahtjevu za proglašenje izvršivosti odlučuje se u roku od najviše sedam dana od njegove registracije pri sudu, a odluka se donosi *in camera* bez pozivanja stranaka. Rješenje se može odgoditi za najviše 48 sati, a razlozi za odluku moraju se navesti u roku od najviše sedam dana od rješenja.

Proglašenjem izvršivosti omogućuje se vjerovniku da od nadležnog sudskog izvršitelja koji je zatražio proglašenje zatraži da iskoristi, istovremeno ili uzastopno, sve raspoložive načine izvršenja predviđene zakonom kako bi ostvario svoja prava, uključujući pravo na naknadu troškova izvršenja. Proglašenje izvršivosti ima učinak na cijelom državnom području, a obuhvaća i izvršne isprave koje sudski izvršitelj izdaje u kontekstu odobrenog postupka izvršenja.

Sud može odbiti zahtjev za proglašenje izvršivosti samo u sljedećim slučajevima: zahtjev je u nadležnosti drugog tijela izvršenja; odluka ili, prema potrebi, isprava nije izvršna isprava; isprava, koja nije sudska presuda, ne ispunjava formalne zahtjeve; potraživanje nije sigurno, nema fiksni iznos i nije dospjelo; dužnik uživa imunitet od izvršenja; isprava sadržava odredbe koje se ne mogu izvršiti; ili postoje druge prepreke.

Protiv odluke kojom se prihvata zahtjev za proglašenje izvršivosti ne može se uložiti žalba, ali se može preispitati ako se osporava samo izvršenje. Protiv odluke o odbijanju zahtjeva za proglašenje izvršivosti žalbu može uložiti isključivo vjerovnik u roku od 15 dana od dostave te odluke.

Nacionalno udruženje sudskih izvršitelja (*Uniunea Națională a Executorilor Judecătorești*) utvrđuje i ažurira, uz odobrenje ministra pravosuđa, minimalne naknade za usluge koje pružaju sudski izvršitelji. Sljedeće najmanje i najveće naknade za obavljene aktivnosti utvrđene su Nalogom ministra pravosuđa br. 2550/2006 od 14. studenoga 2006., kako je izmijenjen:

Obavješćivanje i dostava postupovnih dokumenata: 20 – 400 RON

Izravno izvršenje

iseljenje: 150 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba,

izvršavanje skrbi o maloljetnicima ili određivanje njihova boravišta: 50 – 1000 RON,

izvršavanje kontakta s maloljetnicima: 50 – 500 RON,

izvršavanje vraćanja u posjed, utvrđivanje granica imovine, pravo služnosti, prijenos imovine itd.: 60 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba,

izvršavanje prekida radova / rušenja zgrade: 150 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba.

Neizravno izvršenje

najmanja naknada	najveća naknada
za potraživanja manja od 50 000 RON, 10 % iznosa i 75 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 1000 RON	za potraživanja manja od 50 000 RON, 10 %
za potraživanja viša od 50 000 RON i manja do 80 000 RON, 1175 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 50 000 RON	za potraživanja od 50 000 RON do 80 000 RON, 5000 RON uvećano za do 3 % iznosa koji premašuje 50 000 RON
za potraživanja od 80 000 RON do 100 000 RON, 1775 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 80 000 RON	za potraživanja od 80 000 RON do 100 000 RON, 5900 RON uvećano za do 2 % iznosa koji premašuje 80 000 RON
za potraživanja veća od 100 000 RON, od 2500 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON do 5500 RON uvećano za do 0,5 % iznosa koji premašuje 400 000 RON	za potraživanja veća od 100 000 RON, 6300 RON uvećano za do 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON

Pljenidba

najmanja naknada	najveća naknada
za potraživanja manja od 50 000 RON, 10 % iznosa i 75 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 1000 RON	za potraživanja manja od 50 000 RON, 10 %
za potraživanja od 50 000 RON do 80 000 RON, 1175 RON uvećano za 2 % iznosa koji premašuje 50 000 RON	za potraživanja od 50 000 RON do 80 000 RON, 5000 RON uvećano za do 3 % iznosa koji premašuje 50 000 RON
za potraživanja od 80 000 RON do 100 000 RON, 1775 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 80 000 RON	za potraživanja od 80 000 RON do 100 000 RON, 5900 RON uvećano za do 2 % iznosa koji premašuje 80 000 RON
za potraživanja veća od 100 000 RON, od 2500 RON uvećano za 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON do 5500 RON uvećano za do 0,5 % iznosa koji premašuje 400 000 RON	za potraživanja veća od 100 000 RON, 6300 RON uvećano za do 1 % iznosa koji premašuje 100 000 RON

Odbijanje plaćanja mjenice, zadužnice ili čeka: 150 – 400 RON

Utvrdjivanje činjenica i popis zaliha imovine: 100 – 2200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 5200 RON za dužnika koji je pravna osoba,

Prodaja na dražbi imovine koja podliježe sudskoj raspodjeli: 150 – 2200 RON

Preventivna zapljena: 100 – 1200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 2200 RON za dužnika koji je pravna osoba

Sudska zapljena: 100 – 1200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 2200 RON za dužnika koji je pravna osoba

Preventivna pljenidba: 100 – 1200 RON za dužnika koji je fizička osoba, 2200 RON za dužnika koji je pravna osoba

Zapisnik o ponudi: 50 – 350 RON

Oduzimanje: 10 % prihoda (min.) – 10 % prihoda (maks.)

Savjet za pripremu isprava za izvršenje: 20 – 200 RON

3.2 Glavni uvjeti

Vidjeti odgovor na pitanje 2.1.

Vjerovnik i dužnik mogu se usuglasiti da se mjera izvršenja poduzme u cijelosti/djelomično samo na dužnikovim novčanim prihodima, da se zaplijenjena imovina sporazumno proda ili da se dug plati na neki drugi način koji je dopušten u skladu sa zakonom.

U slučaju presude koju je donio strani sud zahtijeva se, prema potrebi, dodatni postupak, odnosno odluka o proglašenju izvršivosti (*exequatur*).

Dužnikovi prihodi i imovina mogu podlijevati izvršenju ako se mogu zaplijeniti, i to samo u mjeri u kojoj je to potrebno kako bi se izvršila prava vjerovnika.

Imovina koja podliježe posebnom režimu puštanja u promet može se zaplijeniti samo u skladu s uvjetima predviđenima zakonom.

Kad je riječ o dužniku, postoji poseban uvjet u skladu s kojim se postupak izvršenja ne može pokrenuti ako dužnik nije uredno pozvan za svaki oblik izvršenja. U pogledu dužnika postoje i druge posebne odredbe, kao što su one koje se odnose na maloljetne dužnike ili punoljetne dužnike kojima je oduzeta pravna sposobnost, protiv kojih se ne mogu poduzeti mjere izvršenja osim ako postoji staratelj ili skrbnik.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Dužnikovi prihodi, uključujući opće prihode od nekretnina, iznosi na bankovnim računima, pokretna i nepokretna imovina itd. mogu podlijevati izvršenju.

Vidjeti odgovor na pitanje 1.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Nakon što se utvrde pokretne u vlasništvu dužnika ili u posjedu trećih osoba, one se zapljenjuju. Na zahtjev sudskog izvršitelja, zapljena se može upisati u Trgovački registar (*registru comerțului*), u Elektronički arhiv instrumenata osiguranja na pokretnoj imovini (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), i u registar nasljedstva (*registru succesoră*) koji vodi Javnobilježnička komora (*camera notarilor publici*) ili u druge javne registre. Od trenutka zapljene imovine ona više nije dostupna dužniku tijekom razdoblja izvršenja, uz primjenu sudske kazne, osim ako radnja predstavlja kazneno djelo. Ako se traženi iznos ne plati, sudski izvršitelj prodaje zaplijenjenju robu na javnoj dražbi ili izravnom prodajom ili na neki drugi način koji je dopušten u skladu sa zakonom (članak 731. i dalje Zakona o parničnom postupku).

Novčani iznosi, vrijednosni papiri ili druge zaplijenjive nematerijalne pokretne koje se duguju dužniku ili koje treća osoba drži u dužnikovo ime ili koje će treća osoba dugovati dužniku u budućnosti na temelju trenutnih pravnih odnosa podliježu pljenidbi. Svi novčani iznosi i imovina koji su predmet pljenidbe zamrzavaju se od datuma kad je obavijest o pljenidbi poslana trećoj osobi na koju se ta pljenidba odnosi. Od trenutka zamrzavanja do pune isplate obveza navedenih u izvršnoj ispravi treća osoba na koju se pljenidba odnosi ne smije izvršavati nikakva plaćanja ni obavljati radnje kojima bi se vjerojatno smanjila zamrznuta imovina. Ako treća osoba na koju se pljenidba odnosi ne ispunjava svoje obveze, vjerovnik koji zahtijeva plaćanje, dužnik ili sudski izvršitelj može uputiti predmet sudu izvršenja radi potvrde pljenidbe. Pravomoćna odluka o potvrdi ima učinak ustupa tražbine i čini izvršnu ispravu protiv treće osobe na koju se pljenidba odnosi. Nakon potvrde pljenidbe treća osoba na koju se pljenidba odnosi mora položiti ili uplatiti iznos u okviru iznosa koji je izričito određen u odluci o potvrdi. Ako ne ispuni te obveze, protiv te treće osobe na koju se pljenidba odnosi može se pokrenuti postupak izvršenja na temelju odluke o potvrdi (članak 781. i dalje Zakonika o građanskom postupku).

Kad je riječ o izvršenju na nekretninama, ako dužnik ne plati svoj dug, sudski izvršitelj pokreće postupak prodaje nakon što je odluka o proglašenju izvršivosti dostavljena i upisana u zemljišne knjige (članak 813. i dalje Zakona o parničnom postupku)

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Primjenjivi je rok šest mjeseci (članak 697. i dalje Zakona o parničnom postupku) ako je vjerovnik pustio da to razdoblje prođe nakon roka za postupanje u skladu s bilo kojom mjerom izvršenja bez poduzimanja bilo kakvih drugih mjera za povrat.

Rok je zastare tri godine (članak 706. i dalje Zakona o parničnom postupku).

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Protiv stvarnih mjera izvršenja može se uložiti žalba; protiv izvršne isprave može se uložiti žalba radi pojašnjenja značenja, područja primjene ili primjene.

Ako se izvršenje poduzima na temelju sudske presude, dužnik je ne može osporavati pozivajući se na činjenične/pravne razloge koje je mogao iznijeti na suđenju pred prvostupanjskim sudom ili žalbenim sudom.

Ako se izvršenje poduzima na temelju izvršne isprave koja nije sudska presuda, na činjenične ili pravne razloge u pogledu sadržaja prava iz izvršne isprave također se može pozvati u žalbi na izvršenje, ako zakonom nije propisano pravno sredstvo za poništenje predmetne izvršne isprave, uključujući postupak u skladu s općim pravom.

Ista stranka ne može uložiti novu žalbu na temelju razloga koji su postojali na datum prve žalbe.

Nadležni sud je sud izvršenja ili, kad je riječ o pojašnjenju značenja, područja primjene / primjeni izvršne isprave, sud koji je donio presudu koju treba izvršiti.

Žalba se može uložiti u roku od 15 dana od:

datuma kad je podnositelj žalbe doznao za izvršnu ispravu,

datuma kad je relevantna zainteresirana strana obaviještena o provedbi pljenidbe,

datuma kad je dužniku dostavljen poziv ili kad je dužnik doznao za prvi korak izvršenja.

Žalba radi pojašnjenja značenja, područja primjene ili primjene izvršne isprave može se uložiti u bilo kojem trenutku tijekom roka zastare prava na zahtjev za izvršenje. Žalba kojom treća osoba zahtijeva pravo vlasništva / stvarno pravo u pogledu zaplijenjene imovine može se uložiti u roku od 15 dana od prodaje / datuma predaje imovine. Ako treća osoba ne uložiti žalbu u prethodno navedenom roku, to je ne sprječava da svoje pravo ostvari zasebnim zahtjevom.

Ako prihvati žalbu protiv izvršenja, sud, ako je primjenjivo, poništava izvršnu ispravu protiv koje je podnesena žalba ili donosi rješenje o ispravku, poništenju ili prestanku samog izvršenja, pojašnjenju izvršne isprave ili poduzimanju koraka izvršenja u skladu s kojim se odbilo postupiti. Ako se žalba odbije, podnositelju žalbe može se, na zahtjev, naložiti plaćanje naknade štete koja je prouzročena odgodom izvršenja i, ako je žalba uložena u zloj vjeri, podnositelj je obavezan platiti i kaznu.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Izuzeta je određena imovina. Izuzete su sljedeće pokretne: roba za osobnu upotrebu ili kućanski predmeti neophodni za svakodnevni život dužnika i njegove obitelji; vjerski predmeti; predmeti neophodni za osobe s invaliditetom i oni namijenjeni za skrb o bolesniku; hrana potrebna dužniku i njegovoj obitelji za tri mjeseca i, ako dužnik živi isključivo od poljoprivrede, hrana potrebna od sljedeće žetve; životinje namijenjene nabavi sredstava za život i hrana potrebna za te životinje od sljedeće žetve; gorivo potrebno dužniku i njegovoj obitelji za tri zimska mjeseca; osobna i obiteljska pisma, fotografije i slike itd. Osim toga, oduzimanje dužnikove plaće/mirovine može se provesti samo do iznosa polovine njegove neto mjesečne plaće, u slučaju iznosa koji se duguju kao obveza uzdržavanja, te samo do iznosa trećine neto mjesečne plaće za druge vrste obveza.

Ako prihod od rada ili iznosi novca koji se redovito uplaćuju dužniku kako bi mu se osigurala sredstva za život iznose manje od nacionalne neto minimalne plaće, zaplijeniti se može samo iznos koji premašuje polovinu minimalne plaće.

Kategorije prihoda koje su izuzete od izvršenja su: državne naknade i doplatci za djecu, plaćanja za skrb o bolesnom djetetu, roditeljske naknade, naknade u slučaju smrti, stipendije koje daje država, dnevnice itd.

Vidjeti i odgovor na pitanje 4.3.

Relevantne poveznice

<https://www.executori.ro> <https://www.just.ro>

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

**Your
Europe**

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 08/08/2022

Verzije ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Slovenija

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Republici Sloveniji izvršenje je na jedinstven način uređeno Zakonom o izvršenju i osiguranju potraživanja (*Zakon o izvršbi in zavarovanju*, ZIZ). Izvršenje znači prisilno izvršenje izvršne isprave putem suda koji nalaže ostvarenje potraživanja (davanje, činjenje, nečinjenje ili trpljenje). Dopušteno je i izvršenje novčanog potraživanja na temelju vjerodostojne isprave. Iznimno, izvršenje u obiteljskim stvarima može uključivati izvršenje potraživanja u pogledu odnosâ.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Sudovi, posebno pokrajinski sudovi (*okrajna sodišča*), nadležni su za odobravanje i provedbu izvršenja.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

Sud odobrava izvršenje na temelju izvršne isprave.

Izvršne su isprave sljedeće:

izvršiva sudska odluka (presuda ili arbitražna odluka, odluka, platni nalog ili drugi nalog arbitražnog suda) i sudska nagodba (sklopljena pred sudom)

izvršiv javnobilježnički zapisnik i

druga izvršiva odluka ili isprava koja se smatra izvršnom ispravom u zakonu, ratificiranom i objavljenom međunarodnom ugovoru ili pravnom aktu Europske unije koji je izravno primjenjiv u Republici Sloveniji.

Izvršna isprava može se izvršiti ako sadržava podatke o vjerovniku, dužniku te predmetu, vrsti, opsegu i vremenu za ispunjenje obveze (članak 21. stavak 1. ZIZ-a). Ako je izvršna isprava odluka u kojoj nije određen rok za dobrovoljno ispunjenje obveze, rok određuje sud u svojoj odluci o izvršenju.

3.1 Postupak

Postupak izvršenja i postupak osiguranja pokreću se na zahtjev vjerovnika. Zahtjev može izravno podnijeti vjerovnik jer zastupanje odvjetnika nije obvezno. Obično se ti zahtjevi za izvršenje podnose preko odvjetnika koji ima potrebno pravno znanje. Pokrajinski sud nadležan je za rasprave o tim predmetima.

Neovisno o odredbama o mjesnoj nadležnosti, zahtjevi za izvršenje na temelju vjerodostojne isprave podnose se na Pokrajinskom sudu u Ljubljani (*Okrajno sodišče v Ljubljani*), koji o njima odlučuje. U pogledu mogućnosti ili nužnosti podnošenja zahtjeva u postupcima izvršenja elektroničkim putem vidjeti odjeljak „Automatska obrada“.

U trenutku podnošenja zahtjeva, prigovora ili žalbe u pogledu izvršenja potrebno je platiti sudsku pristojbu. Sudsku pristojbu potrebno je platiti u roku od osam dana od dostave naloga za plaćanje sudske pristojbe.

Ako se sudska pristojba ne plati u tom roku i ako nisu ispunjeni uvjeti za odricanje ili odgodu sudske pristojbe ili njezino plaćanje u obrocima, zahtjev se smatra povučenim.

Kad sud primi zahtjev za izvršenje, provjerava sadržava li zahtjev sve potrebne elemente i potom donosi odluku o izvršenju kojom odobrava izvršenje ili odbija zahtjev za izvršenje (jer je neopravdan u meritumu) ili odbacuje zahtjev za izvršenje (zbog postupovnih razloga). Sud dostavlja odluku o izvršenju vjerovniku i dužniku ako je odobrio izvršenje, a ako je odbio izvršenje, dostavlja je samo vjerovniku. Odluku o izvršenju kojom se imenuje izvršitelj ili odluku o imenovanju izvršitelja sud dostavlja izvršitelju, zajedno s primjercima svih dokumenata potrebnih za provedbu izvršenja.

Sud može odobriti izvršenje novčanog potraživanja na načine i na onim predmetima koji su navedeni u zahtjevu za izvršenje. Prije završetka postupka izvršenja sud može, na zahtjev vjerovnika, dopustiti izvršenje na dodatne načine i na drugim predmetima.

Sud može naložiti izvršenje na drukčiji način od onog koji je zatražio vjerovnik ako bi alternativni način bio dostatan za naplatu potraživanja. Na odluku kojom se odbija zahtjev vjerovnika za izvršenje ne može se podnijeti žalba.

Izvršenje ima pravni učinak prije nego što odluka o izvršenju postane pravomoćna, osim ako je drukčije određeno zakonom za određene mjere izvršenja.

Vjerovnik se ne može namiriti prije nego što odluka o izvršenju postane pravomoćna, osim u slučaju izvršenja na temelju izvršne isprave na novcu dužnika koji se nalazi u instituciji uza platni promet (izvršenje na temelju izvršne isprave), pod uvjetom da je izvršna isprava priložena uz zahtjev za izvršenje.

Sud imenuje izvršitelja u svojoj odluci o odobrenju izvršenja kojom se zahtijevaju izravne mjere izvršenja.

Izvršitelji

Izvršitelji su osobe koje provode izravno izvršenje i mjere osiguranja (fizički provode izvršenje, odnosno zapljenuju imovinu, određuju mjeru osiguranja itd.).

Izvršitelje imenuje ministar pravosuđa. Njihov broj i sjedište određuje ministar pravosuđa na način da na području svakog okružnog suda (*okrajno sodišče*)

postoji najmanje jedan izvršitelj, dok se preostali broj izvršitelja raspodjeljuje na područja okružnih sudova u skladu s brojem predmeta izvršenja na pokrajinskim sudovima na području svakog okružnog suda. U pojedinačnim predmetima izvršenja izvršitelj se imenuje odlukom suda, ali vjerovnik ima pravo predložiti određenog izvršitelja. U bilo kojem predmetu izvršitelj može provoditi mjere u cijeloj Republici Sloveniji. Služba izvršitelja javna je služba koju izvršitelji obavljaju kao neovisnu djelatnost.

Izvršitelji su odgovorni za svu štetu koju prouzroče pri provedbi izvršenja i mjera osiguranja svojim postupcima ili neispunjenjem svojih obveza na temelju zakona, njegovih provedbenih propisa i sudskih naloga.

U slučaju teške povrede njihovih obveza ministar pravosuđa može izvršitelje razriješiti dužnosti.

Troškovi izvršenja

Troškove izvršenja najprije plaća vjerovnik. Vjerovnik osim toga mora unaprijed platiti troškove mjera izvršenja u iznosu i rokovima koje je odredio sud. Ako vjerovnik ne plati jamstvo, sud će zastati s izvršenjem. Dužnik mora nadoknaditi troškove vjerovnika na njegov zahtjev ako su troškovi bili nužni za izvršenje, uključujući troškove pretraživanja imovine dužnika i troškove postupka koje je sud pokrenuo po službenoj dužnosti. Sud mora odlučiti o troškovima u roku od osam dana od primitka zahtjeva.

Kako bi osigurao naknadu za rad i povrat troškova, izvršitelj može od vjerovnika zatražiti plaćanje jamstva u roku i iznosu utvrđenima tarifom. Izvršitelj vjerovniku mora osobno uručiti zahtjev za plaćanje jamstva koji mora sadržavati i upozorenje o posljedicama ako se jamstvo ne plati pravodobno i izvršitelju ne dostavi dokaz o plaćanju.

Izvršitelj mora priložiti i obavijest o svojem pravu da od suda zatraži odluku o jamstvu. Ako se vjerovnik ne slaže s načinom plaćanja, rokom ili iznosom jamstva, može u roku od osam dana od primitka zahtjeva izvršitelju dostaviti zahtjev da sud odluči o tom pitanju. Izvršitelj mora odmah poslati zahtjev sudu, koji u roku od osam dana od primitka mora odlučiti o tom pitanju.

Ako vjerovnik ne plati jamstvo na način i u roku koji je odredio izvršitelj ili sud ili ako ne dostavi dokaz o plaćanju, izvršitelj obavješćuje sud, koji će zastati s izvršenjem.

3.2 Glavni uvjeti

Prvi uvjet za odobrenje izvršenja jest **postojanje osnove za izvršenje. To može biti izvršna isprava ili vjerodostojna isprava** u skladu sa zakonom.

Izvršivost sudskih odluka

Sudska odluka izvršiva je kad postane pravomoćna i kad prođe rok za dobrovoljno ispunjenje obveza dužnika. Rok za dobrovoljno ispunjenje obveze počinje teći dan nakon dostave odluke dužniku. Sud može odobriti izvršenje samo dijela odluke kad taj dio postane izvršiv.

Sud će odobriti izvršenje na temelju sudske odluke koja još nije pravomoćna ako je zakonom predviđeno da se u slučaju žalbe ne zastaje s izvršenjem.

Izvršivost sudske nagodbe

Sudska nagodba izvršiva je ako je potraživanje iz nagodbe dospjelo za plaćanje. Dospijeće potraživanja mora se dokazati u zapisniku o nagodbi, javnoj ispravi ili ispravi ovjerenoj u skladu sa zakonom. Ako se dospijeće ne može dokazati na taj način, dokazuje se pravomoćnom odlukom donesenom u građanskom postupku kojim se utvrđuje dospijeće potraživanja.

Izvršiv javnobilježnički zapisnik

Javnobilježnički zapisnik izvršiv je ako je dužnik pristao na njegovu izravnu izvršivost u zapisniku i ako je potraživanje navedeno u javnobilježničkom zapisu dospjelo za plaćanje. Dospijeće potraživanja dokazuje se u javnobilježničkom zapisniku, javnoj ispravi ili ispravi ovjerenoj u skladu sa zakonom. Ako dospijeće potraživanja ne ovisi o isteku roka, nego o drugoj činjenici navedenoj u javnobilježničkom zapisniku, javni bilježnik obavješćuje stranke o tome što se smatra dostatnim dokazom za dospijeće potraživanja: vjerovnikova pisana izjava upućena dužniku o dospjeću potraživanja u kojoj se navodi datum dospjeća i dokaz o dostavi pisane izjave o dospjeću potraživanja dužniku. Javni bilježnik obavješćuje stranke da mogu ovlastiti javnog bilježnika da dužnika obavijesti o dospjeću potraživanja umjesto da podnesu dokaz o dostavi pisane odluke o dospjeću potraživanja dužniku. Pisana izjava vjerovnika ili obavijest javnog bilježnika dostavlja se preporučenom poštom.

Drugi uvjet koji se mora ispuniti da bi sud odobrio izvršenje jest **podnošenje zahtjeva za izvršenje**, koji mora sadržavati podatke o vjerovniku i dužniku, uključujući njihove identifikacijske podatke, izvršnu ispravu ili vjerodostojnu ispravu, obvezu dužnika, način i predmet izvršenja te druge podatke nužne za provedbu izvršenja (zahtjev za izvršenje na temelju vjerodostojne isprave mora sadržavati i zahtjev da sud dužniku naloži isplatu potraživanja, zajedno s procijenjenim troškovima, u roku od osam dana, ili u roku od tri dana u sporovima koji se odnose na mjenice ili čekove, od datuma dostave odluke). U zahtjevu za izvršenje vjerovnik mora jasno utvrditi izvršnu ispravu na temelju koje se zahtjeva izvršenje i navesti da je izdana izjava o izvršivosti.

Nužno je da je potraživanje dospjelo za plaćanje i da je prošao rok za dobrovoljno ispunjenje obveze (dobrovoljni rok).

Dužnik mora biti jasno određen u izvršnoj ispravi ili u vjerodostojnoj ispravi. U zahtjevu za izvršenje moraju se navesti i ime i adresa (ili poslovni nastan) dužnika. U zahtjevu za izvršenje moraju se jasno navesti podaci za identifikaciju dužnika (i vjerovnika), koji se razlikuju s obzirom na to je li riječ o fizičkim osobama, pravnim subjektima, poduzetnicima ili privatnim pojedincima.

Dužnik mora biti postojeći subjekt (ne može biti preminula osoba ili izbrisan iz sudskog registra). Ako je zahtjev za izvršenje podnesen u odnosu na nepostojeći subjekt, mora biti odbačen, a ako subjekt prestane postojati tijekom postupka izvršenja, to čini razlog za zastajanje s postupkom u skladu sa zakonom (i nije potrebno donijeti posebnu odluku).

Pretpostavke (u pogledu poslovne sposobnosti) primjenjuju se u jednakoj mjeri na dužnika i na vjerovnika u postupku izvršenja, kako su utvrđene u građanskom postupku u skladu sa Zakonom o parničnom postupku (*Zakon o pravdnem postupku*), uz upućivanje na članak 15. ZIZ-a.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

Cilj je mjera izvršenja plaćanje potraživanja vjerovnika.

Mjere izvršenja za naplatu novčanih potraživanja sljedeće su: prodaja pokretnina dužnika, prodaja nekretnina, prijenos novčanog potraživanja dužnika, unovčenje drugih imovinskih ili materijalnih prava i nematerijaliziranih vrijednosnih papira, prodaja udjela člana društva i prijenos novca koji se drži u instituciji za platni promet (npr. u banci).

Mjere izvršenja za ispunjenje nenovčanih potraživanja sljedeće su: oduzimanje i dostava pokretnina, pražnjenje i oduzimanje nekretnina, zamjena usluge na trošak dužnika, prisiljavanje dužnika na postupanje novčanim kaznama, vraćanje radnika na radno mjesto, raspodjela pokretnina, izjava volje i oduzimanje djeteta.

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Prethodno navedenim mjerama izvršenja omogućuje se izvršenje na svim predmetima izvršenja (za bilo koji predmet ili imovinsko odnosno materijalno pravo dužnika), osim ako je neki predmet zakonom izuzet od izvršenja ili je izvršenje na nekom predmetu ograničeno zakonom (članak 32. ZIZ-a).

Predmeti izvršenja ne mogu biti:

predmeti kojima se ne trguje

mineralni i drugi prirodni resursi

objekti, uređaji i drugi predmeti potrebni državi ili samoupravnoj lokalnoj zajednici za obavljanje njihovih dužnosti te pokretnine i nekretnine koje služe za nacionalnu obranu

objekti, uređaji i drugi predmeti potrebni dužniku za obavljanje javne službe i

drugi predmeti i prava propisani zakonom (na primjer, novac namijenjen uzdržavanju djeteta, izričito osobni predmeti, dohodak od socijalne pomoći, doplatka za roditelje, dječji doplatka, doplatka za invaliditet, hrana, gorivo za grijanje, životinje za rad i uzgoj, odlikovanja, medalje, pomagala za osobu s invaliditetom, poljoprivredno zemljište i postrojenja poljoprivrednika ako su nužna za vlastito uzdržavanje itd.).

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Glavni je cilj svih mjera izvršenja plaćanje potraživanja vjerovnika. Učinci mjera izvršenja ovise o vrsti upotrijebljenog instrumenta izvršenja.

IZVRŠENJE U POGLEDU NOVČANIH POTRAŽIVANJA

Izvršenje na pokretninama provodi se zapljenom i prodajom pokretne. Vjerovnik stječe založno pravo na zaplijenjenim predmetima.

Izvršenje na novčanim potraživanjima dužnika provodi se zapljenom i prijenosom potraživanja. Odlukom kojom se odobrava zapljena novčanih potraživanja (odluka o zapljeni) sud brani dužnikovu dužniku da plati dug dužniku i dužniku da naplati potraživanja, uključujući ona iz založnog prava koje služi kao jamstvo, ili da raspolaze potraživanjima na bilo koji drugi način. Zapljena ima učinak od dana dostave odluke o zapljeni dužnikovu dužniku. Zapljenom potraživanja dužnika koju je sud odobrio na zahtjev vjerovnika vjerovnik dobiva založno pravo na zaplijenjenim potraživanjima.

Izvršenje na novcu koji dužnik drži u instituciji za platni promet: odlukom o izvršenju na novcu koji dužnik drži u instituciji za platni promet sud nalaže takvoj instituciji da zamrzne novac dužnika na svim računima do iznosa koji treba platiti u skladu s odlukom o izvršenju i da, nakon što ta odluka postane pravomoćna, isplati taj iznos vjerovniku. Odluka ima učinak zapljene i prijenosa radi naplate potraživanja. Kad odluka o izvršenju postane pravomoćna, sud obavješćuje instituciju za platni promet. Institucija za platni promet obavješćuje sud odmah nakon što isplati vjerovnika.

Izvršenje na potraživanju za predaju ili isporuku pokretnina ili predaju nekretnina provodi se zapljenom tog potraživanja i njegovim prijenosom na vjerovnika, nakon čega se ono prodaje. Prijenos zaplijenog potraživanja dužnika ima učinak prijenosa novčanog potraživanja dužnika.

Izvršenje na drugim vlasničkim ili materijalnim pravima provodi se zapljenom tog prava i unovčenjem pokretne. Zapljena ima učinak od dana dostave odluke o zapljeni dužniku. U odluci o izvršenju kojom se odobrava zapljena sud dužniku brani raspolaganje tim pravom. Nakon zapljene prava vjerovnik stječe založno pravo.

Izvršenje na nematerijaliziranim vrijednosnim papirima: izvršenje na nematerijaliziranim vrijednosnim papirima kojima se trguje na burzi provodi se zapljenom i prodajom nematerijaliziranih vrijednosnih papira i isplatom vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom. Zapljena ima učinak od dana na koji je odluka o zapljeni upisana u središnji registar nematerijaliziranih vrijednosnih papira.

Izvršenje na udjelu člana društva provodi se upisom odluke o izvršenju, prodajom udjela i isplatom iznosa dobivenog prodajom vjerovniku. Odlukom o izvršenju sud brani članu društva da raspolaze svojim udjelom. Sud dostavlja odluku o izvršenju društvu i upisuje je u sudski registar. Tim upisom vjerovnik stječe založno pravo na udjelu člana društva, što ima učinak i u odnosu na sve osobe koje kasnije steknu taj udjel.

Izvršenje na nekretninama provodi se upisom odluke o izvršenju u zemljišne knjige, određivanjem vrijednosti nekretnine, njezinom prodajom i isplatom vjerovnika iz iznosa dobivenog prodajom. Sud upisuje odluku o izvršenju na nekretnini u zemljišne knjige. Tim upisom vjerovnik stječe založno pravo na nekretnini, što ima učinak i u odnosu na sve osobe koje kasnije steknu vlasničko pravo na nekretnini. Vjerovnik koji zatraži izvršenje, ali još nije stekao založno pravo ili zemljišni dug upisom odluke o izvršenju stječe pravo da bude isplaćen iz nekretnine prije osobe koja je kasnije stekla založno pravo ili zemljišni dug.

IZVRŠENJE U POGLEDU NENOVČANIH POTRAŽIVANJA

Postupak predaje i isporuke pokretnina provodi izvršitelj koji uzima predmet od dužnika i daje ga vjerovniku u zamjenu za potvrdu.

Postupak praznjenja i predaje nekretnine provodi izvršitelj koji predaje nekretninu u posjed vjerovniku nakon što iz nje izvede ljude i ukloni predmete.

Praznjenje i predaja nekretnine može se provesti osam dana nakon dostave odluke o izvršenju dužniku.

Postupak obveze činjenja, trpljenja ili nečinjenja može se provesti u suradnji s izvršiteljem na način koji je odredio sud. Na temelju izvršne isprave u skladu s kojom dužnik mora učiniti nešto što može učiniti netko drugi izvršenje se provodi tako da sud ovlasti vjerovnika za povjeravanje zadatka nekom drugom na trošak dužnika ili za to da ga sam obavi (**zamjenska usluga na trošak dužnika**). Ako dužnik mora u skladu s izvršnom ispravom učiniti nešto što ne može učiniti nitko drugi, sud u odluci o izvršenju određuje primjeren rok za ispunjenje te obveze te određuje novčanu kaznu ako dužnik ne ispunji obvezu u tom roku (**prisiljavanje dužnika novčanom kaznom**).

Postupak vraćanja radnika na rad provodi sud koji određuje odgovarajući rok za ispunjenje obveza u odluci o izvršenju. U odluci o izvršenju sud određuje i novčanu kaznu za slučaj da dužnik ne ispunji obvezu u roku.

Postupak raspodjele predmeta može se provesti stvarnom fizičkom raspodjelom, ako je takva raspodjela određena izvršnom ispravom, ili prodajom predmeta.

Postupak izjave volje: sadržava obvezu davanja zemljišnoknjižne ili neke druge izjave volje, kako je određena odlukom koja čini izvršnu ispravu, i smatra se provedenim kad ta odluka postane pravomoćna.

Postupak izvršenja u predmetima koji se odnose na skrbništvo nad djecom ili njihov odgoj te na osobne kontakte s djecom provodi se na način da sud u odluci o izvršenju određuje da osoba mora predati dijete. Sud određuje rok u kojem se dijete mora predati ili odlučuje da se dijete mora odmah predati. Odlukom o izvršenju nalaže se obveza predaje djeteta osobi na koju se upućuje u izvršnoj ispravi, osobi o čijoj volji ovisi predaja djeteta i osobi kod koje se dijete nalazi u trenutku donošenja odluke. U odluci o izvršenju sud nalaže da obveza predaje djeteta stupa na snagu u odnosu na svaku osobu kod koje se dijete nalazi u trenutku provedbe izvršenja.

Sud izvršenja može odrediti novčanu kaznu dužniku koji postupi suprotno odluci suda, na primjer skrivanjem, oštećivanjem ili uništavanjem svoje imovine, poduzimanjem djela kojima za vjerovnika nastaje nepovratna šteta ili šteta koju je teško popraviti, sprječavanjem izvršitelja u provedbi mjera izvršenja ili osiguranja, postupanjem koje je suprotno odluci o osiguranju, sprječavanjem rada stručnjaka ili institucije za platni promet, sprječavanjem poslodavca ili drugog izvršitelja odluke o izvršenju u provedbi izvršenja ili sprječavanjem ili zabranom pregleda i vrednovanja nekretnine.

Ako dužnik postupi suprotno odluci o izvršenju i raspolaze svojom imovinom, takva je transakcija valjana samo ako je pravna radnja provedena uz primjerenu naknadu i ako je druga strana postupila u dobroj vjeri (tj. nije znala ili nije mogla znati da dužnik nema pravo raspolagati svojom imovinom) u trenutku prijenosa ili opterećenja.

Dužnik koji uništi, ošteti, prenese ili sakrije dio svoje imovine kako bi spriječio isplatu vjerovnika i time nanese štetu vjerovniku kazneno je odgovoran te će mu se odrediti novčana kazna ili kazna zatvora u trajanju do jedne godine.

Banka mora na zahtjev suda dostaviti objašnjenje i dokumentaciju kojima se dokazuje je li i na koji način provela odluku suda o izvršenju i kako je primijenila zakonom propisane isplatne redove potraživanja. Osim toga, banka vjerovnicima i sudu mora dostaviti podatke o bankovnim računima dužnika. Na temelju odluke o izvršenju banka mora zamrznuti novac koji dužnik drži u toj banci u iznosu navedenom u odluci o izvršenju te taj iznos isplatiti vjerovniku.

Na zahtjev vjerovnika sud može naložiti banci koja, suprotno odluci suda, nije provela zapljenu, prijenos ili isplatu dospjelog iznosa da umjesto dužnika isplati taj iznos vjerovniku iz vlastitih sredstava. U tom slučaju banka odgovara vjerovniku za štetu nastalu nepostupanjem u skladu s odlukom o izvršenju ili za povredu zakonskih odredaba o obvezi objavljivanja informacija, poštovanju isplatnog reda, iznosu i načinu plaćanja obveze u skladu s odlukom o izvršenju.

Na temelju odluke o izvršenju dužnikov poslodavac mora vjerovniku platiti jednokratni novčani iznos ili mu redovito isplaćivati novčane iznose na koje bi dužnik inače imao pravo kao plaću. U svakom slučaju, dužnik primiti najmanje 76 % minimalne plaće za tekući mjesec. Na zahtjev vjerovnika sud može naložiti poslodavcu koji, suprotno odluci suda, nije sačuvao i isplatio dospjele iznose, da umjesto dužnika isplati taj iznos vjerovniku iz vlastitih sredstava. U tom slučaju poslodavac odgovara vjerovniku za štetu nastalu nepostupanjem u skladu s odlukom o izvršenju.

Dužnikov dužnik mora izjaviti priznaje li zaplijenjeno potraživanje i u kojem iznosu te ovisi li njegova obveza plaćanja potraživanja dužnika o ispunjenju neke druge obveze. Ako ne da izjavu ili je izjava neistinita, on odgovara vjerovniku za štetu.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Rok valjanosti određene mjere suda izvršenja ovisi o prirodi mjere. Postupak izvršenja (i učinci odluke o odobrenju izvršenja) općenito završava namirenjem potraživanja vjerovnika. Ako izvršenje nije izvedivo zbog pravnih ili činjeničnih razloga, mora se završiti zastajanjem s izvršenjem, što ima učinak poništenja

svih mjera izvršenja, osim ako bi to utjecalo na prava koja su stekla treće osobe (na primjer prava kupaca na zaplijenjene pokretnine). Vjerovnik može zatražiti odgodu izvršenja na najviše godinu dana, a u tom slučaju odluka o odobrenju izvršenja ostaje na snazi čak i ako dužnik nema nikakvo vlasništvo u trenutku donošenja odluke (npr. zbog postojanja činjeničnih prepreka za ostvarenje potraživanja vjerovnika).

U slučaju izvršenja na potraživanjima dužnika na njegovim bankovnim računima, ako nema dostupnog novca ili dužnik ne može pristupiti novcu, banka mora odluku o izvršenju godinu dana čuvati u svojoj evidenciji i isplatiti vjerovnika kad novac postane dostupan na računu dužnika ili kad dužnik dobije pravo raspolagati novcem. Dotad se ne može zastati s izvršenjem.

Ako tijekom zapljene pokretnina izvršitelj ne pronađe imovinu koja bi mogla biti predmet izvršenja ili ako zaplijenjena imovina nije primjerena za plaćanje potraživanja vjerovnika ili ako izvršitelj ne može provesti zapljenu jer dužnik nije prisutan ili ne omogućiti pristup svojim prostorima, vjerovnik može u roku od tri mjeseca od prvog pokušaja zapljene zatražiti da izvršitelj ponovno pokuša provesti zapljenu. Dotad se ne može zastati s izvršenjem.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Dužnik, vjerovnik i sve treće osobe s pravom na predmet izvršenja koje onemogućuje izvršenje te svi kupci predmeta kupljenog tijekom postupka imaju pravo podnijeti pravne lijekove protiv odluka suda izvršenja.

Žalba je uobičajeni pravni lijek protiv prvostupanjske odluke. U iznimnim slučajevima, dužnik ili treća osoba s pravom na predmet izvršenja koje onemogućuje izvršenje može podnijeti prigovor na odluku o izvršenju. Prigovor mora biti opravdan. U prigovoru dužnik ili treća osoba mora navesti sve činjenice i dostaviti dokaze koji bi trebali opravdavati prigovor (prigovor dužnika). Vjerovnik ima pravo odgovoriti na prigovor u roku od osam dana. Protiv odluke o prigovoru može se podnijeti žalba.

Svatko tko dokaže da vjerojatno ima pravo na predmet izvršenja koje onemogućuje izvršenje može podnijeti prigovor na odluku o izvršenju i zatražiti da sud proglašuje izvršenje na tom predmetu nedopuštenim (prigovor treće osobe). Prigovor se može podnijeti do kraja postupka izvršenja. Ako vjerovnik ne odgovori na prigovor u roku ili izjavi da se ne protivi prigovoru, sud će u potpunosti ili dijelom zastati s izvršenjem. Ako vjerovnik u roku izjavi da se protivi prigovoru, sud će odbiti prigovor. Kako bi utvrdila je li izvršenje na predmetu dopušteno, stranka koja je podnijela prigovor može podnijeti žalbu u roku od 30 dana nakon što odluka o odbijanju prigovora zbog vjerovnikova ulaganja prigovora ili neosnovanosti postane pravomoćna.

Žalba i prigovor mogu se podnijeti sudu koji je donio odluku u pogledu koje se zahtijeva pravni lijek. Opće je pravilo da isti sud koji je donio odluku o izvršenju odlučuje o prigovoru, a drugostupanjski sud odlučuje o žalbi. Odluka je o žalbi konačna.

Prigovor i žalba moraju se podnijeti u roku od osam dana od dostave odluke prvostupanjskog suda. U iznimnim slučajevima prigovor se može podnijeti nakon tog roka i do kraja postupka izvršenja ako se prigovor temelji na činjenici u pogledu stvarnog potraživanja za koju se saznalo nakon što je odluka postala izvršivom te se prigovor nije mogao podnijeti u prvom roku.

Zbog prigovora i žalbe ne zastaje se s provedbom mjera izvršenja u postupku izvršenja, osim u fazi plaćanja. Opće je pravilo da se vjerovnik ne može isplatiti dok odluka o izvršenju ne postane pravomoćna. Vjerovnik se može namiriti prije nego što odluka o izvršenju postane pravomoćna samo u slučaju izvršenja na temelju izvršne isprave koje se odnosi na novac dužnika koji se nalazi u instituciji za platni promet (izvršenje na temelju izvršne isprave), pod uvjetom da je izvršna isprava priložena uz zahtjev za izvršenje, osim u trgovačkim stvarima, gdje nije potrebno priložiti izvršnu ispravu.

U postupku izvršenja izvanredni su pravni lijekovi ograničeni. Žalba protiv drugostupanjske odluke kojom se odbija ili odbacuje zahtjev za izvršenje dopuštena je u skladu s uvjetima iz propisa kojima se uređuje građanski postupak. Revizija nije dopuštena, osim ako zakonom nije predviđeno drukčije.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Izvršenje u pogledu novčanih potraživanja i radi osiguranja tih potraživanja nije dopušteno na predmetima i pravima koji su nužni za ispunjenje osnovnih životnih potreba dužnika i osoba koje je dužnik po zakonu obavezan uzdržavati ili za obavljanje profesionalne djelatnosti dužnika. Na nekima od tih predmeta i prava izvršenje je dopušteno samo u ograničenoj mjeri.

Ostale poveznice

<http://www.dz-rs.si/wps/portal/Home/deloDZ/zakonodaja/preciscenaBesedilaZakonov>

http://www.mp.gov.si/si/obrazci_evidence_mnenja_storitve/uporabni_seznami_imeniki_in_evidence/

<http://www.sodisce.si/>

<https://www.uradni-list.si/glasilo-uradni-list-rs>

<http://pisrs.si/>

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 21/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Slovačka

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U skladu s člankom 232. stavkom 1. Zakona br. 160/2015, Zakon o građanskom parničnom postupku (*Civilný sporový poriadok*), izvršivost je svojstvo sudske odluke kojim se utvrđuje obveza poštovanja te odluke, a sastoji se od mogućnosti da se odluka izravno i neposredno izvrši pravnim sredstvima. Uz iznimku predmeta koji uključuju maloljetnike, izvršenje odluka u građanskim i trgovačkim stvarima uređeno je Zakonom br. 233/1995 o izvršiteljima i postupku izvršenja kojim se izmjenjuju određeni zakoni, kako je izmijenjen (Zakon o izvršenju) (*Exekučný poriadok*), u skladu s kojim je samo odluka sa

svojsvom izvršivosti izvršna isprava. Zakonom o izvršenju definira se izvršiva sudska odluka kao izvršna isprava ako se njome dodjeljuje pravo, utvrđuje obveza ili utječe na imovinu. Člankom 45. Zakona o izvršenju definiraju se i druge izvršne isprave na temelju kojih se može provoditi izvršenje, uključujući izvršne isprave iz drugih zemalja i javnobilježničke isprave.

Izvršenje odluka u predmetima koji uključuju maloljetnike uređeno je drugim zakonskim pravilima i nije obuhvaćeno Zakonom o izvršenju. Obuhvaćeno je člankom 370. i dalje Zakona br. 161/2015, Zakon o građanskom izvanparničnom postupku (*Civilný mimosporový poriadok*). Taj se zakon primjenjuje na izvršenje odluka:

- u pogledu skrbništva nad maloljetnikom, prava posjećivanja ili obveza u vezi s maloljetnicima, osim novčanih obveza,
- o povratku maloljetnika iz inozemstva u slučaju nezakonitog odvođenja ili zadržavanja,
- ako bilo koji posebni propis ili međunarodni ugovor koji su obvezujući za Slovačku Republiku uključuje izvršivost sporazuma ili vjerodostojne isprave kojima se uređuje skrbništvo nad maloljetnikom, prava posjećivanja ili obveze u vezi s maloljetnicima, osim novčanih obveza.

U sljedećem će se tumačenju stoga razlikovati izvršenje u skladu sa Zakonom o izvršenju i izvršenje u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršenje u skladu sa Zakonom o izvršenju

Izvršenje provodi izvršitelj kojeg je država imenovala i ovlastila za provođenje postupka izvršenja; takvi postupci predstavljaju izvršavanje javne ovlasti. Izvršenje provodi izvršitelj kojeg je ovlastio sud: sud dodjeljuje predmete izdavanjem odobrenja za izvršenje pojedinačnim izvršiteljima slučajno odabranima s pomoću tehnologije i softvera koje je odobrilo ministarstvo kako bi spriječilo mogućnost utjecaja na dodjelu predmeta. Izvršitelji su navedeni na *web*-mjestu <http://www.ske.sk/>. Okružni sud Banská Bystrica (*Okresný súd Banská Bystrica*) nadležan je za postupak izvršenja, odnosno zahtjevi za izvršenje moraju se uputiti isključivo tom sudu, bez obzira na prebivalište/boravište vjerovnika ili dužnika. Međutim, sud će u osnovi dodijeliti predmet izvršitelju imenovanom za regionalni sud u čijoj se nadležnosti nalazi dužnikova adresa.

Izvršenje u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku

Izvršenje odluke u predmetu koji uključuje maloljetnika može se voditi samo na sudu; sud s mjesnom nadležnošću u osnovi je sud u čijoj nadležnosti maloljetnik ima prebivalište o kojem su se usuglasili roditelji ili koje je određeno na neki drugi zakoniti način. Ako sud s mjesnom nadležnošću nije poznat ili ne može pravovremeno intervenirati, sud u čijoj nadležnosti maloljetnik trenutno prebiva naložit će izvršenje i provesti ga. Sud s mjesnom nadležnošću za izvršenje hitne mjere sud je koji je naložio mjeru; ako je žalbeni sud naložio hitnu mjeru, prvostupanjski sud ima mjesnu nadležnost. Sud s mjesnom nadležnošću za izvršenje odluke o povratku maloljetnika iz inozemstva u slučaju nezakonitog odvođenja ili zadržavanja jest prvostupanjski sud. Stoga odluku izvršava sam sudac, ali sudac može ovlastiti pravosudnog dužnosnika da organizira odvođenje maloljetnika. Pri izvršenju odluke ovlašteni pravosudni dužnosnik na temelju zakona ima istu nadležnost kao i sudac.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Postupak u skladu sa Zakonom o izvršenju

U skladu s člankom 48. Zakona o izvršenju, vjerovnik (odnosno, vjerovnik iz izvršne isprave; subjekt kojemu se izvršnom odlukom dodjeljuje tražbina za plaćanje) podnosi zahtjev za izvršenje ako se dužnik dobrovoljno ne pridržava izvršne odluke. Postupak izvršenja stoga se pokreće kao odgovor na zahtjev stranke koja ima pravo zatražiti plaćanje tražbine iz izvršne isprave.

Kao što je prethodno navedeno, zahtjev za izvršenje podnosi se Okružnom sudu Banská Bystrica elektroničkim putem, odnosno šalje se u pretinac elektroničke pošte suda na posebnom elektroničkom obrascu dostupnom na *web*-mjestu ministarstva. Zahtjev mora biti odobren, a u suprotnom ga se zanemaruje. Ako vjerovnik ili njegov predstavnik nema aktiviran pretinac elektroničke pošte, zahtjev za izvršenje može podnijeti izvršitelj. U tom je slučaju izvršitelj ovlašteni predstavnik vjerovnika za dostavu dok se ne dodijeli odobrenje za izvršenje, a zauzvrat izvršitelj ima pravo na nagradu i naknadu troškova; iznos troškova i način njihova izračuna utvrđuje ministarstvo aktom opće primjene. U zahtjevu za izvršenje moraju se navesti sljedeće pojedinosti:

- sud kojemu je zahtjev upućen,
- vjerovnik i dužnik, ako je dužnik stranka u postupku,
- predstavnik vjerovnika, a ako je zahtjev podnijelo nekoliko vjerovnika, zajednički predstavnik vjerovnika (to se odnosi na obvezu imenovanja zajedničkog predstavnika),
- izvršitelj, ako je zahtjev za izvršenje podnio izvršitelj,
- izvršna isprava na temelju koje se izvršenje može provesti i u kojoj se utvrđuje odobrenje za podnošenje zahtjeva za izvršenje prema dužniku, a ako se to tiče pravnog sljedništva mora postojati izvješće o činjenicama kojima se utvrđuje pravno sljedništvo,
- izvješće o ključnim činjenicama i navod o dokazu u pogledu odnosa s dužnikom ako će se izvršenje voditi na temelju izvršne isprave kojom se dodijelila tražbina iz mjenice ili zadužnice prema dužniku koji je fizička osoba; to se primjenjuje i ako je odobrenje za podnošenje zahtjeva za izvršenje utvrđeno s pomoću neprekinutoga niza indosamena,
- tražbina; ako je riječ o tražbini za plaćanje, trebala bi se podijeliti na glavnicu, periodične sporedne troškove, kapitalizirane sporedne troškove, ugovornu kaznu i vjerovnikove troškove izvršenja,
- bankovni račun vjerovnika na koji bi se prisilna uplata trebala doznačiti,
- adresa e-pošte vjerovnika za elektroničku komunikaciju s izvršiteljem ako vjerovnik nema aktiviran pretinac elektroničke pošte,
- izjava vjerovnika o ispunjavanju uvjeta ili uzajamne obveze ako je radnja koja se nalaže dužniku izvršnom ispravom povezana s ispunjenjem uvjeta ili uzajamne obveze, i navod o dokazu,
- izjava vjerovnika da obveza iz izvršne isprave nije dobrovoljno ispunjena; ako dio obveze nije ispunjen, taj se dio mora prijaviti na dan podnošenja zahtjeva za izvršenje,
- datum podnošenja zahtjeva.

Sljedeće se mora priložiti zahtjevu za izvršenje:

- preslika izvršne isprave i potvrda o njezinoj izvršivosti, ako je potrebno; nalog za plaćanje donesen u postupku u vezi s tražbinom ne mora se priložiti;
- dokument kojim se utvrđuje pravno sljedništvo; ako je pravno sljedništvo utvrđeno zakonom ili Poslovnim registrom (*Obchodný register*), dovoljno je samo uputiti na njih;
- dokument iz kojeg proizlazi da su uvjet ili uzajamna obveza ispunjeni, ako se to zahtijeva izvršnom ispravom;
- potrošački ugovor i svi drugi ugovorni dokumenti povezani s potrošačkim ugovorom, uključujući dokumente na koje se u potrošačkom ugovoru upućuje, ako se to odnosi na izvršenje na temelju izvršne isprave kojom se dodjeljuje tražbina iz potrošačkog ugovora; to se ne odnosi na izvršnu ispravu ako je nalog za plaćanje donesen u postupku u vezi s tražbinom.

Ako se izvršenje zahtijeva na temelju izvršne isprave iz druge zemlje, vjerovnik mora isto tako priložiti dokumente u skladu s vrstom izvršne isprave (članak 48. stavak 5. Zakona o izvršenju).

Nakon zaprimanja zahtjeva za izvršenje, sud ga pregledava i, ako ispunjava zakonske zahtjeve, izdaje odobrenje i dostavlja ga izvršitelju koji organizira izvršenje.

Postupak u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku

Stranke su u postupku u vezi s izvršenjem odluke maloljetnik te vjerovnik i dužnik prema izvršnoj ispravi. Ako se dužnik dobrovoljno ne pridržava izvršne isprave, vjerovnik može podnijeti zahtjev za izvršenje odluke; međutim, u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku sud može pokrenuti postupak prema vlastitoj odluci. Odluka se može izvršiti nakon što se donese nalog o njezinu izvršenju, a izvršenje se može odvijati bez dostave naloga strankama. U okviru izvršenja odluke sud odvodi maloljetnika od osobe s kojom maloljetnik na temelju odluke ne bi trebao biti te organizira da se maloljetnika preda osobi kojoj ga se odlukom povjerava ili osobi kojoj se odlukom dodjeljuje pravo da kontaktira s maloljetnikom tijekom ograničenog razdoblja ili osobi ovlaštenoj za primanje maloljetnika koji je nezakonito odveden ili zadržan.

3.2 Glavni uvjeti

Ovršni postupak u skladu sa Zakonom o izvršenju

U skladu sa Zakonom o izvršenju, uvjeti za postupak izvršenja jesu postojanje izvršne isprave, podnošenje zahtjeva za izvršenje i plaćanje sudske pristojbe (16,50 EUR). Sudska pristojba naplaćuje se za podnošenje zahtjeva, a može se platiti samo poštanskim ili bankovnim nalogom za plaćanje. Podaci za naplatu te pristojbe dostavljaju se automatski. Sud ne poziva na naplatu pristojbe; ako ona nije plaćena u roku od 15 dana nakon podnošenja zahtjeva, zahtjev se zanemaruje; to se ne primjenjuje ako je vjerovnik izuzet od plaćanja sudskih pristojbi, a sud će vjerovnika obavijestiti o toj činjenici.

Nakon što započne izvršenje prava na provođenje, osim plaćanja novčanog iznosa, vjerovnikov izvršitelj može zatražiti plaćanje predujma u pogledu troškova postupka; to se ne primjenjuje ako je vjerovnik izuzet od plaćanja sudskih pristojbi. Ako vjerovnik ne plati taj predujam na zahtjev izvršitelja u roku koji je izvršitelj naveo, a koji ne smije biti kraći od 15 dana, izvršitelj izdaje obavijest o odgodu izvršenja.

U skladu sa Zakonom o izvršenju izvršna je isprava izvršiva sudska odluka ako se njome dodjeljuje pravo, utvrđuje obveza ili se njome utječe na imovinu.

Izvršna isprava može biti i:

- (a) odluka institucije, tijela, ureda ili agencije Europske unije,
- (b) izvršna isprava iz neke druge zemlje koja je izvršiva u Slovačkoj,
- (c) javnobilježnička isprava koja sadržava pravnu obvezu i u kojoj se navode vjerovnik i dužnik, pravna osnova i vrijeme provedbe, ako je dužnik u javnobilježničkoj ispravi pristao na izvršivost,
- (d) izvršna odluka donesena u arbitražnom postupku, uključujući mirenje koje je njome odobreno,
- (e) odluka o nasljedstvu,
- (f) izvršna odluka tijela javne uprave ili tijela regionalne samouprave, uključujući obavijest o novčanoj kazni koja nije plaćena na licu mjesta,
- (g) procjena plaćanja, izjava o neisplaćenim iznosima za poreze i naknade te mirenje koje je odobrilo odgovarajuće tijelo,
- (h) izvršna odluka i izjava o neisplaćenim iznosima za socijalnu sigurnost, socijalno osiguranje, mirovinsku štednju i javno zdravstveno osiguranje,
- (i) druga izvršna odluka, izjava o neisplaćenim iznosima ili odobrenom mirenju izvršiva u skladu sa zakonom,
- (j) dokument donesen u skladu sa zakonodavstvom koje je na snazi u drugoj državi članici EU-a ako se to odnosi na povrat potraživanja kako je navedeno u relevantnom zakonodavstvu,
- (k) obavijest o odgodu izvršenja i poziv na plaćanje troškova izvršenja,
- (l) izvršna isprava navedena u relevantnom zakonodavstvu.

Postupak izvršenja u skladu sa Zakonom o građanskom izvanparničnom postupku

Budući da sud može pokrenuti postupak po vlastitoj odluci, jedini je uvjet za izvršenje odluke sama izvršna isprava. Sud može naložiti izvršenje odluke po vlastitoj odluci, a postupak za izvršenje hitne mjere uvijek nalaže sud po vlastitoj odluci. Vjerovnik ne plaća sudske pristojbe za zahtjev jer su ti postupci izuzeti od plaćanja sudske pristojbe.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Imovina koja može biti predmet izvršenja u skladu sa Zakonom o izvršenju

Ako je temelj izvršenja izvršna isprava kojom se utvrđuje obveza plaćanja novčanog iznosa, izvršenje se može provesti:

- (a) zaplenom zarade,
- (b) nalogom za izvršenje plaćanja,
- (c) prodajom pokretne imovine,
- (d) prodajom vrijednosnih papira,
- (e) prodajom nekretnina,
- (f) prodajom trgovačkog društva,
- (g) nalogom za privremeno oduzimanje vozačke dozvole.

Ako se to odnosi na izvršenje radi povrata potraživanja koje, bez sporednih troškova, na dan dostave zahtjeva za izvršenje ne iznosi više od 2.000,00 EUR („izvršenje male vrijednosti”), izvršenje se ne može provesti prodajom nekretnine u kojoj dužnik trajno ili privremeno stanuje; time se ne dovodi u pitanje pravo na stavljanje hipoteke na nekretninu. Izvršenje za povrat potraživanja za uzdržavanje ne smatra se izvršenjem male vrijednosti.

Izvršenje prodajom nekretnine u kojoj dužnik trajno ili povremeno stanuje može se provesti samo uz odobrenje suda ako postoji nekoliko postupaka izvršenja protiv dužnika u vezi s povratom potraživanja koja ukupno iznose više od 2.000,00 EUR i izvršitelj može dokazati da se potraživanje ne može ni na koji drugi način povratiti. Zahtjev za prodaju nekretnine iz prethodne rečenice može podnijeti izvršitelj koji je stavio hipoteku na nekretninu kao prvi na redu, a isto tako, uz pisano odobrenje tog izvršitelja, izvršitelj čija je hipoteka stavljena na kasniji datum.

Ako je osnova za izvršenje izvršna isprava kojom se nameće obveza koja nije plaćanje novčanog iznosa, način izvršenja uređuje se prirodom obveze. Ona se može provesti:

- (a) iseljenjem,
- (b) oduzimanjem ili uništavanjem predmeta na trošak dužnika,
- (c) podjelom zajedničkog predmeta,
- (d) obavljanjem radova i usluga.

Postupak izvršenja ne mora utjecati na imovinu ili prava koja u okviru Zakona o izvršenju ili posebnog zakonodavstva ne podliježu izvršenju ili su isključeni iz izvršenja ili neprihvatljivi za izvršenje. Izvršenje se stoga može provesti na hipoteci samo ako je vjerovnik založni vjerovnik ili ako založni vjerovnik pristaje na izvršenje. Izvršenje se može provoditi samo u okviru tražbine navedene u odobrenju za izvršenje i troškova izvršenja; to se ne primjenjuje ako se izvršenje provodi prodajom pokretne imovine koja se ne može podijeliti ili prodajom nekretnine ako dužnik nema dovoljno druge imovine s pomoću koje bi se tražbina mogla ispuniti.

Predmet izvršenja ne mogu biti:

- (a) nekretnine u vlasništvu države i pod upravom upravitelja u skladu s posebnim zakonodavstvom, osim nekretnina pod privremenom upravom u skladu s posebnim zakonodavstvom,
- (b) državni proračunski prihodi, novac na tekućem računu organizacije koju financira država i potraživanja iz pravnih odnosa kojima se utvrđuju takvi prihodi,
- (c) vrijednosni papiri u vlasništvu države i državni kapital pravnih osoba,
- (d) novac kojim se planira obuhvatiti proračunski deficit države i nacionalni dug,
- (e) ostala imovina države, kako je predviđeno posebnim zakonodavstvom.

Ostala državna imovina i imovina Banke Slovačke Republike za uvoz i izvoz (*Exportnoimportná banka Slovenskej republiky*) ne mogu biti predmet izvršenja ako su izuzeti od izvršenja jer su bitni za rad države ili za javnu korist ili je imovina Banke za uvoz i izvoz nužna za njezino funkcioniranje. U takvim se slučajevima zahtjev za izuzimanje predmeta od izvršenja može podnijeti u roku od 60 dana nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja. Postupak izvršenja za takvu se državnu imovinu može voditi samo na državnoj imovini pod upravom upravitelja državnim imovinom na temelju čijeg je djelovanja uspostavljena tražbina vjerovnika.

Izvršenje odluke u skladu sa Zakonom o građanskom izvanpamičnom postupku

Sud odvodi maloljetnika od osobe s kojom maloljetnik na temelju odluke ne bi trebao biti te organizira da se maloljetnika preda osobi kojoj ga se odlukom povjerava ili osobi kojoj se odlukom dodjeljuje pravo da kontaktira s maloljetnikom tijekom ograničenog razdoblja ili osobi ovlaštenoj za primanje maloljetnika koji je nezakonito odveden ili zadržan. Sud može ovlastiti pravosudnog dužnosnika da organizira odvođenje maloljetnika. Pri izvršenju odluke ovlašteni pravosudni dužnosnik na temelju zakona ima istu nadležnost kao i sudac.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Kad se pokrene izvršenje, izvršitelj obavješćuje vjerovnika i dužnika o njegovu pokretanju i načinu na koji će se voditi, ako se to može odrediti (prije izdavanja naloga za izvršenje), te poziva dužnika da ispuni tražbinu. Obavijest o pokretanju izvršenja uključuje troškove u slučaju ispunjenja obveze u roku od 15 dana od dostave ove obavijesti, kao i troškove nakon što prođe 15 dana od dostave ove obavijesti ako dužnik nije ispunio svoju obvezu u tom roku.

Učinci obavijesti o pokretanju izvršenja

Rutinske pravne radnje

Nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja dužnik se mora ograničiti na rutinske pravne radnje koje se od njega mogu razumno tražiti u pogledu iznosa i važnosti tražbine. Za pravnu su osobu ili trgovca pojedinca rutinske pravne radnje one pravne radnje koje su nužne za izvođenje aktivnosti koje su predmet njihova rada ili djelatnosti. Za fizičke su osobe rutinske pravne radnje one pravne radnje koje su nužne za osiguravanje ispunjavanja njihovih redovnih potreba te isto tako potreba onih prema kojima fizička osoba ima obvezu plaćanja uzdržavanja.

Konkretno, sljedeće se radnje ne smatraju rutinskim pravnim radnjama:

- (a) osnivanje društva, zadruge ili drugog pravnog subjekta,
- (b) stjecanje ili prijenos kapitala u društvu, zadruzi ili drugom pravnom subjektu,
- (c) prijenos ili zakup nekretnina ili njihovo terećenje s pravom treće osobe,
- (d) vođenje pravne radnje bez primjerene naknade.

Raspolaganje imovinom koja je predmet izvršenja

Nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja nije moguće raspolagati imovinom koja je predmet izvršenja bez prethodnog pisanog odobrenja izvršitelja, uz iznimku rutinskih pravnih radnji. Raspolaganje imovinom unatoč ovoj zabrani ne utječe na valjanost pravne radnje, ali je takva pravna radnja bez učinka za vjerovnika, a vjerovnikova se tražbina može ispuniti izvršenjem onoga što je izgubljeno te bez obveze u vezi s osporavanjem pravne radnje ako se ona odnosi na raspolaganje imovinom u korist osoba navedenih u članku 42. točki a. podtočkama 3. i 4. Građanskog zakonika (*Občiansky zákonník*) koje su znale za postupak izvršenja ili su trebale znati ako su tome posvetile svu dužnu pažnju.

Prijeboj tražbina

Nakon pokretanja izvršenja zanemaruje se jednostrani prijeboj dužnikove tražbine prema vjerovniku, osim ako je to dopušteno izvršnom ispravom na temelju koje bi dužnik mogao voditi izvršenje.

Učinci ispunjavanja tražbine

Nakon dostave obavijesti o pokretanju ovršnog postupka do učinaka ispunjavanja tražbine dolazi samo ako izvršitelj primi uplatu iznosa koji se potražuje.

Ako dođe do plaćanja tražbine prije dostave obavijesti o pokretanju postupka izvršenja, vjerovnik mora obavijestiti izvršitelja o takvom plaćanju bez nepotrebnog odlaganja.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Valjanost tih mjera ne podliježe vremenskom ograničenju.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Odgoda izvršenja i prekid izvršenja u skladu sa Zakonom o izvršenju

Dužnik može odgoditi izvršenje tražeći od izvršitelja obustavu izvršenja (izvršitelj tada izdaje obavijest o obustavi izvršenja) zbog sljedećih konkretnih razloga dužnika:

- (a) uložena je posebna žalba (*vylúčovací žaloba*) ili je u tijeku postupak u vezi s određivanjem vlasništva, ako se to odnosi na imovinu koja podliježe izvršenju,
- (b) dužnik, koji je fizička osoba, podnio je zahtjev da se dopusti obročno plaćanje i to je uzeto u obzir,
- (c) dužnik, koji je fizička osoba, podnio je zahtjev za obustavu izvršenja i izjavio da se trenutačno, ne svojom krivnjom, nalazi u situaciji u kojoj bi trenutačno izvršenje moglo imati vrlo ozbiljne posljedice za njega ili za članove njegove obitelji,
- (d) u izvršenju za naplatu iznosa za uzdržavanje dužnik je platio iznos za uzdržavanje koji duguje, uključujući troškove vjerovnika i izvršitelja, podnio je zahtjev za obustavu izvršenja i izjavio je da će dobrovoljno nastaviti plaćati redovito uzdržavanje posredstvom izvršitelja,
- (e) dužnik, koji je podnio zahtjev za prekid izvršenja, doznačio je jamstvo u iznosu jednakom vrijednosti tražbine na posebni račun koji je izvršitelj otvorio u tu svrhu.

Dužnik može od suda zatražiti prekid izvršenja i zbog sljedećih razloga:

- (a) okolnosti od nastanka izvršne isprave za posljedicu su imale zastaru tražbine,
- (b) izvršna je isprava opozvana,
- (c) u skladu s posebnim zakonodavstvom postoje razlozi zbog kojih je priznavanje ili izvršenje izvršne isprave iz druge zemlje neprihvatljivo, osim ako se isprava mogla primijeniti ranije u postupku,
- (d) postoje drugi čimbenici kojima se sprječava izvršenje izvršne isprave.

Dužnik može izvršitelju podnijeti zahtjev s odgovornim učinkom isključivo u roku od 15 dana nakon dostave obavijesti o pokretanju izvršenja. U zahtjevima za odgodu izvršenja podnesenima kasnije (koji nemaju odgovorni učinak) dužnik se može samo pozvati na čimbenike koji su nastali od isteka tog razdoblja. U daljnjim zahtjevima za odgodu izvršenja dužnik se može pozvati samo na čimbenike koji su nastali nakon što je prethodni zahtjev za odgodu izvršenja bio

podnesen. Ograničenja utvrđena u prve dvije rečenice ne primjenjuju se ako postoje čimbenici zbog kojih dužnik, ne svojom krivnjom, nije mogao prije podnijeti zahtjev. Ako vjerovnik pristane na prekid izvršenja, izvršitelj izdaje obavijest o prestanku izvršenja koja se dostavlja strankama u postupku i sudu; u suprotnom, u roku od pet radnih dana nakon roka za odgovor vjerovnikov izvršitelj podnosi zahtjev za prekid izvršenja, zajedno s izjavom izvršitelja i svim izjavama vjerovnika, sudu koji će odlučiti o zahtjevu.

U načelu se ne mogu ulagati „žalbe“ na odluke koje izvršitelj i sud u postupku izvršenja donesu naknadno, osim zakonitih iznimki u skladu sa Zakonom o izvršenju.

Izvršenje odluke u skladu sa Zakonom o građanskom izvanpamičnom postupku

Žalba je prihvatljiva u odnosu na nalog za izvršenje odluke i u odnosu na nalog kojim se odbija zahtjev za izvršenje odluke. Žalba na nalog za izvršenje odluke može se podnijeti samo zbog neizvršivosti izvršne isprave ili ako su okolnosti koje proizlaze iz nastanka izvršne isprave za posljedicu imale zastaru obveze. Žalba na nalog za izvršenje odluke nije prepreka za prvostupanjski sud koji izvršava odluku.

Sud može odgoditi izvršenje odluke po vlastitoj odluci ako bi život, zdravlje ili razvoj maloljetnika bili ozbiljno ugroženi izvršenjem odluke. Kao odgovor na zahtjev sud može odgoditi izvršenje odluke iz druge zemlje ako se ona osporava u zemlji u kojoj je donesena, dok se ne donese odluka o žalbi. Sud će odgoditi i izvršenje odluke ako se to zahtijeva posebnim zakonodavstvom.

Sud će isto tako prekinuti postupak za izvršenje odluke prema vlastitoj odluci ako:

- (a) izvršna isprava još nije postala izvršna,
- (b) izvršna isprava bude opozvana nakon što se naloži izvršenje; ako je izvršna isprava izmijenjena, sud može nastaviti s izvršenjem odluke u skladu s izmijenjenom izvršnom ispravom,
- (c) sud proglasi izvršenje odluke neprihvatljivim jer postoji neki drugi razlog zbog kojeg se odluka ne može izvršiti,
- (d) okolnosti proizašle od nastanka izvršne isprave za posljedicu imaju zastaru tražbine,
- (e) obveza bude ispunjena,
- (f) odluka bude izvršena.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Vidi točke 4. i 5. Izvršitelj je odgovoran za odlučivanje o metodi izvršenja koja odgovara izvršenoj obvezi i kada vrijednost dužnikove zaplijenjene imovine odgovara vrijednosti obveze. Izvršenje se može provoditi samo u okviru tražbine navedene u odobrenju za izvršenje i troškova izvršenja; to se ne primjenjuje ako se izvršenje provodi prodajom pokretne imovine koja se ne može podijeliti ili prodajom nekretnine ako dužnik nema dovoljno druge imovine s pomoću koje bi se tražbina mogla ispuniti.

Sud mora isto tako odbaciti zahtjev za izvršenje:

- (a) ako se zahtjevom ili izvršnom ispravom krši Zakon o izvršenju,
- (b) ako postoje razlozi zbog kojih bi se izvršenje trebalo prekinuti,
- (c) ako dužnik ili vjerovnik nisu pravni slijednici osobe navedene u izvršnoj ispravi,
- (d) ako je izvršenje predloženo na temelju izvršne isprave donesene u postupku u kojem je postojala tražbina na temelju mjenice ili zadužnice i proizišlo je da je tražbina nastala u vezi s potrošačkim ugovorom u kojem se nisu uzeli u obzir neprihvatljivi ugovorni uvjeti, ili ograničenje ili neprihvatljivost u vezi s upotrebom mjenice ili zadužnice, ili činjenica da su se ugovorom prekršila prihvaćena moralna načela te je to utjecalo na tražbinu,
- (e) ako je izvršna isprava donesena u postupku u kojemu nije bilo moguće osporiti ili preispitati neprihvatljive ugovorne uvjete, a postojanje neprihvatljivog uvjeta utječe na ovršnu tražbinu koja je proizišla u vezi s potrošačkim ugovorom,
- (f) ako se izvršenje mora provesti na temelju arbitražne odluke donesene u potrošačkom sporu i:

1. potrošačkim arbitražnim sporazumom ne ispunjavaju se uvjeti utvrđeni posebnim zakonodavstvom,
 2. arbitražnu odluku u potrošačkom sporu nije donio arbitar koji je u vrijeme arbitražnog postupka bio registriran na popisu arbitara ovlaštenih za odlučivanje u potrošačkim sporovima,
 3. arbitražnu odluku u potrošačkom sporu nije donio utvrđeni arbitražni sud koji je u vrijeme arbitražnog postupka imao dozvolu za odlučivanje u potrošačkim sporovima,
 4. arbitražnom odlukom ne ispunjavaju se pojedinosti utvrđene posebnim zakonodavstvom ili ona nije izvršiva,
- (g) ako se zahtjevom obuhvaća tražbina za periodične sporedne troškove i podnesena je više od tri godine nakon što je izvršna isprava postala izvršna i ako od dužnika nije zatraženo da plati dug zadnja tri mjeseca prije podnošenja zahtjeva za izvršenje ili ako s dužnikom nije sklopljen sporazum o postupnom plaćanju potraživanja dodijeljenog izvršnom ispravom tijekom tri godine nakon što je izvršna isprava postala izvršna,
 - (h) ako se izvršenje predlaže na temelju izvršne isprave koja je javnobilježnička isprava kojom se ne ispunjavaju zakonski preduvjeti ili se obvezom koju ona sadržava krši zakon ili prihvaćena moralna načela.

Tijekom izvršenja sud ima pravo od izvršitelja tražiti objašnjenja ili izvješća o napretku svakog predmeta izvršenja dodijeljenog izvršitelju, a izvršitelj ih mora osigurati sudu u navedenom roku. Sud isto tako može zamijeniti izvršitelja prema vlastitoj odluci ako izvršitelj učestalo ili ozbiljno krši obvezu utvrđenu u Zakonu o izvršenju ili u sudskoj odluci. Prije odluke o zamjeni izvršitelja sud će uzeti u obzir izjave stranaka u postupku i izvršitelja.

Kada se izvršenje provodi zaplenom zarade, osnovni se iznos ne može oduzeti iz dužnikove mjesečne plaće ili drugog prihoda; vlada propisom određuje načine izračunavanja tog osnovnog iznosa. Ako se on odnosi na uzdržavanje maloljetnog djeteta, osnovni iznos koji se ne može oduzeti iz dužnikove mjesečne plaće iznosi 70 % osnovnog iznosa kako je utvrđen u prvoj rečenici. Ako se odnosi na osobu koja je zaposlena u inozemstvu i čija se nadnica ili plaća računa u ovu svrhu s pomoću koeficijenta plaće ili sličnog postupka, način izračunavanja osnovnog iznosa utvrđuje se na isti način i u istom omjeru kao ta nadnica ili plaća.

Sredstva na bankovnom računu u iznosu do 165 EUR i sredstva za koja dužnik izričito tvrdi da su namijenjena isplati plaće za njegove zaposlenike ne podliježu izvršenju na temelju naloga za plaćanje s bankovnog računa. Ako dužnik ima nekoliko računa, sredstva u iznosu do 165 EUR na samo jednom računu ne podliježu izvršenju.

Od predmeta u vlasništvu dužnika izvršenje se ne može primijeniti na one predmete koji su dužniku potrebni za ispunjavanje vlastitih i obiteljskih materijalnih potreba ili za vlastiti rad ili poduzeće, niti se može primijeniti na one predmete čijom bi se prodajom prekršila prihvaćena moralna načela.

Sljedeće se izuzima od izvršnog postupka:

- (a) uobičajeni odjevni predmeti, donje rublje i obuća,
- (b) nužni predmeti iz kućanstva, točnije kreveti dužnika i članova njegove obitelji, stol, stolci u skladu s brojem članova obitelji, hladnjak, štednjak, grijača ploča, kuhalo, gorivo, perilica rublja, prekrivači i posteljina, standardni kuhinjski pribor, radio,
- (c) domaće životinje, osim onih koje služe za poslovanje,
- (d) predmeti koji pripadaju dužniku, a kojima se služi za posao ili poslovanje, u iznosu do 331,94 EUR,
- (e) medicinske zalihe i drugi predmeti koji su dužniku potrebni s obzirom na bolest ili tjelesni invaliditet,

- (f) predmeti za koje su davanja za materijalne potrebe i naknade za davanja osigurani posebnim zakonodavstvom; financijski doprinosi predviđeni posebnim propisima kao naknada za teški invaliditet te financijske mjere za zaštitu djece predviđene posebnim propisima,
- (g) motorno vozilo koje je dužniku, koji je fizička osoba, potrebno za privatni prijevoz i za ispunjavanje potreba fizičke osobe s teškim invaliditetom i potreba njegove obitelji ili članova njegova kućanstva,
- (h) zaručnički i vjenčani prsteni,
- (i) gotovina u iznosu do 165 EUR,
- (j) udžbenici i igračke.

Iz postupka izvršenja izuzeti su i predmeti koji pripadaju poljoprivrednom zemljištu trgovca pojedinca ako bi se njihovim gubitkom ugrozilo obrađivanje poljoprivrednog zemljišta ili neprekinuti rad proizvodnje u vezi s biljkama ili životinjama u skladu s posebnim propisima te uzgoj stoke, odnosno mliječnih krava, junica, bikova s pedigreeom, krmača s pedigreeom, nerasta s pedigreeom, ovaca i ovnova s pedigreeom.

Iz postupka izvršenja izuzeta je i štednja u mirovinskom fondu i sudionikov udio u dopunskom mirovinskom fondu koji odgovara iznosu zaposlenikovih doprinosa plaćenih za tog sudionika i prihoda od njihova ulaganja.

Na snazi s učinkom od **1. travnja 2017.**

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 03/01/2022

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Finska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje podrazumijeva izvršenje određene obveze koju nalaže sud ili izravno izvršive osnove za izvršenje. U većini slučajeva riječ je o izvršenju radi naplate dugova. Još je jedna ključna mjera za izvršenje deložacija, odnosno obveza iseljenja iz zgrade ili nekog njezina dijela. Osnova za izvršenje može uključivati i obvezu prijenosa određene imovine na drugu stranku, obvezu činjenja neke radnje ili nalog za prestanak činjenja neke radnje. Izvršiti se mogu i zapljene po nalogu suda ili druge mjere opreza. Nacionalno tijelo za izvršenje u Finskoj agencija je pri Ministarstvu pravosuđa koja neovisno i nepristrano obavlja dužnosti zakonskog izvršenja.

Izvršenje u predmetima koji se odnose na zakonodavstvo u pogledu djece

U predmetima koji se odnose na zakonodavstvo u pogledu djece izvršenje podrazumijeva provedbu sudskih naloga, kao što je predaja djeteta. Sporazum koji je potvrdila socijalna služba isto tako može biti osnova za izvršenje. Valja napomenuti da se u Finskoj prava na kontakt smatraju pravima djeteta, a ne roditelja. Izvršenje sudske odluke u pogledu roditeljske skrbi o djetetu i/ili prava na kontakt s djetetom uređeno je Zakonom o izvršenju odluka o skrbi o djetetu i pravu na kontakt s djetetom (619/1996). Taj se zakon primjenjuje i na izvršenje privremenih odluka. Izvršenje se provodi u skladu s tim zakonom i ako je određena presuda ili odluka donesena u inozemstvu izvršiva u Finskoj u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003.

Sudski izvršitelj može izvršiti nalog u pogledu roditeljske skrbi ako je odluka o tom pitanju donesena unutar prethodna tri mjeseca. U drugim je situacijama sudu potrebno podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za izvršenje. Sud može odbiti zahtjev za izvršenje samo ako bi ono bilo protivno najboljim interesima djeteta. Pri izvršenju naloga u pogledu roditeljske skrbi sud obavezuje drugu stranku na predaju djeteta tužitelju ili na plaćanje kazne. Alternativno se može izdati nalog da se dijete preuzme s određene lokacije. Pri izvršenju naloga u pogledu kontakta protustranka je obvezna dopustiti kontakt i poduzeti druge konkretne mjere koje se smatraju potrebnima za ostvarivanje kontakata.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Podaci za kontakt Nacionalnog tijela za izvršenje u Finskoj dostupni su na njegovim internetskim stranicama [na finskom](#), [švedskom](#) i [engleskom](#) jeziku.

U Finskoj su sudski izvršitelji državni dužnosnici. Tužitelji ne mogu birati odjel za izvršenje ni sudskog izvršitelja koji rješava njihov predmet: o redoslijedu rješavanja predmeta odlučuje se *ex officio*.

Zadaće izvršenja Nacionalnog tijela za izvršenje u Finskoj provode odjeli za izvršenje.

Većinu predmeta koji se odnose na naplatu dugova rješava nacionalni Odjel za osnovno izvršenje elektroničkim putem, zbog čega se nije potrebno osobno sastati s dužnikom.

Tijelo ima pet regionalnih Odjela za opsežno izvršenje koji su odgovorni za prodaju zaplijenjene imovine i druge zahtjevnije zadaće izvršenja u svojim jurisdikcijama.

Nacionalni Specijalni odjel za izvršenje upravlja vremenski zahtjevnim zadaćama izvršenja koje zahtijevaju puno istraživanja. Usko surađuje s drugim tijelima i pridonosi borbi protiv sive ekonomije i financijskih kaznenih djela.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Postupak izvršenja započinje kad tužitelj podnese zahtjev za izvršenje i po potrebi priloži presliku osnove za izvršenje. Tužitelj ne mora platiti pristojbu za izvršenje unaprijed.

Više informacija o postupku podnošenja zahtjeva dostupno je [na finskom](#), [švedskom](#) i [engleskom](#) jeziku.

Zahtjevi za izvršenje mogu se podnijeti elektroničkim putem upotrebom sljedeće internetske usluge: <https://asiointi2.oikeus.fi/ulosotto/#/>.

Zahtjev za izvršenje može se podnijeti i slanjem tradicionalnog pisanog zahtjeva ili e-poštom.

Tužitelji iz Finske:

na finskom: <https://www.ulosottolaitos.fi/fi/index/tietoautosotosta/tietoavelkojalle/ulosotonhakeminen.html>

na švedskom: https://www.ulosottolaitos.fi/sv/index/informationomutsokningen/informationtillborgenarer/utsokningsansokan_1.html.

Obrazac zahtjeva za izvršenje za strane državljane (na engleskom): <https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/forms/enforcement.html>.

Zahtjevi koji se šalju e-poštom iz inozemstva: [ulosotto.uo\(at\)oikeus.fi](mailto:ulosotto.uo(at)oikeus.fi).

Upute za slanje sigurne poruke e-pošte (na engleskom): <https://oikeus.fi/en/index/oikeuslaitos/submittingdocuments.html>

Dužnost je sudskih izvršitelja poštovati presude sudova i druge osnove za izvršenje utvrđene u zakonodavstvu i oni ne mogu propitivati njihov sadržaj. Kako bi postupak izvršenja mogao započeti, tužitelj mora imati osnovu za izvršenje, kako je navedeno u zakonodavstvu, uz obvezu koja se određuje tuženiku.

Sudski izvršitelji provjeravaju je li dug istekao otkad je donesena sudska presuda, primjerice zbog plaćanja ili isteka zastare. Pravo nositelja kolateralnih prava (npr. hipoteke) na plaćanje propisano je zasebnom odredbom.

3.2 Glavni uvjeti

U građanskim i trgovačkim stvarima izvršenje se obično temelji na presudi ili odluci redovnog suda. Ne postoji potreba za posebnim sudskim nalogom za izvršenje. Redovni sudovi uključuju okružne sudove kao prvostupanjske sudove i, na žalbenoj razini, žalbene sudove i Vrhovni sud. Arbitražna odluka može isto tako biti osnova za izvršenje. U praksi je važna osnova za izvršenje sporazum o uzdržavanju, koji potvrđuje mjerodavno općinsko tijelo. S druge strane, Finska ne priznaje dokumente sastavljene između privatnih stranaka kao osnovu za izvršenje.

Presude protiv kojih je podnesena žalba mogu se izvršiti ako tužitelj dostavi jamstvo koje odredi sudski izvršitelj za bilo kakvu štetu koju bi mogao pretrpjeti tuženik. Međutim, sredstva se tužitelju ne smiju platiti dok osnova za izvršenje te odluke o pljenidbi i oduzimanju ne postanu pravomoćne.

Glavne odredbe o izvršenju presuda izdanih izvan Finske dostupne su u pravu EU-a (npr. Uredba Bruxelles I (br. 44/2001) i Uredba Bruxelles II.a (br. 2201/2003)) te konvenciji o priznavanju i izvršenju presuda u nordijskim zemljama. Dodatne informacije o prekograničnom izvršenju dostupne su [na internetskim stranicama Ministarstva pravosuđa](#) na finskom, švedskom i engleskom jeziku.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Kad započne postupak izvršenja, dužniku se šalje obavijest o postupku i zahtjev za plaćanje. Ako dužnik ne izvrši plaćanje u skladu s nalogom i ne obrati se dobrovoljno uredu za izvršenje u vezi s plaćanjem, ured za izvršenje započeti će ispitivanje kako bi utvrdio dohodak i imovinu dužnika na temelju podataka iz registra.

Učiti bankama ključan su dio tog ispitivanja. Najčešće se oduzimaju dohodak od zaposlenja i sredstva na bankovnim računima. Može se sastaviti i plan otplate umjesto uzimanja dijela plaće u redovitim intervalima. Mjere za utvrđivanje dohotka i imovine dužnika, kao i druga ispitivanja, uređene su zakonom. Sudski izvršitelji imaju različita prava utvrđena zakonom, a ona im omogućuju pristup informacijama o financijskoj situaciji dužnika iz različitih registara. Sudski izvršitelji isto su tako obvezni tražiti imovinu koja pripada dužniku. Mjere izvršenja moraju se provesti odmah. Na primjer, ako dužnik ostvaruje redoviti dohodak od zaposlenja, prvo plaćanje vjerovniku obično se izvršava u roku od otprilike dva mjeseca od početka postupka. Dužnik ima pravo na žalbu, ali plaćanje se neće prekidati osim ako tako odluči sud.

Zahtjevi se mogu odnositi na potpuno ili ograničeno izvršenje. Vjerovnici od Nacionalnog tijela za izvršenje mogu zatražiti i praćenje duga tijekom razdoblja od dvije godine pasivnom registracijom ako dug nije moguće naplatiti odmah. Radi izvršenja nije potrebno angažirati odvjetnika ili pravnog savjetnika.

Zaplijeniti se može bilo koja pokretna i nepokretna imovina dužnika koja nije zaštićena ili obuhvaćena pravom na isključenje, a isto vrijedi i za sva prava, potraživanja ili predmete koji imaju financijsku vrijednost. Ako je vjerovnik podnio zahtjev za ograničeno izvršenje, zaplijeniti se može samo imovina koja se može utvrditi iz evidencija i koja ne zahtijeva likvidaciju. Ako je potrebno provesti likvidaciju nad zaplijenjenom imovinom, obično je se prodaje u okviru posebne prodaje zbog izvršenja, a koja se obično objavljuje u lokalnim novinama i na internetu.

Poveznice na obavijesti o prodaji:

<https://www.ulosottolaitos.fi/myynti-ilmoitukset/fi/index.html> (na finskom i švedskom)

<https://huutokaupat.com/ulosotto/>.

Finski Zakon o izvršenju sadržava i posebnu odredbu na temelju koje okružni sudski izvršitelj može odlučiti zanemariti umjetno raspoređivanje imovine.

Tvrđnja da imovina pripada nekoj trećoj strani neće spriječiti zapljenu imovine:

ako se otkrije da se status te treće strane temelji na imovini ili drugim dogovorima čiji pravni status ne odgovara njezinoj stvarnoj prirodi ili svrsi, uzimajući u obzir da su ovlasti dužnika usporedive s ovlastima vlasnika, a radnje dužnika usporedive s radnjama vlasnika, kao i koristi od dogovora koje ostvaruje dužnik i druge slične čimbenike

ako je jasno da se pravni status iskorištava kako bi se izbjeglo izvršenje ili osiguralo da imovina ostane nedostupna vjerovnicima i

ako se dug tužitelju u suprotnom neće moći naplatiti od dužnika u razumnom roku.

Međutim, postupak pljenidbe ne može se provesti ako treća strana uključena u dogovor da utemeljen iskaz da bi se pljenidbom mogla prekršiti njezina stvarna prava. Sudski izvršitelj mora se na odgovarajući način savjetovati s dužnikom i trećom stranom, a prema potrebi i s tužiteljem, osim ako bi se time znatno otežalo izvršenje.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Iako početak postupka izvršenja ima određene učinke, oduzimanje i zapljena proizvode znatne pravne posljedice. Nakon što je imovina zaplijenjena dužnik je ne smije uništavati, raspolagati njome, založiti je ni donositi druge odluke o njoj na štetu vjerovnika. Svako djelovanje suprotno ovoj zabrani nema pravnu snagu u odnosu na vjerovnika. Međutim, stjecatelj ili treća strana mogu imati *bona fide* zaštitu. Sudski izvršitelji imaju širok pristup informacijama dobivenima ne samo od dužnika, nego i od trećih strana, kao što su banke. Nakon što se banku obavijesti da su dužnikova sredstva zamrznuta, banka ne smije isplaćivati sredstva s dužnikova bankovnog računa nikome drugome osim izvršitelju. Isplata potraživanja, nadnica ili plaća suprotno ovoj zabrani predstavlja kazneno djelo.

Vlasništvo nad predmetima mijenja se zbog prodaje imovine provedene tijekom postupka izvršenja. Sredstva stečena kao kupoprodajna cijena prenose se tužitelju u najkraćem mogućem roku.

Imovina se zapljuje do iznosa koji je potreban za podmirenje duga tužitelju. U slučajevima kad je izvršenje zatražilo nekoliko vjerovnika ili kad je zaplijenjena imovina predmet hipoteke, na primjer, sredstva se među vjerovnicima dijele prema redoslijedu prioriteta, kako je utvrđeno zakonodavstvom. Pristojbe za izvršenje koje se plaćaju državi obično se naplaćuju dužniku. Ako pokušaj izvršenja ne uspije, vjerovnik će morati platiti malu pristojbu za obradu. Isto tako, vjerovniku će se naplatiti pristojba za prijenos sredstava. Pristojba se neće naplatiti u predmetima povezanim s obvezom uzdržavanja, koja se smatra prioritetom. Uplate koje se prenose tužitelju mogu se razlikovati od mjeseca do mjeseca, ovisno o fluktuacijama u dohotku dužnika i iznosu duga.

Dodatne informacije o pristojbama za izvršenje dostupne su [na finskom](#), [švedskom](#) i [engleskom](#) jeziku.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

U skladu sa zakonodavstvom sudski izvršitelji moraju obavljati svoje dužnosti ažurno i bez nepotrebnog kašnjenja. Ako dužnik nema imovinu ili dohodak koji se mogu zaplijeniti ili oduzeti, predmet će se vratiti vjerovniku s jednom od sljedećih naznaka: nedostatna imovina, nedostatna i nepoznata imovina ili neka druga zasebno navedena prepreka naplati. U tim se slučajevima informacije o dohotku i imovini uvijek traže u glavnim registrima. Postupak izvršenja će se završiti, ali vjerovnik može zatražiti izvršenje na kasniji datum te će se u tom slučaju ponovno ispitati financijsko stanje dužnika. Na primjer, tužitelj može zatražiti izvršenje odluke pravodobnom dostavom novog zahtjeva kako bi osigurao oduzimanje iz izvora kao što je povrat poreza dužniku na kraju godine. Tužitelj može zatražiti i da se dug upiše u pasivni registar. Ako se tijekom ispitivanja nekog drugog predmeta otkrije da dužnik raspolaže dohotkom koji se može oduzeti ili imovinom koja se može zaplijeniti, ili da bi mogao dobiti povrat poreza, dug unesen u pasivni registar razmotrit će se u okviru postupka izvršenja. Upis u pasivni registar ostat će na snazi dvije godine od datuma izdavanja potvrde o prepreci zbog nedostatnih sredstava.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Svaka osoba na čija prava utječu mjere izvršenja ili odluke sudskog izvršitelja može se žaliti na te mjere i odluke. Žalbe se podnose okružnom sudu. Žalbeni rok iznosi tri tjedna, a obično se računa od datuma odluke ili datuma na koji je dotična stranka obaviještena o odluci.

Podnošenje žalbe obično ne prekida postupak izvršenja, osim ako sud odluči drukčije. Ako žalba bude prihvaćena, sud će ukinuti ili izmijeniti odluku sudskog izvršitelja. U nekim slučajevima sudski izvršitelji mogu i sami ispraviti neke očigledne pogreške.

Ako rješavanje neke tvrdnje ili pritužbe iznesene u vezi s izvršenjem zahtjeva izvođenje usmenih dokaza, o predmetu se može odlučivati u parničnom postupku na sudu (osporavanje izvršenja).

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Zakonodavstvom su predviđene zabrane izvršenja, na primjer, na socijalnoj osnovi. Postoji niz davanja iz sustava socijalne sigurnosti koja se ne mogu oduzeti. Ako je dužnik u postupku fizička osoba, predmeti, naknade i prava zasebno predviđeni zakonodavstvom ne mogu se zaplijeniti. Osim toga, imovina se ne smije zaplijeniti ako bi, s obzirom na njezinu vrijednost i druge okolnosti, tužitelj ili tužitelji primili tek neznatan iznos nakon plaćanja troškova izvršenja, naknade sudskom izvršitelju i dugova na imovini.

Dio dužnikova dohotka i imovine koji je zaštićen zakonom uvijek se mora uzeti u obzir u mjerama izvršenja i planovima otplate. Riječ je iznosu koji ostaje za pokriće životnih troškova. Općenito se može obustaviti isplata najviše jedne trećine dužnikove neto nadnice ili plaće. Utvrđeni zaštićeni dijelovi dohotka i imovine i njihovi primjeri dostupni su na internetskim stranicama Nacionalnog tijela za izvršenje u Finskoj [na finskom](#), [švedskom](#) i [engleskom](#) jeziku. Osnove za izvršenje, ako je platni nalog izdan fizičkoj osobi, ostaju izvršive 15 godina (*rok zastare za osnove za izvršenje*). Taj rok zastare iznosi 20 godina ako je vjerovnik naveden u osnovama za izvršenje fizička osoba ili ako se potraživanje temelji na kaznenom djelu zbog kojeg je dužnik osuđen na kaznu zatvora ili rad za opće dobro.

Rok zastare za novčane dugove na temelju sporazuma s fizičkom osobom iznosi 20 ili 25 godina. Rok zastare primjenjuje se neovisno o tome postoje li osnove za naplatu potraživanja. Ta se odredba primjenjuje samo na novčane dugove fizičkih osoba. Novčani dug zastarijeva najkasnije 20 godina nakon dospijeca duga. Rok zastare iznosi 25 godina ako je vjerovnik fizička osoba.

Ako fizička osoba ima osnove za naplatu novčane tražbine na temelju sporazuma, rok zastare izračunava se u skladu s rokom zastare koji istječe prvi.

Sudska presuda ili druga osnova za izvršenje više se ne može izvršiti ako je pravo koje je njome stečeno naknadno isteklo zbog toga što je dug plaćen, zbog zastare ili nekog drugog razloga.

Dodatne informacije:

internetske stranice Nacionalnog tijela za izvršenje u Finskoj [na finskom](#), [švedskom](#) i [engleskom](#) jeziku

internetske stranice Ministarstva pravosuđa – Izvršenje presuda u građanskim postupcima: [na finskom](#), [švedskom](#) i [engleskom](#) jeziku

Zakon o izvršenju [na finskom](#) i [švedskom](#) jeziku.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 08/12/2023

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Švedska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju (*utsökningsbalken*)

Izvršenje je postupak kojim izvršno tijelo prisilno osigurava ispunjenje obveze o kojoj je odlučio sud ili neko drugo tijelo. Izvršenje se uglavnom odnosi na obvezu plaćanja novčanog iznosa ili iseljenja iz doma. Druga vrsta izvršenja odnosi se na blokadu ili neku drugu sigurnosnu mjeru.

Izvršenje koje se odnosi na obvezu plaćanja provodi se postupkom zapljene. Zapljenom se omogućuje oduzimanje imovine dužnika. Ako je u okviru te obveze potrebno iseliti osobu, na primjer iz doma, izvršenje se provodi prisilnim iseljenjem. U suprotnome, u okviru izvršenja tijelo izvršenja nalaže osobi protiv koje je zatraženo provođenje izvršenja da nešto učini ili da poštuje zabranu ili neku drugu odluku. Tijelo izvršenja može naložiti plaćanje novčane kazne.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima (*föräldrabalken*)

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima odnose se na mjere koje je potrebno provesti u praksi, a proizlaze iz odluke ili sporazuma u pogledu skrbištva, boravišta, kontakta s djecom ili predaje djece. Sud koji donosi odluku o izvršenju može izreći novčanu kaznu ili naložiti preuzimanje koje provodi policija. Ista se pravila o izvršenju primjenjuju i pri izvršenju stranih odluka u skladu s Uredbom Vijeća (EZ) br. 2201/2003 (Uredba Bruxelles II) ako se izvršenje odnosi na dijete. Međutim, ako se izvršenje odnosi na imovinu djeteta ili pravne troškove, primjenjuje se Zakon o izvršenju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršenje provodi švedska Služba za izvršenje (*Kronofogdemyndigheten*). Stoga Služba za izvršenje donosi odluke o, primjerice, zapljeni. Viši službenik za izvršenje snosi opću pravnu odgovornost za mjeru, a samo izvršenje uobičajeno provode drugi službenici (službenici za izvršenje).

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Kako bi se izvršenje moglo provesti, mora postojati presuda ili neka druga izvršna isprava.

Sljedeće izvršne isprave mogu biti osnova za izvršenje:

sudska presuda, pravorijek ili odluka,

nagodba koju je potvrdio sud ili sporazum o mirenju koji je sud proglasio izvršivim,

potvrđeni nalog o kaznenim sankcijama, potvrđena zabrana plaćanja ili potvrđeni nalog za plaćanje kazne za kršenje propisa,

arbitražna odluka,

pisana izjava u prisutnosti dvaju svjedoka u pogledu plaćanja za uzdržavanje na temelju Zakona o braku (*äktenskapsbalken*) te Zakona o djeci i roditeljima (*öräldrabalken*),

odluka upravnog tijela koju treba izvršiti u skladu s određenom odredbom,

dokument koji je izvršiv u skladu s određenom odredbom,

pravorijek ili odluka Službe za izvršenje koja se odnosi na platni nalog ili pomoć kod izvršenja te europski platni nalog koji je Služba za izvršenje proglasila izvršivim.

Kad se jednom izda izvršna isprava, nema potrebe za dodatnim odlukama suda ili nekog drugog tijela da bi se pokrenuo postupak izvršenja.

Znatna dio poslova Službe za izvršenje čini prikupljanje informacija o imovini dužnika. Dužnik je obavezan dostaviti pojednostoj o svojoj imovini te potvrditi na popisu ili tijekom ispitivanja, pod prijetnjom kaznene odgovornosti, da su informacije koje je naveo točne. Tijelo može isto tako naložiti dužniku da dostavi te informacije pod prijetnjom novčane kazne. O novčanoj kazni odlučuje okružni sud na zahtjev Službe za izvršenje.

Zahtjev za izvršenje može se podnijeti usmeno ili u pisanom obliku. Želi li to učiniti usmeno, podnositelj zahtjeva (osoba koja traži provedbu izvršenja) mora se pojaviti pred Službom za izvršenje. Pisani zahtjev mora potpisati podnositelj ili njegov zastupnik.

Troškovi države u predmetima izvršenja (upravni troškovi) naplaćuju se u obliku naknada (naknade za izvršenje). Upravni troškovi uglavnom se naplaćuju tuženiku u predmetu (protivnoj stranci podnositelja zahtjeva) nakon provedbe izvršenja, ako je to moguće. Međutim, podnositelj zahtjeva općenito je odgovoran državi za troškove. Moguće su iznimke od pravila o odgovornosti podnositelja zahtjeva, na primjer kad je riječ o većini zahtjeva za plaćanje uzdržavanja.

Opće je pravilo da se naplaćuje osnovni iznos za svaku izvršnu ispravu za koju se traži izvršenje. Ako se predmet izvršenja odnosi na tražbinu u okviru privatnog prava, osnovni je iznos naplate 600 SEK.

Drugi iznosi koji se mogu naplatiti jesu naknade za pripremu, naknade za prodaju i posebne naknade.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Izvršenje se može temeljiti na odluci redovnog suda u pogledu skrbništva, boravišta, kontakta s djecom ili predaje djece. Izvršenje se može temeljiti i na sporazumu o skrbništvu, boravištu ili kontaktu koji su sklopili roditelji i koji je odobrio odbor za socijalnu skrb. U Švedskoj se mogu izvršiti i strane odluke, na primjer odluka koja je izvršiva u skladu s Uredbom Bruxelles II.

Odluke o izvršenju donose okružni sudovi. Zahtjev za izvršenje uglavnom se podnosi okružnom sudu u mjestu boravišta djeteta. Ako dijete nema boravište u Švedskoj, zahtjev se mora podnijeti okružnom sudu u Stockholmu (*Stockholms tingsrätt*).

Na primjer, zahtjev može podnijeti roditelj kojem bi dijete trebalo doseliti ili koji bi trebao kontaktirati s djetetom.

U rješavanju predmeta sud može izdati posebnu uputu službeniku socijalne službe da pokuša uvjeriti osobu koja skrbi o djetetu da dobrovoljno učini što mu je naloženo u odluci ili sporazumu. Ako postoji žurnost, sud ili policija može odlučiti da je potrebno odmah preuzeti brigu o djetetu. Sud može izreći novčanu kaznu ili naložiti preuzimanje koje provodi policija.

Za postupak izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima ne naplaćuje se nikakva naknada. Međutim, od bilo koje stranke može se zatražiti da podmiri troškove druge stranke u postupku. Stranci zbog koje su nastali troškovi preuzimanja ili zbrinjavanja djeteta može se naložiti da plati te troškove državi.

3.2 Glavni uvjeti

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

U određenim slučajevima može doći do prepreka za izvršenje. Na primjer, to se može dogoditi ako je izvršna isprava previše nejasna da bi je se upotrijebilo kao osnovu za izvršenje.

Još je jedan primjer ako osoba kojoj je presudom naloženo da nešto učini nije ispunila obvezu određenu tom presudom, na primjer obvezu plaćanja određenog iznosa.

Još je jedna moguća prepreka ako osoba kojoj je naloženo da nešto učini ima protutražbinu u odnosu na podnositelja zahtjeva, na primjer ako podnese zahtjev za prijeboj. Prijeboj se smatra preprekom za izvršenje ako služba za izvršenje utvrdi da je protutužba podnesena na temelju valjane izvršne isprave ili na temelju pisane izjave o tražbini.

Ako dužnik izjavi da neko drugo pitanje između stranaka čini prepreku za izvršenje i ako se taj prigovor ne može zanemariti, nije moguće provesti izvršenje.

Jedan je primjer za to prigovor na rok zastare.

Ako sud opozove izvršnu ispravu potrebno je odmah obustaviti izvršenje.

U određenim slučajevima sud može naložiti obustavljanje postupka izvršenja koji je u tijeku (inhibicija).

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Pretpostavlja se da je ono što je navedeno u odluci ili sporazumu u najboljem interesu djeteta. Sud ne može preispitivati odluku ili sporazum kao dio preispitivanja izvršenja, a glavna je alternativa ishođenje dobrovoljnog pristanka. Ako je potrebno provesti prisilnu mjeru, najvjerojatnija je mogućnost izricanje novčane kazne. Fizičko se preuzimanje može primijeniti samo kao posljednje rješenje.

Ponekad može doći do prepreka za izvršenje, na primjer ako je dijete bolesno.

Ako je dijete u dovoljno zreloj dobi da se u obzir uzmu njegove želje, izvršenje se ne može provesti protivno želji djeteta, osim ako sud smatra da je to u najboljem interesu djeteta. Sud bi trebao odbiti provođenje izvršenja i ako je jasno da ono ne bi bilo u najboljem interesu djeteta.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Određeni uvjeti moraju se ispuniti kako bi se imovina mogla zaplijeniti. Imovina mora pripadati dužniku,

biti prenosiva,
imati određenu novčanu vrijednost.

Zapljenjena se može upotrijebiti za potraživanje imovine bilo koje vrste. Pravila u pogledu osobnog vlasništva općenito se primjenjuju samo na fizičke osobe. Mogu se zaplijeniti i nekretnine i pokretna imovina.

Pokretna imovina nisu samo osobni predmeti (npr. automobili, plovila i druga imovina) već i imovina (npr. iznosi na bankovnom računu) i različita prava (npr. prava upotrebe ili udjeli u ostavini preminule osobe).

Prihodi, mirovine itd. isto tako mogu biti podložni zapljeni.

Određena imovina ne može se zaplijeniti. To vrijedi za imovinu koja je dio osobnog vlasništva. Pravila u pogledu osobnog vlasništva općenito se primjenjuju samo na fizičke osobe. Osobno vlasništvo odnosi se, primjerice, na sljedeće:

odjeću i druge predmete za osobnu upotrebu, razumne vrijednosti,

namještaj, kućanske aparate i drugu opremu potrebnu za vođenje i održavanje doma,

alate i drugu opremu koja je dužniku potrebna za osiguranje sredstava za život ili za stručnu obuku,

osobni predmeti poput medalja i sportskih trofeja velike sentimentalne vrijednosti za dužnika koje ne bi bilo razumno zaplijeniti.

Imovina se može i zaštititi od zapljene na temelju određenih propisa. Tako može biti, na primjer, s naknadom štete.

Prihodi se mogu zaplijeniti samo u iznosu koji preostaje kad se odbije iznos potreban dužniku za uzdržavanje sebe i svoje obitelji.

U tom pogledu neke tražbine imaju prednost nad drugima. Tražbina koja se odnosi na plaćanja uzdržavanja ima prednost nad drugim tražbinama.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Nakon zapljene imovine, dužnik neće imati istu količinu kontrole nad njom kao ranije. Dužnik ne smije upotrebljavati imovinu na štetu podnositelja zahtjeva, primjerice njezinim prijenosom ili na neki drugi način, osim ako mu je to dopustila Služba za izvršenje na temelju posebnih okolnosti nakon savjetovanja s podnositeljem zahtjeva.

Osoba koja nezakonito upotrebljava zaplijenjenu imovinu može biti podvrgnuta kaznenim sankcijama.

Odluka o zapljeni uključuje povlaštena prava na imovinu.

U okviru predmeta izvršenja, treća osoba mora navesti ima li dužnik tražbine prema toj trećoj osobi ili druge transakcije s njom koje bi mogle biti važne za procjenu vrijednosti imovine dužnika koja se može zaplijeniti. Obveza objavljivanja primjenjuje se i na svaku treću osobu koja ima u posjedu imovinu dužnika u okviru, na primjer, zaloga ili depozita. Na primjer, banka je obvezna dostaviti pojedinosti o bankovnim računima dužnika, njegovim sefovima ili drugoj imovini koju čuva banka. Rodbina i prijatelji dužnika isto tako imaju obvezu objavljivanja.

Informacije trećih osoba mogu se zatražiti usmeno ili u pisanom obliku te se treće osobe može pozvati na ispitivanje. Može ih se prisiliti da poštuju tu odredbu pod prijetnjom novčane kazne ili pritvora.

Služba za izvršenje može prisilno prodati zaplijenjenu imovinu bez odlaganja. Prisilna prodaja općenito se izvršava na javnim dražbama, ali ponekad se može organizirati i privatna prodaja.

Novac koji se stekne u predmetima izvršenja mora se prijaviti i isplatiti podnositelju zahtjeva čim je to moguće.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Ne postoji najdulji rok valjanosti odluke o zapljeni. Međutim, u okviru zakonodavstva pretpostavlja se da će se zaplijenjena imovina prodati bez odlaganja, vidi točku 3.2.

Ako je to moguće, iseljenje bi se trebalo provesti u roku od četiri tjedna od trenutka kada Služba za izvršenje primi potrebne dokumente.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Odluka o izvršenju stupa na snagu neposredno nakon donošenja, osim ako je navedeno drukčije. Primjenjuje se dok se ne odluči drukčije. U odluci o novčanoj kazni uobičajeno se navodi da se radnja mora provesti u određenom roku, na primjer u kojem se roku dijete mora predati podnositelju zahtjeva. U odluci o izvršenju povezanoj s kontaktom s djetetom uobičajeno se navodi vrijeme kontakta s djetetom i odnosi se na razdoblje od nekoliko sljedećih mjeseci. Odluka u predmetu izvršenja ne sprječava ispitivanje novog zahtjeva.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o izvršenju

Protiv odluka Službe za izvršenje uglavnom se mogu uložiti žalbe. Žalba koja se upućuje okružnom sudu trebala bi se predati Službi za izvršenje.

Osoba na koju se odnosi odluka, a ta odluka nije bila u korist te osobe, može uložiti žalbu na odluku Službe za izvršenje. Žalba se može uložiti i protiv odluke o zapljeni prihoda i ne postoji ograničen rok. Protiv odluka o zapljeni druge imovine žalba se može uložiti u roku od tri dana od dostave odluke. Treće osobe mogu uložiti žalbu protiv te zapljene bez određenog roka.

Okružni sud može odlučiti da trenutno nije potrebno provesti mjere izvršenja (inhibicija) ili, ako za to postoje posebne okolnosti, da je određenu već provedenu mjeru potrebno opozvati.

Predmeti izvršenja na temelju Zakona o djeci i roditeljima

Protiv odluke o izvršenju koju je donio okružni sud može se uložiti žalba žalbenom sudu. Žalbe se moraju uložiti u pisanom obliku i dostaviti okružnom sudu.

Žalbe se moraju uložiti u roku od tri tjedna.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Zakon o izvršenju sadržava odredbe o ograničenju mogućnosti izvršenja, na primjer kako bi se zaštitilo dužnika. Dužnik u određenoj mjeri može spriječiti provođenje izvršenja tako da mu se usprotivi, na primjer jer je nastupila zastara. Najčešći primjeri za ograničenje izvršenja oni su u kojima su dio imovine i neki predmeti zaštićeni od izvršenja uzimajući u obzir potrebe dužnika. Iz zapljene materijalne robe može se, na primjer, isključiti „beneficium” („nezapljeljiva imovina”) kao što je stan u kojem dužnik ima stalno boravište te novac koji je dužniku potreban za osnovno uzdržavanje. Iz zapljene prihoda isključit će se „rezervni iznos” potreban za osnovne životne troškove i dužnikove troškove stanarine.

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.

Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 16/12/2020

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Engleska i Wales

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je mjera koju je odredio sud i koja se poduzima kako bi se dužnike iz presude prisililo da postupe u skladu s nalogima suda.

U okviru pravnog sustava Engleske i Walesa odabir metode izvršenja počiva u potpunosti na vjerovniku iz presude.

Pri odabiru metode koja će se upotrijebiti vjerovnik mora uzeti u obzir sljedeće:

je li vjerojatno da će dobiti svoj novac i sudske pristojbe od tuženika

duguje li tuženik novac i drugima odnosno je li tuženik dužnik u drugim presudama okružnog suda

posjeduje li tuženik bilo kakve predmete ili imovinu koji se mogu oduzeti i prodati na dražbi

je li tuženik u radnom odnosu

ima li tuženik druga primanja, kao što je dohodak od ulaganja

ima li tuženik račun u banci, stambenoj štedionici ili neki drugi račun

je li tuženik vlasnik nekretnine (kuće) ili

duguje li itko drugi tuženiku novac.

U nastavku su navedene informacije o različitim vrstama mjera izvršenja. Vjerovnik iz presude trebao bi odabrati onu kojom će najvjerojatnije dobiti novac koji mu seuguje.

Sud ne može jamčiti da će vjerovnik iz presude dobiti povrat svojeg novca, a za sve se poduzete radnje plaća sudska pristojba. Iako će sud dodati iznos pristojbe novcu koji tuženik većuguje, sud ne može vratiti iznos koji je vjerovnik platio ako on ne dobije novac od tuženika. Više informacija možete pronaći u [letku o postupcima izvršenja](#).

Opće informacije za vjerovnike možete pronaći u vodiču [Prijava novčanog potraživanja sudu](#).

Opće informacije za dužnike možete pronaći u sljedećim vodičima:

[Presude okružnog suda u pogledu duga](#)

[Odgovorite na prijavu novčanih potraživanja na sudu](#)

[Prijavite novčana potraživanja na sudu](#)

Različite vrste metoda izvršenja navedene su u nastavku.

Preuzimanje kontrole nad predmetima (ranije poznato kao zapljena/ovrha)

Oduzimanje predmeta radi moguće zapljene i prodaje na dražbi u budućnosti kako bi se pokrili troškovi duga na temelju presude.

Kako bi se osiguralo izvršenje preuzimanjem kontrole nad predmetima, sudu je potrebno podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za preuzimanje kontrole.

Nalog će biti od pomoći samo ako tuženik:

ima dovoljno predmeta na adresi koju je naveo vjerovnik iz presude, a koji bi se mogli prodati na dražbi kako bi se prikupio novac; ili

ima sav novac koji se potražuje na temelju naloga (kako bi se spriječila prodaja predmeta).

Kako bi sud mogao izdati nalog, moraju biti ispunjeni sljedeći preduvjeti:

tuženik nije platio iznos koji mu je naložen za plaćanje; ili

tuženik kasni s barem jednim obrokom plaćanja.

Sudski izvršitelji ne mogu uvijek oduzeti i prodati tuženikove predmete. Na primjer, ne mogu oduzeti osnovne kućanske predmete i alate potrebne za obavljanje djelatnosti ili predmete koji podliježu ugovoru o *leasingu* ili najmu. Sudski izvršitelj neće oduzeti tuženikove predmete ako ne vrijede dovoljno za plaćanje naloga nakon odbitka troškova preuzimanja i prodaje predmeta. Predmeti koji se prodaju na dražbi često postignu samo dio svoje izvorne vrijednosti. Osim toga, sudski izvršitelji koji djeluju na temelju drugog naloga možda su već zaplijenili tuženikovu imovinu.

Više informacija o nalogima za preuzimanje kontrole možete pronaći na internetskim stranicama [Ministarstva pravosuđa](#).

Nalozi za zapljenu primanja

Tom metodom izvršenja pribavlja se nalog na temelju kojeg se fiksni iznos redovito odbija od nadnice ili plaće dužnika iz presude na dan njezine isplate te se izravno proslijeđuje vjerovniku iz presude.

Tuženik mora biti u radnom odnosu prije izdavanja naloga za zapljenu primanja. Nalog se ne može izdati ako je tuženik nezaposlen ili samozaposlen. Osim toga, sud možda neće moći izdati nalog ili će moći naložiti samo otplatu u manjim obrocima ako su troškovi života tuženika veći od iznosa primanja.

Više informacija o nalogima za zapljenu primanja možete pronaći na internetskim stranicama [Ministarstva pravosuđa](#).

Nalozi za naplatu – uključujući naloge za prodaju i naloge za zaustavljanje

Nalogom za naplatu sprječava se da tuženik proda svoju imovinu (kao što su pokretna ili nepokretna imovina, zemljište ili ulaganja), a da ne plati dugovanja vjerovniku iz presude. Vjerovnik iz presude isplaćuje se iz prihoda od prodaje kad vjerovnik iz presude proda pokretnu ili nepokretnu imovinu ili iz prihoda od ostavine kad dužnik iz presude umre. Taj postupak može uključivati i dvije dodatne vrste sudskih naloga. Prva je vrsta nalog za prodaju, kojim sud može naložiti prisilnu prodaju predmeta nepokretne imovine na temelju naloga za naplatu. Druga je vrsta nalog za zaustavljanje, kojim se dužnika iz presude sprječava da raspolaže dijelovima nekretnine kako bi izbjegao pokretanje postupka za izdavanje naloga za naplatu protiv sebe.

Više informacija o nalogima za naplatu možete pronaći na internetskim stranicama [Ministarstva pravosuđa](#).

Nalozi za namiru duga preko treće strane (ranije poznat kao postupak za izricanje zabrane raspolaganja imovinom)

Tom metodom izvršenja pribavlja se nalog suda na temelju kojeg se zamrzavaju bankovni računi dužnika iz presude. Iznos potreban kako bi se pokrio dug iz presude automatski se prenosi vjerovniku iz presude radi namire duga. Ako na bankovnim računima nema dovoljno sredstava za pokriće duga, tada se dostupna sredstva upotrebljavaju za otplatu barem dijela iznosa duga.

Više informacija o nalogima za namiru duga preko treće strane možete pronaći na internetskim stranicama [Ministarstva pravosuđa](#).

Dodatne informacije dostupne su u [videozapisu](#).

Stečajni postupak

Ako dugovanje iznosi najmanje 5000 GBP, vjerovnik iz presude može podnijeti i zahtjev za proglašenje stečaja tuženika. Taj se postupak može pokrenuti i na okružnom sudu i na Visokom sudu. Međutim, to može biti skupo.

Nalozi za pribavljanje informacija (ranije poznati kao usmena ispitivanja)

Iako sam po sebi nije metoda izvršenja, tim se postupkom omogućuje ispitivanje dužnika iz presude u pogledu informacija o njegovoj imovini kako bi se vjerovniku iz presude omogućilo da donese utemeljenu odluku o metodi izvršenja koju želi primijeniti.

Više informacija o nalogima za pribavljanje informacija možete pronaći na internetskim stranicama [Ministarstva pravosuđa](#).

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Za izvršenje u Engleskoj i Walesu nadležni su Visoki sud, okružni sudovi ili magistratski sudovi. Visoki sud i okružni sudovi donijet će presude, a magistratski sudovi lokalnim će tijelima izdati rješenja o odgovornosti.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Moguće je izvršiti i sudske i izvansudske odluke. Nije uvijek potrebno podnijeti zahtjev za izdavanje sudskog naloga kojim se odobrava izvršenje.

Preuzimanje kontrole nad predmetima može se poduzeti za neplaćene najmnine, poreze, carine i trošarine te novčane kazne za parkiranje bez prethodne suglasnosti suda.

Okružni sudovi i Visoki sud nadležni su za izdavanje naloga o izvršenju u predmetima u kojima su donijeli presudu. Međutim, trebalo bi napomenuti da izvršitelj okružnog suda ne može izvršiti nijedan iznos veći od 5000 GBP (osim ako se izvršava ugovor uređen Zakonom o potrošačkom kreditiranju iz 1974., koji se može izvršiti samo na okružnom sudu). Presude okružnog suda u pogledu iznosa većih od 5000 GBP moraju se prenijeti Visokom sudu radi izvršenja koji provodi službenik za izvršenje. Službenici za izvršenje na Visokom sudu ne mogu izvršiti presude u pogledu iznosa manjih od 600 GBP.

Postoji postupak u okviru kojeg vjerovnici iz presude mogu odlučiti prenijeti presude okružnog suda u pogledu iznosa od 600 GBP do 5000 GBP Visokom sudu radi izvršenja ovrhom. Trebalo bi napomenuti i da na Visokom sudu ne postoji postupak zapljene primanja. Za primjenu te metode izvršenja predmet se upućuje okružnom sudu.

Ako je potraživanje prijavljeno s pomoću internetske usluge [Money Claim Online](#), zahtjev za izdavanje naloga za ovrhu može se zatražiti i putem interneta.

Status, uloge, odgovornosti i ovlasti izvršitelja

Službenici za izvršenje Visokog suda (bivši grofovijski suci) – od 1. travnja 2004. službenici za izvršenje Visokog suda odgovorni su za izvršenje rješenja Visokog suda. Riječ je o profesionalnim izvršiteljima koje imenuje lord kancelar za provedbu izvršenja u određenim poštanskim okruzima. Da bi ih se smatralo prikladnima za imenovanje, moraju ispuniti brojne kriterije koji obuhvaćaju pitanja kao što su kvalifikacije, financijsko poštenje, članstvo u strukovnom udruženju te predanost promicanju raznolikosti i odgovarajućem postupanju i disciplinskom postupku. Službenici za izvršenje Visokog suda mogu izvršiti presude okružnog suda u kojima je iznos koji se traži za izvršenje veći od 600 GBP, a vjerovnik odluči prenijeti dug Visokom sudu radi izvršenja.

Izvršitelji okružnih sudova državni su službenici koje Služba sudova i tribunala Njzina Veličanstva zapošljava za izvršenje presuda i/ili naloga donesenih i registriranih na okružnim sudovima. Oni izvršavaju naloge za preuzimanje kontrole, oduzimaju zemljište na temelju naloga za posjedovanje i vraćaju predmete na temelju naloga za povrat imovine. Osim toga, izvršitelji okružnih sudova obavljaju druge dužnosti, uključujući osobnu dostavu pismena i naloga za pritvaranje.

Ovlašteni izvršitelji privatni su izvršitelji koje je ovlastio sudac okružnog suda. Oni se bave zapljenom imovine najmprimca kako bi najmodavac osigurao plaćanje zakašnjelih najmnina bez intervencije suda. Na temelju niza drugih zakona, ovlašteni izvršitelji smiju provoditi i izvršenja drugih posebnih vrsta dugova, kao što su lokalni porez, porez na poslovne prostore itd.

Magistratski sudovi: službenici za izvršenje magistratskog suda odgovorni su za izvršenje naloga magistratskih sudova. Mogu zaplijeniti i prodati predmete kako bi se naplatio iznos dugovanja na temelju novčane kazne ili obavijesti o plaćanju kazne lokalnoj zajednici. Oni mogu izvršiti i naloge za uhićenje, pritvaranje, oduzimanje slobode i nadzor koje je izdao magistratski sud na temelju bilo kojeg od niza zakona, uključujući one koji se odnose na izvršenje novčanih kazni i kazni lokalne zajednice. Neki magistratski sudovi mogu se odlučiti za izdvajanje poslova izvršenja i njihovo ugovaranje s ovlaštenim izvršiteljima.

Angažiranje odvjetnika ili drugih pravnih stručnjaka

Vjerovnik nije obavezan podnijeti zahtjev za izvršenje preko odvjetnika ili bilo kojeg drugog pravnog stručnjaka.

Međutim, postupci izvršenja mogu biti složeni, posebno na Visokom sudu. Vjerovnici bi se stoga prije pokretanja postupka izvršenja možda trebali obratiti za savjet pravnom savjetniku, pravnom centru ili organizaciji za savjetovanje građana [Citizens Advice](#).

Iznos troškova izvršenja

Za svaku od metoda izvršenja naplaćuju se različite sudske pristojbe. Kako je prethodno navedeno, iako će sud dodati pristojbu novcu koji tuženik već duguje, sud ne može vratiti iznos koji je vjerovnik platio ako on ne dobije novac od tuženika. Trenutačne pristojbe za metode izvršenja možete pronaći na internetskim stranicama [Ministarstva pravosuđa](#).

3.2 Glavni uvjeti

Kako je prethodno navedeno, u Engleskoj i Walesu odabir metode izvršenja u potpunosti je u rukama vjerovnika iz presude. Odgovorni vjerovnici koji su dobili valjanu presudu, a još nisu isplaćeni, imaju pravo izvršiti tu presudu najprikladnijim sredstvima koja su im na raspolaganju. Stoga, sve dok je na snazi valjana presuda i ako je podnesen pravilan zahtjev, sud je obavezan slijediti želje vjerovnika i primijeniti metodu izvršenja koju je vjerovnik odabrao.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjere izvršenja mogu se poduzeti u pogledu sljedeće imovine:

kad je riječ o bankovnim računima, primjenom postupka za namiru duga preko treće strane (ili za izricanje zabrane raspolaganja imovinom)

kad je riječ o materijalnoj pokretnoj imovini, preuzimanjem kontrole nad predmetima

kad je riječ o registriranim prijevoznim sredstvima, preuzimanjem kontrole nad predmetima

kad je riječ o nepokretnoj imovini, primjenom postupka za izdavanje naloga za naplatu

kad je riječ o plaćama ili nadnicama, primjenom postupka zapljene primanja.

Službenik za izvršenje može oduzeti samo predmete koji pripadaju tuženiku ili su u zajedničkom vlasništvu. Izuzeti su predmeti navedeni u nastavku:

(a) predmeti ili oprema (na primjer, alati, knjige, telefoni, računalna oprema i vozila) potrebni dužniku za osobnu uporabu u zaposlenju, poslovanju, trgovini, zanimanju, studiranju ili obrazovanju, osim što u svakom slučaju ukupna vrijednost predmeta ili opreme na koju se primjenjuje ovo izuzeće ne smije biti veća od 1350 GBP

(b) odjeća, posteljina, namještaj, kućanski uređaji, predmeti i namirnice koji su opravdano potrebni za ispunjavanje osnovnih kućanskih potreba dužnika i svakog člana njegova kućanstva, uključujući (ali ne ograničavajući se na):

i. štednjak ili mikrovalnu pećnicu

ii. hladnjak

iii. stroj za pranje rublja

iv. dovoljno velik stol za blagovaonicu i dovoljno stolica za dužnika i svakog člana njegova kućanstva

v. dovoljan broj kreveta i posteljine za dužnika i svakog člana njegova kućanstva

vi. jedan fiksni telefon ili, ako u tom prostoru nema fiksnog telefona, mobilni ili internetski telefon kojim se može koristiti dužnik ili član njegova kućanstva

vii. svaki predmet ili opremu koji su opravdano potrebni za:

zdravstvenu skrb dužnika ili bilo kojeg člana njegova kućanstva

sigurnost u stambenom objektu ili

zaštitu stambenog objekta (na primjer, alarmni sustav) ili zaštitu u stambenom objektu

viii. dovoljno svjetiljki ili peći ili drugih uređaja konstruiranih za rasvjetu ili grijanje, za ispunjavanje osnovnih potreba kućanstva dužnika za grijanjem i rasvjetom i

ix. svaki predmet ili opremu koji su opravdano potrebni za skrb o:

osobi mlađoj od 18 godina

osobi s invaliditetom ili

starijoj osobi

(c) psi pomagači (uključujući pse vodiče, pse za osobe oštećena sluha i pse za osobe s invaliditetom), psi ovčari, psi čuvari ili kućni ljubimci

(d) vozilo na kojem je istaknuta valjana iskaznica osobe s invaliditetom jer se upotrebljava, ili za koje postoje opravdani razlozi vjerovati da se upotrebljava, za prijevoz osobe s invaliditetom

(e) vozilo (neovisno o tome je li u javnom vlasništvu) koje se upotrebljava, ili za koje postoje opravdani razlozi vjerovati da se upotrebljava, za potrebe policije, vatrogasne službe ili hitne pomoći i

(f) vozilo koje ima istaknutu valjanu iskaznicu Britanskog liječničkog udruženja ili drugu zdravstvenu iskaznicu za hitne slučajeve jer se upotrebljava, ili za koje postoje opravdani razlozi vjerovati da se upotrebljava, u hitne zdravstvene svrhe.

Za svaki predmet koji oduzima službenik za izvršenje mora biti vjerojatno da će postići određenu cijenu na dražbi. Službenici za izvršenje neće oduzimati predmete ako smatraju da neće postići dovoljnu cijenu za plaćanje određenog iznosa iz naloga nakon plaćanja troškova oduzimanja i prodaje na dražbi.

Kad je riječ o nalogima za zapljenu primanja, sud uzima u obzir koliko je tuženiku potrebno za hranu, najamninu ili hipoteku i nužne troškove te za plaćanje redovitih računa, kao što je električna energija. To se naziva „zaštićeni dio primanja”. Ako tuženik zarađuje više od zaštićenog dijela primanja, izdaje se nalog.

Kad je riječ o nalogima za namiru duga preko treće strane, dužnik iz presude kojem je onemogućeno podizanje novca s njegova računa u banci ili stambenoj štedionici te koji tvrdi da on ili njegova obitelj zbog toga otežano podmiruju redovne životne troškove, može sudu podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za plaćanje u otežanim okolnostima kojim se omogućuje plaćanje jednog ili više iznosa određenim pojedincima.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Ako dužnici i treće strane ne poštuju zahtjeve sudskih naloga, mogu biti kažnjeni zbog nepoštovanja. Kazne koje se mogu izreći zbog nepoštovanja uključuju „ispriku za uvredu suda” (tj. ispriku suda na javnoj raspravi), novčane kazne i, u najtežim slučajevima, kaznu zatvora u trajanju do 14 dana.

Banke imaju određene obveze u pogledu objave informacija i zapljene bankovnih računa. Kad banka primi nalog za namiru duga preko treće strane izdan jednom od njezinih klijenata, ne mora otkriti koliko se novca nalazi na računu. Može navesti da na računu nema novca, da nema dovoljno sredstava za pokriće cijelog iznosa, ali da može podmiriti dio tog iznosa, ili da je na računu dovoljno sredstava za pokriće cijelog traženog iznosa. Postoje vrlo stroge odredbe o zaštiti podataka kojima se uređuje koje druge informacije banka može pružiti.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

U svim se nalogima navodi rok za pružanje relevantnih informacija ili postupanje u skladu sa sudskim nalogom te se navode maksimalne kazne koje se mogu izreći u slučaju nepoštovanja sudskog naloga.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Sudske metode izvršenja (nalozi za naplatu, nalozi za zapljenu primanja i nalozi za namiru duga preko treće strane) uključuju postupak u dvije faze.

Privremenu fazu postupka vodi isključivo sud u pisanom obliku, a dužnik iz presude u toj fazi ne sudjeluje u postupku. Međutim, kako bi nalozi za zapljenu primanja i nalozi za namiru duga preko treće strane napredovali u završnu fazu, potrebno je održati raspravu na koju će biti pozvan dužnik iz presude i na kojoj će moći navesti razloge zašto se planirana metoda izvršenja ne bi trebala nastaviti. „Završna” rasprava održat će se na istom sudu na kojem je podnesen prvotni zahtjev za tu metodu izvršenja (osim ako se izričito zatraži drukčije). O datumu rasprave sve će stranke biti obaviještene dovoljno unaprijed, a u svakom slučaju postoji određeno minimalno vrijeme koje mora proteći između „privremene” faze, obavijesti o „završnoj” raspravi i same „završne” rasprave kako bi se dužniku (i svakoj relevantnoj izravno uključenoj trećoj strani, npr. banci u slučaju naloga za namiru duga preko treće strane) omogućilo vrijeme za pripremu predmeta. Ako datum „završne” rasprave ne odgovara strankama, one ga mogu odgoditi na obostrano prihvatljiv datum. U tom slučaju privremeno rješenje ostaje na snazi, ali nalog ne može postati „pravomoćan” prije održavanja te rasprave.

Kad je riječ o nalogima za naplatu, vjerovnik mora dužniku dostaviti privremeni nalog i ako dužnik ne podnese prigovor, privremeni nalog postaje pravomoćan bez potrebe za održavanjem rasprave, osim ako sudac odluči da je rasprava potrebna. Dužnik mora odgovoriti sudu u roku od deset dana od datuma dostave obavijesti o raspravi. Ako dužnik podnese prigovor na privremeni nalog ili sudac prenese predmet, predmet se prenosi izvornom sudu na kojem je presuda donesena te se određuje datum rasprave. I vjerovnik i dužnik prisustvovat će raspravi.

Nakon što sud donese nalog, protiv njega se ne može podnijeti žalba. U odgovarajućim okolnostima žalbe ili zahtjevi za ukidanje mogu se podnijeti samo na izvornu presudu kojom je vjerovniku prvotno dana ovlast da zatraži izvršenje. Sud može opozvati postupak izvršenja samo ako je presuda uspješno osporena žalbom ili ukinuta. Ako je žalba protiv presude podnesena nakon što je sud odobrio vjerovnikov zahtjev za izvršenje, nalog se može obustaviti na temelju zahtjeva podnesenog sudu. Sudski izvršitelji ne smiju oduzimati predmete, ali moraju ih i dalje naplaćivati (to jest nabrojati one predmete koji bi kasnije mogli biti zaplijenjeni i oduzeti za prodaju).

Ako je vjerovnik sudu podnio pravilan zahtjev za izvršenje, taj sud ne može odbiti odobriti metodu izvršenja koju je odabrao vjerovnik. Stoga nije potrebno da vjerovnik ima mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju mjere.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Nalog ili rješenje koji se odnosi na preuzimanje kontrole podliježe roku zastare. Nalog i rješenje valjani su 12 mjeseci i mogu se produljiti za dodatnih 12 mjeseci na temelju odluke suda.

U postupku preuzimanja kontrole nad predmetima dužniku se mora dostaviti jasna obavijest o izvršenju sedam dana unaprijed kako bi mu se omogućilo da plati dug i troškove prije nego što službenik za izvršenje preuzme kontrolu nad predmetima. To se razdoblje može skratiti odlukom suda ako postoje dokazi da će dužnik premjestiti imovinu kako bi izbjegao izvršenje.

Službenik za izvršenje ne može preuzeti kontrolu nad predmetima prije 6:00 ili nakon 21:00 ako je dužnik fizička osoba.

Službenik za izvršenje ne smije ulaziti u prostore radi preuzimanja kontrole nad predmetom ako je dijete ili ranjiva osoba (ili više od jedne takve osobe ili osoba koja pripada objema kategorijama) jedina osoba koja se nalazi u prostoru u kojem se predmet nalazi.

Ako je dužnik ranjiva osoba, pristojba ili pristojbe koje se plaćaju za fazu izvršenja koja obuhvaća preuzimanje kontrole nad predmetima ne mogu se naplatiti, osim ako je službenik za izvršenje prije nego što je započeo s oduzimanjem predmeta dužniku dao odgovarajuću priliku da zatraži pomoć i savjet.

Druge poveznice

[Ministarstvo pravosuđa](#)

[Udruženje za izvršenje u građanskim stvarima](#)

[Udruženje službenika za izvršenje na Visokom sudu](#)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 21/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Sjeverna Irska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je pravni postupak kojim se može prisilno osigurati postupanje u skladu s presudom, nalogom ili odlukom suda.

Sjeverna Irska ima jedinstven sustav za izvršenje presuda u građanskim stvarima. U većini sustava precedentsnog prava presude se izvršavaju pomoćnim sudskim nalogima. U Sjevernoj Irskoj presude građanskog suda povezane s povratom novca, predmeta i imovine izvršava središnje tijelo pod nazivom Ured za izvršenje presuda, koje obavlja i upravne i pravosudne funkcije.

Ured za izvršenje presuda osnovan je 1971., a od 1979. njime upravlja Služba sudova i tribunala Sjeverne Irske. Ovlasti i postupci Ureda za izvršenje presuda sadržani su u Uredbi o izvršenju presuda (Sjeverna Irska) iz 1981. („Uredba iz 1981.“) i Pravilniku o izvršenju presuda (Sjeverna Irska) iz 1981. (SR 1981/147).

Različite vrste metoda izvršenja navedene su u nastavku.

Nalog za obročno plaćanje – riječ je o nalogu za plaćanje u obrocima koji se može izdati pod uvjetom da je Ured za izvršenje presuda uvjeren da dužnik ima ili će imati dovoljno sredstava za namiru cijelog ili dijela iznosa duga u razumnom roku.

Nalog za zapljenu primanja – riječ je o nalogu upućenom dužnikovu poslodavcu kojim se od njega zahtijeva da redovito odbija određeni iznos od nadnice ili plaće dužnika i isplaćuje ih Uredu za izvršenje presuda. Taj se nalog razlikuje od većine drugih naloga za izvršenje jer Ured za izvršenje presuda nema ovlasti izdati ga bez prethodnog zahtjeva vjerovnika. Ured za izvršenje presuda može i obustaviti dostavu naloga poslodavcu ako se uvjeri da će dužnik dobrovoljno izvršavati uplate Uredu.

Nalog za oduzimanje – tim se nalogom Uredu za izvršenje presuda omogućuje da oduzme i proda dio predmeta u posjedu dužnika i njegove druge imovine. Imovina ulazi u skrbništvo i posjed Ureda za izvršenje presuda i tereti se u korist vjerovnika u čiju je korist izdan nalog.

Nalog za zasnivanje hipoteke na zemljištu ili nekretnini – taj se nalog najčešće upotrebljava za znatne dugove i obično se upotrebljava zajedno s nekom drugom metodom izvršenja. Taj nalog sam po sebi ne dovodi do praktičnog izvršenja duga; vjerovnik mora poduzeti radnje za izvršavanje ovlasti za prodaju podnošenjem zahtjeva sudu za izvršenje svoje naplate – Uredbom iz 1981. predviđeni su i nalozi za naplatu za druge vrste imovine.

Nalog za imenovanje privremenog upravitelja i nalog u skladu sa Zakonom o sudskim postupcima u kojima sudjeluje Kruna – nalog za imenovanje privremenog upravitelja izdaje se tako da se glavni službenik za izvršenje imenuje privremenim upraviteljem za bilo kakvo plaćanje na koje dužnik eventualno ima pravo. Primjeri vrsta plaćanja prikladnih za izvršenje na temelju naloga za imenovanje privremenog upravitelja uključuju najamnine i dobit od zemljišta, povratne udjele na temelju oporuke ili iznose koji se duguju samozaposlenom dužniku na temelju ugovora ili dospelja plaćanja iz imovinskopravnog zahtjeva protiv druge osobe ili poduzeća.

Nalog za zapljenu duga – nalogom za zapljenu duga zahtijeva se da dužnik dužnika iz presude plati dug vjerovniku ili u korist vjerovnika umjesto dužniku iz presude ili u njegovu korist. Njime se svakom vjerovniku koji ga dobije daje status osiguranog vjerovnika i primjenjuje se na dospjele ili akumulirane dugove. Nalozi za predaju zemljišta ili nekretnine u posjed – presuda o posjedovanju zemljišta ili nekretnine izvršava se nalogom za predaju zemljišta ili nekretnine u posjed, a Uredu za izvršenje presuda daje se pravo da deložira svaku osobu u posjedu tog zemljišta ili nekretnine, bilo da je riječ o tuženiku ili ne.

Nalog za predaju predmeta – presuda o posjedovanju predmeta izvršava se nalogom za predaju predmeta. Predmete preuzima Ured za izvršenje presuda i vraća ih vjerovniku. Takav nalog ne bi trebalo miješati s nalogom za zapljenu jer se u ovom slučaju predmeti ne prodaju.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Enforcement of Judgments Office (Ured za izvršenje presuda)

Laganside House

23-27 Oxford Street

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Svaka osoba koja ima pravo na izvršenje presude može, ako plati odgovarajuću pristojbu, podnijeti zahtjev Uredu za izvršenje presuda radi njezina izvršenja. Zahtjevu mora prethoditi dostava „obavijesti o namjeri podnošenja zahtjeva za izvršenje” dužniku. Ako dužnik ne postupi u skladu s presudom u roku od deset dana od datuma obavijesti o namjeri izvršenja, podnositelj zahtjeva može nastaviti s izvršenjem. Prethodni zahtjev može se podnijeti u slučajevima u kojima je preostali iznos svih dospjelih dugova veći od 3000 GBP. To omogućuje vjerovniku iz presude da ishodi izdavanje naloga za skrbništvo i izvješće o dužnikovim sredstvima kako bi donio utemeljenu odluku o tome treba li nastaviti s izvršenjem.

Nakon što se zahtjev prihvati, Ured za izvršenje presuda dužniku odmah dostavlja „nalog za skrbništvo”, na temelju kojeg se za određene predmete (uz nekoliko iznimaka kao što su kućanski predmeti) dužnika smatra da su u posjedu i pod kontrolom Ureda za izvršenje presuda te se s njima stoga ne može raspolagati. Nalog za skrbništvo ukida se tek nakon plaćanja iznosa navedenog u presudi ili ako je zahtjev za izvršenje odbijen.

Sljedeća faza u postupku izvršenja jest otkrivanje informacija o dužnikovim sredstvima i od temeljne je važnosti za odlučivanje o zahtjevu za izvršenje. Od dužnika iz presude zahtijeva se da službeniku za izvršenje pruži informacije o svojim sredstvima koje službenik može zatražiti. Dužnika iz presude ispituje se u njegovu domu ili ga se poziva da se pojavi pred imenovanim službenikom na saslušanje.

Nakon primitka izvješća od službenika za izvršenje visoki sudski službenik (*master*) (vidjeti u nastavku) ili glavni službenik za izvršenje donosi privremenu odluku o odbijanju zahtjeva za izvršenje. Samo visoki sudski službenik može donositi naloge za oduzimanje, zapljenu i imenovanje privremenog upravitelja te nalog u okviru sudskih postupaka u kojima sudjeluje Krna. Uzimaju se u obzir financijske i druge relevantne okolnosti dužnika te se utvrđuju najbolji načini za izvršenje presude, odnosno može li se ona uopće izvršiti. Stranke se obavješćuju o tome te im se daje mogućnost da iznesu prigovore. Ako se ne podnese prigovor, odluka se potvrđuje, ali ako se prigovor podnese, predmet se upućuje na raspravu pred visokim sudskim službenikom.

Status, uloge, odgovornosti i ovlasti izvršitelja

Na čelu Ureda za izvršenje presuda nalazi se viši dužnosnik sa statusom i položajem visokog sudskog službenika (vrsta sudskog službenika), a osoblje uključuje glavnog službenika za izvršenje (i zamjenika), imenovane službenike i službenike za izvršenje koji su dodijeljeni određenom okrugu Sjeverne Irske. Ovlasti dodijeljene Uredu za izvršenje presuda kako bi mu se omogućilo izvršavanje njegove nadležnosti utvrđene su Uredbom iz 1981. Posebno je važna ovlast za izdavanje širokog raspona prethodno navedenih naloga za izvršenje. Ured za izvršenje presuda ima dodatne ovlasti za pomoć u postupku izvršenja. To uključuje izdavanje naloga za skrbništvo i pismena koja se odnose na nazočnost i ispitivanje svjedoka, ispitivanje dužnika o njihovim sredstvima, uključujući ispitivanje trećih strana (koje mogu imati informacije o sredstvima i imovini dužnika), te primitak novca naplaćenog pri izvršenju presuda.

Ured za izvršenje presuda ima i ovlast da odbaci zahtjev za izvršenje. Razlozi na temelju kojih se to može učiniti nisu navedeni u Uredbi iz 1981., već se to u pravilu čini kad podnositelj zahtjeva nema pravo izvršiti presudu. Ako se presuda ne može izvršiti u razumnom roku (izdavanjem bilo kojeg naloga za izvršenje), Ured za izvršenje presuda može izdati obavijest i potvrdu o neizvršivosti. Ured za izvršenje presuda ima i široke ovlasti za odgodu izvršenja bilo koje presude u potpunosti ili pod određenim uvjetima.

Angažiranje odvjetnika ili drugih pravnih stručnjaka

Na saslušanju pred visokim sudskim službenikom može se pojaviti svaka stranka ili osoba na koju se nalog odnosi.

Iznos troškova izvršenja

Sustav izvršenja presuda u Sjevernoj Irskoj financira se pristojbama koje plaćaju korisnici. Pristojbe koje se plaćaju navedene su u dijelu 1. Dodatka Uredbi o pristojbama za izvršenje presuda (Sjeverna Irska) iz 1996. (kako je izmijenjena) (SR 1996/101) i ovise o iznosu koji se može naplatiti na temelju presude, a trenutačne pristojbe mogu se pronaći i na internetskim stranicama Službe sudova i tribunala Sjeverne Irske.

3.2 Glavni uvjeti

Nadležnost Ureda za izvršenje presuda utvrđena je u Uredbi iz 1981. i uključuje sljedeće presude:

presude u pogledu novca, uključujući presude bilo koje razine sudova u Sjevernoj Irskoj, presude donesene izvan Sjeverne Irske i registrirane u Sjevernoj Irskoj te neke presude donesene u skladu s europskim pravom o dugu ili naknadi štete, zajedno s nekim odlukama tribunala ili arbitražnim odlukama presude na temelju kojih osoba ima pravo na posjedovanje bilo kojeg zemljišta ili nekretnine, uglavnom je riječ o naložima za predaju u posjed u korist hipotekarnih vjerovnika, iako se donose i za stanodavce iz privatnog i javnog sektora

presude na temelju kojih osoba ima pravo na predaju predmeta

presude kojima se od osobe zahtijeva plaćanje novca na sudu ili poduzimanje bilo kakve radnje u ograničenom roku te presude protiv poduzeća.

Postoje određena ograničenja ovlasti Ureda u pogledu izvršenja presuda, uključujući sljedeće:

ako se presuda može izvršiti samo uz odobrenje suda koji ju je donio, najprije se mora dobiti odobrenje suda;

ako je izvršenje obustavljeno ili odgođeno, zahtjev za izvršenje ne može se prihvatiti dok se ne ukine obustava ili odgoda;

ako je od trenutka kad je presuda postala izvršiva proteklo šest ili više godina, ona se ne može izvršiti. Nakon toga se visokom sudskom službeniku može podnijeti zahtjev za odobrenje izvršenja;

za izvršenje presude protiv osobe čije ime ili naziv nisu navedeni u presudi potrebno je prethodno odobrenje suda.

Odluka o izdavanju naloga za izvršenje odnosi se na Ured za izvršenje presuda i nijedan podnositelj zahtjeva ne može zahtijevati primjenu bilo koje određene metode.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjere izvršenja mogu se poduzeti u odnosu na plaće ili nadnice na temelju postupka zapljene primanja. Odbijeni iznos izračunava se uzimajući u obzir „uobičajenu stopu odbitka” i „zaštićeni dio primanja”. Uobičajena stopa odbitka stopa je za koju Ured za izvršenje presuda smatra da je razumno da se primijeni na primanja dužnika kako bi se ispunila njegova obveza na temelju presude. Zaštićeni dio primanja dio je dužnikovih primanja za koji Ured za izvršenje presuda smatra da bi ga trebalo ostaviti na raspolaganju dužniku s obzirom na njegova sredstva i potrebe.

Postoje četiri kategorije imovine koja može biti predmet naloga za oduzimanje:

predmeti u kojima dužnik ima utrživi udio

novac, mjenice, obveznice i zadužnice te svi drugi vrijednosni papiri koji predstavljaju novac koji pripadaju dužniku

sve police životnog osiguranja u kojima je dužnik jedini korisnik osiguranja i

predmeti koji pripadaju dužnikovu bračnom drugu ako se dug iz presude odnosi na stečenu imovinu ili pružene usluge ili pak najamninu ili dospjele iznose povezane s korištenjem poslovnih prostora za opću uporabu ili uživanje dužnika i njegove obitelji.

Imovina izuzeta od oduzimanja uključuje odjeću, namještaj, posteljenu i druge nužne kućanske predmete; alate i instrumente za dužnikovo zanimanje u vrijednosti do 200 GBP; imovinu koju dužnik drži u fiducijarnom vlasništvu za drugu osobu i imovinu u rukama privremenog upravitelja kojeg je imenovao sud.

Nalog za zasnivanje hipoteke na zemljištu ili nekretnini može se izdati za bilo koje zemljište/nekretninu odnosno zemljišni posjed dužnika, a „zemljišni posjed“ uključuje svako zakonsko ili jednako pravo na posjed ili pravni ili jednaki interes, pravo služnosti, druge vrste prava, pravo vlasništva, polaganje prava vlasništva, potraživanje na zemljišnom posjedu, hipoteku, založno pravo ili teret na zemljišnom posjedu ili u vezi sa zemljišnim posjedom. Osim zemljišnih posjeda, nalozi za zasnivanje hipoteke na zemljištu i drugi slični nalozi mogu se izvršiti i na drugim vrstama imovine. To se konkretno odnosi na financijska sredstva ili dionice državnih tijela, javnih poduzeća ili društava, zadužnice, financijska sredstva na sudu i udjele u privatnim društvima. Osim zapljene novca koji klijent ili kupac duguje dužniku iz presude za obavljene radove ili usluge, nalog za zapljenu dugova može se izvršiti u pogledu bilo kojeg novca koji dužnik iz presude ima u banci ili stambenoj štedionici.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Svaki nalog za izvršenje koji je donio Ured za izvršenje presuda ima jednaku snagu i učinak kao nalog Visokog suda. Postoje razne dodatne ovlasti izvršenja koje se mogu primijeniti u slučaju nepostupanja u skladu s nalogom za izvršenje, uključujući:

izricanje kazne zatvora u trajanju do šest tjedana zbog namjernog neplaćanja obroka dospjelih na temelju naloga za obročno plaćanje ili drugog novčanog iznosa navedenog u članku 107. Uredbe iz 1981.

nalozi za sekvestraciju kojima se bilo koja osoba imenovana izvršiteljem sekvestracije ovlašćuje da uđe na bilo koji zemljišni posjed u vlasništvu osobe protiv koje je donesena presuda; da preuzme, privremeno oduzme i zapljene najamninu i dobit od tog zemljišnog posjeda; te da preuzme bilo koju drugu osobnu imovinu te stranke i da je zadrži kao privremeno oduzetu sve dok se ne postupi u skladu s nalogom.

Predmeti nepoštovanja odluka Ureda za izvršenje presuda mogu se uputiti Visokom sudu koji može odlučivati o tom kaznenom djelu kao da je predmet podnesen na tom sudu.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Izvršenje presude u pogledu novca nastupa kad se iznos naveden u presudi plati ili podmiri. Kad se to dogodi, svaki nalog za izvršenje izdan u pogledu te presude ukida se. Ako je nalog za preuzimanje zemljišta ili nekretnine u posjed ili predaju predmeta uspješno izvršen, ne mogu se poduzimati daljnji postupci osim za povrat troškova i izdataka izvršenja.

Vjerovnik ili dužnik iz presude može Uredu za izvršenje presuda podnijeti zahtjev za ukidanje, prestanak ili izmjenu naloga za izvršenje te se može održati rasprava.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Žalbe unutar institucije podnosi glavni službenik za izvršenje visokom sudskom službeniku.

Žalbe izvan institucije o činjeničnim i pravnim pitanjima podnosi Ured za izvršenje presuda Visokom sudu u okolnostima navedenima u članku 140. Uredbe iz 1981. ili se Žalbenom sudu podnosi žalba zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog materijalnog prava. Nalog za zapljenu primanja jedina je vrsta naloga za izvršenje presude u pogledu novca navedena u članku 140. i ne postoji opće pravo na žalbu protiv odbijanja izdavanja određenog naloga za izvršenje.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Određena ograničenja u pogledu izvršenja utvrđena su člankom 17. Uredbe o izvršenju presuda (Sjeverna Irska) iz 1981. i člankom 5. Pravilnika o izvršenju presuda (Sjeverna Irska) iz 1981. Postoje ograničenja i odnose se na niz različitih situacija u kojima se traži izvršenje presude. Ograničenja postoje kako bi se dužnika zaštitilo od niza različitih situacija, uključujući [ali ne ograničavajući se na] sljedeće:

- (a) ako se prije početka izvršenja mora zatražiti odobrenje suda;
- (b) ako je sud obustavio ili odgodio izvršenje presude, čime bi se spriječilo Ured da izvrši presudu;
- (c) ako je zahtjev za izvršenje presude podnesen više od šest godina od datuma na koji je presuda postala izvršiva. U tom će slučaju vjerovnik prije podnošenja zahtjeva zatražiti odobrenje Ureda za izvršenje svoje presude, a o tome odlučuje visoki sudski službenik Ureda za izvršenje presuda;
- (d) zahtjev za izvršenje neće biti prihvaćen ako je prošlo više od 12 godina od datuma na koji je presuda postala izvršiva;
- (e) ako je podneseno više od jednog zahtjeva za izvršenje iste presude. Ako je podneseno više od jednog zahtjeva, vjerovnik će prije podnošenja novog zahtjeva za izvršenje iste presude zatražiti odobrenje glavnog službenika za izvršenje;
- (f) ako je vjerovnik ustupio dug trećoj strani nakon donošenja presude;
- (g) ako je sud uvrstio uvjet u presudu koji nije ispunjen, čime bi se spriječilo Ured da izvrši presudu;
- (h) prihvaćanje zahtjeva za izvršenje ako se trenutačno vodi postupak u pogledu naloga za obustavu izvršenja u skladu s člankom 103. Prije podnošenja bilo kakvog zahtjeva za izvršenje mora se pribaviti odobrenje visokog sudskog službenika;
- (i) prihvaćanje zahtjeva za izvršenje ako je donesen nalog za obustavu izvršenja na temelju nesolventnosti u skladu s člankom 14. stavkom 1.

Ako Ured za izvršenje presuda potvrdi da je presuda neizvršiva (članci od 19. do 21. Uredbe o izvršenju sudskih odluka (Sjeverna Irska) iz 1981.), potvrda se može ukinuti (na zahtjev vjerovnika). To je, međutim, ograničeno na 12 godina od datuma izdavanja potvrde o neizvršivosti.

Člankom 16. Uredbe o zastari (Sjeverna Irska) iz 1989. utvrđuju se rokovi zastare u pogledu izvršenja presuda (i kamata) te se propisuje da izvršenje ne može započeti ako je prošlo više od šest godina od trenutka u kojem je presuda postala izvršiva. Visoki sudski službenik zadužen za Ured za izvršenje presuda uzet će to u obzir pri obradi zahtjeva za izvršenje presude koji je stariji od šest godina (vidjeti prethodnu točku (d)).

Druge poveznice

 [Služba sudova i tribunala Sjeverne Irske](#)

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJNI-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Škotska

1 Što znači „ovrha“ u građanskim i trgovačkim stvarima?

U Škotskoj se pojam „ovrha“ (*diligence*) upotrebljava za niz pravnih postupaka koji se mogu provoditi u odnosu na dužnika u svrhu naplate iznosa koji se duguju vjerovnicima. Ovrha se može temeljiti isključivo na zakonitom nalogu, kao što je sudska odluka ili isprava o dugu za plaćanje novčanog iznosa ili, općenitije, nalog građanskih sudova (obično nalog za izvršenje određene radnje ili sprječavanje njezina izvršenja).

Vrste ovrhe uključuju zadržavanje prihoda, zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane, zapljenu imovine ili sredstava, zabranu i donošenje odluke o dugu.

Donošenje odluke o dugu

Riječ je o vrlo starom obliku ovrhe koji se provodi u odnosu na nepokretnu imovinu, a iz njega proizlazi sudska hipoteka u korist vjerovnika. Takvi se postupci rijetko primjenjuju, a vode se isključivo na Vrhovnom građanskom sudu. Nakon donošenja odluke o dugu izvadak iz odluke unosi se u odgovarajuće škotske zemljišne knjige (Registar isprava o vlasništvu (*Register of Sasines*) ili Zemljišne knjige Škotske (*Land Register*)). Vjerovnik u čiju je korist donesena odluka na taj način u načelu stječe jednaka prava kao drugi hipotekarni vjerovnici, osim ovlasti za prodaju. Vjerovniku se omogućuje pokretanje postupka za iseljenje dužnika, ako je nekretnina u njegovu posjedu, ili pokretanje postupka za dobivanje najamnine od najmoprimaca ako je nekretnina dana u zakup. Vjerovnik tek nakon deset godina može od suda zatražiti da postane vlasnik te nakon toga može prodati nekretninu.

Zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane

Riječ je o obliku ovrhe koji se provodi u odnosu na pokretnu imovinu u vlasništvu dužnika koja je u posjedu treće strane. Na taj se način treću stranu sprječava u prijenosu zadržane imovine. Zadržati se među ostalim mogu dugovi, sredstva na bankovnom računu, dionice, imovina zaklade, police osiguranja i materijalna pokretna imovina. Materijalna pokretna imovina u posjedu dužnika ne može se zadržati, nego se na nju primjenjuje ovrha u obliku zapljene.

Zapljenjena imovina

Vjerovnik može zaplijeniti materijalnu pokretnu imovinu u posjedu dužnika te je može prodati na dražbi i na taj način naplatiti nepodmirena dugovanja. Međutim, zaplijeniti se ne mogu određeni predmeti kao što su profesionalni alati ili knjige koji su dužniku potrebni za obavljanje djelatnosti, ili vozila koja su dužniku opravdano potrebna i čija vrijednost nije veća od određenog iznosa. Zaplijeniti se ne mogu ni predmeti koji se nalaze u stambenom prostoru dužnika, osim ako je grofovijski sud izdao nalog za izvanrednu zapljenu. Zapljenom se vjerovniku omogućuje da zapljene novčane iznose (gotovinu, uključujući kovanice i novčanice u stranoj valuti, poštanske naloge, bankovne instrumente itd.) koji se nalaze u poslovnim prostorijama dužnika, iako se novac koji se nalazi u stambenom prostoru dužnika ili koji dužnik nosi sa sobom ne može zaplijeniti.

Zadržavanje prihoda

Kad je riječ o ovrši na prihodima dužnika, ona se može provesti u obliku zadržavanja prihoda (ovrha radi naplate jednog duga), zadržavanja naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju (ovrha radi naplate alimentacije ili redovitog doplatka nakon razvoda) ili zajedničkog naloga za zadržavanje (nalog suda da se istodobno izvrši plaćanje dvaju ili više dugova iste vrste). Odbitak od prihoda može se izvršiti i u smislu Zakona o uzdržavanju djeteta iz 1991. u odnosu na sve osobe koje su obvezne plaćati naknadu za uzdržavanje u skladu s nalogom za uzdržavanje. Nakon dostave rasporeda zadržavanja poslodavac na svaki dan isplate plaća mora od zarade dužnika odbiti iznos izračunan u skladu s tablicama propisanim zakonom te isplatiti taj iznos vjerovniku sve dok dug ne bude podmiren ili dok dužnik ne napusti to radno mjesto.

Deložacija ili iseljenje iz nekretnine

Deložacija se može provesti na temelju odluke o povratu posjeda nepokretne imovine, odluke o iseljenju ili odluke o deložaciji. U slučaju iseljenja najmodavac od najmoprimca želi vratiti posjed imovine. U slučaju deložacije riječ je o udaljavanju stanara koji nije nositelj prava stanovanja u odnosu na predmetnu nekretninu.

Zabrana

Riječ je o osobnoj ovrši u okviru koje se dužniku zabranjuje da proda ili na neki drugi način raspolaže svojom nepokretnom imovinom, ili da odobri zasnivanje bilo kakvog instrumenta osiguranja na svojoj nepokretnoj imovini, na štetu vjerovnika koji je ishodio zabranu. Vjerovnik to može učiniti upisom zabrane u Registar zabrana i sudskih odluka. Zabranom se vjerovnika koji je ishodio zabranu na neki način može umiriti jer će dužnik teže raspolagati svojom nepokretnom imovinom, no zabranom se vjerovniku ne dodjeljuje nikakvo stvarno pravo na imovinu. U toj je vrsti ovrhe riječ o negativnoj mjeri ili mjeri onemogućavanja koja ostaje na snazi pet godina, ali može prestati i ranije ako vjerovnik koji je ishodio zabranu pristane na ukidanje, obično nakon podmirenja duga.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Izvršitelji grofovijskog suda ili izvršitelji Vrhovnog građanskog suda nadležni su za izvršenje u Škotskoj. Vjerovnici će ih uputiti da izvrše sudska rješenja ili naloge protiv dužnika koje su izdali grofovijski sudovi ili Vrhovni građanski sud te isprave o dugu upisane u registar isprava (*Books of Council and Session*) radi izvršenja.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Izvršiti se mogu sudske odluke ili nalozi koje su izdali grofovijski sud u bilo kojoj grofoviji Škotske ili Vrhovni građanski sud i istovjetna tijela (npr. isprava o dugu upisana u registar radi izvršenja). Ovlaštenje za zakonito izvršenje odluke u pravilu se temelji na izvatku iz odluke.

Za izvršenje odluke u obliku ovrhe u pravilu su odgovorni izvršitelji grofovijskog suda ili izvršitelji Vrhovnoga građanskog suda. Riječ je o neovisnim ugovarateljima kojima se za rad plaćaju naknade i koje imenuje viši grofovijski sudac (*Sheriff Principal*) grofovije u kojoj su ovlašteni djelovati. Ti službenici podliježu kontroli i nadzoru suda, bez obzira na to što ih ne zapošljava izravno sud. Zakonom o dužnicima (Škotska) iz 1987. utvrđuje se zakonski okvir za kontrolu njihova primanja u službu, osposobljavanja i postupanja pri obavljanju službenih dužnosti, dok se Zakonom o namirenju dugova i zapljene imovine (Škotska) iz 2002. i Zakonom o stečaju i ovrši itd. (Škotska) iz 2007. dodatno uređuju njihove funkcije i ponašanje. Osim toga, svi sudski službenici moraju izvršavati svoje dužnosti u skladu sa Statutom i internim propisima Društva izvršitelja grofovijskih sudova i izvršitelja Vrhovnoga građanskog suda (*Society of Messengers-at-Arms and Sheriff Officers*).

Odvjetnika je potrebno angažirati samo u nekim postupcima izvršenja.

Naknade koje izvršitelji grofovijskog suda i izvršitelji Vrhovnoga građanskog suda naplaćuju za provedbu ovrhe trenutačno su propisane Zakonom o sudskom vijeću (Naknade izvršitelja grofovijskih sudova) iz 2013. (SSI 2013/345) i Zakonom o postupovnim pravilima škotskih sudova (Naknade izvršitelja Vrhovnoga građanskog suda) iz 2013. (SSI 2013/346). Te se tablice naknada redovito mijenjaju.

3.2 Glavni uvjeti

Donošenje odluke u korist podnositelja zahtjeva (osobe koja pokreće postupak) obično je dovoljno za pokretanje postupka izvršenja. Međutim, kako bi se dug mogao naplatiti, u slučaju većine postupaka izvršenja najprije je potrebno dužniku dostaviti i nalog za plaćanje te brošuru koja sadržava savjete i informacije povezane s dugovanjima. Nalog za plaćanje službeni je zahtjev za plaćanje koji se dostavlja dužniku na iznos koji se duguje vjerovniku, uključujući sve povezane kamate i troškove. Njime se dužniku daje rok od 14 dana (ako se dužnik nalazi u Ujedinjenoj Kraljevini) u kojem mora izvršiti plaćanje. Ako se dug ne namiri u tom roku, vjerovnik može zatražiti provedbu ovrhe kako bi naplatio dospjele iznose. U brošuri sa savjetima i informacijama povezanim s dugovanjima dužnicima se savjetuje da zatraže savjete o raspolaganju novcem.

Ako je riječ o nalogu za izvanrednu zapljenu, vjerovnik se mora ponovno obratiti sudu kako bi zatražio posebno odobrenje za zapljenu predmeta koji nisu neophodni, a koji se nalaze u dužnikovu stambenom prostoru. U okviru odlučivanja o izdavanju takvog naloga sudac grofovijskog suda u obzir uzima različite elemente. To su:

priroda duga (posebno odnosi li se dug na poreze ili davanja ili na poslovnu djelatnost dužnika)

boravi li dužnik u navedenom stambenom prostoru

obavlja li dužnik poslovnu djelatnost iz tog stambenog prostora

je li dužnik primao savjete o raspolaganju novcem

je li istekao produljeni rok za plaćanje iznosa u skladu s nalogom ili uputama i

postojanje sporazuma između dužnika i vjerovnika o namirenju duga.

Konkretno, sudac grofovijskog suda mora se uvjeriti da je vjerovnik poduzeo razumne korake za pregovaranje o namirenju duga i da je vjerovnik već poduzeo korake za naplatu duga u obliku zadržavanja i zadržavanja prihoda te da postoji razumna mogućnost da će iznos dobiven prodajom na dražbi dužnikove imovine koja nije neophodna biti barem jednak ukupnoj vrijednosti razumne procjene naplativih troškova i 100 GBP.

U okviru zadržavanja oduzima se imovina (sredstva i pokretnine) koja se nalazi u posjedu treće strane i osigurava se prednost vjerovniku koji je pokrenuo postupak zadržavanja. Zadržana sredstva automatski se oslobađaju nakon 14 tjedana, pod uvjetom da nije podnesen prigovor. Svi prigovori trebali bi se podnijeti grofovijskom sudu i temeljiti se na tome da je zadržavanje neopravdano strogo, da izvršitelj grofovijskog suda nije pravilno proveo zadržavanje ili da zadržana sredstva pripadaju trećoj strani (ili da su treća strana i dužnik suvlasnici tih sredstava). U svrhu oslobođenja zadržane imovine vjerovnik mora pokrenuti postupak za prijenos imovine. Ako sud odobri tu mjeru, osobi čija je imovina zadržana naložit će se da oslobodi tu imovinu.

U slučaju donošenja odluke o dugu, ako se dug ne otplati u roku od deset godina (zakonom utvrđeno razdoblje za povrat dugovanja), podnositelj zahtjeva za donošenje odluke o dugu može pretvoriti svoje pravo u apsolutno pravo vlasništva. Taj se postupak vodi na Vrhovnom građanskom sudu i poznat je kao postupak proglašenja isteka zakonom utvrđenog razdoblja za povrat dugovanja. Dužnik može, na temelju tvrdnje da je dug otplaćen, osporiti postupak proglašenja isteka zakonom utvrđenog razdoblja za povrat dugovanja.

Zabrana proizvodi učinke od datuma upisa rasporeda zabrane i potvrde o izvršenju zabrane u Registar zabrana i sudskih odluka. Međutim, ako je obavijest o zabrani upisana u Registar zabrana i sudskih odluka, a raspored zabrane i potvrda o izvršenju zabrane upisani su u registar u roku od 21 dana od te obavijesti, zabrana će proizvoditi učinke od datuma upisa obavijesti u registar.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Za svaku vrstu imovine predviđena je jedna vrsta ovrhe, osim za gotovinu koju dužnik nosi sa sobom.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Donošenje odluke o dugu

Odluka o dugu proizvodi učinak sudske hipoteke u korist vjerovnika. Odlukom o dugu ne daje se podnositelju zahtjeva za donošenje takve odluke ovlast za prodaju, nego samo pravo na pokretanje postupka za dobivanje najamnine od najamoprimalca (ako je nekretnina dana u zakup) ili pravo na pokretanje postupka za iseljenje dužnika (ako je nekretnina u njegovu posjedu).

Zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane

Postupkom zadržavanja zamrzavaju se sredstva i/ili pokretnine u vlasništvu dužnika koji su u posjedu treće strane. Trećoj strani onemogućava se upotreba imovine ili sredstava, raspolaganje njima ili njihovo oslobađanje u korist dužnika bez pristanka vjerovnika. Ako vjerovnik želi zatražiti oslobođenje zadržane imovine u svoju korist, mora pokrenuti postupak za prijenos imovine. Zadržana sredstva koja su pohranjena u finansijskoj instituciji automatski se oslobađaju nakon 14 tjedana, pod uvjetom da nije podnesen prigovor. Ako osoba čija je imovina zadržana proda tu imovinu, obavezan je nadoknaditi njezinu vrijednost vjerovniku koji je pokrenuo postupak zadržavanja. Teoretski je u takvom slučaju riječ i o nepoštovanju suda jer se time krši mjera zadržavanja. Osoba čija je imovina zadržana ima zakonsku obvezu obavijestiti vjerovnika koji je pokrenuo postupak zadržavanja o postojanju ili opsegu imovine koja podliježe zadržavanju. Nepoštovanje te obveze može dovesti do toga da grofovijski sudac osobi čija je imovina zadržana naloži plaćanje određenog novčanog iznosa vjerovniku koji je pokrenuo postupak zadržavanja.

Zadržavanje prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju

Nakon dostave rasporeda zadržavanja prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju poslodavac mora odbiti izračunani iznos i isplatiti ga vjerovniku. Ako poslodavac ne ispuní te uvjete, obavezan je vjerovniku nadoknaditi novčani iznos koji mu je trebao biti isplaćen.

Deložacija ili iseljenje iz nekretnine

Odlukom o deložaciji ili iseljenju iz nekretnine od osobe se traži da napusti nekretninu navedenu u izvatku iz odluke. Ako osoba na koju se odnosi nalog za deložaciju ili iseljenje ne postupi dobrovoljno u skladu s nalogom i ne napusti nekretninu do utvrđenog datuma, izvršitelji grofovijskih sudova mogu je udaljiti i osigurati nekretninu, po potrebi uz pomoć policije. Osobi koja treba napustiti nekretninu mora se dostaviti „nalog za iseljenje iz nekretnine”, a razdoblje navedeno u tom nalogu mora isteći prije nego što se mogu poduzeti mjere deložacije ili iseljenja, osim ako grofovijski sudac odluči da se taj uvjet može zanemariti.

Zabrana

Upisom zabrane u Registar zabrana i sudskih odluka dužniku se zabranjuje da proda ili na neki drugi način raspolaze svojom nepokretnom imovinom, ili da odobri zasnivanje bilo kakvog instrumenta osiguranja na svojoj nepokretnoj imovini, na štetu vjerovnika koji je ishodio zabranu. Bilo kakvo dužnikovo raspolaganje imovinom, zasnivanje bilo kakvog instrumenta osiguranja ili poduzimanje neke druge radnje kojima se krši mjera zabrane može se poništiti na zahtjev vjerovnika koji je ishodio zabranu.

Odluka *ad factum praestandum* odluka je kojom se dužniku nalaže izvršenje radnje (osim isplate novčanog iznosa) i kojom se zahtjeva postupanje u skladu s odlukom. U uvjetima odluke mora se točno navesti što treba učiniti, a pri podnošenju zahtjeva na sudu poželjno je dodati alternativni zahtjev za naknadu štete u slučaju neispunjavanja obveza iz odluke. Neispunjavanje obveza ne može dovesti do kazne zatvora, osim ako osoba koja je prvotno zatražila donošenje odluke („podnositelj zahtjeva”) podnese zahtjev sudu na kojem je odluka izvorno donesena. U tom je slučaju na tužitelju da uvjeri sud u to da dužnik namjerno odbija postupiti u skladu s odlukom. Ako podnositelj zahtjeva uspije uvjeriti sud, taj sud može tuženiku izreći kaznu zatvora u trajanju od najviše šest mjeseci. Izricanje kazne zatvora ne dovodi do prestanka obveze određene odlukom.

Zapljenjena novca

Na taj se način vjerovniku omogućuje da zaplijeni i oduzme novčane iznose (gotovinu, uključujući kovanice i novčanice u stranoj valuti, poštanske naloge, bankovne instrumente itd.) koji se nalaze u poslovnim prostorijama dužnika, iako se novac koji se nalazi u stambenom prostoru dužnika i koji dužnik nosi sa sobom ne može zaplijeniti.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

Donošenje odluke o dugu

Nakon donošenja odluke o dugu izvadak iz odluke unosi se u odgovarajuće škotske zemljišne knjige. Odluka time postaje valjana i vjerovnik tek nakon deset godina može od suda zatražiti da postane vlasnik te nakon toga može prodati nekretninu.

Zadržavanje imovine ili sredstava u posjedu treće strane

Provedba zadržavanja ne mora nužno biti uspješna. Na primjer, zadržavanje se može provoditi u odnosu na banku, ali ako dužnik nema račun u toj banci ili nema dovoljno sredstava na bilo kojem računu, zadržavanjem se neće prikupiti nikakva sredstva.

Zapljenjena imovine

Zapljenjena imovine proizvodi učinke samo do datuma na koji je isteklo šest mjeseci od datuma na koji je taj predmet zaplijenjen ili do datuma na koji je isteklo 20 dana od datuma na koji je zaplijenjen predmet uklonjen s mjesta na kojem se nalazio prije zapljene, ovisno koji je od tih dvaju datuma raniji. U nalogu za izvanrednu zapljenu navodi se razdoblje u kojem se zapljena mora izvršiti.

Zadržavanje prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju

Dostava rasporeda zadržavanja prihoda ili naknade za uzdržavanje u tekućem razdoblju ne mora nužno biti uspješna. Ako dužnik nije u radnom odnosu s osobom kojoj je dostavljen raspored, zadržavanje se smatra neuspješnim. Ako dužnik jest u radnom odnosu, zadržavanje ostaje na snazi sve dok dug ne bude podmiren ili dok dužnik ne napusti to radno mjesto.

Deložacija ili iseljenje iz nekretnine

Provedba ovrhe na temelju odluke o iseljenju ili deložaciji mora se provesti bez nepotrebnog odgađanja. Ne postoji definicija onoga što bi se moglo smatrati nepotrebnim odgađanjem. To ovisi o posebnim okolnostima pojedinačnog predmeta.

Zabrana

Zabrana zastarijeva nakon pet godina. Može se obnoviti na zahtjev vjerovnika koji je ishodio zabranu. U odluci *ad factum praestandum* mora se točno navesti što se mora učiniti i rok u kojem se to mora učiniti.

Zapljenjena novca

Zapljenjena novca ne mora nužno biti uspješna. Na primjer, ako izvršitelj grofovijskog suda ne pronađe nikakva sredstva u poslovnim prostorijama dužnika, zapljena novca smatra se neuspješnom. Ako je zapljena novca bila uspješna, službenik suda (izvršitelj grofovijskog suda ili izvršitelj Vrhovnoga građanskog suda) mora podnijeti izvješće sucu grofovijskog suda prije isteka razdoblja od 14 dana koje započinje na dan izvršenja zapljene novca. Službenik suda mora presliku izvješća dostaviti dužniku i vjerovniku. Zapljena će prestati proizvoditi učinke ako sudac grofovijskog suda odbije primiti izvješće.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Poslodavac ili dužnik mogu od suca grofovijskog suda zatražiti izdavanje naloga kojim se naknada za uzdržavanje u tekućem razdoblju proglašava nevažećom ili naloga čijim izdavanjem ta naknada prestaje proizvoditi učinke. Osim toga, ako dužnik može uvjeriti suca grofovijskog suda da nije vjerojatno da će u budućnosti ponovno kasniti s plaćanjem, sudac grofovijskog suda može izdati nalog za opoziv.

Dužnik, osoba čija je imovina zadržana ili treća strana mogu na temelju obavijesti o prigovoru od suca grofovijskog suda zatražiti izdavanje naloga za opoziv ili ograničavanje zadržavanja. Ta se obavijest mora poslati u roku od četiri tjedna od provedbe zadržavanja.

Žalba se može podnijeti protiv bilo koje odluke koju je sudac grofovijskog suda donio u pogledu zapljene ili naloga za izvanrednu zapljenu. Žalba se može podnijeti, samo uz odobrenje grofovijskog suca, višem grofovijskom sucu u kasacijskom postupku. Odluka višeg grofovijskog suca u takvom žalbenom postupku konačna je.

Razlozi za ukidanje ili opoziv zabrane jesu slučajevi u kojima je postupak zabrane neprimjeren ili oni u kojima je nalog za plaćanje poništen.

Nakon izvršenja odluke o iseljenju ili deložaciji nije moguće podnijeti žalbu na tu odluku.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Dužnikovo pokretanje postupka za namirenje dugova

Ako dužniku bude oduzeta imovina, ako on sklopi fiducijarni sporazum (*trust deed*) ili obvezujući fiducijarni sporazum (*protected trust deed*), ili ako dogovori program otplate duga u okviru nacionalnog programa za upravljanje otplatama dugova, vjerovnici pod određenim uvjetima ne mogu zatražiti provedbu dodatnog oblika ovrhe u odnosu na dužnika. Umjesto toga, vjerovnik bi općenito morao razmotriti podnošenje zahtjeva za dugovane iznose povjereniku dužnika ili dodavanje tog iznosa bilo kojem programu otplate duga.

Moratorij na ovrhu

Moratorij na ovrhu uvest će se za sve zakonske postupke za namirenje dugova u Škotskoj putem izmjena Stečajnog zakona (Škotska) iz 1985. koje su stupile na snagu 1. travnja 2015. na temelju Zakona o savjetovanju o stečaju i upravljanju dugom (Škotska) iz 2014. To znači da će se osobi koja izrazi namjeru podnošenja zahtjeva za određeni zakonski postupak namirenja duga omogućiti razdoblje od šest tjedana tijekom kojeg će biti zaštićena od svih oblika ovrhe koje bi inače vjerovnici mogli pokrenuti u odnosu na nju. Riječ je o istom šestotjednom razdoblju koje se navodi u Zakonu o stečaju i ovrsi (Škotska) iz 2007. kojim je uveden moratorij na ovrhu koja se provodi u odnosu na dužnika koji namjerava podnijeti (ili je već podnio) zahtjev za program otplate duga, odnosno o razdoblju od šest tjedana od datuma na koji su upravitelja nacionalnog programa za upravljanje otplatama dugova obavijestili o tome da namjeravaju podnijeti zahtjev za program otplate duga. Međutim, ta se razdoblja moratorija od šest tjedana mogu skratiti ili produljiti u određenim okolnostima. [Zakonom o koronavirusu (Škotska) iz 2020. razdoblje zaštite u okviru moratorija produljeno je na šest mjeseci, a ta će izmjena ostati na snazi do 30. rujna 2020. i može se dodatno produljiti drugim propisima].

Razdoblje otplate

U okviru donošenja odluke u odnosu na dužnika radi plaćanja određenih vrsta duga, sud može izdati uputu o razdoblju otplate i omogućiti obročno plaćanje dugovanog iznosa. Isto tako, nakon što započne provedba ovrhe sud može izdati odluku o razdoblju otplate. Dok su uputa ili odluka o razdoblju otplate na snazi, sud nije ovlašten za izdavanje naloga za plaćanje ili provedbu bilo kakve vrste ovrhe radi naplate duga.

Rokovi izvršenja

Ako je nakon datuma na koji je obveza postala izvršiva ta obveza neprekidno postojala tijekom 20 godina, a nitko nije podnio relevantan zahtjev za naplatu te obveze i njezino postojanje nije na odgovarajući način priznato, smatra se da ta obveza prestaje. Stoga, ako se na temelju sudske odluke ili isprave o dugu tijekom neprekidnog razdoblja od 20 godina ne pokrene ovrha i dužnik (ili netko drugi u njegovo ime) ne prizna jednoznačno postojanje obveze u pisanom obliku, ta će obveza zastarjeti. Međutim, ako vjerovnik provodi ovrhu radi izvršenja odluke ili isprave o dugu, a dužnik jasno prizna vjerovniku da dug i dalje postoji, vjerovniku se stavlja na raspolaganje još 20 godina tijekom kojih od dužnika može zatražiti potpuno namirenje tražbine.

Druge poveznice

 [Agencija za stečajno upravljanje Accountant in Bankruptcy](#)

Ova je internetska stranica dio portala **Vaša Europa**.
Važno nam je vaše **mišljenje** o korisnosti pruženih informacija.

Posljednji put ažurirano: 19/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJA-a. Prijevod je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.

Kako se može izvršiti sudska odluka? - Gibraltar

1 Što znači „ovrha” u građanskim i trgovačkim stvarima?

Izvršenje je mjera koju je odredio sud i koja se poduzima kako bi se dužnike iz presude prisililo da postupe u skladu s nalogima suda. O odabiru metode izvršenja u potpunosti odlučuje vjerovnik iz presude.

Pri odabiru metode koja će se upotrijebiti vjerovnik mora uzeti u obzir sljedeće:

- je li vjerojatno da će dobiti svoj novac i sudske pristojbe od tuženika
- duguje li tuženik novac i drugima odnosno je li tuženik dužnik u drugim sudskim presudama
- posjeduje li tuženik bilo kakve predmete ili imovinu koji se mogu oduzeti i prodati na dražbi
- je li tuženik u radnom odnosu
- ima li tuženik druga primanja, kao što je dohodak od ulaganja
- ima li tuženik račun u banci, stambenoj štedionici ili neki drugi račun
- je li tuženik vlasnik nekretnine (kuće) ili
- duguje li itko drugi tuženiku novac.

U nastavku su navedene informacije o različitim vrstama mjera izvršenja. Vjerovnik iz presude trebao bi odabrati onu kojom će najvjerojatnije dobiti novac koji mu seuguje.

Sud ne može jamčiti da će vjerovnik iz presude dobiti povrat svojeg novca, a za sve se poduzete radnje plaća sudska pristojba. Iako će sud dodati iznos pristojbe novcu koji tuženik većuguje, sud ne može vratiti iznos koji je vjerovnik platio ako on ne dobije novac od tuženika.

Različite vrste metoda izvršenja navedene su u nastavku.

Oduzimanje predmeta

Ovrha je izvršenje presude građanskog suda koje se provodi oduzimanjem predmeta. Kako bi se osiguralo izvršenje ovrhom, sudu je potrebno podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za ovrhu. Nalog će biti od pomoći samo ako tuženik:

- ima dovoljno predmeta na adresi koju je naveo vjerovnik iz presude, a koji bi se mogli prodati na dražbi kako bi se prikupio novac; ili
- ima sav novac koji se potražuje na temelju naloga (kako bi se spriječila prodaja predmeta).

Kako bi sud mogao izdati nalog, moraju biti ispunjeni sljedeći preduvjeti:

- tuženik nije platio iznos koji mu je naložen za plaćanje; ili
- tuženik kasni s barem jednim obrokom plaćanja.

Sudski izvršitelji ne mogu uvijek oduzeti i prodati tuženikove predmete. Na primjer, ne mogu oduzeti osnovne kućanske predmete i alate potrebne za obavljanje djelatnosti ili predmete koji podliježu ugovoru o *leasingu* ili najmu. Sudski izvršitelj neće oduzeti tuženikove predmete ako ne vrijede dovoljno za plaćanje naloga nakon odbitka troškova preuzimanja i prodaje predmeta. Predmeti koji se prodaju na dražbi često postignu samo dio svoje izvorne vrijednosti. Osim toga, sudski izvršitelji koji djeluju na temelju drugog naloga možda su već zaplijenili tuženikovu imovinu.

Nalazi za namiru duga preko treće strane

Vjerovnik iz presude može podnijeti zahtjev Vrhovnom sudu da se dug koji treća stranauguje tuženiku umjesto njemu isplati vjerovniku iz presude. U praksi se ta metoda upotrebljava za oduzimanje sredstava koja tuženik eventualno ima na bankovnim računima. Ako na bankovnim računima nema dovoljno sredstava za pokriće duga, tada se dostupna sredstva upotrebljavaju za otplatu barem dijela iznosa duga.

Postupak u slučaju nesolventnosti

Ako dugovanje iznosi više od 750 GBP, vjerovnik iz presude može podnijeti i zahtjev za proglašenje tuženika nesolventnim. Taj se postupak pokreće pred Vrhovnim sudom. Međutim, to može biti skupo.

Sudski poziv na temelju presude

U okviru nadležnosti Vrhovnog suda za sporove male vrijednosti (zahtjevi do 10 000 GBP) vjerovnik iz presude može podnijeti zahtjev za izdavanje sudskog poziva na temelju presude. Sud tada može naložiti plaćanje dospjelog duga u obrocima, što u određenim ograničenim okolnostima može dovesti do izricanja kazne zatvora zbog neplaćanja.

Nalazi za pribavljanje informacija

Iako sam po sebi nije metoda izvršenja, tim se postupkom omogućuje ispitivanje dužnika iz presude u pogledu informacija o njegovoj imovini kako bi se vjerovniku iz presude omogućilo da donese utemeljenu odluku o metodi izvršenja koju želi primijeniti.

2 Koja su tijela nadležna za ovrhu?

Vrhovni sud nadležan je za izvršenje u Gibraltaru.

3 Kada se može izdati ovršna isprava ili odluka?

3.1 Postupak

Vrhovni sud (uključujući u okviru njegove nadležnosti za sporove male vrijednosti) može naložiti izvršenje u predmetima u kojima je donio presudu.

U Gibraltaru su sudski izvršitelji zaposlenici Sudske službe, a time i državni službenici. Oni se bave izvršenjem presuda i/ili naloga donesenih i registriranih na sudovima. Oni izvršavaju naloge za ovrhu, oduzimaju zemljište na temelju naloga za posjedovanje i vraćaju predmete na temelju naloga za povrat predmeta. Osim toga, sudski izvršitelji obavljaju druge dužnosti, uključujući osobnu dostavu pismena i naloga za pritvaranje.

Angažiranje odvjetnika ili drugih pravnih stručnjaka

Vjerovnik nije obavezan podnijeti zahtjev za izvršenje preko odvjetnika ili bilo kojeg drugog pravnog stručnjaka.

Osim u okviru nadležnosti Vrhovnog suda za sporove male vrijednosti, postupci izvršenja mogu biti složeni. Vjerovnici bi se stoga prije pokretanja postupka izvršenja možda trebali obratiti za savjet pravnom savjetniku ili uredu organizacije za savjetovanje građana Citizens Advice.

Iznos troškova izvršenja

Za svaku od metoda izvršenja naplaćuju se različite sudske pristojbe. Kako je prethodno navedeno, iako će sud dodati pristojbu novcu koji tuženik već duguje, sud ne može vratiti iznos koji je vjerovnik platio ako on ne dobije novac od tuženika. Za dodatne informacije o primjenjivim pristojbama obratite se tajništvu Vrhovnog suda na adresi 277 Main Street, Gibraltar, ili na telefonski broj (+ 350) 200 75608.

3.2 Glavni uvjeti

Kako je prethodno navedeno, u Gibraltaru odabir metode izvršenja u potpunosti je u rukama vjerovnika iz presude. Odgovorni vjerovnici koji su dobili valjanu presudu, a još nisu isplaćeni, imaju pravo izvršiti tu presudu najprikladnijim sredstvima koja su im na raspolaganju. Stoga, sve dok je na snazi valjana presuda i ako je podnesen pravilan zahtjev, sud je obavezan slijediti odabir vjerovnika.

4 Predmet i priroda mjera ovrhe

4.1 Koje vrste imovine mogu biti predmet ovrhe?

Mjere izvršenja mogu se poduzeti u pogledu sljedeće imovine:

kad je riječ o bankovnim računima, primjenom postupka za namiru duga preko treće strane

kad je riječ o materijalnoj pokretnoj imovini, primjenom ovrhe

kad je riječ o nepokretnoj imovini, primjenom postupka za izdavanje naloga za naplatu.

Ne postoje ustaljeni i sveobuhvatni popisi imovine koja je izuzeta od zapljene. Međutim, postoje smjernice. Sudski izvršitelj može oduzeti samo predmete koji pripadaju tuženiku ili su u zajedničkom vlasništvu.

Za svaki predmet koji oduzima sudski izvršitelj mora biti vjerojatno da će postići određenu cijenu na dražbi. Sudski izvršitelji neće oduzimati predmete ako smatraju da neće postići dovoljnu cijenu za plaćanje određenog iznosa iz naloga nakon plaćanja troškova oduzimanja i prodaje na dražbi.

Sudski izvršitelji ne mogu oduzeti:

predmete koji su tuženiku potrebni za njegov posao ili poslovanje, kao što su alati potrebni za obavljanje djelatnosti ili knjige

osnovne kućanske predmete koji su potrebni tuženiku i njegovoj obitelji, kao što su odjeća ili posteljina

predmete koji su dani ili uzeti u najam ili su predmet ugovora o *leasingu* (uključujući automobile)

predmete koje su možda već zaplijenili sudski izvršitelji koji djeluju na temelju drugog naloga ili

opremu koja ne pripada poduzeću (npr. unajmljeni uredski namještaj, strojevi i vozila).

Kad je riječ o naložima za namiru duga preko treće strane, dužnik iz presude kojem je onemogućeno podizanje novca s njegova računa u banci ili stambenoj štedionici te koji tvrdi da on ili njegova obitelj zbog toga otežano podmiruju redovne životne troškove, može sudu podnijeti zahtjev za izdavanje naloga za plaćanje u otežanim okolnostima kojim se omogućuje plaćanje jednog ili više iznosa određenim pojedincima.

4.2 Koje su posljedice mjera ovrhe?

Ako dužnici i treće strane ne poštuju zahtjeve sudskih naloga, mogu biti kažnjeni zbog nepoštovanja. Kazne koje se mogu izreći zbog nepoštovanja uključuju „ispriku za uvredu suda“ (tj. ispriku suda na javnoj raspravi), novčane kazne i, u najtežim slučajevima, kaznu zatvora u trajanju do 14 dana.

Banke imaju određene obveze u pogledu objave informacija i zapljene bankovnih računa. Kad banka primi nalog za namiru duga preko treće strane izdan jednom od njezinih klijenata, ne mora otkriti koliko se novca nalazi na računu. Može navesti da na računu nema novca, da nema dovoljno sredstava za pokriće cijelog iznosa, ali da može podmiriti dio tog iznosa, ili da je na računu dovoljno sredstava za pokriće cijelog traženog iznosa. Postoje vrlo stroge odredbe o zaštiti podataka kojima se uređuje koje druge informacije banka može pružiti.

4.3 Koliko dugo vrijede takve mjere?

U svim se naložima navodi rok za pružanje relevantnih informacija ili postupanje u skladu sa sudskim nalogom te se navode maksimalne kazne koje se mogu izreći u slučaju nepoštovanja sudskog naloga.

5 Postoji li mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju takve mjere?

Sudske metode izvršenja (nalozi za naplatu i nalozi za namiru duga preko treće strane) uključuju postupak u dvije faze. Privremenu fazu postupka vodi isključivo sud u pisanom obliku, a dužnik iz presude u toj fazi ne sudjeluje u postupku. Međutim, kako bi svaka metoda izvršenja napredovala u završnu fazu, potrebno je održati raspravu na koju će biti pozvan dužnik iz presude i na kojoj će moći navesti razloge zašto se planirana metoda izvršenja ne bi trebala nastaviti. O datumu rasprave sve će stranke biti obaviještene dovoljno unaprijed, a u svakom slučaju postoji određeno minimalno vrijeme koje mora proteći između „privremene“ faze, obavijesti o „završnoj“ raspravi i same „završne“ rasprave kako bi se dužniku (i svakoj relevantnoj izravno uključenoj trećoj strani, npr. banci u slučaju naloga za namiru duga preko treće strane) omogućilo vrijeme za pripremu predmeta. Ako datum „završne“ rasprave ne odgovara strankama, one ga mogu odgoditi na obostrano prihvatljiv datum. U tom slučaju privremeno rješenje ostaje na snazi, ali nalog ne može postati „pravomoćan“ prije održavanja te rasprave.

Nakon što sud donese nalog, protiv njega se ne može podnijeti žalba. U odgovarajućim okolnostima žalbe ili zahtjevi za ukidanje mogu se podnijeti samo na izvornu presudu kojom je vjerovniku prvotno dana ovlast da zatraži izvršenje. Sud može opozvati postupak izvršenja samo ako je presuda uspješno osporena žalbom ili ukinuta. Ako je žalba protiv presude podnesena nakon što je sud odobrio vjerovnikov zahtjev za izvršenje, nalog se može obustaviti na temelju zahtjeva podnesenog sudu. Sudski izvršitelji ne smiju oduzimati predmete, ali moraju ih i dalje naplaćivati (to jest nabrojati one predmete koji bi kasnije mogli biti zaplijenjeni i oduzeti za prodaju).

Ako je vjerovnik sudu podnio pravilan zahtjev za izvršenje, taj sud ne može odbiti odobriti metodu izvršenja koju je odabrao vjerovnik. Stoga nije potrebno da vjerovnik ima mogućnost žalbe protiv odluke o odobrenju mjere.

6 Postoje li ograničenja ovrhe, posebno povezana sa zaštitom ovršenika ili rokovima?

Nalog ili rješenje u pogledu ovrhe podliježe roku zastare. Nalog i rješenje valjani su 12 mjeseci i mogu se produljiti za dodatnih 12 mjeseci na temelju odluke suda.

U postupku preuzimanja kontrole nad predmetima dužniku se mora dostaviti obavijest u kojoj se objašnjava da je njegova imovina zaplijenjena i da u roku od pet dana mora sa sudskim izvršiteljima sklopiti sporazum na temelju kojeg oni preuzimaju te predmete u posjed, ali oni i dalje ostaje u prostorima dužnika (*walking possession agreement*). Tim se sporazumom dužniku omogućuje zadržavanje predmeta. Ako dužnik ne potpiše sporazum u roku od pet dana, sudski izvršitelji mogu oduzeti predmete i pokrenuti dražbu.

Ova je internetska stranica dio portala [Vaša Europa](#).

Važno nam je vaše [mišljenje](#) o korisnosti pruženih informacija.

This webpage is part of an EU quality network

Posljednji put ažurirano: 14/10/2021

Verziju ove stranice na nacionalnom jeziku održava odgovarajuća kontaktna točka EJN-a. Prijevode je napravila služba Europske komisije. Moguće promjene u originalu koje su unijela nadležna nacionalna tijela možda još nisu vidljive u drugim jezičnim verzijama. Europska pravosudna mreža i Europska komisija ne preuzimaju nikakvu odgovornost u pogledu informacija ili podataka sadržanih ili navedenih u ovom dokumentu. Pogledajte pravnu obavijest kako biste vidjeli propise o autorskim pravima države članice odgovorne za ovu stranicu.